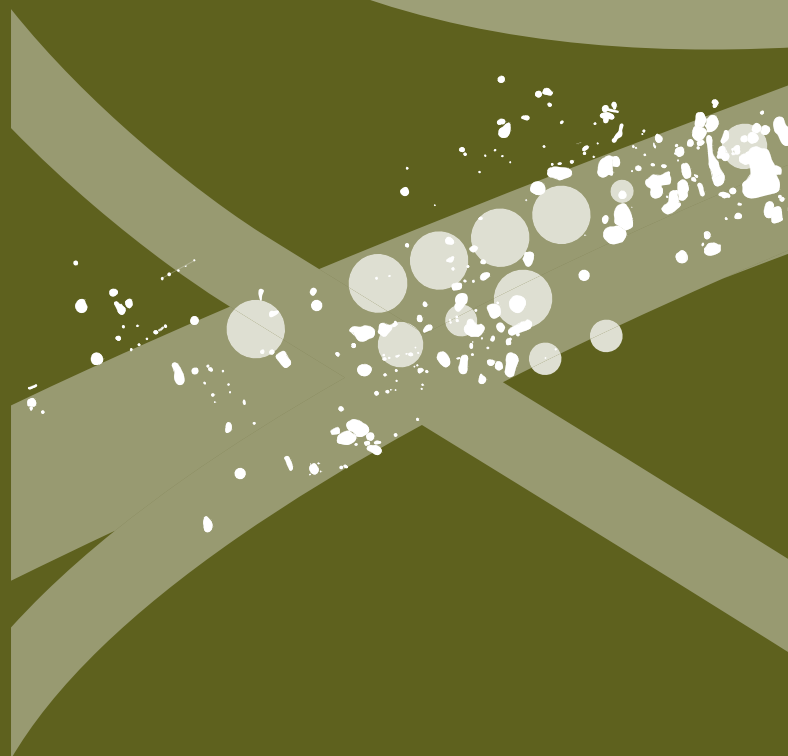

MEDVEDJEK GMAJNA

Kaja Stemberger Flegar, Primož Predan

103 Arheologija na avtocestah Slovenije

MEDVEDJEK GMAJNA

Kaja Stemberger Flegar, Primož Predan

⋮ Prispevek: Tamara Leskovar

Uredniški odbor

- : Barbara Nadbath, glavna in odgovorna urednica
- : Bojan Djurič, strokovni svetovalec
- : Tomaž Fabec, pomočnik glavne urednice
- : Nives Zupančič, oblikovalka zbirke in likovna urednica
- : Vanja Celin, tehnična urednica
- : Matija Črešnar, član
- : Milan Sagadin, član
- : Maša Sakara Sučević, članica
- : Katharina Zanier, članica
- : Bernarda Županek, članica

Izdajatelj

- : Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
- : Poljanska cesta 40, SI-1000 Ljubljana

Zanj

- : Jernej Hudolin, generalni direktor

Avtorja

- : Kaja Stemberger Flegar
- : PJP d.o.o.
- : Trg Alfonza Šarha 1, SI-2310 Slovenska Bistrica
- : kaja.stemberger@gmail.com

- : Primož Predan
- : PJP d.o.o.
- : Trg Alfonza Šarha 1, SI-2310 Slovenska Bistrica
- : primoz@pjpdoo.com

Avtorica prispevka

- : Tamara Leskovar
- : Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
- : Zavetiška 5, SI-1000 Ljubljana
- : Tamara.Leskovar@ff.uni-lj.si

Recenzentka

- : Irena Lazar
- : Inštitut za arheologijo in dediščino,
- : Fakulteta za humanistične študije,
- : Univerza na Primorskem
- : Titov trg 5, SI-6000 Koper
- : irena.lazar@fhs.upr.si

Lektorji

- : Nina Krajnc (slovenščina)
- : Nik Flegar (slovenščina)
- : Fiona Thompson (angleščina)

Prevod

- : Maja Sužnik
- : Nik Flegar

Oblikovanje in prelom

- : Nives Zupančič

Tehnična priprava publikacije

- : Vanja Celin

Računalniška obdelava in priprava slik

- : Aleš Brence, Jasna Vinder, Rafko Urankar,
- : Kaja Stemberger Flegar

Fotografije – terenski posnetki, arhiv najdišča

- : Primož Predan, Aleš Ogorelec

Načrt najdišča

- : Aleš Brence, Jasmina Majcen, Nataša Nemeček,
- : Primož Predan, Saša Porenta, Janez Rupnik,
- : Jernej Umek, Jasna Vinder

Geodetske izmere

- : PJP, d. o. o.

Risbe predmetov

- : Andjelka Fortuna Saje, Kaja Stemberger Flegar

Fotografije predmetov

- : Kaja Stemberger Flegar, Rafko Urankar

Ljubljana, 2022

Spletna izdaja

Vse edicije zbirke Arheologija na avtocestah Slovenije so brezplačne.
<http://www.zvkds.si/sl/knjiznica/saas-e-knjige>

Vse raziskave je omogočil DARS, d. d.

Vsebina

1	Uvod <i>Primož Predan, Kaja Stemberger Flegar</i>	5
2	Geografski in geološki oris prostora raziskav <i>Kaja Stemberger Flegar</i>	7
3	Arheološki in zgodovinski oris prostora in raziskav <i>Kaja Stemberger Flegar</i>	9
	3.1 Dolenjska v rimski dobi	9
	3.2 Prometne povezave	9
	3.3 Poselitev	10
	3.4 Grobišča	11
	3.5 Medvedjek Gmajna <i>Primož Predan,</i> <i>Kaja Stemberger Flegar</i>	13
4	Opis raziskav najdišča <i>Primož Predan</i>	14
5	Stratigrafija najdišča <i>Primož Predan</i>	16
6	Rezultati raziskav <i>Kaja Stemberger Flegar,</i> <i>Primož Predan</i>	19
	6.1 Način pokopa	19
	6.2 Keramično posodje in oljenke	21
	6.3 Stekleno posodje	32
	6.4 Noša	33
	6.5 Orodje in ostala oprema	37
	6.6 Novci	39
7	Antropološke analize	40
	7.1 Uvod	40
	7.2 Metodološki postopki	40
	7.3 Rezultati	40
	7.4 Povzetek rezultatov	41
8	Zaključek <i>Kaja Stemberger Flegar</i>	42
9	Medvedjek Gmajna <i>Kaja Stemberger Flegar</i>	44

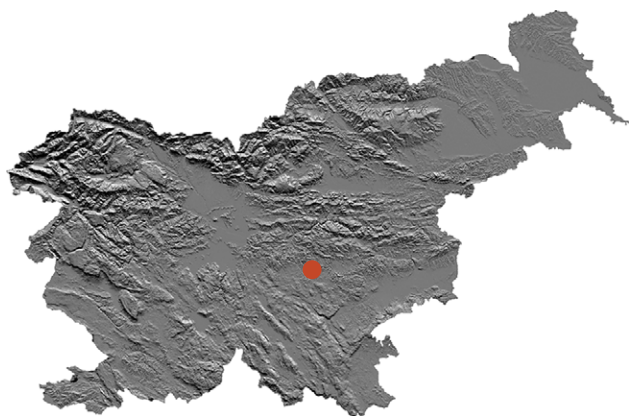
10		
⋮	Literatura	46
11		
⋮	Katalog grobov in plasti	52
⋮	11.1 Katalog grobov	55
⋮	11.2 Plasti	244

1 Uvod

Primož Predan, Kaja Stemberger Flegar

Najdišče z imenom Medvedjek Gmajna je bilo odkrito leta 2002 in raziskano v obsegu 625 m². Zaščitna izkopavanja so potekala v okviru zaščitnih raziskav na trasi avtocestnega odseka Bič–Korenitka (sl. 1, 2).

Prve najdbe z najdišča Gmajna so bile dokumentirane 4. 9. 2002 ob nadzoru strojnega odnosa zemlje ob gradbenih delih za potrebe izgradnje avtocestnega odseka Bič–Korenitka. Damjan Šubic je najdbe prepoznal kot sledove žarnih grobov in grobnih konstrukcij. Ko so se pojavile prve najdbe, so bila strojna dela zaustavljena in prekinjena po navodilih mag. Uroša Bavca (ZVKDS). Po uskladitvi z naročnikom gradbenih

1 Geografski položaj najdišča na DMR; ©GURS.

2 Lokacija najdišča na geografski karti; vir: Atlas Slovenije, ©Mladinska knjiga Založba, d. o. o. Merilo 1 : 100 000.

del (Družba za avtoceste v Republiki Sloveniji, v nadaljevanju DARS) in Zavodom za varstvo kulturne dediščine Slovenije (v nadaljevanju ZVKDS), OE Novo mesto, so se pod vodstvom Primoža Predana (PJP, d. o. o.) izvedla izkopavanja na površini 625 m² (pogodba DARS št. 715/2002; ZVKDS, OE Novo mesto št. PA-61/2001), ki so potekala septembra in oktobra 2002. Gradbena dela so bila prekinjena do zaključka arheoloških raziskav na obravnavanem najdišču, ki je pokrivalo parcele 402/4, 420/2, 419/21, 418/1, 417, vse k. o. Veliki Gaber.

Odkrito je bilo rimsko grobišče, ki je obsegalo 62 grobov. Najverjetneje je pripadalo rimski vili ali manjši naselbini (Breščak 1985, 35). Raztezalo se je v smeri severovzhod–jugozahod, vzporedno z današnjo regionalno cesto Ljubljana–Novo mesto (sl. 3, 4). Gre za nadaljevanje grobišča, ki leži jugozahodno od današnje hitre ceste; najdišče je znano kot Medvedjek. Izkopano je bilo v letih 1980 in 1981, zajemalo pa je grobove iz halštatske, latenske in rimske dobe (Breščak 1982, 156–157).

Stratigrafija obravnavanega dela najdišča je bila relativno preprosta in so jo v osnovi sestavljale štiri plasti; ornica,

3 Položaj arheološkega najdišča na trasi AC Bič–Korenitka; podlaga TTN5, lista F234700 in F234800 ter idejni projekt DARS; ©GURS, ©DARS. Merilo 1 : 20 000.

podhumusna plast, v katero so bile vkopane jame za grobove, sterilna osnova in preperela kamnita podlaga. Ostale stratigrafske enote so predstavljali grobovi ter nekaj recentnih vkopov za gradnjo ceste Bratstva in enotnosti.

4 Trasa AC in območje najdišča na digitalnem ortofoto posnetku; podlaga DOF5, lista F234762C in F234862C; ©GURS, ©DARS. Merilo 1 : 20 000.

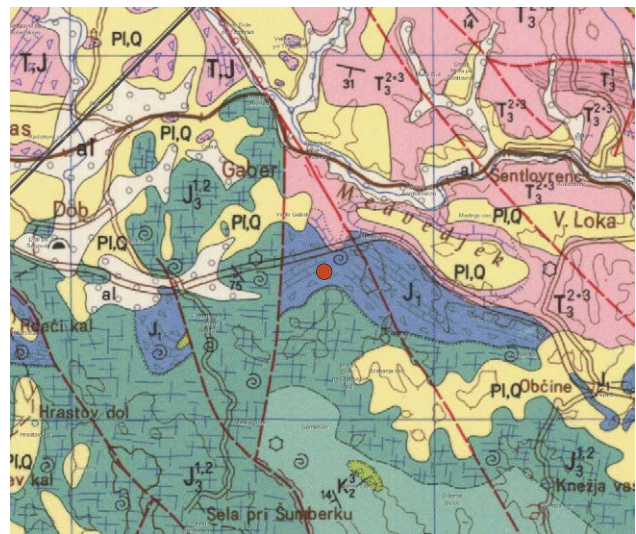
2 Geografski in geološki oris prostora raziskav

Tjaša Kogovšek, Kaja Stemberger Flegar

Arheološko najdišče, znano pod ledinskim imenom Gmajna, se nahaja na desni strani hitre ceste, ki povezuje Ljubljano in Novo mesto, približno kilometer iz naselja Zagorica v smeri Novega mesta, in pripada občini Trebnje. Leži na vzhodnem robu nižavja, ki se razteza med Posavskim hribovjem (sever) in Suho krajino (jug) ob zgornjem toku reke Temenice, od katere je najdišče oddaljeno manj kot kilometer. Natančneje spada v valovit ravnik med Radohovo vasjo, Bičem in Velikim Gabrom, t. i. Gaberski ravnik. To območje zaznamujejo predvsem vršne uravnave, ki se gibljejo med 345 in 355 m nadmorske višine (Gams 1986, 75–76). Najdišču najbližje ležeče naselje je Medvedjek, ki je znan tudi pod imenoma Medvešček in Bärnberg (Leksikon občin kraljestev in dežel zastopanih v državnem zboru 1906, 99).

Po členitvi reliefnih enot spada Medvedjek z okolico v t. i. Suho krajino (Perko, Orožen Adamič 1999; Nose 2006, 17). Po značaju gre za eno najbolj kraških pokrajin, kar jih poznamo v Sloveniji. Gre za pretežno raven, planotast relief, ki ga prekine le Dobrniška uvala (Nose 2006, 21). Najdišče Medvedjek Gmajna leži na manjši vzpetini, ki zaključuje Dobsko uvalo na vzhodu. Teren se dviguje naprej proti severu na dolgo sleme, imenovano Medvedjek (Gams 1960, 38). Dobska uvala je ena izmed kotlin Dolenjskega podolja, ki se razprostira na zahod do Doba pri Šentvidu pri Stični (Vičič *et al.* 2002, 73). Kot nakazuje prisotnost uval, se najdišče nahaja na območju Dolenjskega krasa.

Širše območje Medvedjeka in Velikega Gabra spada v paleogeografsko enoto Dinaridov (sl. 5). Dinaridi so ena izmed petih geotektonskih enot, ki sestavljajo območje Slovenije. V devonu, karbonu in permu so imele te enote podoben razvoj, občutna razlika v litološki sestavi nastopi v zgornjem permu, ko se je pojavila prva t. i. Slovenska karbonatna platforma. Ta je v zgornjem aniziju začela razpadati in nastala so tri različna okolja sedimentacije in diageneze, ki zaznamujejo tri manjše podenote: Južne Alpe, Notranje Dinaride in Zunanje Dinaride (povzeto po Kogovšek 2002).

5 Položaj najdišča Medvedjek Gmajna na geološki karti.

V okolici arheoloških izkopavanj izdajajo predvsem kamnine, ki so nastale na območju geotektonske podenote Zunanjih Dinaridov v glavnem v obdobju triasa in jure, nekaj pa jih je nastalo na meji karbon/perm. To so pretežno klastiti, in sicer skrilavi glinavci, peščenjaki, mestoma tudi kremenovi konglomerati. Na klastite zgornjega perma so se nalagali plitvomorski karbonatni sedimenti. Nastal je pretežno ooliti dolomit, kasneje (srednji trias) pa skladnat in masiven dolomit. V slednjem so bili najdeni fosilni ostanki foraminifere vrst *Meandrosira dinarica* in *Glomospira densa* ter ostanki alg vrste *Physoporella pauciforata* (povzeto po Kogovšek 2002).

Dolomitom sledi plast ploščastih mikritnih apnencev z bolj ali manj pogostimi plastmi tufa, ki so nastali zaradi izrazite vulkanske aktivnosti v ladiniju (srednji trias). Ti tufi predstavljajo pravo zeleno kamnino *pietra verde* (povzeto po Kogovšek 2002).

V spodnjem delu karnijske stopnje (zgornji trias) je tektonsko delovanje močne Idrijske tektonske faze docela zamrlo. Osrednji del Slovenije je ostal potopljen pod globokim morjem Slovenskega bazena. Južno od bazena je nastala Dinarska karbonatna platforma, na kateri je bil v tem času

sedimentiran masivni apnenec, ki je v času zgodnje in pozne diagenoze večidel prešel v debelozmat kristalni dolomit. V tem apnencu je veliko alg vrste *Diplopora annulata*. V zadnji stopnji zgornjega triasa, norij/retij, so nastale plasti z največjimi obsegi v obliki glavnega dolomita, ki ga predstavlja menjavanje plasti dolomikrita in dolosparita z značilno laminiranimi plastmi stromatolitnega dolomita. Med Ivančno Gorico in Trebnjim, ki predstavlja območje severnega roba nekdanje karbonatne platforme, dobimo do 200 metrov debelo skladovnico značilnega dachsteinskega apnenca, ki leži na glavnem dolomitu. V slednjem najdemo megalodontidne školjke le v enem horizontu, v apnencu pa se te nahajajo v številnih plasteh. Ravno po teh ogromnih školjkah vrst *Neomegalodus guembeli* in *Neomegalodus triquetus* ter polžu *Wothenia solitaria* so lahko določili starost kamnin (povzeto po Kogovšek 2002).

Jurske kamnine so v okolici Trebnjega pretežno zastopane z obsežnimi grebenskimi apnenci s stromatoporidami in koralami. Nastali so na grebenu, ki je omejil laguno od odprtega globljevodnega okolja. Na trdo kamninsko podlago so se naselili številni organizmi, kot so različne korale, spongije, hidrozoi, briozoi, stromatoporidi, raznovrstne grebenske školjke ... Po odmrtnju posameznih organizmov so se na njihove trde skelete naselili novi. Tako danes ti grebenski apnenci vsebujejo zelo raznoliko in številčno fosilno favno (povzeto po Kogovšek 2002).

Geološke razmere na izkopnem polju so razmeroma enostavne. Kamnito osnovo tvorijo jurske kamnine, ki na širšem področju občasno predrejo površino. Sledi plast peščene mastne glin, ki lahko vsebuje večje količine roženca (Nose 2006, 15, 38). Specifično na obravnavanem najdišču so bili prisotni tudi črni železovi oksidi v kulturni plasti, še bolj pa v sterilni osnovi. V samih grobovih so se včasih pojavljali tudi ostanki limonitne rude, ki je bila verjetno primešana v zasutje grobov (sl. 6). Sterilno podlago je tvorila rdečerjava glina, ki je posledica preperevanja karbonatnih kamnin. Na to kaže tudi neenakomerna oblikovanost te plasti, saj se je formirala v žepih in kotanjah apnenčaste podlage (Gašparič 2002).

Najdišče Medvedjek Gmajna je relativno umaknjeno od vodnih virov. Najbližji reka je Temenica, ki jo od najdišča ločuje vzpetina in slabih 600 m, ter njen pritok Blatnica, ki se v Temenico zliva malo višje. Na področju Biča, Dobravice, Pristavice, Podboršta in Zagorice pa se voda lahko zadržuje po več tednov oziroma v posameznih kotanjah tudi celo leto (povzeto po Šinkovec 2011, 6; Gams 1960, 38). Ker se najdišče nahaja na pobočju, se voda na njem ni zadrževala. Na splošno so vodni viri v Dobrniški uvali redki, saj je edini stalni

6 Limonitna ruda, ki se pogosteje pojavlja v sterilni plasti, včasih pa smo jo našli tudi v grobovih. Odlomka na sliki sta iz groba 26.

izvir ponikalnica Žiberščica, ki tudi večkrat poplavlja. Pogosto se pojavljajo tudi rupe, ki napajajo Temenico na kraškem polju Globodol (povzeto po Nose 2006, 21).

Rjave pokarbonatne prsti na območju Dobrniške uvale so tipično zelo plodne (Gašparič 2002; Nose 2006, 38). Ravni deli so običajno uporabljeni za kmetijstvo, klance pa običajno prerašča gozd. V okolici Medvedjeka so pogosta hrastova gabrovja, kjer se pojavljajo smreke, bukve, hrasti in beli gabri, ki vzdržujejo lokalno mikroklimo. Pobočja pa so primerna tudi za sadovnjake (povzeto po Nose 2006, 49, 83).

3 Arheološki in zgodovinski opis prostora in raziskav

Kaja Stemberger Flegar

3.1 Dolenjska v rimski dobi

Rimska država se je najverjetneje začela po območju današnje Slovenije ozirati že ob ustanovitvi Akvileje leta 181 pr. n. št. V 1. stoletju pr. n. št. pa je širitev proti vzhodu tudi izvedla, za kar je bila pomembna formacija Emone v drugi polovici 1. stoletja pr. n. št. (Šašel Kos 2017). Rimljani ob osvojitvi Dolenjske seveda niso našli prazne, saj je tam že obstajala močna prazgodovinska kultura, ki jo pri antičnih avtorjih najdemo izpričano pod imenom Tavrski (Božič 1987, 855; Lovenjak 1998, 13–14). Najverjetneje gre za zvezo plemen (Božič 1991, 471), tako keltških kot nekeltskih (Lovenjak 1998, 14). Po Ptolemajevi razporeditvi plemen so na Dolenjskem živeli Latobiki, ki jih v svojem seznamu ljudstev ob Dravi in Savi omenja tudi Plinij starejši (Cuntz 1923; S. Petru, P. Petru 1978, 30; Lovenjak 2003). O prisotnosti Latobikov pričata imeni antičnega Drnovega (*Municipium Flavium Latobicorum Neviodunum*) in Trebnjega (*Praetorium Latobicorum*). Na to nakazuje tudi posvetitveni napis iz Nevioduna (Lovenjak 1998, 15).

Čez ozemlje Dolenjske se je večkrat premikala rimska vojska že pred podeljevanjem municipalnih pravic, najprej med Oktavijanovimi pohodi proti Sisciji med letoma 35 in 33 pr. n. št. in nato še v času Tiberijevega zatrtja dalmatinsko-panonskih uporov v letih 16, 13, 11 in 9 pr. n. št. (Breščak 1990c, 99), vendar pa Latobikov ni na seznamu premaganih ljudstev (Lovenjak 2003, 95). Za tem je bilo ozemlje današnje Dolenjske rimski državi priključeno kot del Ilirika in je verjetno še kar nekaj časa ostalo pod nadzorom vojaških legatov (Šašel Kos 1997, 40–42). Območje je bilo za Rimljane zanimivo zaradi trgovskih povezav, saj je tam že potekala npr. jantarna pot, pa tudi kot izhodiščna točka za osvajanja proti vzhodu.

Ob delitvi Ilirika na provinci Panonijo in Dalmacijo sta Neviodun in njegovo zaledje pripadla slednji (Lovenjak 2003, 95). Prva rimska mesta so v Panoniji zrasla iz prazgodovinskih z ustanovitvijo prvih municipijev v času cesarja Vespazijana. Slednji je ustanovil Siscijo in Sirmij ter municipije Andavtonijo, Neviodun in Skarbantijo, verjetno iz političnih razlogov (Šašel 1983, 83; Šašel Kos 1986, 209; Maver 2004). Na območju Dolenjske imamo tako le dve večji naselji, in

sicer Neviodun (današnje Drnovo) in *Praetorium Latobicorum*, današnje Trebnje (Križ 2009, 161–162). Večina Dolenjske je najverjetneje spadala v ager Nevioduna (Križ 2009, 161). Provinca Panonija se je med letoma 103 in 107 razdelila na dva dela, Neviodun in njegov teritorij pa sta pripadla provinci *Pannonia Superior* (Lovenjak 2003, 95).

3.2 Prometne povezave

Glavni prometni žili na Dolenjskem v rimskem času sta bili reka Sava in rimska cesta iz Emone proti Sisciji. O pomembnosti rek priča prisotnost pristanišča v Neviodunu. Analiza cen transporta kaže, da je bil rečni promet sicer 4,9-krat dražji kot morski, a še vedno neprimerno cenejši kot cestni, ki je od morskega dražji za kar 56-krat (Elliott 2017, 3–5). Na podlagi tega bi bilo mogoče sklepati, da so rečni promet v antiki uporabljali, kjer koli je bilo le mogoče.

Rimska cesta je bila deležna precejšnje pozornosti ob izgradnji avtocestnega križa, ko so bili odkopani številni odseki in spremljajoča infrastruktura. *Via militaris* oziroma vojaška cesta je služila kot informacijska in logistična žila proti novo osvojenim ozemljem na vzhodu (Lovenjak 2006). Gradnja cest se je običajno začela kmalu po osvojitvi ozemlja, ker je bila dobro zgrajena cesta nujno potrebna za hitre premike vojske ali administracije. Pomembna pa je bila tudi za hitro organizacijo pobiranja dajatev (*fiscus*) v provincah. Hkrati je bila rimska cesta viden opomnik prisotnosti Rima na novo osvojenih območjih, kjer se je cesta zaradi svoje optimiziranosti obdržala še mnogo po tem, ko je Imperij že propadel (povzeto po Elliot, 2017, 65–67).

Rimska cesta na Dolenjskem je omenjena na *Tabuli Peutingeriani* in v Antoninskem itinerariju z imeni naselbin in razdaljami med njimi. Kozmografija 7 pa navaja imena naselbin nekoliko drugače (Lovenjak 2006, 40 in tam navedena literatura). Poleg pisnih virov je ohranjenih tudi 27 miljnikov iz različnih obdobij Imperija (Lovenjak 2006, 41–44).

3.3 Poselitev

Če sledimo rimski cesti iz Emone proti Sisciji, srečamo več rimskodobnih naselbin. *Municipium Flavium Latobitorum Neviodunum* ali Drnovo pri Krškem je bila največja mestna naselbina na območju današnje Dolenjske. Peter Petru je na tem ozemlju predvideval malo, a stalno poselitev okoli leta 100 pr. n. št. Nekaj najdb lahko pripišemo bronasti in železni dobi, vendar je njihov kontekst neznan in jih posledično ne moremo uporabiti za natančno določanje poselitve Drnovega (Lovenjak 2003, 96). Z večjo gotovostjo lahko trdimo, da je bilo mesto poseljeno okoli sredine 1. stoletja n. št., čemur so verjetno botrovale dobre prometne povezave. Izjemen pomen za mesto sta imela rečno пристanišče in lega ob glavni cesti *Emona–Siscia* (povzeto po Lovenjak 2003, 95–97). Kot pomembna dejavnost se na podlagi izkopavanj kažeta lončarska in opekarska industrija. O proizvodnji pričajo npr. opekarski in lončarski obrati (Petru *et al.* 1966, 470, 476; Stemberger Flegar, Vinder 2020) ter večji izkopi glin (Petru *et al.* 1966).

Praetorium Latobitorum na območju današnjega Trebnjega je bilo drugo največje urbano naselje na Dolenjskem. Njegovi glavni nalogi sta bili nadzor nad prometnimi povezavami in administracija. Ime naselbine je predrimsko, prostor je bil verjetno naseljen že v 1. stoletju pr. n. št. Naselbina predvidoma leži pod modernim Trebnjim in se širi tudi preko današnje avtoceste. Od večjih zgradb v Trebnjem se omenja Jupitrov tempelj (povzeto po Slabe 1993, 5–10).

Pomembne za logistiko so bile tri cestninske postaje, in sicer *Acervum*, *Crucium* in *Romula* – vse tri omenja *Tabula Peutingeriana*. *Acervum* ali Gomila pri Ivančni Gorici je izpričana epigrafsko (ANSL 197; Šašel Kos 1997, 473). Bela Cerkev pri Dolgih njivah je rimsko naselje (Mason 2006) s pripadajočim grobiščem, znanim pod imenom Draga (Bavec, Predan 2003; Križ 2003). Naselje po preliminarnih ocenah spada v 3. in 4. stoletje. Z Medvedjekom ga povezuje tudi prisotnost prazgodovinskih gomil. Predvideva se, da je Bela Cerkev naselje, ki ga *Tabula Peutingeriana* poimenuje *Crucium*. Ime naj bi se nanašalo ali na hrib Veliki Vinji vrh ali na že omenjene prazgodovinske gomile (glej Pirkovič 1968, 8–10; Mason 2003b, 57). Dva lesena objekta ter več konstrukcijskih in odpadnih jam spominjajo na naselbino v Ribnici (Mason 2003a, 55). Ribnica ali *Romula* je druga cestninska postaja na poti v Siscijo. Že Peter Petru je tu predvideval poštno postajo (Petru 1961). Epigrafske najdbe so to kasneje potrdile, saj sta bila najdena dva napisa *ROMVLA*, pa tudi fragment napisa, ki potrjuje prisotnost carinske službe (Breščak 2003, 231–232). V okviru gradnje avtocest so na tem delu potekala obsežna izkopavanja v letih 2002 in 2004. Glede na

izkopavanja gre za mestno naselbino s pripadajočim grobiščem (Lazar 2020).

Na Dolenjskem se predvideva prisotnost več vojaških taborov, ki so večinoma prehodnega značaja. Mitja Guštin navaja več potencialnih vojaških taborov, in sicer Trebanjsko Bukovje, Mačkovec, Dolenje Kronovo pri Beli Cerkvi, Vihre in Sv. Urh pri Gorenjih Skopicah, Sredno polje pri Čatežu, Brežice, Cundrovec, Sela pri Dobovi in Obrežje. Večinoma gre za ohranjene krušne peči, jasnejši znaki vojaške prisotnosti so se pokazali v Mačkovcu in Vihrah z jarki, ki bi lahko pripadali taborom. Iz Čateža pri Savi poznamo dvojni jarek in maloštevilne vojaške najdbe. Na Sv. Urhu o vojaški prisotnosti priča luska oklepa. V Selih pri Dobovi se kaže večji pravokotni objekt iz zraka (povzeto po Guštin 2015). Najbolj raziskan pa je vojaški tabor Obrežje, kjer so izkopavanja potekala med letoma 2001 in 2003. Na 6,9 ha so ohranjeni jarki, vhod v tabor, vodnjaki, lesene barake za vojsko, jarki za latrino, več odpadnih jam, ograd in krušnih peči, talilna peč ter jame, povezane z obrtnimi dejavnostmi (predelava kovine in obdelava roževine). Datacija tabora je med 14 ali 13 pr. n. št. ter 6 ali 9 n. št. (povzeto po Mason 2003b, 67–71). Ne ravno tabor, a povezan z nadzorom pokrajine, je kot kontrolna točka verjetno služil Boško pri Stepanih iz 1. stoletja n. št. (Tica 2003a, 100–101).

Novo mesto je, kot večina urbanih naselij v Sloveniji, doživel več izkopavanj. Posebej bogata so izkopavanja in objave prazgodovinskih grobišč (Knez 1992; Božič 2008). Pred prihodom Rimljanov je bilo pomembno središče, potem pa se je preoblikovalo v nepomembno podeželsko naselbino (Križ 2001, 30).

Na območju Dolenjske se je nahajalo tudi več vil rustik, kot so npr. Perčina pri Gorenjih Skopicah (Djurić 2003b, 205) in verjetno Požarnice pri Družinski vasi (Tica 2003b, 226–228), Ruhna vas, Grič pri Otočcu, Stranje pri Škocjanu, Gradcu nad pobočjem in Šmihelu pri Žužemberku (povzeto po Lubšina Tušek 1981). Gospodarska poslopja so bila najdena tudi v Stranju pri Škocjanu (Tica 2003c, 249–50). Znanih je tudi nekaj neopredeljenih stavbnih konstrukcij, kot npr. Zagorica pri Biču (Vičič 2003, 275–277) in Dolge njive (Mason 2003b, 119–121).

3.4 Grobišča

Grobišča Dolenjske lahko razdelimo v več skupin glede na število odkritih grobov in to, koliko se je o njih pisalo. Slednja predstavitev je povzeta po seminarskih delih Andreje Maver (2004), ki temeljijo na predhodnih seminarskih nalogah Maje Bausovac in Judite Lux (1996).

Kljub številnim rimskim grobiščem na Dolenjskem je le nekaj dovolj velikih in dobro objavljenih, da lahko služijo za primerjalno študijo. Pričakovali bi, da največja grobišča pripadajo največjim naselbinam, in v skladu s tem smo največjo koncentracijo grobov predvidevali na Drnovem. V resnici ni tako, saj manjka okoli 3000 grobov, ki jih je izkopal Jernej Pečnik. Čeprav je večino najdb pošiljal v muzej v Ljubljani in le redke dragocenejšše kose na Dunaj, pa so bili fokus njegovih izkopavanj prav slednji, zato je dokumentacija o legi in grobnih celotah zelo okrnjena (povzeto po Lovenjak 2003, 102). Dodatno je stanje poslabšala Müllnerjeva tipološka razstava, ob kateri so se izgubile preštevne grobne celote (P. Petru 1969a, 7). Posledično je bilo mogoče najdbe objaviti samo še brez izvirnega konteksta, kar sta storila Peter in Sonja Petru leta 1978. K nevioudunskim grobiščem spada tudi najdišče Vihre (Petru 1960, 63). V Veliki vasi pri Krškem je Pečnik ob cesti izkopal več sto rimskih grobov zahodne nevioudunske nekropole, med drugim tudi edikule, kasnejše sonde pa so potrdile »roparsko« naravo njegovih izkopavanj (Petru *et al.* 1966, 479; Maver 2004). Grobovi so bili na Drnovem odkriti tudi ob izkopavanjih leta 2003 (Djurić 2003a, 129). Znanje v manjši meri dopolnjujejo v zadnjem času izvedena izkopavanja rimskih (Tica 2002, 129)¹ in poznorimskih grobov (npr. Stemberger Flegar, Vinder 2020). Trenutno poznavanje nevioudunskih grobišč nam omogoča približno rekonstrukcijo njihove lege. Grobovi so se v skladu z rimskim načinom pokopavanja razprostirali ob glavnih vpadnicah, največje grobišče je bilo ob cesti Emona–Siscija. Na tem grobišču, ki je datirano med 1. in 4. stoletje, so prevladovale grobnice iz lomljenega kamna, manj je bilo pokopov v kamnitih skrinjah, tegulnih konstrukcijah in zidanih grobnicah. Slednje so bile poslikane, kar je dokumentiral Pečnikov sin Ivan. Dokumentacija se hrani v Narodnem muzeju Slovenije. Z drnovskih grobišč je znanih tudi največ hišastih žar, zato lahko sklepamo, da je bil Nevioudun center izdelave tega specifičnega grobnega posodja (povzeto po Lovenjak 2003, 102 in tam citirani literaturi).

Najbliže Medvedjeku je Pristava pri Trebnjem. Poleg 24 grobov, izkopanih pred drugo svetovno vojno, in 111 kasneje izkopanih grobov (Slabe 1993, 5 in tam citirana literatura) je

tu domnevno še več sto grobov, o katerih piše Pečnik (1904). Znanih 135 grobov je datiranih v prvo polovico 1. stoletja do 4. stoletja, z največ pokopi med drugo polovico 1. stoletja in prvo polovico 3. stoletja, nato pa število pokopov pade. Enako kot v Nevioudunu je največje grobišče ležalo ob cesti Emona–Siscija. Po načinu pokopa se prav tako kaže podobna slika Nevioudunu. Prevladujejo preprosti pokopi in pokopi v grobnice, zložene iz kamnov, redkejšje so zidane grobnice, izjemi pa sta en pokop v amfori in en pokop v pepelnici (povzeto po Slabe 1993, 9–10). Grobovi so po obliki in pridatkih zelo podobni tem z Medvedjeka. Pridatki so narejeni predvsem v lokalnih delavnicah, nekaj je uvoza. Steklenih izdelkov je pričakovano manj in so fragmentirani. Od noše so najbolj zastopane fibule. Pogosti so žebli različnih oblik. Oljenke in novci, ki jih običajno povezujemo z rimskim načinom pokopa, so relativno pogosti (povzeto po Slabe 1993, 9–27).

Ena največjih referenčnih grobišč so pripadala Novemu mestu. Mednje štejemo poznolatsko-rimska grobišča Novo mesto: Ljubljanska cesta in Okrajno glavarstvo (Božič 2008) ter Novo mesto II (Knez 1992). Dva dodatna grobova je objavil Knez (1969), najdišče Mačkovec z več kot 100 grobovi, datiranimi v 2. in 3. stoletje (Murko *et al.* 2012, 40; Mason *et al.* 2008), ki pa še čaka polno objavo.

Grobišče v Ribnici (*Romula*) je bilo raziskano v dveh večjih sklopih. Med izkopavanji zahodnega grobišča med letoma 1958–1960 so odkrili 41 grobov (36 kremacij in pet inhumacij) (P. Petru 1969a). Gre za grobišče, ki je bilo v uporabi med 1. stoletjem in drugo polovico 3. stoletja. Grobovi z ostanki kremacij se delijo na dve skupini, in sicer na urejene grobove ob cesti ter na grobove, orientirane okoli dveh večjih zidanih grobnic. Prav tako so bile na grobišču prisotne tudi inhumacije, a brez razvidne poenotene usmeritve. Med inhumacijami po bogatosti nakita izstopa grob 15 (povzeto po P. Petru 1969a).

Med izkopavanji v letih 2002–2004 pa je bilo na vzhodnem delu odkritih 129 grobov (105 kremacij, 24 inhumacij). Na vzhodnem delu so bili grobovi pretežno tipa *bustum*, najdenih pa je bilo tudi več ustrin (Lazar 2020, 296, 297).

Verdun pri Stopičah je grobišče blizu Novega mesta, ki še čaka celovito objavo. Izkopavanja med letoma 1983–1991 so odkrila 254 grobov iz časa od sredine 1. stoletja pr. n. št. pa do tretje četrtine 3. stoletja (Breščak 1990a; Maver 2004). Celovito je objavljenih le 13 grobov z vojaško opremo (Breščak 2015). Nekaj grobov je v študiji noriško-panonske noše objavil Joachim Garbsch (1961), nekateri se najdejo tudi v številnih krajših prispevkih v Varstvu spomenikov (Maver 2004 in tam citirana literatura).

1 <http://www.arhej.com/projekt-podrobno/17>

Mihovo je obsežno večperiodno grobišče z več kot 400 grobovi, od katerih precejšen del pripada poznemu latenu in zgodnjemu rimskemu obdobju (Božič 1990). Zaradi zgodovinskega spleta okoliščin je večina najdb končala na Dunaju. Z analizo grobišča in gradiva sta se ukvarjali kar dve doktorski disertaciji (Šribar 1964; Windl 1975). Mihovo je bilo obravnavano tudi kot del terenskega pregleda, rezultate katerega je leta 2008 objavil Janez Dular.

Za najdišče Kafehaus v Stični lahko le ugibamo o velikosti grobišča, saj je bilo izkopano amatersko in brez rekonstruiranih grobnih enot. Glede na število fibul in odkrite kamnite plošče bi lahko bilo uničeno grobišče iz 1. in 2. stoletja, del večjega pokopališkega kompleksa (Gabrovec, Frey 1969, 20; Guštin 1970; Maver 2004).

Med srednje velika grobišča lahko štejemo Dobovo, Dolnje Prapreče, Drago pri Beli Cerkvi, Globodol, Strmec nad Belo Cerkvijo, Zloganje in Žubino.

V Dobovi je bilo najdenih 48 grobov, ki so datirani v 1. stoletje in prvo polovico 2. stoletja. Grobne celote je objavil Peter Petru (1969a). Del zgodnje rimske nekropole je bil uničen ob gradnji železnice. Na grobišču je bilo poleg grobov prepoznano tudi večkrat uporabljeno sežigališče ali ustrina (povzeto po P. Petru 1969a, 95–97).

Draga pri Beli Cerkvi je verjetno pripadala naselbini in cestninski postaji *Crucium*. Podeželsko grobišče z 28 grobovi je bilo obdano z obzidjem in je bilo verjetno v uporabi med 1. in 4. stoletjem, v tem času je tudi živela bližnja naselbina. Na grobišču je najbolj impozantna osrednja grobna parcela s kamnitim zidom, ki jo zamejuje. Sicer so grobne konstrukcije lahko narejene iz lomljenih kamnitih plošč, s polico, na kateri so stali pridatki ali žare. Prisotne so tudi okrogle zidane grobnice, nekaj pa je tudi preprostih vkopov, kjer je žganina raztresena po grobni jami ali spravljena v žaro. Na grobišču je bilo odkritih kar 14 hišastih žar. Poleg kremacij je bilo najdenih tudi pet inhumacij, predvidoma iz 3. ali 4. stoletja (povzeto po Križ 2003, 15–37). Grobni pridatki so načeloma lokalne izdelave in podeželskega značaja. Nekoliko izstopa le grob 21 z zlatim nakitom ter pozlačenimi odlomki bele glinice (Križ 2003, 67: 21.17).

Globodol je grobišče s 44 dokumentiranimi grobovi in precej slabo ohranjeno dokumentacijo s terena, saj gre za eno najzgodnejših sistematičnih izkopavanj na Dolenjskem. Drobne najdbe kažejo na to, da se je tu pokopavalo predvsem v prvi polovici 2. stoletja (povzeto po S. Petru 1969a, 95).

V Strmcu nad Belo Cerkvijo naj bi Pečnik izkopal vsaj 52 grobov z več različnih planih grobišč iz časa poznega latena

in zgodnjerickega obdobja. Ker so bili predmeti poslani v različne muzeje (Ljubljana in Dunaj), jih je ohranjenih le nekaj (povzeto po Dular 1991).

Na Zloganju so leta 1979 našli 24 grobov, ki so datirani v 1. in 2. stoletje (Breščak 1990d, 103). Kataloška objava gradiva manjka. Žubinsko grobišče je, tako kot mnoga druga grobišča, kopal predvsem Pečnik. Izkopanih je bilo okoli 50 grobov (Maver 2004), dodaten grob je bil najden pri sondiranju leta 1989 (Breščak 1990e, 187).

Manjša grobišča z do 15 grobovi so relativno pogosta. Andreja Maver (2004) je že obravnavala naslednja manjša grobišča: Brod (pri Novem mestu), Bršljin, Cerov Log,² Dvorec (pri Brežicah), Gazice, Gomila (pri Raki), Gorenja Straža pri Novem mestu, Dolnje Prapreče, Gradec nad Podbočjem, Grmovlje, Groblje pri Prekopi, Hom pri Rakovniku, Ločna pri Novem mestu, Malo Črnelo, Malo Mraševo, Orehovica (pri Šentjerneju), Otočec, Petrušnja vas, Ravno Brdo, Regerča vas, Rodine pri Trebnjem, Ruhna vas, Straža pri Šentrupertu in Veliki Kamen.

K tem lahko prištejemo še nekaj grobišč. Deset grobov je bilo na Dobravi pri Višnji Gori, ki jih je v svoji diplomski nalogi obravnavala Neža Žitko (2013). Na Mrzlem Polju pri Ivančni Gorici so odkrili sedem grobov in štiri kurišča. Gre za preproste grobove z žarami, podobnimi tistim iz Trebnjega. Izpostavljena je tudi keramika na površinah med posameznimi grobovi (Jerin, Nabergoj 2003, 191–192). Pet grobov je bilo odkritih na Pijavškem (Ciglar, Vinder 2020), kjer gre glede na najdbe verjetno za del grobišča rimske vile, datirana v 1. in 2. stoletje.

Temeljito objavo čakata vsaj še najdišči Stranje, kjer Gojko Tica omenja nekaj grobov in kupolasto grobnico (Tica 2003c), ter Zagorica s kupolasto grobnico in štirimi grobovi, datiranimi med pozno 1. in 3. stoletje (Vičič 2003, 275–277), pa tudi nekaj kasnejših grobov, nastalih po opustitvi tabora znotraj utrdbe Obrežje, ki jih omenja Phil Mason (2003c, 203).

Po pregledu Andreje Maver je vsaj še 27 najdišč, kjer je bil odkrit samo po en grob (Maver 2004). Rimskodobnih pokopališč je bilo na Dolenjskem precej več, saj imamo omembe najdb iz vsaj 89 grobov, o katerih vemo samo, da so bili najdeni, in njihovo (približno) lokacijo. Večji del teh grobov je bil odkrit ob izkopavanjih, ki so se začela odvijati v 70. letih 19. stoletja pod nadzorom Deželnega muzeja za Kranjsko in so do konca stoletja prerasla v tekmovanje med Ljubljano in Dunajem. Za osrednji muzej z Dunaja je, mimo večine predpisov, izkopavala vojvodinja Mecklenburška, ki je večji del najdb ohranila v svoji osebni zbirki. Kasneje sta večino

2 Točno število neznano.

te zbirke odkupila Peabody Museum v Združenih državah Amerike in Ashmolean Museum v Veliki Britaniji (Dular 2009 in tam citirana literatura). Prelom stoletja pa so zaznamovala predvsem izkopavanja Jerneja Pečnika, samouka, ki je pomanjkanje znanja nadomeščal z izkopavalno vneto. Najdbe z njegovih izkopavanj so najprej romale v Deželni muzej za Kranjsko, kasneje pa v dunajski Prirodoslovni muzej (nem. *Naturhistorisches Museum Wien*). Del grobnih celot, ki jih je Pečnik poslal v Deželni muzej za Kranjsko, se je izgubil ob postavitvi tipološke razstave Alfonza Müllnerja (P. Petru 1969a, 7).

Kot je razvidno iz zgornjega pregleda, je grobišč sicer veliko, a le redka so v celoti raziskana in dobro objavljena. Veliko gradiva se je izgubilo tudi zaradi Pečnikovih izkopavanj, zato smo se v tej publikaciji za iskanje primerjav osredotočali predvsem na bolj objavljena najdišča. Med nastajanjem te publikacije so še vedno potekale raziskave rimskih grobišč na Dolenjskem, tako na primer v Grosupljem, Cikavi in Šmarju - Sapu, ki jih nismo mogli vključiti v pregled.

3.5 Medvedjek Gmajna

Primož Predan, Kaja Stemberger Flegar

Bližnja okolica najdišča Medvedjek Gmajna je bila poseljena že v prazgodovini. O tem pričajo najdbe z najdišča Bič in keltsko grobišče iz Zagorice pri Biču. Prvo je bilo poseljeno med pozno bronasto dobo in starejšo železno dobo ter ponovno v poznem srednjem veku in začetku novega veka (Tica 2003a, 95–96). Keltsko grobišče, odkrito leta 2002, je imelo 20 izkopanih grobov, datiranih v mokronoško skupino (Šinkovec 2011).

Na istem mestu je bila odkrita tudi zgodnjericimska naselbina z več lesenimi stavbami in štirimi zidanimi temelji, ki ne kažejo geometrične urejenosti, ampak se prilagajajo terenu. Najdenih je bilo več shrambenih jam in verjetno del lesene ograje dvorišča. Celotna podeželska naselbina ali posestvo je bila datirano od konca 1. stoletja do 3. stoletja. Na pripadajočem grobišču najbolj izstopa kupolasta zidana grobnica, prisotna pa sta tudi vsaj dva grobova s polico. Bližina naselbine in grobišča govori o tem, da je bilo območje relativno gosto poseljeno (povzeto po Vičič *et al.* 2002, 75, 76).

Prva opredelitev vasi Velik Gaber, ki je prvo bližnje naselje najdišču Medvedjek Gmajna, za rimsko najdišče, izhaja že iz leta 1889 (Knez 1975, 235). Na širšem območju Medvedjeka pri Velikem Gabru je rimske grobove omenjal Jernej Pečnik, ki naj bi jih bili kmetje našli že leta 1903 (Pečnik 1904). Zapis iz Krajevnege leksikona Dravske banovine (1937, 328)

omenja samo obstoj rimskih grobov, njihova lokacija in drugi podatki pa niso znani.

Leta 1980 so na območju Medvedjeka pri Velikem Gabru ob gradnji avtoceste Ljubljana–Zagreb delavci poškodovali večjo prazgodovinsko gomilo. Sledila so osem mesečna zavarovalna izkopavanja. Ker so gomilo zaobšla polprofesionalna izkopavanja s prehoda iz 19. v 20. stoletje, so lepo vidne prazgodovinske (6. stoletje pr. n. št. do 3. stoletja pr. n. št.) in latenske inhumacije ter trije rimski grobovi, vkopani v plašč gomile – skupaj je bilo odkritih 64 grobov. Blizu prve, večje gomile, je ležala tudi manjša in bolj poškodovana gomila, za katero se je sprva domnevalo, da je prav tako prazgodovinska, vendar se je kasneje izkazalo, da gre za noriško-panonsko gomilo, datirano v 1. stoletje n. št. Centralna kupolasta grobnica je bila izropana že v antičnih časih (povzeto po Breščak 1990b, 43). Naslednje in hkrati zadnje raziskave na Medvedjeku so potekale na najdišču Medvedjek Gmajna leta 2002, ko je bilo med zaščitnimi izkopavanji na avtocestni trasi Bič–Korenitka odkritih 62 grobov, o katerih govori pričujoča publikacija. Franciscejski kataster najdišča ne pokriva. Najbližji ohranjeni odsek je vzhodno, na katerem so označeni Korenitka, Reber in Groblje. Pred izkopavanjem je bil prostor najdišča že delno uničen zaradi izgradnje ceste Bratstva in enotnosti ter delno poraščen z gozdom in travnikom.

4 Opis raziskav najdišča

Primož Predan

Arheološka lokacija je bila odkrita ob arheološkem nadzoru strojnega odziva zemlje ob gradbenih delih za potrebe izgradnje avtoceste ter je del obsežnega prazgodovinskega in rimskodobnega grobišča. Izkopno polje je bilo prilagojeno območju trase avtoceste, na katerem smo na površini oziroma pri strojnem odzivu plasti odkrili ostanke grobnih konstrukcij (sl. 7).

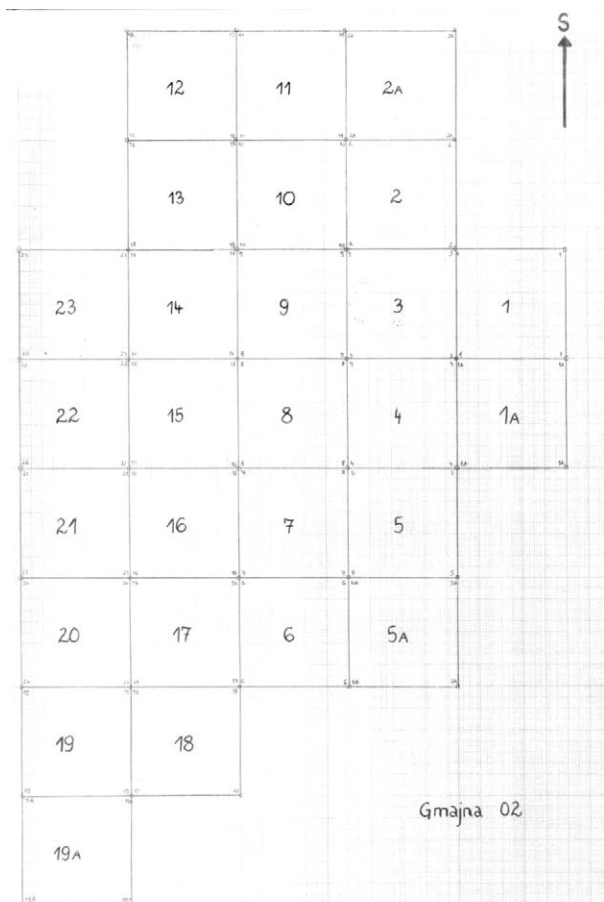

Sl. 7 Dela na najdišču.

Najdišče se razprostira preko vrha hriba na obe strani enako v smeri severovzhod–jugozahod, vzporedno z regionalno cesto Ljubljana–Novo mesto. Znotraj izkopnega polja skupne velikosti 625 m² smo zakoličili mrežo kvadrantov 5 m × 5 m, ki so oštevilčeni od 1 do 23 od vzhoda proti zahodu in od severa proti jugu (sl. 8). Višine so merjene absolutno. Mreža je orientirana v smeri sever–jug v absolutnih koordinatah takratnega državnega koordinatnega sistema (Gauß-Krügerjev koordinatni sistem). Meritve so potekale od izhodišča s koordinatami $x = 493060.687$ in $y = 87541.8263$. Zaradi predhodnega (strojnega) čiščenja podrasti in gozda ter poznejšega strojnega odziva humusa so deli najdišča ponekod ostali izven zakoličene mreže kvadrantov. Te dele smo v nadaljevanju raziskav priključili obstoječi mreži kvadrantov.

Izkopavanja smo opravljali po metodologiji frontalnega snemanja plasti, hkrati pa sledili pojavljanju posameznih sprememb v zemeljskih plasteh in grobni arhitekturi (glej opise grobov in SE). Zaradi boljše preglednosti smo plasti razdelili na t. i. skupne in geološke plasti (SE 1, SE 2, SE 3 in SE 4), ki se pojavljajo po vsem terenu, ter posebne stratigrafske enote, ki označujejo strukture posameznih grobov oziroma posamezne elemente najdišča. Ves čas raziskav smo sproti po potrebi tridimenzionalno s tahimetrom zajemali absolutne točke in jih prenašali v skupen načrt, vpet v Gauß-Krügerjevo projekcijo. Za ustrezno zajemanje podatkov so skrbeli Jure Gulič, Marko Sameja, Gregor Egart in Andrej Bilc.

Grafično smo dokumentirali vse arheološke in tudi recentne pojave na terenu. Izrisali smo generalni tloris najdišča v merilu 1 : 50, tlorise in preseke grobov (merilo 1 : 20). Arbitrarno pa je bil kot posledica strojnega izkopa na terenu za izris izbran prečni profil v smeri jugozahod–severovzhod (merilo 1 : 50). Izrisi so delo Jasmine Majcen, Nataše Nemeček, Janeza Rupnika, Saša Porente in Primoža Predana.

Sl. 8 Originalna risba številčenja kvadrantov na najdišču.

Raziskani kvadranti, vse arheološke strukture (vkopi, kamnite strukture in predvsem grobovi) ter smiselne celote so bili med delom fotografsko dokumentirani. Aleš Ogorelec je za dokumentacijo uporabil črno-belo in barvno analogno fotografijo ter digitalno barvno fotografijo. Fotografije so shranjene v digitalnem formatu ter kot filmi in diapozitivi.

Med samimi izkopavanji smo že na terenu oprali vse najdene gradivo in ga pripravili za nadaljnjo obdelavo. Za pregled zemlje iz grobov smo uporabili mokro sejanje na sitih z mrežami 10 mm, 5 mm in 2 mm. Drobne najdbe so bile nato zrisane in fotografirane.

5 Stratigrafija najdišča

Primož Predan

Stratigrafske enote (SE) se delijo na skupne in geološke stratigrafske enote, od katerih smo prepoznali glavne plasti (SE 1–SE 4), antično kamnito grobljo (SE 14), recentne vkope, nastale ob gradnji ceste Bratstva in enotnosti (SE 15–SE 18), ter vkope koreninskih sistemov (SE 12 in SE 13). Preostale stratigrafske enote so pripadale grobišču (sl. 9).

Skupne in geološke stratigrafske enote

Poimenovanja SE smo navezali na plasti, ki smo jih sledili preko celotnega izkopnega polja. Takšne plasti smo poimenovali s številkami od 1 do 4.

SE 1

Prhka, sipka humusna plast. Vsebovala je veliko ne do konca razpadlih iglic, listja in lubja. Prepredena je bila s koreninami dreves. Temno rjave barve (10YR 2/4). V plasti je bilo malo ostrorobega apnenčevega gruščja in zelo malo fragmentov antične keramike. Interpretacija: gozdna rjavica.

SE 2

Plast pod humusom. Rdečerjava (10YR 5/8), mastna, ilovnata plast z redkim apnenčevim gruščem. Plast smo sledili po vsem raziskanem terenu. V njej smo poleg vkopov za grobove odkrili še posamezne arheološke najdbe. V globini plasti okoli 60 cm so se začeli pojavljati črno obarvani železovi oksidi. Interpretacija: grobiščna hodna plast.

SE 3

Sterilna plast pod plastjo SE 2. Rdečerjava (10YR 5/8), mastna, ilovnata plast z redkim apnenčevim gruščem. Od SE 2 jo je bilo mogoče ločiti predvsem po večji količini železovih oksidov. Interpretacija: sterilna ilovnata osnova.

SE 4

Mestoma preperela kamnita osnova, ki smo jo ponekod odkrili že na površini, potem ko smo odstranili SE 1. Interpretacija: kamnita osnova.

SE 11, kv. 1, 3

Plast med SE 1 in SE 2. Močno je bila podobna SE 2, vendar je imela izrazitejšo temno rjavo barvo (10 YR 6/8) zaradi več primešanega humusa. V njej ni bilo železovih oksidov. Interpretacija: del grobiščne plasti, del SE 2.

SE 12, kv. 1, 3

Vkop, ki je prebil SE 2. Plast je bila temno rjava, sipka in je vsebovala mnogo organskih ostankov in korenin. Interpretacija: jama kot ostanek drevesnega koreninskega sistema.

SE 13, kv. 3, 1

Vkop, ki je prebil SE 2. Plast je bila temno rjava, sipka in je vsebovala mnogo organskih ostankov in korenin. Interpretacija: jama kot ostanek drevesnega koreninskega sistema.

SE 14, kv. 10, 11, 14, 15, 18

Kamnita antična groblja, ki je bila pomešana s fragmenti keramike in prekrita s SE 1.

Interpretacija: antična struktura, morda uničena zamejitev grobnih parcel (grob 10 in 15).

SE 15

Plast drobnega, ostrorobega apnenčevega gruščja, pomešanega s SE 1. Interpretacija: recenten ostanek ob gradnji ceste Bratstva in enotnosti.

SE 16

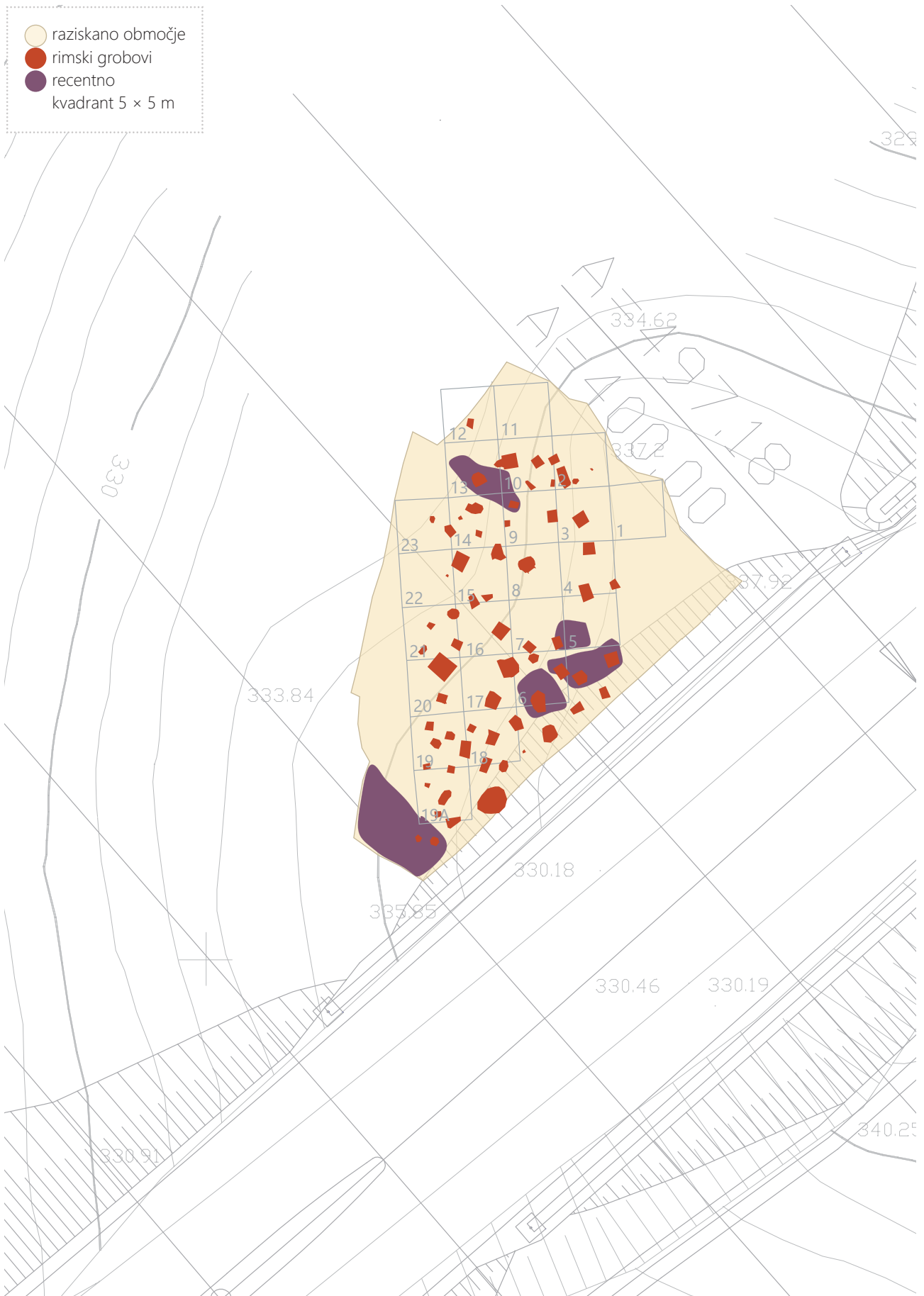
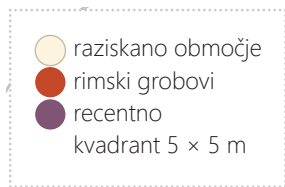
Plast srednje velikega, ostrorobega apnenčevega gruščja, pomešanega s SE 1. Interpretacija: recenten ostanek ob gradnji ceste Bratstva in enotnosti.

SE 17

Plast srednje velikega, ostrorobega apnenčevega gruščja, pomešanega s SE 1. Interpretacija: recenten ostanek ob gradnji ceste Bratstva in enotnosti.

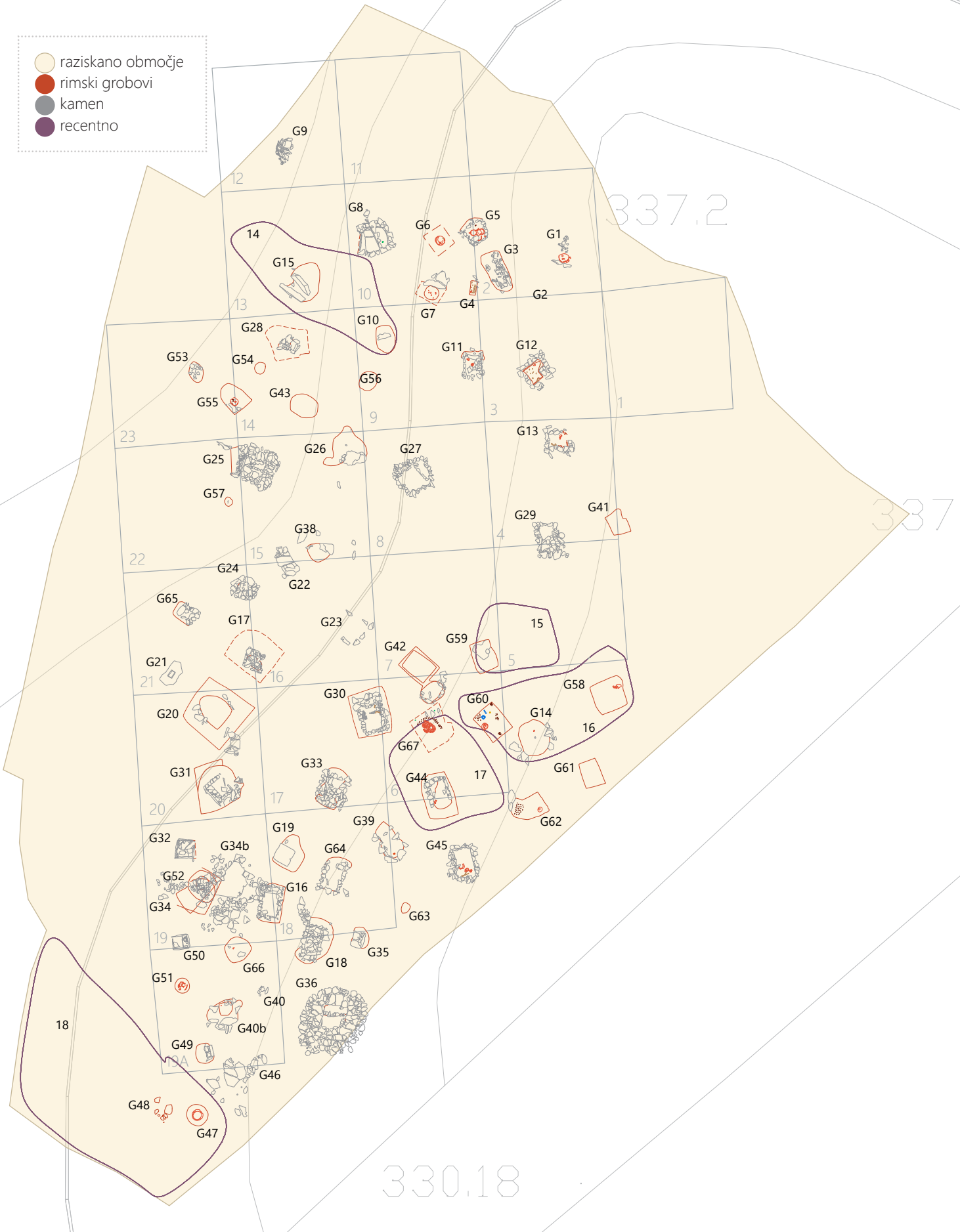
SE 18

Plast drobnega, ostrorobega apnenčevega gruščja, pomešanega s SE 1. Interpretacija: recenten ostanek ob gradnji ceste Bratstva in enotnosti.

9 Kompozitni načrt. Merilo 1 : 500.

- raziskano območje
- rimski grobovi
- kamen
- recentno

9a Detajlni načrt rimskega grobišča. Merilo 1 : 200.

6 Rezultati raziskav

Kaja Stemberger Flegar, Primož Predan

Poglavje smo razdelili na interpretacijo načina pokopa in na interpretacijo najdb.³ Amfore in oljenke so obravnavane ločeno od ostalih vrst keramike – namizne, namizno-kuhinjske in grobe. Posebej je tudi stekleno posodje. Preostale steklene, kovinske in jantarne najdbe pa so obravnavane skupaj in po funkcionalnih skupinah. Te smo lahko v grobem razdelili na z nošo povezane predmete, orodje ter novce.

6.1 Način pokopa

Grobišča Dolenjske so že večkrat služila kot podlaga za razvoj tipologij pokopov. Prvo tipologijo je zasnoval Tone Knez (1968), nato jo je Danilo Breščak 1985 dopolnil. O tipologiji grobov v širšem jugoslovanskem prostoru, ki je vključevala tudi Dolenjsko, je pisal Aleksander Jovanović (1984). Leta 2004 pa je Andreja Maver (Maver 2004) v seminarski nalogi naredila pregled pokopov in zastopanost grobnih pridakov po posameznih grobiščih.

Na grobišču Medvedjek Gmajna je 67 enot poimenovanih kot grob. Kasneje se je izkazalo, da so strukture, označene kot grobovi 3, 9, 19, 22 in 48, v resnici naravne strukture. Zaradi jasnosti pa smo še vedno ohranili številke grobov, kot so bile določene na terenu in so v časovnem sosledju odkrivanja grobov.

Za tipološko klasifikacijo grobov smo uporabili modificirano tipologijo Danila Breščaka (1985). V vseh grobovih z Medvedjeka so ostanki kremacije, glede na kompleksnost strukture groba pa lahko grobove razdelimo na dve večji skupini, od katerih se vsaka deli še na več podskupin (sl. 10).

³ Primarni namen publikacije je objava izkopanega gradiva s komentarjem in časovno opredelitvijo materialne kulture in vpetosti v prostor. Zato se avtorji namenoma izogibamo teoretičnim debatom o romanizaciji (npr. Millett 1990), globalizaciji (npr. Gardner 2013), kreolizaciji (Webster 2001) in sorodnih pojavih (npr. Versluys 2014), ker si ta diskusija tudi na dolenskem gradivu zasluži individualno obravnavo. V publikaciji ohranjamo koncept *romanitas*, ki označuje manifestacijo rimske kulture (Elliott 2017).

Tipi pokopa A	Št. groba
A1 = Breščakov tip 1 Knezov tip 1	2, 10, 26, 35, 38, 40b, 54, 56, 57, 63, 66
A2 = Breščakov tip 1 Knezov tip 1	4, 7, 41, 42, 43, 52, 53, 55, 58, 59, 60, 61, 62, 67
A3 = Breščakov tip 4 Knezov tip 2	1, 6, 47 in 51 v pitosu 14 v amfori
Tipi pokopa B	Št. groba
B1 = Breščakov tip 5 Knezov tip 5	5, 11, 18, 23, 24, 28, 33, 34b, 37, 38, 39, 40, 45, 46, 49, 64, 65
B1a = Breščakov tip 6 Knezov tip 5	12, 13
B1b = Breščakov tip 7 Knezov tip 5	16, 17, 20, 27, 29, 30
B2 = Breščakov tip 10 Knezov tip 3	15, 31, 32, 50
B3 = Breščakov tip 10 Knezov tip 7	8, 25
B4 = Breščakov tip 12	36

10 Tipologija grobov.

Enostavne pokope v grobnih jamah lahko razdelimo na tri skupine. Prvi dve skupini preprostih jam se delita glede na obliko, saj so na obravnavanem grobišču prisotne manjše grobne jame ter večje pravokotne ali ovalne jame. Tretja skupina pokopov v enostavnih grobnih jamah brez konstrukcije zajema tiste grobove, ki so imeli pridano večje transportno posodje; Breščak takšne grobove imenuje »žarni grobovi« (Breščak 1985, 36), Knez pa »grobni z veliko žaro«.

Grobni v enostavnih grobnih jamah brez dodatne utrditve so najpreprostejši način pokopa. Takšnih je na najdišču Medvedjek Gmajna 24 grobov (38 %). Prostorsko gledano se male grobne jame grupirajo na jugozahodu in severozahodu izkopavalnega polja. Med malimi grobnimi jamami izstopa grob 26. Pri pregledu najdb iz mokrega sejnanja je postalo očitno, da grob 26 nima nobenih kostnih ostankov ali najdb. Grob pa je imel več litrov čistega oglja, kar je bilo na grobišču izjemno nenavadno. Morebitni grobni pridatki so bili po izkopavanjih izgubljeni, vendar bi na podlagi znanih dejstev morda lahko rekli, da v resnici ne gre za grob. Ritualne jame so težko prepoznaven element rimskih grobišč, ki je pogosto spregledan (Pearce 2017, 12). V Sloveniji

poznamo nekaj takšnih lunasto oblikovanih jam na najdišču Emonika – Potniški center.⁴

Večje grobne jame so bile lahko ovalne ali pravokotne. Dve večji koncentraciji večjih jam sta bili na severu in jugovzhodu izkopavalnega polja. Obliko grobne jame Breščak povezuje s sestavo tal (1983). Ribnica in Brežice imata predvsem pravokotne jame, vkopane v ilovnato osnovo, nekatera druga najdišča kot npr. Dobova, kjer je zemlja večinoma prodnata, pa samo okrogle (Breščak 1983, 36). Grobišče Medvedjek Gmajna je vkopano v ilovnato osnovo, vendar sta tu zastopani obe obliki grobnih jam. Pravokotne grobne jame so skoncentrirane na dveh delih grobišča. Na severnem sta v pravokotno jamo vkopana oba grobova s pitosi, ostali grobovi tega tipa (41, 42, 58, 59, 60, 61) pa so skoncentrirani na južnem delu grobišča. Posebej je treba izpostaviti tudi grob 4, ki je sicer po obliki opredeljen kot tip večja grobna jama, vendar gre zaradi ostrih robov in kotov, vidnih v stratigrafiji, za negativ lesene skrinje. Na to kažejo tudi ostanki okova, ki smo jih našli v grobu. Z enim najlepših primerov pokopov v leseni skrinji v Sloveniji z najdišča Bobovek (Stemberger, Perko 2016 in tam citirana literatura) ga povezuje več kot le način shrambe posmrtnih ostankov. Kljub temu, da je grob 4 z Medvedjeka bistveno slabše opremljen kot grob iz Bobovka in ne vsebuje orožja, je bila v njem najdena največja koncentracija (čez 200) žebličkov za čevlje, ki so, v kolikor je to dopuščala ohranjenost, opredeljeni kot žeblički za vojaške čevlje.

Pokopi v amforah in pokopi v večjih lončenih posodah so si na nek način sorodni, saj gre za utrjevanje grobne jame s transportnim posodjem ali posodjem za shranjevanje. Pri grobovih v večjih posodah »žarni grob« ni najprimernejše poimenovanje, saj npr. iz Emone poznamo takšne grobove (prav tako v amfori ali večjem loncu), ki imajo še dodatno žaro za žganino. Torej izraz žara opisuje dva različna pojava – večje posode za shranjevanje celotne vsebine groba ter manjše posode za žganino in redkeje izbrane pridanke. Z najdišča Medvedjek Gmajna imamo ohranjene štiri male žare, in sicer v grobovih 4, 5 in 39, ter stekleno žaro v grobu 60, ki pa smo ga opredelili kot grob z večjo grobno jamo. V grobu 4 je odlomek hišaste žare, ki pa verjetno prvotno ni bila del pokopa (diskusija o tem v poglavju 6.2).

Pri tem je treba poudariti, da so določene vrste pitosov v Emoni npr. najdene izključno v grobnih kontekstih, torej gre za neko tradicijo izdelave posodja, vezano izključno na pokope (Plesničar Gec 1977, 45). Pitosi z najdišča Medvedjek Gmajna so drugačni od emonskih tako po obliki in okrasu kot po fakturi. Zaenkrat kaže, da gre pri velikih in grobo

izdelanih pitosih za geografsko omejen fenomen, vezan na Pristavo pri Trebnjem (Knez 1969), Globodol (S. Petru 1969a), Medvedjek Gmajno in Mrzlo Polje pri Ivančni Gorici (Jerin, Nabergoj 2008). Enako kot pri emonskih pitosih pa kaže, da so se tovrstne velike posode na Dolenjskem uporabljale izključno v grobnih kontekstih (Breščak 1983, 43). Na obravnavanem grobišču so se pitosi pojavljali v parih, in sicer v grobovih 1 in 6 na severovzhodnem delu, ki sta oba položena v pravokotno grobno jamo, ter v grobovih 47 in 51 v jugozahodnem vogalu izkopavalnega polja, ki sta bila oba položena v okroglo grobno jamo.

Pokop v amfori je na najdišču Medvedjek Gmajna samo eden, ki po ohranjenosti amfore najbolj ustreza tipoma 6 in 10 amfornih pokopov v Emoni (Plesničar Gec 1972, t. CCXIV). V grobu 58 so bile amfore uporabljene kot konstrukcije za libacijo. Pokopov v amforah na Dolenjskem praktično ni, Breščak jih v svojem pregledu niti ne obravnava (1983). Glede na to, da jih Petru po pogostosti in ceni enači z grobovi iz tegul (1972, 12), njihova odsotnost ne preseneča, saj so tudi slednji po razprostranjenosti na Dolenjskem prej izjema kot pravilo (Breščak 1983, 38). Oboji pokopi, tako v amforah kot v tegulnih konstrukcijah, so na emonskem grobišču relativno pogosti (Breščak 1983, 38; Stemberger 2018, poglavje 3).

Pokopi z elementi gradnje zajemajo preproste grobne jame s konstrukcijo, zloženo iz neobdelanega kamenja brez ve-zave, kamnite zabojnike, manjše dromose in kupolaste grobnice. Skupino grobov z zidovi iz neobdelanega kamenja lahko v nekaj primerih nadalje razdelimo na suhozidne strukture s polico ter na suhozidne strukture z eno ali več predelnimi stenami. V skupino grobov z zidovi iz neobdelanega kamenja brez dodatne opredelitve štejemo grobove, ki niso imeli police ali predelne stene, pa tudi tiste, ki so bili preveč poškodovani, da bi bilo mogoče ugotoviti, ali imajo polico in predelno steno.

Na najdišču Medvedjek Gmajna so zelo pogosti grobovi v konstrukciji iz neobdelanega lomljenega kamenja, ki imajo lahko dodatno polico za pridanke (in žare) ali predelno steno. S 25 primeri skupaj predstavljajo 40 % vseh grobov.

V zahodno-jugozahodnem delu izkopnega polja so se nahajali trije od štirih s kamnitimi ploščami obloženi grobovi (grobovi 31, 32 in 50). Pri večjih strukturah je težje govoriti o razporejenosti, ker se pojavljajo posamič ali v parih, enako velja za pokope v amfori. Zgostitev grobov ob južni strani izkopavalnega polja ni naključna, saj vemo, da se je grobišče nadaljevalo na južni strani moderne ceste, kjer so izkopavanja potekala leta 1980 (Breščak 1990b, 43).

Kupolaste grobnice z jaškom so relativno redke in na Dolenjskem, po Breščaku (1983, 43), vezane na vzhod. Pri tem

4 Osebna korespondenca z Ano Kovačič.

je najdišče Medvedjek Gmajna izjema, saj smo na grobišču našli dva manjša dromosa in večjo kupolasto grobnico. Breščak izvor teh grobnic vidi v posnemanju prazgodovinskih tradicij (Breščak 1983, 43). Na južnem delu grobišča, izkopanim 1980, so bili odkriti grobovi, vkopani v plašč prazgodovinske gomile (Breščak 1990b, 43). To kaže na ponovno uporabo prostora pokopavanja, kot se je izkazalo npr. na najdišču Kongresni trg, kjer so bili rimski grobovi vkopani v neposredno bližino starejšeželeznodobnih gomil (Gaspari *et al.* 2015, 162). Na podlagi materialne kulture obravnava-nega dela grobišča bi lahko to pripisali močno lokalnemu značaju grobišča, ker pa gradivo z južnega najdišča Medvedjek ni objavljeno, se ne moremo dokončno opredeliti do razlogov za poznejše vkopavanje v prazgodovinske gomile.

Iz pregleda (sl. 10) sta izvzeta grobova 21 in 44. Pri prvem gre za preprosto grobno jamo z nadzemno konstrukcijo – temeljem za stelo. Podobna konstrukcija, baza za stelo, je bila najdena na najdišču Ponikve pri Trebnjem (Ravnik, Tica 2018, 45, sl. 61, 62). Grob 44 pa je zelo poškodovan z malto zidan grob.

Po številu fragmentiranih najdb izstopajo trije grobovi, in sicer 8, 15 in 37. Prva dva sta gotovo grobova, saj sta bili odkriti spremljajoči grobni konstrukciji, močna fragmentiranost pa kaže predvsem na to, da sta bila predhodno izropana. Grob 37 pa bi bil lahko ritualna jama glede na to, da je relativno nepravilne oblike, žganina ni bila prisotna, najdbe pa so predvsem zelo fragmentirana in sekundarno prežgana namizna keramika. V velikem številu so zastopani različni krožniki z ravnim dnom, nekaj je fragmentov čaš z narebnim ustjem, od grobe keramike sta prisotna en krožnik ali trinožnik ter nepravilno oblikovano ustje, ki mu nismo mogli določiti namembnosti.

V slovenski arheologiji se je določenim načinom pokopa neredko pripisovalo tudi etnično pripadnost (npr. Knez 1968; Petru 1972; Breščak 1985), tipično po binarni delitvi na staroselce (preprosti grobovi, pokopi v večje posode, latobiški grobovi) in Rimljane (amforni grobovi, tegulni grobovi, zidane grobnice, sarkofagi). Takšna delitev je problematična z mnogo vidikov, še najbolj morda zato, ker se etnično/kulturno pripadnost šteje kot edino ali presodno komponento identitete (povzeto po Stemberger 2018). Seveda pa opazimo regionalne razlike že med slovenskimi pokrajinami. Medtem ko so pokopi v amforah in tegulnih konstrukcijah pogosti na emonskih in drugih mestnih pokopališčih, so na Dolenjskem zastopani v zanemarljivih številkah, in to kljub veliki produkciji drnovskih opekarn (S. Petru, P. Petru 1978). Obstaja tudi možnost, da so se določene kulturne prakse razvile prav zaradi rimske osvojitve, kot odgovor na neke

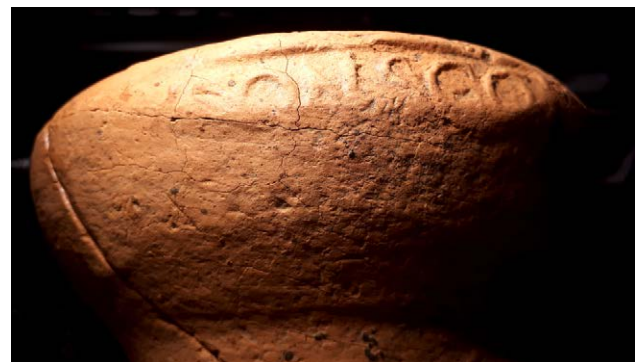
vrste potrebo po vzpostavljanju razlike med rimsko in predrimskimi kulturnimi tradicijami. Ta razlaga bi lahko pojasnila tudi prisotnost hišastih žar na Dolenjskem. Produktivni center je bil v Neviodunu in na prvi pogled bi se jih glede na njihovo očitno »nerimskost« lahko razumelo kot nadaljevanje prazgodovinske tradicije (kot npr. Petru 1971), vendar enake posode v prazgodovini enostavno niso izpričane (Dular 1979, 200; Guštin 1985, 158; Maver 2004, 5).

6.2 Keramično posodje in oljenke

6.2.1 Amfore

Amfore so se v vsakodnevem življenju masovno uporabljale kot transportno posodje za tekočine, npr. olje, vino, garum, sirupe in razsute tovore, kot so žito, stročnice, olive, suho sadje (Perko 2000). Amfore so bile lahko tudi reciklirane na več načinov (glej Brughmans, Pecci 2020). Eden od načinov ponovne uporabe amfor je bil tudi pokop. V grobnih kontekstih so pogosto uporabljene kot del konstrukcije groba, poredko pa zaidejo v grob posamični odlomki. Kot del konstrukcije so lahko uporabljeni le deli razžaganih amfor (Plesničar Gec 1972, t. CCXIV) ali pa cela posoda, predvsem za otroške pokope v 4. in 5. stoletju n. št. (npr. Žerjal 2008a, 52, 119–157; Žerjal 2008b; Žerjal 2010).

Amfore so na najdišču Medvedjek Gmajna pričakovano relativno redke. Grob 14 je bil edini, pri katerem lahko predvidevamo, da je šlo za pokop v amfori (sl. 11). Istrska amfora⁵ tipa Dressel 6b je bila zelo fragmentirana (G100), zato na prvi pogled ni bilo očitno, v kateri del amfore so bili spravljene pridatki in žganina. Ohranjeni so ustje z žigom OSONCO, vrat, del ramen z ročajem, precej odlomkov trupa in zatič. Kljub temu, da so bili najdeni odlomki vseh delov posode, je vseh odlomkov samo okoli 4,6 kg, kar pomeni,

š 11 Ustje amfore z žigom iz groba 14.

5 Iz Istre sta znani dve delavnici tovrstnih amfor, in sicer iz Fažane pri Puli, ki je bila last Gaja Lajkanija Basa, ter iz Lorona pri Poreču, ki je bila last Kalvije Krispinile (Vidrih Perko 2000, 427).

12 Zaprt grob 58 z vidnim vratom amfore v zgornjem levem kotu.

da precejšen del amfore še manjka, saj bi cela morala tehtati med 19 in 24 kg (Bezecky 1998, 6). Morda gre za delno odrezano amforo, od katere sta bila ohranjena le dno in del posode nad rameni, vmesni del trebuha pa ne, kakršne poznamo tudi iz Emone (npr. Plesničar Gec 1972, t. CCXIV, 6 in 10). Manjši odlomek ostenja amfore tipa Dressel 6b je bil najden tudi v grobu 58 (G338). Amfora Dressel 6b je bila namenjena za transport olja in je najbolj razširjena amfora na naših zgodnjecesarskih najdiščih (Bezecky 1998, 5; Vidrih Perko 2000, 427). Amfore v grobnih kontekstih so precej redke kot pridatek, pogoste pa kot del grobne konstrukcije. Ko so bile uporabljene za izgradnjo grobov, v publikacijah in katalogih niso vedno podani tipi, opisi in risbe amfor. Za primerjavo vzemimo grobove iz Emone, kjer Verena Vidrih Perko (2002) predvideva, da so bile amfore tipa Dressel 6B najdene v petih grobovih, kjer je znana natančna oblika grobne konstrukcije,⁶ od katerih se oblika groba 116 najbolje ujema z ohranjenostjo amfore iz groba 14 z najdišča Medvedjek Gmajna. Hkrati je to tudi edini od grobov iz Emone, kjer je ohranjeno tudi ustje amfore.

Vrat amfore (G337) iz groba grob 58 je bil viden, še preden smo grob odprli (sl. 12), kar kaže na to, da je bila amfora uporabljena kot konstrukcija za libacije. Gre za tip amfore tipa Dressel 7–11 španskega izvora. Te amfore imajo široka ustja, saj so bile namenjene transportu gostih ribjih omak – garuma, likvamna, murije, kar je v našem primeru verjetno

6 Grob 80 (Plesničar Gec 1972, t. XIX: 1), grob 81 (Plesničar Gec 1972, t. XIX: 10) grob 106 (Plesničar Gec 1972, t. XXVII: 11); grob 116 (Plesničar Gec 1972, t. XXXII: 7), grob 172 (Plesničar Gec 1972, t. XLVIII: 8).

olajšalo izgradnjo libacijske konstrukcije. Po celem Imperiju so se tovrstne amfore začele pojavljati v prvih desetletjih 1. stoletja n. št., z vrhuncem v klavdijski dobi. Iz uporabe izginejo v začetku 2. stoletja (povzeto po Vidrih Perko 2000, 429–430).

Druge amfore so bile ohranjene samo fragmentarno, in sicer v grobovih 29 in 34b. Pri obeh gre za izjemno svetle, prašne in abradirane odlomke, ki pa niso ozko določljivi. Odlomkov je manj in so lažji kot v grobu 14, zato ne moremo govoriti o pokopu v amforo; bolj verjetno gre za odlomke, ki so bili primešani v polnilo groba.

6.2.2 Oljenke

Oljenke so, poleg novcev, eden tipičnih pridatkov v grobovih rimskega časa. Njihovo priljubljenost in razširjeno uporabo v vsakodnevnem življenju in grobnih kontekstih gre pripisati cenovni dostopnosti (npr. Harris 1980, 134, 135) in prijetnemu vonju, ki ga ob gorenju oddajajo. Sveče iz voska so bile dražje, lojenke pa so oddajale neprijetne vonjave in saje, zaradi česar so bile oljenke na olivno olje najboljša izbira (Vidrih Perko 2012b, 93). Vloga oljenk ni bila samo funkcionalna, saj so upodobitve na diskah oljenk imele poleg dekorativne tudi simbolno vlogo. Pregled oljenk po motivih, tipih in žigih za Slovenijo je objavila Verena Vidrih Perko (2012a).

Svetila so igrala pomembno vlogo v pogrebnih ritualih antičnega Rima. Bakle in oljenke so bile prisotne pri vseh delih pogreba. Prižgane so bile že na domu pokojnika med čakanjem na pogreb, gorele so ob sprevodu na pokopališče, polagale so se tudi v grobove kot grobni pridatek in bile na grobovih prižgane ob posebnih dnevih, kot so none, ide in kalende (povzeto po Crnobrnja 2006, 140–142; glej tudi Toynbee 1971, 63). Iz grobnih kontekstov so ohranjene oljenke, položene v grob z umrlim, ki naj bi bile prižgane samo enkrat (npr. Walters 1914, XV; Eckardt 2002, 109; Crnobrnja 2006, 140), ter tiste, ki so bile položene na grobove in so se premaknile s posedanjem zemlje ter drugimi post-depozicijskimi procesi. Slednje se običajno najdejo po ena na grob, umetnostnozgodovinskim virom navkljub, kjer so oljenke večinoma upodobljene v parih (Rushforth 1915, 157; Crnobrnja 2006, 142).

Oljenke so se na območju Slovenije razširile šele po rimskem zavojevanju, v italiskem prostoru pa so bile v uporabi že okoli 3. stoletja pr. n. št. (Novšak *et al.* 2019, 87). V Sloveniji so se najprej pojavile uvožene oljenke. Večinoma so prišle iz Akvileje, ki je služila kot trgovski emporij, ali pa so bile narejene v njenih delavnicah (Vidrih Perko 2012a, 24). S priključitvijo slovenskega ozemlja Imperiju se je proizvodnja

Grob	Tip	Žig	Motiv	Ožganost
4	Loesch. Xb	APRIO		ožgan nosek
6	Loesch. IX / X	– ORTIS		
7	Pečatna	poškodovana		
11	Loesch. Xa	FORTIS		
12	Loesch. IX b - miniaturna	COMVNI		ožgan nosek
13	Loesch. IX b	FORTIS s piko		ožgan nosek
20	Loesch. X-	CRESCES z dodatnim S pod S		
28	Loesch. Xa	poškodovana		
30	Loesch. Ib/c	poškodovana		
31	Loeschcke X-	CRESCES z dodatnim S pod S		
32	Pečatna	poškodovana		
33	b ali c z ročajčkom			
35	Pečatna	dno ni ohranjeno		nosek ni ohranjen
36	Loesch. Xb	žig neberljiv		ožgan nosek
37	Pečatna	poškodovana		
37	Volutna	poškodovana		
39	Pečatna	poškodovana		
39	Loesch. Ib	dno ni ohranjeno	tragična maska z rogom izobilja	
44	Volutna	poškodovana		
45	Loesch. IXb	PHOETASPI ♥		ožgan nosek
50	Pečatna	poškodovana		
55	Loesch. Xb	CRESCES		ožgan nosek
64	Pečatna	poškodovana		
67	Volutna	poškodovana		

⋮ 13 Oljenke iz grobov najdišča Medvedjek Gmajna.

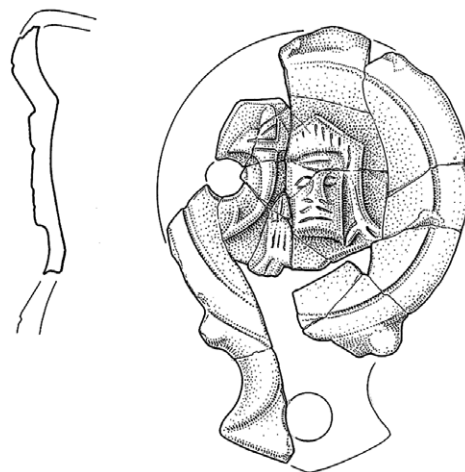
oljenk začela tudi v našem prostoru. Večji proizvodni center je ohranjen na Ptuj (Tomanič Jevremov 2004), proizvodnja pa je izpričana tudi v Celeji in Emoni (Vidrih Perko 2012a, 25; Istenič, Daszkiewicz, Schneider 2003).

Oljenke z najdišča Medvedjek Gmajna (sl. 13) je mogoče razdeliti v dve tipološki skupini. Razvojno starejše so t. i. volutne oljenke, ki so se razvile v Italiji ob koncu 1. stoletja n. št. Te oljenke so dobile ime po volutah, ki uokvirjata nosek. Disk je velik in ga običajno krasi figuralna dekoracija (Hayes 1980, 44). Na obravnavanem najdišču so tovrstne oljenke tipično prepoznavne po fakturi (O3), svetlih barvah in prašni

površini. Večinoma so tudi zelo poškodovane (sl. 14). Na najdišču Medvedjek Gmajna je dekoracija diska ohranjena samo na oljenki tipa Loeschcke Ib iz groba 39 (G282), in sicer v obliki tragične maske in roga izobilja (*cornucopia*) ob levi strani motiva (sl. 15). Gre za tip II.f.2.6 po Eleni di Filippo Balestrazzi (1988, 113). Motiv se vedno pojavlja na oljenkah Loeschcke Ib ali Ic, ki so tipično recijske proizvodnje (povzeto po di Filippo Balestrazzi 1988, 113–114), vendar naša oljenka ni imela (ohranjenega) tipičnega premaza, ki je značilen za recijsko proizvodnjo. Skoraj identično, a še slabše ohranjeno oljenko z enakim motivom so odkrili v Emoni v grobu 719 (Plesničar Gec 1972, t. CLIV: 14), ki je bil datiran

⋮ 14 Oljenka iz groba 30 *in situ*.

⋮ 15 Volutna oljenka z motivom tragične maske in roga izobilja iz groba 39 (G282).

v 1. stoletje n. št. (Plesničar Gec, Kuhar 1996, 35). Poznamo tudi dve s Ptujja, ki sta bili obe datirani v flavijsko dobo od prve polovice do tretje četrtine 2. stoletja.⁷

Od vseh ostalih volutnih oljenk sta samo dve, tisti iz grobov 30 (G221) in 33 (G233), dovolj ohranjeni za komentar. Oljenka tipa Loeschcke Ib/c iz groba 30 (G221) je imela motiv na disku, ki pa se ni ohranil. Še bolj zanimiva je oljenka iz groba 33 (G233), saj je od nje ohranjen predvsem pokončen držaj. Pokončni držaji niso posebej pogosti, na Dolenjskem sploh ne na volutnih oljenkah. Kolikor smo lahko oljenko iz groba 33 rekonstruirali, razbita je bila namreč na več kot 150 odlomkov, je še najbolj podobna obliki Loeschcke VI. Volutne oljenke praviloma niso ožgane, vendar je treba poudariti, da so običajno močno poškodovane in zelo prašnate, kar lahko pomeni, da se znaki gorenja morda preprosto niso ohranili.

Na obravnavanem najdišču pogostejše so pečatne oljenke (nem. *Firmalampen*). Gre za tip oljenk, ki se je razvil v padski nižini v prvi polovici in sredini 1. stoletja (Novšak *et al.* 2019, 87). Ta novi in poenostavljeni tip oljenk je dobil ime po žigih lončarjev, ki se običajno pojavljajo na spodnji strani oljenke. Najbolj tipološko prepoznavni sta skupini Loeschcke IX in X (Loeschcke 1919). Oblika Loeschcke IX je zgodnejša in se pojavlja v prvi polovici 1. stoletja. Dokaj kmalu, še pred koncem 1. stoletja, jo zamenja oblika Loeschcke X. Glavna razlika med njima je zaprt (IX) oz. odprt (X) kanal med diskom in noskom oljenke (Loeschcke 1919, 255–256). Pečatne oljenke so na najdišču Medvedjek Gmajna načeloma temnejše opečnate barve ter bolje ohranjene kot volutne.

Pečatne oljenke lahko glede na fakturo razdelimo na dve skupini: predmete finejše fakture (O1), pri katerih gre verjetno za italske importe, in opečnato rdeče oljenke (faktura O2), ki najverjetneje obsegajo slabše izdelke lokalnih delavnic. Večinoma so pečatne oljenke na obravnavanem najdišču dobro ohranjene ter kažejo znake uporabe, saj imajo v glavnem ožgane noske. Niso pa prepečene oz. ne kažejo znakov dolgotrajne uporabe.

Na najdišču je zastopanih več različnih žigov. Najpogostejši žig je *CRESCES*, ki je bil najden na treh oljenkah (G149, G227 in G329). Gre za relativno razširjen žig, sploh v severni Italiji, z zgostitvijo v Akvileji ter v Panoniji (Harris 1980, t. 5.1). Je tudi drugi najpogostejši žig v Emoni, v precej manjšem številu pa se pojavlja tudi na Ptujju. Z Dolenjske ga poznamo z Drnovega (S. Petru, P. Petru 1978, t. Cl: 8, 9; t. CII),

iz Petrušnje vasi⁸ in Globodola⁹ ter s Pristave pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 22: 5).

V dveh grobovih se pojavlja žig *FORTIS*. Gre za najpogostejše zastopan žig na vseh pečatnih oljenkah, ki je v uporabi od sredine 1. stoletja n. št. pa do 5. stoletja n. št. (Novšak *et al.* 2019; Vidrih Perko *et al.* 2012; Auer 2015). Pojavlja se po celem Imperiju, s podobnimi zgostitvami kot *CRESCES*, veliko primerkov pa je poznanih tudi iz Dalmacije (Harris 1980, t. 5.1). *FORTIS* je najbolj pogosto zastopan žig tako v Emoni kot v Poetovionii, najdemo pa ga tudi na grobiščih Dolenjske, kot so Novo mesto,¹⁰ Drnovo (S. Petru, P. Petru 1978, t. LVIII: 7–12; t. LXI: 8), Ribnica,¹¹ Globodol,¹² Roje pri Šentjerneju,¹³ Draga¹⁴ in Pristava pri Trebnjem.¹⁵

Na grobišču Medvedjek Gmajna je žig zastopan z dvema primerkoma, in sicer iz groba 11 (G74) in iz groba 13 (G97). V obeh primerih gre za oljenko tipa Loeschcke IXb. V grobu 13 (G97) je na oljenki Loeschcke IXb pod imenom *FORTIS* še pika v koncentričnem krogu. Pike kot del žiga *FORTIS* so bile najdene v dveh grobovih s Pristave pri Trebnjem, in sicer na oljenki v grobovih 9 (Knez 1969, t. 13: 2) in 103 (Slabe 1993, t. 14: 20). Pri obeh je pika postavljena pod ime, tipološko pa prva pripada skupini IX, druga pa skupini X po Loeschckeu. Na oljenki tipa Loeschcke X v grobu 2 iz Ribnice (P. Petru 1969b, t. 16: 1) je tudi enako oblikovana pika, vendar je postavljena nad ime.

Ostali žigi so na najdišču zastopani s po enim primerkom. Pojavi se žig *APRIO* – po Auerju gre za relativno redko zastopan žig (2016). V Sloveniji je najpogostejši v Ljubljani, redko ga najdemo tudi na Ptujju (Vidrih Perko 2012a, 34, 57). Podobno lahko rečemo za žig *COMVNI*. Pojavlja se v Neviodunu (S. Petru, P. Petru 1978, t. LIX: 7, 9; t. LVI: 4, 5; t. LVIII: 8–12; t. LXI: 8) in na Pristavi pri Trebnjem.¹⁶ Oljenka iz groba 12 (G88) je za polovico manjša od ostalih na najdišču Medvedjek Gmajna.

Žig *PHOETASPI* je zelo redko zastopan med arheološkim gradivom Slovenije. Gre za mojstra, ki velja za izumitelja pečatnih oljenk, a je njegova delavnica bolj povezana

7 Grob 340 (Istenič 1999, 114, t. 70: 7), grob 677 (Istenič 1999, 228, t. 155: 5).

8 Grob 1/1952 (P. Petru 1969b, t. 26: 1).

9 Naključna najdba (S. Petru 1969a, t. 8: 1).

10 Grob 178 (Knez 1992, t. 64: 1).

11 Grob 2 (P. Petru 1969b, t. 16: 1); oljenka ima piko v krogu nad napisom.

12 Grob 8 (S. Petru 1969a, t. 4: 5), grob 20 (S. Petru 1969a, t. 6: 7).

13 Grob 1 (Knez 1969, t. 5: 4).

14 Grob 3 (Knez 2003, 45, sl. 3.5), grob 8 (Knez 2003, 52, sl. 8.5).

15 Grob 9 (Knez 1969, t. 13: 2), grob 14 (Knez 1969, t. 14: 5), grob 101 (Slabe 1993, t. 14: 8), grob 103 (Slabe 1993, t. 14: 20) in verjetno grob 78 (Slabe 1993, 16, t. 11: 5).

16 Grob 17 (Knez 1969, t. 15: 5), sporadično (Slabe 1993, t. 22: 1).

z izdelavo tipov Loeschcke IV, V in VIII (Chrzanovski 2020, 227) kot s tipom Loeschcke IX b, na katerem je bil žig najden na najdišču Medvedjek Gmajna. V Sloveniji je poznanih še nekaj oljenk s tem žigom, in sicer štiri iz Ljubljane in ena s Ptujja (Vidrih Perko 2012a, 34, 57). Izven naših meja se pogosteje pojavljajo v Vindonisi (Auer 2015, t. 1). V primerjavi z žigi *FORTIS* in *CRESCES* so žigi *PHOETASPI* redki (Harris 1980, t. 5.1). Zelo redke so na Dolenjskem tudi oljenke z žigom *VERI*; najdemo jih predvsem v grobovih Nevioduna (S. Petru, P. Petru 1978, t. LIX, 2–4, 8). Na najdišču Medvedjek je bila oljenka *VERI* v grobu 37 (**G251**), pod imenom pa je bila, enako kot na oljenki iz groba 13 (**G97**), pika v koncentričnem krogu.

6.2.3 Hišasta žara

Odlomljen zgornji del hišaste žare bil najden v grobu 4 (**G8**). Gre za žaro s preprostim bikoničnim zaključkom, ki jih Peter Petru datira v 1. in prvo polovico 2. stoletja n. št. (Petru 1971, t. 1). Okras, na podlagi katerega se določata razvoj stila in tudi kronologija hišastih žar, se pojavlja na treh delih takih žar, in sicer na zgornjem delu okoli gumba, v pasu ob odprtini žare ter na predelu trebuha in dna (Petru 1971, 87). Od žare iz groba 4 sta ohranjena samo del zgornjega dela z gumbom ter del ostenja do prehoda v osrednji del žare, ki je nakazan s kaneluro. V skladu s tehnologijo izdelave tovrstnih žar je primerek z Medvedjeka narejen na hitrem kolesu. Da ne gre za najzgodnejšo varianto, priča izvotljen zaključek, ki je od preostanka strehe oziroma vrha žare stiliščno ločen z zožitvijo (Petru 1971, 69). Celoten odlomek ima na zunanji površini premaz, kakšnih posebnih vzorcev pa ni opaziti. Keramična masa in premaz (faktura N2b) sta skoraj identična pri posodi z narebrenim izvihanim ustjem iz groba 39 (**G285**). Če bi bili od obeh posod ohranjeni samo odlomki ostenja, bi ju bilo nemogoče ločiti.

Peter Petru interpretira hišaste žare kot zadnja bivališča »višjih slojev«, ker se pojavljajo pretežno v zidanih grobnicah (Petru 1971, 98). Na najdišču Medvedjek to ne drži, saj je grob 4 pokop v leseni skrinji, ki je vsebovala nož, oljenko, žebličke za čevlje ter nekaj odlomkov keramike v 10cm plasti žganine. Žara je verjetno zašla v zasip groba 4 iz katerega drugega groba, morda celo iz zidane grobnice, ki so bile tudi na Medvedjeku izropane že v rimski dobi, verjetno relativno kmalu po nastanku. Da je prišlo do premika delov žare (v rimskem času ali kasneje), kaže tudi dejstvo, da smo odlomek žare iz groba 4 (**G8**) našli tudi v SE 2 v kvadrantu 9 (**G385**), ki je od groba 4 oddaljen vsaj 10 m.¹⁷

Peter Petru pripisuje hišaste žare Latobikom (1971), vendar so kasnejše raziskave pokazale, da nobene ni mogoče datirati v pozni laten in da so delo rimskodobnih delavnic (Dular 1979, 200; Guštin 1985, 158; Maver 2004, 5). S tem se ujemajo tudi novejša najdba hišastih žar npr. z najdišč Draga (Križ 2003), Pijavško (Ciglar, Vinder 2020) in ne nazadnje tudi Medvedjek Gmajna.

6.2.4 Namizna keramika

Najbolj fini primerki namizne keramike z grobišča Medvedjek Gmajna so skodelice tankih sten in recijske čaše. Oboje so zastopane z le nekaj primerki, ki pa so po obliki zelo raznoliki. Obema skupinama keramike je skupno to, da so ohranjeni le fragmenti, nikoli cela posoda, zato je velika verjetnost, da so bile te najdbe primestane v zasutje ali pa bile uporabljene v zagrobnih ritualih.

Fina namizna keramika

Posodje tankih sten

Čaše in skodelice tankih sten z najdišča Medvedjek Gmajna so v vseh primerih zelo slabo ohranjene. Najstarejša je verjetno skodelica z luskinastim ornamentom iz groba 67 (**G377**). Ohranjene luskine niso zelo ostre, manjka pa tudi spodnji del skodelice. Zaradi oblikovanosti luskin bi morda lahko šlo za skodelice iz flavijske dobe. Za razliko od emonskih je naša skodelica pečena oksidacijsko (opisi, datacije in primerjave z Emono povzeti po Plesničar Gec 1977, 16). Oksidacijsko žganje in premaz je mogoče najti na primerkih skodelic z luskinastim ornamentom iz Siscije (npr. Bačani *et al.* 2012, str. 112–113, sl. 40, sl. 41).¹⁸ Skodelice z luskinastim ornamentom in peskanim dnom so znane tudi z Drnovega (S. Petru, P. Petru 1978, t. XXXVI: 20), pa tudi take z bogatejšim okrasom luskin (S. Petru, P. Petru 1978, t. XXXVI: 21, 22).

Od posode tankih sten iz groba 7 je ohranjen le fragment ostenja z okrasom neenakomernih barbotinastih pik (**G31**). Okras se najbolje ujema s t. i. skodelicami z grozdastim ornamentom, ki jih poznamo iz Emone samo v flavijskem času, so pa tam med vsemi najbolj številčne (Plesničar Gec 1977, 17). Tako kot emonske je tudi naš primerek iz sivo pečene keramike s temnejšim premazom. Plesničarjeva predvideva, da so tovrstne skodelice uvožene iz Italije (povzeto po Plesničar Gec 1977, 17). Zelo podobna naši je verjetno tudi skodelica iz groba 2 v Rosalnicah (Dular 1976, t. 3: 2). Iz groba 64 v Novem mestu poznamo skodelico z okrasom pik, ki nadomešča tudi vitice (Knez 1992, t. 24: 9), datirano v

17 Obe najdbi, **G8** in **G385**, je moč sestaviti in zlepliti.

18 Oksidacijsko žgane skodelice z barbotinastim okrasom so znane tudi iz Novega mesta (e. g. Božič 2008, t. 32: 8, 10).

klavdijsko do flavijsko obdobje na podlagi tere sigilate (Zabehlicky-Scheffenegger 1992, 75).

Odlomek ostenja skodelice iz groba 30 je prav tako siv in okrašen z barbotinom (G377). Skoraj gotovo gre za eno od mnogoštevilnih variant okrasa girland. Podoben okras nosita tudi čaša iz groba 62 v Novem mestu (Knez 1992, t. 22: 11), ki bi ga lahko na podlagi fibul datirali v 1. do 2. stoletje n. št., ter skodelica z Drnovega (S. Petru, P. Petru 1978, t. LIV. 18). Ker z Emono ni neposredne primerjave, lahko po Ljudmili Plesničar Gec (1977, 18) vzamemo široko datacijo, ki je enaka tisti iz Novega mesta.

Ostenji in ustji dveh zelo poškodovanih, a fino izdelanih čaš iz groba 55, lahko štejemo v skupino tankih sten (G330 in G331), saj je kakovost izdelave bistveno boljše od čaš in skodelic lokalne izdelave. Oba primerka prihajata iz istih delavnic, od ostale keramike pa se ločita po izrazito sivi, skoraj modri barvi. Dobrih primerjav za obe obliki nismo našli. Ohranjeni črepi nakazujejo pri obeh kroglasto formo. Pri prvi čaši (G330) se ta zaključuje v izvihano narebreno ustje, ki je oblikovno nekoliko podobno loncu iz groba 1 v Novem mestu (Knez 1992, t. 1: 4). Pri drugi čaši pa se ostenje zaključuje v ovratnikasto uvihano ustje (G331), ki je podobno skodelici z Drnovega (S. Petru, P. Petru 1978, t. LXII: 26). Po zaprtosti forme so našima primerkoma blizu tudi lokalne miniaturne čaše iz Singiduna, datirane v 2. in 3. stoletje n. št. (Bojović 1977, 39, t. LXVIII: 582 in 585). Drobci sivega ustja so bili najdeni v grobu 28 (G198), h keramiki tankih sten pa lahko štejemo še sivobelo dno iz groba 61 (G357).

Recijska keramika

Na najdišču sta bili najdeni dve čaši recijske keramike, in sicer v grobovih 4 in 36 (G10 in G249). Kljub slabi ohranjenosti je na obeh čašah prepoznaven barbotinski okras, nanesen le v obliki prekrizanih črt, ki se končajo v debelejši piki, in podkvic v vzorcu, ki se ponovi na vsaki četrtini posode. Gre za prvi tip recijskih čaš po Drexlu; tovrstne čaše so v uporabi od Hadrijanove dobe do markomanskih vpadov (Vidrih Perko 2006, 88). Peter Petru v svoji klasifikaciji lončenine z Dolenjske šteje recijske čaše v prvo polovico 3. stoletja n. št. (1969b, 206). Kljub imenu tipa čaš so primerki z najdišča Medvedjek Gmajna in verjetno tudi z drugih dolenjskih najdišč lokalne izdelave. Na to kažejo razbite trebušaste čaše, okrašene s križi in podkvami iz odpadne jame, najdene na Drnovem (Stemberger Flegar, Vinder 2020).

Na najdišču Medvedjek Gmajna sta zastopani obe obliki čaš, nižja trebušasta ter pokončna, ožja različica. Čaša iz groba 4 je nižja in trebušasta (G10). Vzporednic za to obliko poznamo več; dve prihajata s Pristave pri Trebnjem, in sicer prva iz groba 13 (Knez 1969, t. 14: 3), druga pa iz skupine sporadičnih

najdb (Knez 1969, t. 7: 12). Za višjo pokončno čašo iz groba 36 (G249) najdemo primerjavo prav tako na najdišču Pristava pri Trebnjem, in sicer iz groba 14 (Knez 1969, t. 14: 3).

Drugo

Kljub temu, da ne spada niti v skupino posodja tankih sten niti recijskih čaš, je treba na tem mestu omeniti tudi ostenje fature N0 (G214), ker gre za italski import. Prepoznavno je po lomu, ki je rožnate barve, na notranji in zunanji strani pa je nanos finejše belo-sivo lisaste gline. Iz Emone pa je bila verjetno uvožena skodelica iz groba 39 (G284), saj ustreza emonskim fakturnim skupinam.

Ostala namizna keramika

Skodelice in čaše

Poleg naštetih recijskih čaš in dobro izdelane keramike tankih sten poznamo na grobišču Medvedjek Gmajna več skupini čaš, ki jih v grobem lahko delimo na tiste boljše in slabše izdelave.

Prva skupina je sorodna tankim stenam, vendar posode niso tako kakovostno izdelane. Sem sodijo čaša iz groba 27 (G190), skodelici iz grobov 13 (G98) in 33 (G234) ter dno iz groba 67 (G378); verjetno so to posnetki posodja tankih sten. Skodelice in čaša so precej fragmentirane, keramika na otip in po barvi spominja na vlažno kreda. Eden od skupnih imenovalcev, ki jih imajo te sicer tipološko različne posode, je premaz, ki je prisoten tudi na večini sorodnega posodja tega tipa na Dolenjskem. Za razliko od zgoraj opisanih recijskih čaš in posodja tankih sten so preprostejše čaše skoraj popolnoma ohranjene in lahko z veliko verjetnostjo trdimo, da so bile v grob priložene kot grobni pridelek.

Skodelici sta obe relativno preprosti. Enostavnejša iz groba 33 (G234) je okrašena samo s kaneluro pod ustjem in na prelomu ostenja, nad katerim so ohranjeni tudi ostanki rdeče barve (G234). Po obliki spominja na fine skodelice s cilindričnim trupom, ki so datirane v flavijsko dobo in jih Petru pripisuje italski proizvodnji (P. Petru 1969b, 201–202). Najbližje vzporednice za tovrstne skodelice prihajajo z grobišča Pristava pri Trebnjem in iz Novega mesta, kjer se pogosteje pojavljajo skodelice z rdečim premazom¹⁹ kot pa tiste brez njega.²⁰ Skodelica iz groba 13 (G98) je glede na obliko in prisotnost rdečega premaza verjetno bolj okrašena verzija skodelice iz groba 33 (G234). Dodatno jo krasita dve liniji

19 Pristava pri Trebnjem: grob 2 (Knez 1969, t. 9: 6) in grob 3 (Knez 1969, t. 9: 13). Novo mesto: grob 36 (Knez 1992, t. 13: 1), grob 37 (Knez 1992, t. 13: 10), grob 47 (Knez 1992, t. 15: 4); dodatno je skodelica iz groba 11 opisana kot »rdeča« (Knez 1992, t. 24: 11).

20 Pristava pri Trebnjem: grob 3 (Knez 1969, t. 9: 11). Novo mesto: grob 5 (Knez 1992, t. 2: 6).

navpičnih vrezov nad in pod prelomom ostenja ter narebreno ustje. Po okrasu je podobna skodelici iz groba 100 (Knez 1992, t. 36: 7), ki je okrašena s pasom peresnega ornamenta po najširšem delu trupa. Z vrezi pa je bila okrašena tudi skodelica iz groba 2 v Straži (Knez 1964/1965, t. 2: 6).

Čaša iz groba 27 (G190) je ovalne oblike z izvihanim ustjem in kaneluro pod njim. V kaneluri so zelo fragmentarno ohranjeni ostanki temnega premaza. Ker ima tovrstna oblika vzporednice v več grobovih Novega mesta,²¹ od katerih jih ima nekaj tudi rdeč premaz,²² gre verjetno za splošno razširjen pojav, vezan morda izključno na grobne rituale. Morda je bil tudi premaz čaše iz groba 27 rdeče barve, a je lahko zaradi različnih faktorjev potemnel, kar pa je spričo njegove slabe ohranjenosti težko oceniti. Zadnja je čaša iz groba 64 z narebrenim vratom in zaobljenim ustjem, vzporednice zanjo pa najdemo v Novem mestu (Knez 1992, t. 32: 9; t. 35: 2) in na Drnovem (S. Petru, P. Petru 1978). Gre verjetno za čašo lokalne proizvodnje, ker podobno oblikovanje vratu najdemo tudi na večjih vazah. Najbližje vzporednice smo dobili na najdišču Novo mesto, v grobu 2, kjer je čaša s podobno fakturo (Knez 1969, t. 19: 6), ter na najdišču Draga, kjer gre za čašo na nogi, ki pa je rdeče barve in je široko datirana v 1. do 3. stoletje n. št. (Križ 2003, sl. 20.5).²³ Oblikovno podobni sta ji tudi čaši iz Stične (Gabrovec, Frey 1969, 21, sl. 6: 1 in 2) iz izgubljenih grobnih enot, vendar bi za primerjavo potrebovali barvo ali fakturo posode. Celotno grobišče v Stični je bilo predvidoma v uporabi v 1. in 2. stoletju n. št. (Gabrovec, Frey 1969, 21). Med finejše čaše lokalne izdelave štejemo tudi močno poškodovano čašo iz groba 64 (G362). Vzporednic za tovrstne posode je relativno malo. Takšno čašo najdemo na Pristavi pri Trebnjem²⁴ in morda v grobu 1 iz Drage.²⁵

Slabše čaše lokalne izdelave lahko v grobem razdelimo v dve skupini. V prvo lahko uvrstimo čaše z narebrenim ustjem, ki, podobno kot vaze, izvirajo iz lokalne tradicije. Te čaše so običajno zelo fragmentirane in jih je v večini primerov nemogoče povezati z ostenjem ali dnom. Zelo narebrena ustja čaš, ki smo jih lahko vsaj delno rekonstruirali, so bila najdena v grobovih 8 (G43), 15 (G110) in 37 (G110). Zelo

21 Grob 1 (Knez 1992, t. 1: 2), grob 17 (Knez 1992, t. 5: 2), grob 86 (Knez 1992, t. 33: 12).

22 Grob 63 (Knez 1992, t. 23: 92), grob 93 (Knez 1992, t. 33: 12), grob 96 (Knez 1992, t. 34: 10), grob 101 (Knez 1992, t. 37: 2), grob 204 (Knez 1992, t. 72: 4), grob 208 (Knez 1992, t. 73: 3), grob 212 (Knez 1992, t. 74: 6). Pogojno v to skupino oblikovno sodi tudi skodelica iz groba 217 (Knez 1992, t. 76: 5).

23 Publikacija je opremljena samo s fotografijami, zato je primerjava debeline ostenja nemogoča.

24 Grob 49 (Slabe 1993, t. 7: 2).

25 Grob 1 (Knez 2003, 42).

poškodovani odlomki so bili najdeni v grobovih 37 (G253, G254, G255) in 52 (G326). Verjetno so narebrena ustja pripadala ovalnim čašam z narebrenim vratom, kakršne poznamo iz Nevioduna (S. Petru, P. Petru 1978, t. XLI: 13, 14, 20, 22). Na najdišču Pristava pri Trebnjem je bilo najdeno ustje lonca, ki se po obliki dobro ujema z ustji narebrenih čaš z Medvedjeka (Slabe 1993, t. 12: 12). Ponavljanje form v večjih in manjših dimenzijah se kaže tudi pri ustju, najdenem v grobu 15. Gre za ustje čaše z enim samim ohranjenim rebrom (G111), ki kaže oblikovno sorodnost z vazo oz. finim loncem iz groba 14 (G102).

Precej uniformno skupino tvorijo tudi poškodovana izvihanostja čaš brez okrasa. Običajno gre za čaše fature N2a. Najdena so bila v grobovih 10 (G61), 25 (G170), 15 (G105, G106, G108, G109) in 37 (G257, G259, G261). Ustje je včasih trikotno, kar se kaže na oblikovno sorodnih čašah iz grobov 28 (G196, G199) in 30 (G223). Za nobeno od teh oblik nimamo dobrih vzporednic.

Med čaše lahko štejemo tudi posodo iz groba 8 (G45), ki je zaradi velikosti nekje med čašo in lončkom. Gre za severnoitalsko formo (Brunker 1981, 36). Verjetno je sorodna finim lončkom s Ptuja, ki se tam pojavljajo od sredine 1. stoletja n. št. do konca prve polovice 2. stoletja n. št. (Istenič 1999, 135). Sorodne čaše se pojavljajo v Novem mestu (Božič 2008, t. 16: 4, 5, 7) in v odpadni jami na Drnovem (Stemberger Flegar, Vinder 2020, 155).

Krožniki

Finih krožnikov, ki bi se uporabljali izključno kot namizno posodje, je bilo na najdišču izjemno malo v primerjavi s krožniki z ravnim dnom, ki so se lahko uporabljali tudi kot pekači in so zato obravnavani posebej kot namizno-kuhinjsko posodje. Skupna značilnost obeh skupin je sicer močna fragmentiranost, saj se niti en krožnik ni ohranil v celoti. Predvsem gre za nekajcentimetreške odlomke ustij, ki so v večini primerov prežgani.

Posnetki sigilate Dragendorff 35 in 36 so prepoznavni po izvihanem ustju in kaneluri na notranji strani. Enako kot na Ilovici pri Vranskem so tudi primeri iz grobov 15 (G115), 28 (G201) in morda 37 (G263) narejeni v lokalnih delavnicah in kažejo na podobno nespretnost pri oblikovanju ustja (povzeto po Vidrih Perko 2006, 91). Med posnetke sigilate lahko štejemo tudi krožnika na nogi iz grobov 27 (G191) in 48 (G314). Oba imata kaneluri na zunanji strani ostenja pod ustjem in na prehodu v dno. Najbližje njuni obliki je forma Dragendorff 18/31.

Med krožnike finejše izdelave bi lahko uvrstili še izvihanostje iz groba 14 (G103). Podobno, le da dodatno okrašeno

s kalenurami, je bilo ustje, najdeno v grobu A35 v Dobovi (P. Petru 1969a, t. 9: 6), ki je datirano v flavijsko dobo.

Sklede ali skodele

Sklede ali skodele so na splošno ena najpogostejših oblik namiznega posodja, ki ga po številu prekašajo le krožniki z ravnim dnom. Običajno so izdelek lokalnih delavnic, ki so poleg skled izdelovale tudi kuhinjsko in namizno posodje (povzeto po Vidrih Perko 2006, 90).

Na najdišču Medvedjek Gmajna sigilatnih posod ne poznamo, so pa bile najdene njihove kopije oz. boljši in slabši posnetki. Med kopiranimi formami sta zastopani predvsem *Conspectus* 39 oz. *Dragendorff* 35/36 in *Dragendorff* 33. Z gotovostjo lahko trdimo, da je bil primer slednje najden v plasti SE 14 (**G408**), morda pa lahko med kopije te forme štejejo tudi ostenje iz groba 55 (**G332**).

Na najdišču so precej pogoste sklede z »navzven upognjenim ustjem«, kot jih opiše Ljudmila Plesničar Gec (1977). Gre za posnetke skodel tipa *Conspectus* 39 oz. *Dragendorff* 35/36 (Vidrih Perko 2006, 90). Manjše verzije te forme so običajno oksidacijsko žgane. V to skupino spadajo sklede iz grobov 15 (**G116**), 21 (**G162**) in 37 (**G266**, **G267**). Poleg manjših skled so na najdišču zelo pogoste velike sklede. Pojavljajo se od poznega 1. stoletja n. št. vse do začetka 3. stoletja n. št. Zanje je značilna črnosiva površina, ki je rezultat dimljenja in je brez izjeme prisotna na vseh tovrstnih skledah z Medvedjeka. Večina posod je v zadnji fazi tudi dimljena, kar ustreza latenskodobni tradiciji panonskih delavnic (Brukner 1981, 39). Prelom je na obravnavanem grobišču običajno siv ali rdeč (fakturi N4a in N4b). Vzporednice poznamo z grobišč Nevioduna (S. Petru, P. Petru 1978, t. XXXV: 17–23), tudi iz odpadnih jam na Drnovem (Stemberger Flegar, Vinder 2020). Na najdišču Medvedjek so velike sklede najdene v grobovih 5 (**G15**), 17 (**G145**), 20 (**G151**), 29 (**G215**), 31 (**G229**), 34 (**G240**) in 39 (**G281**). V to skupino sodita tudi skleda iz groba 21 (**G164**) in odlomek iz groba 33 (**G238**), ki nimata ustja, imata pa enako kaneluro kot skleda iz groba 31 (**G229**).

Sledi večja skupina skled, okrašenih s horizontalnimi kanelurami pod vratom ali na največjem delu oboda, ki pa se po obliki posode med sabo precej razlikujejo. Dve od teh skled sta iz groba 5, kjer je bila poleg njiju najdena tudi skleda z navzven izvihanim robom. Slednja je bila tudi edina svojega tipa na celotnem najdišču in je bila pod ustjem okrašena s horizontalnimi kanelurami tako, da barvno dopolnjuje preostali dve skledi. Prva od obeh skled iz groba 5 (**G16**) ima zaobljeno ustje in tri kanelure na najširšem delu ostenja. Podobne sklede so bile najdene na grobišču Draga, in sicer v grobovih 1 (Križ 2003, 42, sl. 1.4) in 20 (Križ 2003, 64, sl.

20.4), datiranih v 1.–2. stoletje n. št. oziroma 1.–3. stoletje n. št., in v Straži v grobu 4 (Knez 1964/1965, t. 3: 7). Po okrasu in obliki spominja tudi na skledi iz grobov A32 (P. Petru 1969a, t. 8: 15) in A40 v Dobovi (P. Petru 1969a, t. 19: 7), datirani v flavijsko obdobje (P. Petru 1969b, 201), ter na skledo iz groba 118 s Pristave pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 19: 1). Druga skleda iz groba 5 (**G17**) pa je bolj trikotne oblike s kvadratnim ustjem, ki je od ostenja ločeno s klekom. Pravokotno preoblikovano ustje ima tudi skleda iz groba 8 (**G45**). Edino vzporednico smo našli na grobišču Draga v grobu 3 (predmet 3.3), ki ima za razliko od obravnavane vrezan okras tudi na notranji strani in je datirana v 2. stoletje n. št. (Knez 2003, 45). Široke sklede s kanelurami pod ustjem se sicer pojavljajo že od tiberijsko-klavdijskega obdobja in so razširjene še v flavijski dobi (P. Petru 1969b, 199–201), vendar se navpična zaokrožena ustja ne ujemajo dobro z našimi primerki.

Polkrožne skodele so na najdišču Medvedjek Gmajna relativno dobro zastopane. Gre za tip skled, ki jih Ljudmila Plesničar Gec večinoma pripisuje domači izdelavi. Poleg polkrožne oblike imajo te sklede lahko prstanasto ali ravno dno ter odebeljeno ali ravno odrezano ustje. Lahko so okrašene s peresnim ornamentom ali kanelurami, redkeje z barbotinastim okrasom. Najstarejši primerki iz Emone so s konca 1. stoletja n. št., najdene pa so bile tudi v začetku 3. stoletja n. št. (povzeto po Plesničar Gec 1977, 54). Popolnoma ohranjena polkrožna skodela iz groba 55 na Medvedjeku (**G333**) gotovo spada v to skupino. Podobne skodele so bile najdene v grobu A23 v Dobovi (t. 5: 5), datiranim v neronsko obdobje, v grobu 219 v Novem mestu (Knez 1992, t. 67: 8), v grobovih 1 in 8 iz Straže (Knez 1964/1965, t. 1: 3; t. 4: 6) ter v grobu 4 z Velike Dobrave (Žitko 2013, 75, 76, D102). Zelo podobni skledi, najdeni v grobovih 2 (Križ 2003, 44, sl. 2.2) in 6 na grobišču Draga, sta datirani v 2. oz. 2.–3. stoletje n. št. (Križ 2003, 48, sl. 6.2).

Med polkrožne lahko štejejo skledo s kaneluro pod ustjem na zunanji strani iz groba 36 (**G242**) ter skledo z odebeljenim ustjem iz groba 7 (**G33**). Ustje je pri obeh naših skledah sicer manj zaokroženo kot pri tistih, ki jih navaja Peter Petru (1969b, sl. 5).²⁶ Skleda iz groba 36 z Medvedjeka, najdena skupaj s pokončno recijsko čašo, se ujema s Petrujevo datacijo v prvo polovico 3. stoletja n. št. V grobu 7 pa je bil najden novec M. Avrelija (Faustina II.), datiran med leti 161 in 176. Neokrašena polkrožna skleda z odrezanim ustjem je bila najdena v grobu 11 (**G80**) in je datirana v prvo polovico 3. stoletja na podlagi steklene čaše in skled s peresnim ornamentom. V skupino polkrožnih neokrašenih skled

26 Oblikovno so bolj podobne skledama iz grobov 104 (Knez 1992, t. 38: 3) in 105 (Knez 1992, t. 38: 6) iz Novega mesta.

verjetno spadata tudi skleda z razčlenjenim ostenjem, najdena v SE 14 (G407), in odlomek iz groba 25 (G174), ki je bil najverjetneje primešan v polnilo. Podobna skleda je bila najdena tudi v Nevioudunu (S. Petru, P. Petru 1987, t. XXXIV: 8).

Najmlajše so polkrožne sklede s peresnim ornamentom, ki jih Peter Petru umešča na konec 2. stoletja in v prvo polovico 3. stoletja, saj gre za kopije sigilatne forme Dragendorff 37 (1969b, 206). Kopije te oblike so bile izredno popularne na Dolenjskem (Vidrih Perko 2006, 90–91). Verjetno najlepši primer take sklede prihaja iz groba 34 (G240), ki je soroden eni od skled s hodne površine (G406). V istem grobu je bila najdena tudi skleda z uvihanim ustjem in dvema kanelurama (G239), za katero pa nismo našli dobrih primerjav.

Skleda s horizontalnim peresnim ornamentom v dveh višinah in kaneluro na notranji strani je bila najdena v grobu 11 (G77), kar se datacijsko lepo ujema s kozarcem iz istega groba (G61). Skoraj identično okrašena skleda s peresnim ornamentom in kaneluro je bila najdena v grobu 20 iz Globodola (S. Petru 1969a, t. 6, 8). Podobno okrašena je tudi skleda (G288) iz groba 40. Skleda iz SE 14 (G406) je oblikovno sorodna skledi iz groba 2 v Novem mestu (Knez 1969, t. 19: 4), kar kaže na to, da SE 14 kljub vsemu ni uničenje groba 10 ali 15, ampak verjetno poškodovan ali v preteklosti prekopan grob iz 3. stoletja. Tej dataciji pritrjuje tudi skleda iz groba 262 v Emoni (Plesničar Gec 1972, t. LXXII: 5), ki je datiran v začetek 3. stoletja n. št. (Plesničar Gec 1977, 54). Sklede s peresnim ornamentom se pojavljajo tudi na rimski hodni površini, tako npr. rob sklede s peresnim ornamentom na notranji strani (G387). Nekaj primerkov je med sporadičnimi najdbami s Pristave pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 21: 8–11) in iz Neviouduna (S. Petru, P. Petru 1978, t. LII: 14–10; t. LIII: 1, 2).

Posodo z izvihanim, zaobljenim ustjem iz groba 6 bi lahko šteli med sklede ali med trinožnike. Po obliki ustja in ostenja najbolj spominja na trinožnike tipa TR2 po Krajšku, ki se pojavljajo predvsem v 2. stoletju (Krajšek 2008), oz. na trinožnike, najdene na Ilovici pri Vranskem (Vidrih Perko 2006, 94). Naš primer ek nima ohranjenega dna, zato ne moremo z gotovostjo trditi, ali gre za trinožnik ali za skledo.

Vrči

Dvoročajni vrči s širokim ustjem se v velikem številu pojavljajo že v tiberijsko-klavdijskem obdobju (P. Petru 1969b, 198), vendar se npr. v Emoni obdržijo še do sredine 2. stoletja n. št. (Plesničar Gec 1977, 33). Na grobišču Medvedjek Gmajna so zastopani le v treh grobovih, in sicer 13 (G99), 45 (G310) in 60 (G351), od katerih je grob 60 iz 1. stoletja verjetno najstarejši, kar potrjujejo tudi lokalno izdelani lonci. Dvoročajni vrči so prisotni na več najdiščih Dolenjske, npr. v Novem

mestu,²⁷ Dobovi,²⁸ Petrušnji vasi,²⁹ Ruhni vasi (Knez 1969, t. 3: 6), Nevioudunu (S. Petru, P. Petru 1978, T. XL), na Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, grob 22, t. 1: 4), Veliki Dobravi (Žitko 2013, 89, 90, D126) itd.

Na najdišču smo z gotovostjo prepoznali še tri enoročajne vrče, in sicer iz grobov 39 (G287), 45 (G310) in 64 (G363), iz groba 27 pa je ohranjen samo trakast ročaj (G192). Najbolje ohranjen od vseh je vrč s cilindrično oblikovanim trupom iz groba 45 (G310). Bližnje vzporednice zanj najdemo v grobu 6/1958 v Petrušnji vasi (P. Petru 1969a, t. 29: 4) in v grobu 8 v Ribnici (P. Petru 1969a, t. 18: 9), nekaj pa jih je bilo najdenih tudi na drnovskih in emonskih nekropolah (Plesničar Gec 1977, 31–32). V isto skupino zelo verjetno sodi zelo poškodovani vrček iz groba 39 (G287), ki je po obliki najbolj podoben grobu 8 Ribnice.

Vrč z navzven izvihanim ustjem je bil najden v grobu 59 (G340). Lečasta oblika trupa je dokaj nenavadna za dolenjski prostor. Po oblikovanosti ustja mu je nekoliko podoben le vrč iz groba 7 v Ribnici, datiran v prvo polovico 2. stoletja n. št. (P. Petru 1969a, t. 18: 1). Zadnji keramični predmet, ki morda sodi med večje, je zadebeljeno ustje z ročajem iz groba 64 (G363), za katero nismo našli dobrih vzporednic.

Fini lonci ali vaze

Fineše lonce, ki so bili v uporabi kot namizno posodje, Ljudmila Plesničar Gec imenuje vaze. Glede na njeno delitev sta na grobišču Medvedjek Gmajna zastopani dve skupini, a in b, nekaj loncev pa po njeni tipologiji ni bilo mogoče opredeliti.

Vaze tipa a po Ljudmili Plesničar Gec so prepoznavne po široko oblikovanem ustju, prstanastem dnu in ovalni obliki trupa (1977, 43). V Dobovi so te vaze znane že iz prve polovice 1. stoletja n. št., v flavijskem času pa so se razširile po celi Dolenjski, kjer so bile najdene v različnih grobnih kontekstih, kot so že omenjena najdišča Dobova, Pristava pri Trebnjem, Novo mesto, Petrušnja vas, Drnovo itd. Tako v Ljubljani kot na drugih najdiščih se tovrstne posode uporabljajo kot žare od sredine 1. stoletja n. št. do sredine 2. stoletja n. št. Njihova uporaba ni vezana samo na širši prostor Dolenjske, ampak se pojavljajo tudi na Štajerskem, predvsem okoli Ptuja, Maribora in Celja (povzeto po Plesničar Gec 1977, 43).

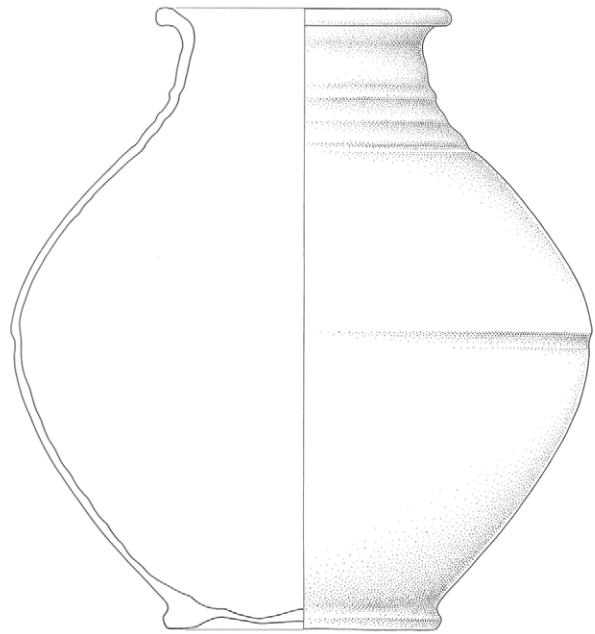
27 Grob 35 (Knez 1992, t. 12: 2), grob 47 (Knez 1992, t. 15: 9), grob 68 (Knez 1992, t. 25: 10, 14), grob 69 (Knez 1992, t. 26: 2), grob 76 (Knez 1992, t. 28: 3), grob 96 (Knez 1992, t. 34: 6), grob 100 (Knez 1992, t. 36: 2), grob 101 (Knez 1992, t. 37: 3), grob 135 (Knez 1992, t. 49: 4), grob 212 (Knez 1992, t. 74: 8), grob 217, grob 135 (Knez 1992, t. 76: 1).

28 Grob A23 (P. Petru 1969a, t. 5: 2), grob A24 (P. Petru 1969a, t. 6: 9), grob A37 (P. Petru 1969a, t. 10: 6).

29 Vencjev grob (P. Petru 1969a, t. 27: 1, 5).

Na najdišču Medvedjek Gmajna so bili ti lonci običajno narejeni iz bolj prečiščene gline in oksidacijsko žgani – večinoma pripadajo fakturi N1a. Prepoznavni so tudi po okrasu reber na vratu ali zgornjem delu ostenja. Med vaze lahko štejemo še odlomke iz grobov 14 (G102), 44 (G303), 60 (G351) in 67 (G376 in G377). Najlepša in najbolj ohranjena primerka sta fina lonca iz groba 67 (G376 in G377), ki sta za razliko od večine vaz, kjer je trup jasno ločen od vratu, bolj hruškaste oblike, z vratom, ki se prelije v trup. Najboljše primerjave zanju najdemo na Drnovem (S. Petru, P. Petru 1987, t. XLVII: 3, 14, 15) in v Novem mestu.³⁰ Zaobljeno ustje z ostenjem iz groba 14 (G102) močno spominja na manjšo varianto skorajda enake posode, najdeno v grobu 15 (G111), kar kaže na to, da se je lahko isti tip v različnih oblikah uporabljal kot čaša oz. kot fin lonec/vaza. Podobno oblikovane vaze so bile najdene tudi na rimskodobni hodni površini (G399, G400). Ustje (G401), ki prav tako prihaja s hodne površine, je nekoliko bolj navpično, vendar gotovo pripada bolj trebušasti varianti, kakršne so pogostejše na drugih dolenjskih najdiščih (P. Petru 1969b, 207, sl. 3: 10, 15, 16, 30; 209, sl. 4: 29). Med vaze bi verjetno lahko šteli še izvihana ustja iz grobov 37 (G262) in 29 (G213). Vaza s kvadratnim izvihanim ustjem je še najbolj podobna vazam z Ilovice pri Vranskem (Vidrih Perko 2006, 89, K98).

Kot vaze tipa b Ljudmila Plesničar Gec opisuje posode, ki so večje od čaš, običajno so ovalne oblike z izvihanim ustjem, cilindričnim vratom, ki je lahko okrašen z vodoravnimi rebri ali kanelurami, ter prstanastim dnom (Plesničar Gec 1972, 43). Gre za tip posode, ki je zelo pogost v Novem mestu (Božič 2008, t. 24, 25, 26: 1–9; Knez 1992, t. 91–94). Te vaze so prežitki predrimske kulture, saj se forma po Knezu uporablja v 1. stoletju pr. n. št. in je v uporabi še v času Tiberija (Knez 1992, 88), podobno pa najdemo tudi na bližnjem latenskem grobišču, datiranim v mokronoško skupino (Šinkovec 2011). Posledično jih je mogoče pripisati lokalnim delavnicam, kar podpirata njihova faktura in razprostranjenost (Perko 2006, 89). Petru datira predvsem vaze s širšim vratom v 1. stoletje n. št. ter do prve polovice 2. stoletja n. št. (P. Petru 1969b, sl. 1–3). Na to kaže tudi oblikovno sorodna vaza iz Roj pri Šentjerneju, datirana v začetek 2. stoletja n. št. (Knez 1969, 114, t. 5: 1). Vaze se v večjem številu pojavljajo tudi v Emoni (Plesničar Gec 1977, t. 5: 1–4), kjer so prav tako v uporabi do prve polovice 2. stoletja n. št. Izjemno pogoste so kot pridatek v grobovih Novega mesta,³¹ manj pa na

16 Vaza iz groba 63 (G359).

Pristavi pri Trebnjem.³² Kar nekaj močno fragmentiranih primerkov je znanih z Ilovice pri Vranskem, drugje se pojavljajo posamično (Vidrih Perko 2006, 89). Na grobišču Medvedjek Gmajna je bila skoraj popolnoma ohranjena vaza tega tipa najdena v grobu 63 (sl. 16). V grobovih 16 (G136), 25 (G171 in G172) ter 28 (G200) so bila najdena ustja, ki verjetno tudi pripadajo vazam tega tipa.

Lonc z vrezi na izvihanem ustju je bil najden samo v grobu 39 (G285), po barvi lončarske mase in premaza (faktura N2b) pa najbolj spominja na hišaste žare. Sorodna oblika lonca je bila najdena na Drnovem (Stemberger Flegar, Vinder 2020, 112), kjer je ustje oblikovano enako, vendar je pod vratom tudi okras vrezov v pasu, pri obravnavanem loncu pa so pod vratom tri kanelure. Podobne lonce Krajšek in Stergar na najdišču Podkraj pri Hrastniku datirata v 3. stoletje n. št. (2008, t. 3: 57), lonc s podobnim ustjem pa je bil najden tudi na Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, grob 89, t. 12: 3) in v odpadni jami na Drnovem (Stemberger Flegar, Vinder 2020, 163).

30 Grob 33 (Knez 1992, t. 12: 4), grob 37 (Knez 1992, t. 13: 11), grob 70 (Knez 1992, t. 26: 6, 10), grob 173 (Knez 1992, t. 62: 2), grob 187 (Knez 1992, t. 66: 6, 10).

31 Grob 16 (Knez 1992, t. 4: 8), grob 27 (Knez 1992, t. 9: 9), grob 40 (Knez 1992, t. 14: 2), grob 52 (Knez 1992, t. 16: 14), grob 100 (Knez

1992, t. 36: 8), grob 102 (Knez 1992, t. 37: 7), grob 110 (Knez 1992, t. 39: 6), grob 112 (Knez 1992, t. 40: 1), grob 117 (Knez 1992, t. 42: 6), grob 119 (Knez 1992, t. 44: 1), grob 131 (Knez 1992, t. 47: 10, 11), grob 132 (Knez 1992, t. 48: 3, 5), grob 140 (Knez 1992, t. 51: 3), grob 142 (Knez 1992, t. 51: 5), grob 154 (Knez 1992, t. 54: 8), grob 158 (Knez 1992, t. 56: 10), grob 174 (Knez 1992, t. 62: 10).

32 Grob 59 (Slabe 1993, t. 8: 15), grob 79 (Slabe 1993, t. 11: 8).

Med fine lonce oz. vaze bi lahko šteli dve ustji. Prvo je zaobljeno ustje z ostenjem iz groba 11 (G76). Najboljše primerjave za taka ustja najdemo na kroglastih posodah z Drnovega (S. Petru, P. Petru 1978, t. XXXIII: 4, 6). Drugo je zaobljeno izvihano ustje iz groba 25 (G173) z najboljšo primerjavo v grobu 113 s Pristave pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 18: 13).

6.2.5 Namizno-kuhinjska keramika

Krožniki ali pekači so v grobovih z najdišča Medvedjek Gmajna množično zastopani. Največja skupina na obravnavanem najdišču so krožniki z ravnim dnom, znani kot vojaški krožniki (nem. *Soldatenteller*) (Migibauer 1990, 20; Vidrih Perko 2006, 91). Ker so bili uporabljeni kot pekači in tudi kot namizno posodje, kakor npr. pompejansko rdeče posodje (Vidrih Perko 2006, 91), so uvrščeni med namizno-kuhinjsko posodje. O natančni kronološki opredelitvi krožnikov je težko govoriti, saj se pojavljajo od 1. do 4. stoletja po celotni Sloveniji. V moderni slovenski kuhinji so jim po funkciji, včasih pa tudi po obliki, podobni nizki pekači, imenovani tepsije, ki so v uporabi npr. v Prekmurju (Koletnik 2007, 511; Novak 1951, 120).

Tipološko jih lahko glede na ustje delimo na štiri skupine, najboljše pa so zastopane prve tri skupine, ki jih najdemo tudi na Vranskem (Vidrih Perko 2006, 91), in sicer: krožniki s pokončnim ostenjem in ustjem z odebeljenim, zaobljenim robom; nizki, polkroglasti krožniki z ostenjem lečastega preseka, enaki tipu K3 po Stergarju in Krajšku (2008, 252); navznoter zapognjeni, srednje visoki krožniki s posnetim robom; in krožniki z zadebeljenim in uvihanim ustjem.

V prvo skupino, krožnike s pokončnim ostenjem in ustjem z odebeljenim, zaobljenim robom, lahko štejemo primerke, ki so bili najdeni v grobovih 7 (G37) in 15 (G121, G125), pa tudi na hodni površini (G389). Dva krožnika tega tipa z dodatno horizontalno kaneluro na notranji strani ostenja sta bila najdena v grobovih 15 (G120) in 37 (G265).

Druga skupina, nizki, polkroglasti krožniki z ostenjem lečastega preseka, je zastopana bolje. Tovrstni krožniki so bili najdeni v grobovih 8 (G46), 15 (G123), 21 (G167), 25 (G178 in G181) in 27 (G272), pa tudi na hodni površini (G391, G392).

Najštevilčnejša je tretja skupina, srednje visoki krožniki z navznoter zapognjenim posnetim robom. Najdeni so bili v grobovih 4 (G11), 7 (G35), 8 (G49), 21 (G168), 28 (G201, G210 in G213), 37 (G269, G273) in 48 (G313). Nekoliko bolj sploščena ostenja so imeli krožniki iz groba 11 (G78 in G79) in hodne površine (G393).

Krožniki z zadebeljenim in uvihanim ustjem so bili najdeni predvsem v grobu 15 (G117, G118, G124 in G129) ter v grobovih 21 (G166) in 64 (G364). V grobovih 15 (G122), 16 (G137) in 25 (G179, G180, G183) so bili tudi krožniki z relativno ravnim ostenjem in uvihano samo konico ustja, ki je včasih tudi prirezana kot pri krožniku iz groba 37 (G270). Nekoliko nenavaden pa je krožnik iz istega groba, ki se stopničasto ukrivlja navznoter (G271), za katerega nimamo dobrih primerjav.

Tudi na obravnavanem najdišču so krožniki, razen premaza, neokrašeni. Občasno se pojavljajo vodoravni vrezi, ki pa so posledica izdelave na hitrem vretenu in ne namerno narejen okras. Poleg krožnikov z ravnim dnom poznamo tudi krožnike iz grobe keramike, ki so obravnavani spodaj.

Posebnost krožnikov vseh skupin je, da so tako rekoč vsi močno fragmentirani in prežgani. Večinoma so ohranjeni samo drobni odlomki ustij, dna so se ohranila le v redkih izjemah. V grobovih z veliko razdrobljenimi odlomki so zastopani bolj, kar kaže na to, da so bili verjetno uporabljeni v komemorativnih ritualih. Iz starejših izkopavanj je težje najti vzporednice, ker so krožniki tipično slabše dokumentirani, kar je verjetno posledica njihove fragmentiranosti (npr. Stemberger 2018, 171; Stemberger Flegar 2020, 7).

6.2.6 Groba keramika

Grobo keramiko z grobišča Medvedjek Gmajna lahko ločimo v dve skupini na podlagi faktor, ki se dobro ujemajo tudi z delitvijo namembnosti posod. Faktura KK1 je bolj pogosta in se uporablja pretežno za lonce in žare. Že Knez opaža, da so pitosi v grobovih Pristave pri Trebnjem lažji in bolj porozni, kot bi pričakovali za posodo takšne dimenzije, ter da je v lončarsko maso primešanih veliko plev (Knez 1969, 126), kar kaže, da so verjetno namensko narejeni za grobove. Veliki pitosi iz grobov 1 (G1), 6 (G27) in 47 (sl. 17) so vsi narejeni iz tovrstne keramike. Na podlagi fotografij je mogoče sklepati, da v to skupino spada tudi izgubljeni pitos iz groba 47. Kljub temu, da so bili pitosi z najdišča Medvedjek Gmajna močno uničeni, lahko na podlagi slike rekonstruiranega pitosa iz (verjetno) groba 47 (sl. 17) in ustja ter dna iz groba 6 (G27) sklepamo, da gre za enake jajčasto ali sodčkasto oblikovane posode višine do 60 cm in okrašene z metličanjem, kot so bile najdene na grobišču Pristava pri Trebnjem (za primerjavo glej Knez 1969, 127, sl. 9). Podobni lonci naj bi bili najdeni tudi na Mrzlem Polju pri Ivančni Gorici (Jerin, Nabergoj 2003). Vsi lonci so tipično narejeni prostoročno in končani na lončarskem kolesu. Okrašeni so z metličanjem v vodoravnih pasovih, ki potekajo po celi zunanji površini trupa, lahko pa se pojavljajo tudi na notranji strani posode na

17 Rekonstrukcija pitosa iz groba 47, kot je bil predstavljen v vitrini meseca v Dolenjskem muzeju Novo mesto.

prehodu iz ustja v ostenje (npr. 1). Ustje je lahko na notranji strani narebreno (G1 in G27).

Druga skupina keramike fature KK1 so lonci. Na obravnavanem najdišču nobeden izmed njih ni bil ohranjen do te mere, da bi bilo mogoče rekonstruirati njegovo obliko, zato se opiramo predvsem na obliko ustij. Najpogostejši so lonci s posnetim izvihanim ustjem. Posamično sta bila taka lonca najdena v grobovih 40 (G291) in 44 (G304). Obe posodi sta okrašeni s horizontalnim metličanjem, prva po ostenju in na notranji strani ustja, podobno kot pitos iz groba 1 (G1), druga pa je bila okrašena samo v tankem pasu pod ustjem. V to skupino bi lahko šteli še lonec iz groba 67 (G380), ki pa je okrašen s pasovi poševnih vrezov na trupu. Tovrstni lonci so običajno datirani v 1. in 2. stoletje n. št. (Plesničar Gec 1977, 38–39; Vidrih Perko 2006, 94). Na podobnih mestih so okrašeni tudi lonci iz grobe keramike s Pristave pri Trebnjem (Slabe 1993, 12).

Skupina loncev z zaobljenim ustjem je zastopana samo z dvema primerkoma, od katerih je eno pravo zaobljeno ustje (G231), drugo pa je malce profilirano (G64).

Nekatera dna (npr. G81, G312), predvsem zaobljeno ustje z glavničnim ostenjem (G324) kažejo na to, da se je tovrstna keramika uporabljala tudi za lonce in lončke manjših

dimenzij. V to skupino bil lahko šteli tudi lečasto izvihano ustje s kaneluro, najdeno v grobu 38 (G281).

Faktura KK2 se od KK1 razlikuje po dobrem žganju, posode pa so skoraj vedno uniformno črne barve. Fakturo KK2 zastopajo predvsem krožniki z uvihanim ustjem (npr. G65, G158, G160, G265) in le v enem primeru za rob z žlebom ali *orlo bifido* (G159). Izraz krožniki tu uporabljamo zato, ker ima samo krožnik iz groba 67 ohranjeno dno (G379), hkrati pa na celotnem najdišču nismo našli nobenega celega, vendar pa tudi nobene noge trinožnika. Ostenje je običajno neokrašeno, komaj vidni vtisi nohta so samo na ostenju iz groba 45 (G311). Ustje je običajno zaobljeno ali ravno odrezano. Faktura KK2 je prepoznavna po dobro redukcijsko žgani, grobi in močno luknjičasti keramiki, ki se ne praši. Ti krožniki funkcionalno spominjajo na tip skled II.5.1.1 po Krajšku, ki so verjetno sorodne trinožnikom (2015). Najdemo jih na vzhodni šempetrski nekropoli (Kolšek 1977, t. 13: 12, 16; t. 39: 19).

6.3 Stekleno posodje

Stekleno posodje je na grobišču Medvedjek Gmajna zelo skopo zastopano in pogosto močno poškodovano. V tem poglavju so obravnavane steklene posode, medtem ko so steklene jagode in vretenca obravnavani v poglavjih 6.2.4 in 6.2.5.

Med steklenim gradivom izstopa grob 60, v katerem sta bila najdena kvadraten lonec z izvihanim ustjem tipa Isings 62 (Isings 1957, 81) ter balzamarij tipa Isings 8 (Isings 1957, 24). Steklen lonec pravokotne oblike z izvihanim ovratnikastim ustjem (G349) je bil uporabljen kot žara, kar na Dolenjskem ni pogost pojav. Na dnu lonca je odtis v obliki neenakomerno razporejenih koncentričnih krogov. Oblikovno sta mu najbolj podobna lonci iz groba 5 v Rosalnicah (Dular 1976, t. 5: 3)³³ in tisti iz groba 253 (Plesničar Gec 1972, t. LXIX: 18). Variacij na tip Isings 62 je nekaj več. Več tovrstnih loncev je znanih iz Ljubljane, ki se od lonca z najdišča Medvedjek Gmajna razlikujejo po bolj pravilni obliki z bolj ravnimi stenami.³⁴ Manj zastopani so lonci z ravnim izvihanim ustjem tipa Lazar 7.1.2 (Lazar 2003, 158, 159), kamor spadata lonca z Dmovega in iz emonskega groba 903 (Petru 1972, t. LXV: 17). Prav tako so redki lonci z izvihanim ustjem in vdolbinami na ostenju tipa Lazar 7.1.3 (Lazar 2003, 159), kot sta lonci

³³ V grobu 60 z Medvedjeka in grobu 5 z Rosalnic sta bila najdena tudi keramična dvoročajna vrča.

³⁴ Grob 628 (Plesničar Gec 1972, t. CXLIV: 17), grob 71 (Petru 1972, t. VIII: 1), grob 5 (Petru 1972, t. CXVIII: 4) ter sporadična najdba (Petru 1972, t. LXVI: 28).

iz groba 3 iz Ribnice, datiran v trajansko obdobje (P. Petru 1969a, 39, t. 17: 1; S. Petru 1969b, t. 3: 9), ter lonec z Drnovga (S. Petru 1969b, t. 3: 10), ki spada v tip Lazar 7.1.4 (2003, 159, 160) iz 2. stoletja n. št. Koncentrični krogi na dnu obravnavanega lonca so nekoliko zamaknjeni iz centra posode. Podobno oblikovanje najdemo na loncu iz zbirke zadrškega muzeja (Fadić, Štefanac 2012, t. XXXIX: 232), ki tovrstne lonce umeščata med verjetne italške importe (Fadić, Štefanac 2012, 21–23).

V grobu 60 je bil najden izjemno dobro ohranjen cevast balzamarj z zajedo na prehodu med trupom in vratom ter zaobljenim dnom, ki onemogoča samostojno stanje (G348). Gre za tip Isings 8, ki še najbolje ustreza tipu Lazar 8.6.1. (2003, 175). Po analizah Lazarjeve se ti balzamarji na naših najdiščih pojavljajo v 2. in 3. stoletju n. št., medtem ko Isingsova navaja, da se razširijo že po sredini 1. stoletja n. št. (Isings 1957, 24). Po eden ali morda dva balzamarja sta bila najdena tudi v grobovih 29 (G211) in 30 (G220), vendar sta preveč poškodovana, da bi bilo mogoče določiti obliko. Glede na stojno površino in oblikovanje dna balzamarja iz groba 30 (G220) bi bilo mogoče sklepati, da spada v širšo skupino Isings 28 oz. še bolje v tip Lazar 8.6.6, datiran od druge polovice 1. stoletja n. št. pa vse do 3. stoletja n. št. (Lazar 2003, 183, 195). Balzamarji iz grobov 29 in 30 so bili delno uničeni in deformirani v ognju, zato sklepamo, da so bili sežgani skupaj s pokojnikom.

Slabše ohranjena je tudi čaša z vbočenim dnom in izvihanim zaobljenim ustjem iz groba 11 (G73), za katerega na našem prostoru nismo našli pravih primerjav. Morda še najbolj ustreza neokrašenemu tipu Isings 30, ki je značilen za 1. in kasneje tudi 3. stoletje n. št. (Isings 1957, 45); grob 11 je datiran v prvo polovico 3. stoletja.

V grobovih 21 in 44 so bili najdeni tudi fragmenti stekla, ki pa so natančneje nedoločljivi. V grobu 44 so bili najdeni vbočeni odlomki dna zaprte posode iz naravno obarvanega stekla (G301), verjetno steklenice. Še bolj neizpoveden je odlomek rumenozelenega stekla v grobu 21 (všet samo v distribucijo).

6.4 Noša

Elementi noše so na najdišču Medvedjek Gmajna relativno pogosti za podeželsko grobišče. V največji meri so zastopani funkcionalni elementi noše, kot so fibule in žeblički za čevlje. Manj pogosti so okrasni elementi noše, kot so prstani, zapestnice, uhani ter jagode, ki so bile sestavni element ogrlic. Kljub delitvi na funkcionalne in okrasne elemente noše pa je treba poudariti, da je to moderna delitev, saj so tudi fibule delovale okrasno, hkrati pa so vsi nakitni elementi lahko služili tudi kot sporočevalci različnih pomenov, ki so se navezovali na spol, starost, status ipd.

6.4.1 Fibule

Fibule so najpogostejši nakitni element na grobišču Medvedjek Gmajna. Brez izjeme so vse narejene iz bakrove zlitine (sl. 18). Prevladujejo močno profilirane fibule, manj je kolenčastih in noriško-panonskih. Med močno profiliranimi fibulami sta zastopana tipa 6.1.4 in 6.1.10 po Štuklu (2002). V večini primerov so bili v grobovih najdeni ostanki dveh fibul, vendar je pogosto vsaj ena od obeh močno poškodovana. Celi pari se pojavljajo le v grobovih 6, 13 in 55, pri čemer sta le pri slednjem fibuli tudi tipološko in stilistično enaki.³⁵ Glede na to, da gre pri parih, kjer je ena fibula dobro ohranjena, druga pa močno uničena, za precejšnje razlike v ohranjenosti, je bila morda ena od fibul ali sežgana s pokojnikom ali pa namensko uničena. Le v grobu 60 sta obe fibuli poškodovani na enak način in je mogoče sklepati, da sta bili podvrženi istemu postopku uničenja ali enakim okoljskim dejavnikom.

Grob	Fibula I	Fibula II
6	Visoko profilirana fibula Š6.1.10	Kolenčasta
8	Kolenčasta fibula	-
10	Noga in navoj fibule	-
12	Emonski tip fibule z živalsko glavo na loku	Fragment noge in loka
13	Visoko profilirana fibula Š6.1.10	Visoko profilirana fibula Š6.1.10
16	Visoko profilirana fibula Š6.1.4	-
17	Noga z gumbom, verjetno visoko profilirana	-
27	Poškodovan navoj	-
30	Visoko profilirana fibula Š6.1.10	-
36	Poškodovan	-
44	Noriško panonska fibula A236f	Fragment noge
45	Fragment noge	-
55	Kolenčasta fibula	Kolenčasta fibula
60	Fragment	-
61	Noriško panonska fibula A236f	Fragment navoja

∴ 18 Pregled fibul z najdišča Medvedjek Gmajna.

³⁵ V grobu 13 je bil najden še dodaten predmet iz bakrove zlitine, ki močno spominja na fibulo.

Z dvema primerkoma (G294 in G352) so zastopane noriško-panonske fibule. Gre za variaciji tipa Almgren 236c in Almgren 236f, ki pa sta si oblikovno izjemno podobna. Tipologija tovrstnih fibul je zasnovana na Garbschevi študiji noriško-panonske ženske noše na podlagi grobnih najdb in nagrobnih spomenikov (1965). Študija je še vedno tipološko relevantna, vsaj del stroke pa se ne strinja z njegovo interpretacijo noše (npr. Rothe 2013a; Rothe 2013b).

Noriško-panonska fibula Almgren 236c z dvema gumboma na loku in predrto nogo je bila najdena v grobu 61 (G352). Površina te fibule je močno poškodovana od korozije, del noge pa je odlomljen. Gre za najbolj razširjen tip dvogumbe fibule pri nas. V neposredni bližini Medvedjeka so bile tovrstne fibule najdene v Neviodunu,³⁶ Dobovi,³⁷ Novem mestu,³⁸ na Otoku pri Podzemlju³⁹, pa tudi v Ljubljani.⁴⁰ Pojavljajo se tudi na Ptuj, v Celju, Kranju, Slapu na Idrijci itd. (povzeto po Štukl 2002, 16). Noriško-panonska fibula Almgren 236f z dvema gumboma na loku in predrto nogo je bila najdena v grobu 44 (G294). Ta fibula je bistveno bolj gracilna od primerka iz groba 61 (G352), prav tako so glava in gumbi bolj sploščeni. Tovrstne fibule najdemo v večjem številu na Dolenjskem, npr. v Neviodunu,⁴¹ Globodolu,⁴² na Pristavi pri Trebnjem⁴³, v Štrekljevcu,⁴⁴ najdene pa so bile še v Ljubljani⁴⁵ in na Mostu na Soči⁴⁶ (povzeto po Štukl 2002, 16).

Močno profilirane fibule (nem. *Kräftig profilierte Fibeln*) so prepoznavne po ukrivljenem loku z gumbasto odebelitvijo, spiralno vzmetjo in nogo, ki se zaključuje v gumb (Štukl 2002, 25). Skupina se deli na dve večji podskupini, in sicer na fibule z oporno ploščico spiralne vzmeti in tiste brez nje. Vse močno profilirane fibule z najdišča Medvedjek Gmajna spadajo v prvo podskupino. Fibule skupine 6.1.4 približno ustrezajo tipoma Almgren 69 in Kovrig 45. Tovrstne fibule so datirane od vladavine cesarja Klavdija do sredine 2. stoletja n. št. in so razširjene po Noriku in Panoniji (povzeto po Štukl 2002, 25).

36 Nestratificirane najdbe (S. Petru, P. Petru 1978, t. VII: 23, 24; t. VIII: 8, 15, 24; t. IX: 22).

37 Grobovi A27–A29 (P. Petru 1969a, t. 7: 5).

38 Grob 27 (Knez 1992, t. 8: 12).

39 Dular 1976, t. 12: 1.

40 Grob 246 (Petru 1972, t. XXV: 2), grob 933 (Petru 1972, t. LXX: 27), nestratificirane najdbe (Petru 1972, t. XCII: 29, 34), grob 108 (Plesničar Gec 1972, t. XXIX: 2), grob 134 (Plesničar Gec 1972, t. XXXVI: 13), grob 911 (Plesničar Gec 1972, t. CLXXV: 6).

41 S. Petru, P. Petru 1978, t. VIII: 14, 18, 21; t. IX: 40, 41.

42 Grob 11 (S. Petru 1969a, t. 5: 9).

43 Grob 3 (Knez 1969, t. 10: 3).

44 Grob 3 (Dular 1976, t. 10: 3).

45 Grob 494 (Petru 1972, t. XXXIII: 16), grob 653 (Petru 1972, t. XLIII: 9), grob 194 (Plesničar Gec 1972, t. LV: 3), grob 567 (Plesničar Gec 1972, t. CXXXI: 7).

46 Svoljšak 1974, t. 13: 2.

Prisotne so tudi po vseh večjih grobiščih v Sloveniji, vključno z Neviodunom,⁴⁷ Pristavo pri Trebnjem⁴⁸ in Dobovo. Na grobišču Medvedjek Gmajna jih najdemo v grobu 16 (G131). Fibule skupine 6.1.10 po Štuklu ustrezajo tipu Kovrig VIII, in sicer primerku 46 (Kovrig 1937, 116, t. V, 46), ter so pripisane južnemu delu Panonije, s proizvodnimi centri v Sisku. V Sloveniji jih je največ ravno v Neviodunu. Datirane so v drugo polovico 1. in prvo polovico 2. stoletja n. št. (Štukl 2002, 27). Na Dolenjskem jih najdemo na Pristavi pri Trebnjem ter v Neviodunu in Štrekljevcu, pojavljajo pa se tudi drugod po Sloveniji (npr. v Ljubljani in na Ptuj, glej Štukl 2002, 27). Na grobišču Medvedjek Gmajna jih najdemo v grobovih 6 (G19), 13 (G91 in G92), 30 (G216). K tem lahko potencialno prištejemo še fragment fibule iz groba 45 (G302).

Samo ena fibula (G82) spada v emonski tip fibule z živalsko glavo na loku. Kot emonske fibule je to relativno redko obliko definiral Šribar (1969). Emonske fibule z živalsko glavo na loku so lokalna posebnost, ki se je razvila iz tipa Almgren 68. Prisotnost živalske glave z odprtim gobcem, ki se nahaja na loku namesto gumba, kaže na povezavo s fibulami starejše razvojne stopnje tipa Almgren 67 – fibule z grizočo živalsko glavo na loku (Štukl 2002, 23). Lok nad kvadratno nogo, ki se zaključuje z gumbom, je dodatno okrašen s podobo sedeče ptice. V našem primeru je ptica komaj prepoznavna, verjetno zaradi slabe ohranjenosti. Od ptice se je ohranil le zadebeljen del na nogi, okrašen z vrezji. Kot že ime tipa pove, je bilo več tovrstnih fibul najdenih v Emoni (Šribar 1968), pojavljajo pa se tudi na Dolenjskem, kot na primer na Pristavi pri Trebnjem (Štukl 2002, 23; Oman 1974, 141). Naš primer (G82) je pozna oblika fibule, ki pa ga zaradi drugih predmetov v grobu ne moremo datirati kasneje kot v 1. stoletje (G82).⁴⁹

Kolenčaste fibule so bile najdene v grobovih 6 (G20), 8 (G40) in 55 (G327 in G328). Gre za relativno razširjeno skupino fibul, ki se pretežno pojavlja v 2. in 3. stoletju n. št. Vse štiri fibule z najdišča Medvedjek Gmajna so drobne in kompaktne. Fibulo iz groba 6 bi lahko umestili v Jobstovo skupino 13A (Jobst 1975, 63–64). Pravokotna ploščica nad peresovino je manjša kot pri nekaterih poznejših primerkih (glej npr. Ciglencečki 1990, t. 5, 6). Stopničasta ploščica je okrašena z dvema vrstama vzorca volčjih zob, ki tečeta

47 Grob 11 (Knez 1992, t. 3: 8), grob 56 (Knez 1992, t. 19: 2), grob 60 (Knez 1992, t. 20: 13), grob 63 (Knez 1992, t. 23: 2), grob 68 (Knez 1992, t. 25: 11), grob 69 (Knez 1992, t. 26: 9), grob 100 (Knez 1992, t. 36: 3, 4), sporadično (Knez 1992, t. 78: 21; S. Petru, P. Petru 1978, t. VIII: 25, 26, 29, 30, 31; t. IX: 3, 4, 5, 7, 18; t. X: 11; t. XI: 20).

48 Grob 3 (Knez 1969, t. 10: 8), grob 11 (Knez 1969, t. 12: 6), grob 58 (Slabe 1993, t. 8: 9), sporadično (Slabe 1993, t. 22: 11).

49 Osebna korespondenca z Jožetom Štuklom.

po obeh stranskih ter zgornjem robu spodnje in zgornje stopnice. Neposrednih primerjav za tovrstne fibule z doljenjskih grobišč ne poznamo. Okras volčjih zob je bistveno bolj pogost na polkrožnih ploščicah, kakršne najdemo na Pristavi pri Trebnjem (Slabe 1993, t. 8: 8) in v Neviodunu (S. Petru, P. Petru 1979, t. X: 26, 28, 34). Za fibulo iz groba 6 najdemo najboljšo primerjavo na najdišču Novo mesto: Ljubljanska cesta (Božič 2008, t. 10: 13). Predvsem je podobnost v vzporednih vrezih na okviru glave fibule, pa tudi na stopničastem prehodu iz glave v lok fibule ter v oblikovanosti gumba na nogi. Na žalost je novomeška fibula brez kronološkega konteksta. Fibula iz groba 8 pripada Jobstovi skupini 12A (Jobst 1975, 59–60). Zadnji v skupini kolenčastih fibul sta brez oporne ploščice in brez škatlastega okvirja za šarnir (**G327** in **G328**), zanju pa nimamo dobrih primerjav. Še najbližje sta fibulam tipa Genčeva 16f, ki so datirane na prehod iz 2. v 3. stoletje in naj bi bile lokalna bolgarska varianta (Genčeva 2004, 108, t. VX: 3).

Precejšnje število fibul je bilo najdeno v grobovih samo v fragmentih. Pogosto se je ohranil navoj fibule ali njena glava. Pri teh primerkih ne moremo govoriti o tipu. V tej skupini je tudi močno poškodovan in korodiran predmet, ki bi ga lahko opredelili kot fibulo iz groba 13 (**G93**). Ohranjena sta skoraj ploščat masiven lok, ki je v sredini zlomljen, ter raven del vzmeti.

6.4.2 Zapestnici

Dve zapestnici sta bili najdeni v grobu 8. Obe sta iz bakrene zlitine, vendar sta oblikovno različni. Večja je preprosta elipsasta zapestnica z nesklenjenima koncema (**G41**). Vzporednice zanjo najdemo na bližnjih grobiščih, kot so Šentlovrenc ob Temenici (Slabe 1993, t. 22: 12, 13), Drnovo (S. Petru, P. Petru 1978, t. XII: 36), Straža (grob 4 – Knez 1964/1965, t. 3: 6), pa tudi v Ljubljani (Petru 1972, t. XCIV: 7, 8, 9), na Ptujju (Budja 1979, t. 4: 15, 16, 18) in v Sisciji (Bačani *et al.* 2018, 52). Vse našete slovenske zapestnice so nestratificirane najdbe, zato je njihova kronološka določitev težja; Budja jih datira v 5. stoletje n. št. (Budja 1979), vendar se ta datacija z našim grobiščem ne ujema. Bliže je datacija Kneza, ki grob 4 umešča na prehod iz 2. v 3. stoletje n. št. Grob tudi po drugih elementih, kot sta hišasta žara in skleda, bolj spominja na grobove z Medvedjeka kot ostali grobovi, iz katerih prihajajo tovrstne zapestnice.

Manjša zapestnica nima neposrednih primerjav (**G42**). Zapestnice s podobno osnovno zgradbo, tj. trak pločevine bakrene zlitine z okrasom na zunanji strani, se pojavljajo tako na Drnovem kot v Ljubljani, vendar so pri njih zapenjalni mehanizmi drugačni: večinoma se zapenjajo s kavljasto oblikovanim delom enega konca zapestnice, ki se zatakne v

preluknjan konec na drugi strani, ali pa sta konca zapestnice preoblikovana tako, da se zapenjata eden okoli drugega. Zapestnica z Medvedjeka pa ima navzven zapognjen en konec, nikjer ni nakazan nobeden od prej opisanih mehanizmov za zapenjanje.

Študija steklenih zapestnic za Veliko Britanijo je navkljub različnim dimenzijam posameznih zapestnic statistično pokazala tri velikostne sklope (Ivleva 2018, 4. fig. 6), ki se ujemajo tudi pri zapestnicah iz skrilavca, gagata in premoga: otroške (premer 40–45 mm), ženske (premer 55–65 mm) in moške zapestnice (premer 70–90 mm) (Hunter *et al.* 2018). Asociacija velikosti s spolom je bila kasneje ovržena, ker se zapestnice lahko nosijo na različnih delih roke, razlikovanje med otroškimi in odraslimi pa je smiselno, ker so najmanjše zapestnice za odraslo roko premajhne (Ivleva 2018).

Večja zapestnica z Medvedjeka z daljšo osjo meri 5,5 cm, kar jo umešča v srednji velikostni razred, manjša pa je s premerom med 3,2 in 3,4 cm manjša tudi od najmanjše, »otroške« kategorije (Ivleva 2018, 4). Treba je poudariti, da je bila študija tovrstnih zapestnic narejena na podlagi okroglih sklenjenih zapestnic, pri katerih je treba skozi zapestnico spraviti celotno pest in morajo zato imeti večji obseg kot zapestnica z nesklenjenimi konci, kakršna je bila najdena na najdišču Medvedjek. Pločevina manjše zapestnice z Medvedjeka pa je tudi bolj fleksibilna od stekla, kar bi lahko pojasnilo njeno velikost. Za primerjavo so zapestnice iz Šentlovrenca ob Temenici večje (premer malo pod 6 cm), iz Ljubljane pa manjše (premer okrog 5 cm in dve manjši od premera 4 cm).⁵⁰ Zunanji premer zapestnice iz Straže je bil 4,8 cm, toda avtor je specifično izpostavil, da je dovolj velika le za otroško roko (Knez 1964/1965, 158). Da gre najverjetneje zapestnico, ki je pripadala otroku, na najdišču Medvedjek potrjujejo tudi osteološke najdbe. Kostni ostanki iz groba 8 so pripisani dvema osebkoma, od katerih je bil mlajši opredeljen kot približno 8,5 let star otrok.

6.4.3 Prstani in uhan

Na grobišču Medvedjek Gmajna so bili najdeni trije prstani in en uhan. Prstani so bili najdeni v grobovih 10, 17 in 45. Najpreprostejši je bil verjetno prstan iz groba 17. Gre za preprost obroček D-preseka, ki je narejen iz bakrove zlitine. Datirani so od 1. do 4. stoletja n. št. (Mihovilić 1979, 224). Bolj prefinjen je bil trakast prstan iz sreberne zlitine, najden v grobu 10 (**G53**). Ohranjen je le del tega prstana, ki je pretrgan in deformiran.

⁵⁰ Glede na ilustracijo in dane mere v opisih.

Med najdbami iz groba 42 je bil tudi železen prstan z gemo ali gladkim, verjetno steklenim vložkom (G293). Stekleni vložek je preslabo ohranjen, da bi bilo mogoče obdelavo zgornje ploskve natančneje določiti. Podoben predmet je bil najden v grobu 2 iz Ribnice, ki je datiran v hadrijansko obdobje (P. Petru 1969a, 39, t. 16: 2), dva pa sta bila najdena v grobu 38 s Pristave pri Trebnjem, datiranim v 1. stoletje n. št. (Slabe 1993, 32, t. 4: 4, 7). Mihovilič železne prstane s steklenimi gemami prav tako postavlja v 1. stoletje n. št. (1979, 224).

Uhan iz groba 6 (G18) je eden izmed dveh predmetov s celotnega grobišča, ki je narejen iz srebrne zlitine. Njegova oblika je precej enostavna, saj je sestavljen iz obročka iz narebrenih žice, ki na enem koncu tvori zanko in na drugi kvačko. Lepše izpeljave, običajno v zlatu in iz dveh prepletenih žic, najdemo tudi na drugih grobiščih Dolenjske, kot je Draga (Križ 2003, 67, sl. 21.18). Uhani s kvačko so datirani od 1. do 4. stoletja n. št. (Mihovilič 1979, 230).

6.4.4 Jagode

Steklene jagode se na grobišču Medvedjek Gmajna pojavljajo samo v grobovih 6, 10 in 56. Tri jagode iz groba 56 pa so problematične (G336), saj smo jih našli pri mokrem sejantju, nismo pa mogli preveriti, ali so bile najdene tudi pri izkopu groba, ker preostali inventar groba manjka. Jagode iz grobov 6 in 10 smo lahko rekonstruirali v ogrlici, saj kljub svoji raznolikosti tvorijo zaključeno stilistično celoto. V obeh ogrlicah (G24 in G61) so bile nekatere jagode deformirane v ognju, kar kaže na to, da so bile vsaj nekatere ožgane.

Ogrlico iz groba 6 (G23) sestavljajo smaragdno zelene heksagonalne jagode ter prečno narebrenne jagode v svetli, biserno beli barvi z ostanki zlate folije. Svetle jagode so lahko dvojne ali trojne. Na prvi pogled deluje, kot da so jagode zlepljene skupaj v pare ali trojice, kar je posledica njihove izdelave. Izdelane so iz dveh cevastih paličic, med kateri je bila vstavljena zlata folija, ki so ju s tiskanjem v kalup narebrili in po želji naknadno narezali v posamezne jagode ali manjše sklope jagod (Spaer 2001, 131). Stilistično dopolnilo tem narebrenim jagodam so okrogle jagode z zlato folijo, kakršne najdemo tudi na drugem delu najdišča Medvedjek Gmajna (Križ *et al.* 2009, 348, sl. 55). Gre za jagode tipa XI. 8 po Giovanninijevi (2008, 158–161) ali tip 20 po E. Riha (1990, 88, t. 38: 1253), v Sloveniji pa jih poznamo še z grobišča Križišče (Novšak *et al.* 2019, 103). Gre za jagode, ki so se verjetno razširile na vzhodu v 1. stoletju n. št. in so šele v 4. stoletju n. št. dosegle zahodni del Imperija z izjemo Britanije (Swift 2003, 33; Boon, Dekowna 1977). Datacijsko vzporednico za narebreno jagodo, sicer modre barve, imamo iz Siscije z najdišča Žitni magazin, ki je bila datirana v 1. do 2.

19 Rekonstrukcija ogrlice (G23) iz groba 6 (jagode so nanižane naključno).

stoletje n. št. (Bačani *et al.* 2012, 176). Natančnejša študija gradiva iz Izraelskega muzeja jagode, najbolj podobne našim, postavlja v 2. do 3. stoletje (Spaer 2001, 130). Podobne jagode so pri nas datirane v zgodnji srednji vek (Pahič 1969, 254).

Zelene jagode, ki sestavljajo tudi ogrlico iz groba 6 (G23), so precej deformirane v ognju in so večinoma videti cilindrične, vendar je ena od njih ohranila originalno heksagonalno obliko (sl. 19). Gre za precej razširjene jagode, ki oponašajo poldrage in drage kamne, večinoma smaragde (Swift 2003, 34). Slovenske vzporednice za tovrstne jagode, tako steklene kot smaragdne, so datirane v 4. stoletje n. št. (Bertoncelj Kučar 1979, 257–259). Najbližja je v grobu 5 s Pristave pri Trebnjem (Knez 1969, 126, t. 11: 2; Križ *et al.* 2009, 348, sl. 48), več pa jih je v grobovih Emone (Petru 1962, 64 in 65, t. XLV: 14; Plesničar Gec 1972, 38, 47, 48, t. LX: 4; t. XLIII: 8; Karo 2020, 222, sl. 347). Kljub temu pa ni izključeno, da obstajajo tudi mlajši primerki, ki se lahko pojavijo v 1. in 2. stoletju n. št. (Bertoncelj Kučar 1979, 258). Dve prizmatični zeleni jagodi sta tudi v ogrlici z Ljubljanske ceste v Novem mestu (Božič 2008, t. 33: 7).

Manj enotne so jagode iz groba 10 (G60). Prisotnih je več steklenih drobcev, predvsem pa na uničenje v ognju kažejo zlepljene jagode v zeleni in modri barvi. Ogrlico je sestavljalo več drobnih okroglih jagod v zeleni, temno modri, vijoličasti in rdeči barvi ter vsaj tri kvadratne, smaragdno zelene jagode. Modre in zelene jagode se ujemajo z rekonstrukcijami ogrlic iz Bregenza (Konrad 1997), ki kažejo, da so bile najbolj priljubljene ravno takšne kombinacije. Rdeča barva, kakršne je ena jagoda iz groba 10, je zelo redka v rimskem imperiju (Swift 2003, 36).

6.4.5 Žeblički za čevlje

Žebličke in žeblje z grobišča Medvedjek Gmajna lahko razdelimo v več skupin. Prva in številčno najbolj zastopana so žeblički za čevlje (druge – večji žebli, okrasni žebli in ostali

– so obravnavane v drugih razdelkih). Velika večina žebličkov za čevlje z najdišča ni bila konservirana. Kjer je glavica ohranjena in nepoškodovana, je običajno piramidalne oblike, ki ustreza tipoma A in B po tipologiji Bernardinija (Bernardini *et al.* 2018, 11). V skladu z zgodnjecesarскими žeblički vojaških čevljev (Fischer 2019, 98) imajo nekateri žeblički na obravnavanem najdišču po štiri izrastke na notranji strani glavice (tip C po Bernardini *et al.* 2018, 11). Takšni so večinoma žeblički iz groba 4. V grobovih 12 in 17 je takšen samo eden. V grobu 27 sta dva žeblička z več izrastki po obodu (tip D po Bernardini *et al.* 2018, 11). V grobovih 10 in 13 so samo navadni žeblički. Nekateri žeblički, kot npr. iz grobov 5, 7, 15, 16, 28, 29, 31 in 44, pa so bili preveč poškodovani ali korodirani, da bi jih bilo mogoče natančneje preučiti. Popolnoma zrvnani žeblički merijo približno 1,2 cm v dolžino, stebila so vedno pravokotnega preseka, vendar je večina na koncu ukrivljenih, kar je za tovrstne žebličke pričakovano, saj se jih je zakrivljajo šele po nekaj plasteh usnja, da ne bi med hojo bodli (Ollitrault 2020, 11; Volken 2017). Število žebličkov za čevlje tudi močno variira; v nekaterih grobovih jih je bilo najdeno le manjše število, medtem ko jih je bilo v grobu 44 čez 100, v grobu 4 pa skoraj 200. S terenskih fotografij ni razviden raspored žebličkov, velika večina pa jih je bila najdena pri mokrem sejanju, zato je nadaljnja rekonstrukcija rasporeda žebličkov na podplatih čevljev nemogoča. Podobno kot jagode so bili tovrstni žeblički v grobovih precej bolj pogosti, kot se kaže v arheološki dokumentaciji. Posamične primerke poznamo iz Nevioduna (S. Petru, P. Petru 1978, t. XV: 20) in s Pristave pri Trebnjem.⁵¹

6.5 Orodje in ostala oprema

Orodje je na grobišču Medvedjek Gmajna izredno redko. Nikoli ne moremo govoriti o setih pridatkov, povezanih z določeno obrtjo, pa tudi podvojeni predmeti so relativno redki. Po dva sta najdena le noža v grobu 16 in stekleni vretenci s preslice v grobu 30.

6.5.1 Noži in brus

Dva slabo ohranjena noža sta bila najdena v grobu 16. Nož (G133) je izmed obeh bolje ohranjen in kaže na to, da sta ročaj in rezilo v isti liniji. Na ročaju je vidna tudi zakovica. Drugi nož (G134) je ohranjen slabše in oblike ni mogoče razbrati. Verjetno je tudi še en železen predmet (G132) del enega od nožev, saj ima ohranjeno luknjico za zakovico.

Noža iz groba 16 sta majhna in ju lahko opredelimo kot orodje za vsakodnevno uporabo.

Obrabljen kamnit brus (G383) je bil najden na rimski hodni površini. Brusi niso bili zelo pogost pridelek v grobovih iz rimskega časa, vseeno pa poznamo nekaj primerov. Na Dolenjskem so najbolj pogosti v grobovih iz Novega mesta, vendar tam niso vidno obrabljeni.⁵²

6.5.2 Pripomočki za izdelavo tkanin

Z grobišča je orodje za obdelavo tkanin zelo redko in tudi težko določljivo, saj so predmeti poškodovani (npr. šivanka) ali pa se jih tradicionalno pri nas ne interpretira kot orodje (steklena predilna vretenca).

Iz groba 13 je znana edina železna igla s celotnega grobišča (G90). Nima ohranjene glavice ali očesa. Zaradi njene velikosti in ostre konice je bolj verjetno, da gre za večjo šivanko kot za iglo lasnico.

Eno celo diskasto vretence (G218) in ena odlomljena polovica diskastega vretence (G219) sta bila najdena le v grobu 30, kar je tudi edini grob, ki vsebuje kakršno koli orodje specifično za obdelavo tkanin. Steklene diski s spiralo in luknjico so bili v slovenski arheologiji tipično opisani kot steklene jagode s spiralo ali gumbi (npr. Bertonec Kučar 1979). Gre za tip Kempten (Haevernick 1972; Riha 1990, 90), ki ga Haevernickova interpretira kot zaključke igel lasnic ali dele verižic (Haevernick 1972). V Italiji so grobovi z več deset takšnimi jagodami bolj pogosti kot pri nas, kar kaže, da so bili bolj verjetno uporabljeni kot nakit.⁵³ Kljub temu pa eksperimentalna arheologija (sicer na primeru prazgodovinskih predilnih vretenc) kaže, da je mogoče z lažjimi predilnimi vretenci ustvariti bistveno finejše niti. Funkcionalna predilna vretenca pa morajo biti težja od 4 g (povzeto po Mårtensson *et al.* 2006). Da gre za povezavo s tekstilom, kažejo grobovi, kot je grob 113 s Pristave pri Trebnjem, kjer so bile poleg spiralno okrašenega predilnega vretence najdene tudi vsaj tri igle in dve preslici. Steklena predilna vretenca na Dolenjskem pogosto najdemo v temno modri in beli kombinaciji. Na obravnavanem grobišču je popolnoma ohranjeno predilno vretence ravno takšno (G218), poškodovano pa je uniformno svetlo zelene barve (G219). Steklena predilna vretenca, kot jih najdemo v grobu 30, se umešča v 1. stoletje n. št. in pogojno v prvo polovico 2. stoletje n. št. (Bertonec Kučar 1979, t. 5). Vzporednice za steklena predilna vretenca najdemo na Dolenjskem na Pristavi pri Trebnjem v grobu 3 (Knez 1969, t. 9: 12) ter v grobovih 113 in 116 (Slabe 1993); v vseh

51 Grob 92 (Slabe 1993, t. 12: 24, 25), grob 120 (Slabe 1993, t. 19: 6, 8, 9), grob 123 (Slabe 1993, t. 19: 20–24), grob 127 (Slabe 1993, t. 20: 8, 11, 12).

52 Grob 114 (Knez 1992, t. 40: 13), grob 129 (Knez 1992, t. 46: 4), grob 193 (Knez 1992, t. 68: 18).

53 Osebna korespondenca s Sarah Scoppie.

treh so vretenca modre barve z belo spiralo. Vzporednice za zelena steklena vretenca pa najdemo v Sisciji na najdišču A. Strčevića 40, kjer so široko datirana v 1. do 4. stoletje n. št. (Bačani *et al.* 2012, 181).

V kategorijo predilnih vretenc bi morda lahko uvrstili tudi diskast prevrtani predmet iz jantarja (**G341**), najden v grobu 60. O sorodnih predmetih piše tudi Bertoncej Kučar (1979, t. 5), ki štirih primerkov sicer ne opredeli natančneje. Predilni pripomočki iz jantarja iz rimskega časa na Slovenskem niso neznani. Poznamo več jantarnih preslic npr. v Ljubljani (Petru 1972, t. XXVII: 13; t. LV: 11) in na Ptujju (Istenič 2000, 296), z večjo diskasto jagodo, podobno naši, postavljeno v sredino niza jagod na preslici, ali pa je diskasta vsaka druga jagoda v nizu (tipa A in B, glej Stemberger 2018, 162–164). Včasih so najdene tudi samo posamezne diskaste jagode (npr. Dular 1979). Klasičnih keramičnih vretenc na najdišču Medvedjek Gmajna ne poznamo.

6.5.3 Žebliji, okovi in ostanki pohištva

Poleg žebličkov za čevlje, opisanih v prejšnjem poglavju, se na grobišču Medvedjek Gmajna pojavljata še dve skupini žebeljev. Številčnejša skupina so večji železni žebliji, ki so le redko ohranjeni v celoti, zato lahko o standardni dolžini, če je obstajala, le ugibamo. Praviloma imajo stebela pravokotnega preseka in glavice različnih oblik, ki pa so pogosto poškodovane. Žebliji na splošno so na grobiščih Dolenjske relativno redki, z izjemo Pristave pri Trebnjem (Maver 2004,

60). Na najdišču Medvedjek Gmajna je bila večina žebeljev najdena pri mokrem sejanju, kar kaže na to, da so bili na izkopavanjih, kjer ta tehnika ni bila uporabljena, žebliji in žeblički podobno kot jagode verjetno vsaj delno spregledani.

Večji žebliji (Manning 1985, 134–136, tip 1) so najbolj razširjen tip žebeljev v Imperiju. Verjetno je tovrstnih žebeljev še več, saj so bili zaradi svoje velikosti bolj priročni za recikliranje od manjših žebeljev. Dolžine stebel teh žebeljev lahko variirajo med 4 in 24 cm. Manningov podtip A tipa 1 je prepoznaven po večji pravokotni (skoraj kvadratni) ali okrogli glavici (Manning 1985, 134–136). Na grobišču Medvedjek Gmajna so relativno redki, saj so najdeni v samo petih grobovih (sl. 20). V grobu 4 je bil žebelj morda del lesene skrinje, v katero je bila spravljena žganina, vendar je nenavadno, da bi bil en žebelj dobro ohranjen, ostalih pa ne bi našli. V podobni situaciji na emonskem grobišču so vidni štirje žebliji, vsak v enem od kotov negativa lesene skrinje (Plesničar Gec 1972, t. CXIII, grob 414). Manningov podtip B tipa 1 ima običajno glavico izrazito pravokotno in ožjo od tipa A (Manning 1985, 134–136). Tudi taki žebliji so z grobišča Medvedjek Gmajna redki, saj jih najdemo v le treh grobovih (sl. 20).

Okrasni žebliji so še redkejši. V grobem prepoznamo na obravnavanem najdišču dve vrsti okrasnih žebličkov, in sicer male žebličke iz bakrove zlitine ter večje žebličke s polkrožno glavico, ki ustrezajo tipu Manning 8. Slednja oblika se običajno uporablja za različne tipe blazinjenja (Manning 1985, 136). Mali žeblički iz bakrove zlitine pa so bili verjetno

Številka groba	Manning tip 1a	Manning tip 1b	Žebliji s sploščeno glavico	Okrasni žeblički z okroglo glavico	Žeblički za čevlje	Okovi	Drugo
2	-	-	-	-	3*	-	-
4	1	-	-	-	193*	1	-
5	-	-	-	-	1*	-	-
6	1	-	-	-	6	1	-
7	-	-	-	-	7*	-	-
10	-	-	-	-	6	-	-
11	-	-	11	-	-	-	-
12	-	-	-	-	30	-	2 mala žeblička iz bakrene zlitine
13	-	-	-	3	5	Skrinjica	-
15	-	-	-	-	2	-	-
16	-	-	-	2	-	-	-
17	-	-	-	-	17	-	-
27	-	-	-	-	17	-	-
28	1*	-	-	-	42	-	-
29	-	2	-	-	4*	-	-
31	-	-	-	-	1	-	-
36	-	-	2	-	-	-	-
44	1	1	1*	-	102*	-	-
49	-	-	4	-	-	-	-
60	-	2	-	-	-	-	-
61	-	-	-	-	2*	-	1 mali bakren žebliček
67	1	-	-	-	19*	-	-

20 Tipi žebeljev z najdišča. * označuje najmanjše število prepoznanih žebeljev.

uporabljeni kot okrasni žebeljčki, na kar kažeta ploščata glavica in velikost.

Zadnja skupina so žebli s sploščeno glavico, ki so posebna oblika žebeljev, kjer glavica v klasičnem smislu manjka, nado-mešča pa jo zadebeljen del, ki je proti vrhu sploščen (Manning 1985, 135, tip 5). Po obliki so ti žebli najbolj podobni modernim žebeljem za podkovanje konj.⁵⁴ Običajno so ravni ali pa ukrivljeni pod kotom 90°. Tovrstni žebli so bolje ohranjeni od vseh ostalih žebeljev z najdišča, kar morda kaže na uporabo drugačne zlitine. Primerjavo za te žeblje smo našli le v grobovih Pristave pri Trebnjem⁵⁵ in na najdišču Draga, kjer so predmeti pod katalogsko številko 1.14 opisani kot železne trakaste zakovice (Knez 2003, 43). Povsem mogoče je, da gre za manjše kline, primerne za izdelavo finejšega pohišva ali drugih lesenih izdelkov.

Kljub temu, da so se žebli primarno uporabljali za spajanje različnih lesenih elementov, verjetno tudi delov grobnih konstrukcij, je bilo samo v grobu 13 mogoče prepoznati ostanke skrinjice z ročajem in mehanizmom za ključavnico. Podoben mehanizem iz Siscije je datiran v 2. do 3. stoletje n. št. (Bačani *et al.* 2018, 130, sl. 135). Na Dolenjskem to ni osamljen primer, ker poznamo še eno skrinjico iz groba 47 s Pristave pri Trebnjem (Slabe 1993, 24–25, t. 6: 4, 8) in eno iz Nevioduna (S. Petru, P. Petru 1978, t. XXII: 3). Čeprav ne vemo, kaj je bilo shranjeno v skrinjici iz groba 13, v Sloveniji poznamo različne namembnosti skrinjic iz grobnih kontekstov. Grob iz Bobovka pri Kranju je bil npr. shranjen v leseno skrinjo, ki je vsebovala mnoge kovinske predmete in je bila interpretirana kot pokop avksiliarnega kovača (Stemberger, Vidrih Perko 2016), poznamo pa tudi več skrinjic s floralnim okrasom na ključavnici, ki so v tujini povezane z medicino in zdravilstvom (Stemberger Flegar, Kovačič 2020).

Posamični žebli v grobovih so včasih interpretirani kot magični ali apotropijski žebli, ki pripenjajo duše umrlih v bližino groba (Dungworth 1997, 153–154). Prakse zabijanja žebeljev v različne predmete ali zgradbe v magične name-ne so poznane po celem svetu in so bile prisotne tudi v antičnem Rimu. Primer tega je na primer praksa zabijanja žebeljev v svinčene ploščice z zakletvami, znane kot *tabellae defixionum*, ki se pojavlja na približno 11 % vseh ploščic iz Velike Britanije (Mckie 2017, 109). Drug primer takšne prakse je zgodnjerska praksa, znana kot *clavus annalis*, kjer so se zabijali žebli v stene templjev, da bi odgnali nesreče, kot so denimo poplave (Dungworth 1997, 153).

Zadnjih treh predmetov nismo mogli z gotovostjo uvrstiti v nobeno od kategorij. Gre za tri tordirane žičke (G356), od katerih se dve zaključita v kaveljček (G94, G141). Morda so bili del pohišva ali nakita. Po obliki spominjajo na konice preslic (npr. Gostenčnik 2003, 64, Fig. 4.3.f), podobni predmeti pa so se pojavljali npr. v Emoni, tudi za pritrdjevanje stenja v oljenke.⁵⁶ Na Dolenjskem je bil enak predmet najden tudi v grobu 3 na grobišču Draga (Knez 2003, 45, predmet 3.8).

6.6 Novci

Vsi novci z najdišča Medvedjek Gmajna so nepoškodovani (tj. nepreluknjani in nezrezani) in vsi so narejeni iz bakrove zlitine. Po en novce je bil najden v grobovih 4, 5, 6, 7, 8, 11, 13, 27, 29, 44. Dva novca sta bila najdena v grobu 67.

Ritual, s katerim jih običajno povezujemo, je t. i. Haronov obol, kjer je novce treba položiti pokojniku v usta, da lahko plača za prehod reke Stiks. Ker so bili vsi pokopani na najdišču Medvedjek Gmajna kremirani, upoštevanja te prakse ne moremo potrditi. Je pa eden od novcev ožgan, kar pomeni, da je bil zelo verjetno sežgan s pokojnikom. Iz arheoloških zapisov vemo, da ritual močno variira glede vrednosti novca in prostora, kamor se je polagal (Brown 2008; Miškec 2012).

Večinoma so bili v grobovih širom Imperija v pogrebnih ritualih uporabljeni novci iz bakrove zlitine, srebrniki in zlatniki pa so redkejši (Brown 2008, 218). V tem se obravnavano grobišče ujema s splošno sliko, saj so vsi najdeni novci iz bakrove zlitine. Kot kaže število novcev, tudi na obravnavanem najdišču ritual pridajanja novcev ni bil univerzalen. 16 % grobov vsebuje novce, pri čemer je treba upoštevati, da so najdbe za vsaj 10 grobov od 62 pomanjkljive. Kljub temu, da je vzorec grobov relativno majhen, se dobro ujema s statističnim pregledom za severna emonska grobišča, kjer je bil fenomen pridajanja novcev v grobove preučen na večjem številu grobov (Miškec 2012).

54 Osebna korespondenca s Xenio Pauli Jensen, Martijnom A. Wijnhovenom in Andreasom Schafitzlom.

55 Grob 22 (Slabe 1993, t. 1: 6), grob 82 (Slabe 1993, t. 10: 21).

56 Osebna korespondenca z Ano Kovačič.

7 Antropološke analize

Tamara Leskovar

7.1 Uvod

V analizo so bili prejeti žgani posmrtni ostanki iz 46 grobov z arheološkega najdišča Medvedjek Gmajna. Prejete žgane kosti so bile v grobem suho očiščene. Ločene so bile živalske in človeške kosti, slednje so bile nato makroskopsko analizirane. Zbrani podatki so bili povezani in uporabljeni za določitev minimalnega števila oseb v posameznem grobu, za oceno spola in starosti oseb v času smrti, za prepoznavanje patoloških sprememb ter za oceno višine temperature, ki so ji bili posmrtni ostanki izpostavljeni. Slaba ohranjenost posmrtnih ostankov ni dovoljevala ocene telesne višine. Na osnovi vseh podatkov je bila pripravljena osnovna demografska slika populacije.

7.2 Metodološki postopki

Iz grobov zbrani človeški posmrtni ostanki so bili analizirani po uveljavljenih metodoloških postopkih (McKinley 1994; McKinley 2004, 1993; Mitchell, Brickley 2017; Schultz *et al.* 2008). Vsi odlomki so bili vizualno pregledani in razvrščeni v razrede glede na pripadnost skeletnim elementom (lobanja, vretenca, rebra ...). Če skeletnega elementa ni bilo mogoče natančno določiti, so bili odlomki uvrščeni med dolge kosti, kratke kosti ali sklepne površine, v primeru popolne neprepoznavnosti pa med nedoločljive odlomke. Vsakemu izmed razredov je bila določena teža. Na osnovi primerjave s težo celotnega zbira človeških kosti iz posameznega groba je bila izračunana zastopanost vsakega razreda. Zabeležene so bile značilnosti za oceno spola in starosti, morebitne patološke spremembe ter debelina ohranjenih lobanjskih odlomkov in odlomkov dolgih kosti. Spol in starost oseb sta bila, kadar je ohranjenost to dovoljevala, ocenjena na podlagi razvitosti, robustnosti oz. gracilnosti in dimenzij skeletnih elementov, na podlagi razvitosti in obrabe zob ter na podlagi odprtosti oz. zaprtosti lobanjskih šivov. Opisani so bili barva zunanje, notranje in prelomne površine odlomkov ter vzorci razpok.

7.3 Rezultati

Eden izmed grobov (grob 44) je vseboval le živalske kosti. V preostalih 45 analiziranih grobovih je bilo prisotnih minimalno 54 oseb. V 36 grobovih so bili prepoznani posmrtni ostanki minimalno ene osebe, v devetih pa minimalno dveh oseb.

Povprečna skupna teža človeških posmrtnih ostankov v posameznem grobu je znašala 240 g, največja 1195,4 g (grob 4) in najmanjša 0,61 g (grob 64). Velikost odlomkov je nihala od < 5 mm do 90 mm.

V enem primeru je bila ohranjenost skeleta preslaba, da bi bilo mogoče oceniti starost. Med ostalimi 53 osebami je 37 odraslih in 16 morda otrok. V devetih grobovih so bili otroški posmrtni ostanki odkriti samostojno, v sedmih pa skupaj z odraslo osebo. Starosti otrok večinoma ni bilo mogoče oceniti, izjeme so 6,5–9,5 let star otrok iz groba 6, 8,5 let +/- 1 leto star otrok iz groba 8 in 13,5 let +/- 1 leto star otrok iz groba 10. Med odraslimi osebami je bilo starost nekoliko bolj natančno mogoče oceniti za 14 oseb. Šest oseb je bilo verjetno mladih odraslih, dve mladi ali zreli odrasli, ena zrela odrasla, štiri zrele ali stare odrasle in ena stara odrasla.

Spol je bil zaradi slabe ohranjenosti skeletnih elementov redko ocenjen. Za 39 oseb ocena spola ni bila mogoča, šest oseb je vprašljivo moških, ena je morda moški in ena je verjetno moški, sedem oseb pa je vprašljivo žensk.

Patološke spremembe je bilo mogoče opaziti le pri dveh osebah, in sicer so bili na kosteh odrasle osebe iz groba 50 prepoznani znaki artritisa, na zobu osebe iz groba 36 pa kariozna lezija. Redko prepoznane patološke spremembe ne pomenijo, da patoloških sprememb pri drugih osebah ni bilo, le ohranjenost skeletov je preslaba, da bi jih bilo mogoče prepoznati.

V večini grobov je bilo opaziti kosti, obarvane vse od temno sivomodrih do belih barv, v dveh grobovih (grob 30 in grob 38) so bile v prelomu vidne črne barve in v dveh (grob 40b in grob 55) tudi rjave barve. V sedmih grobovih (20, 33, 34b, 41, 57, 58 in 62) temnih barv ni bilo videti, opazne so bile le bele in svetlo sive ali svetlo sivomodre barve, še te večinoma le v notranjem delu kosti ali v prelomu. Le v dveh grobovih so bile prisotne zgolj kosti bele barve.

V večini grobov so bile na kosteh vidne tudi razpoke, vse od prečnih in vzdolžnih do U-razpok, mrežastih in koncentričnih.

V 16 grobovih so bile prisotne tudi živalske kosti, v osmih neožgane in v osmih ožgane.

7.4 Povzetek rezultatov

Zgolj uporaba makroskopskih analiz na žganih posmrtnih ostankih ponuja le omejene rezultate. Iz podatkov je razvidno, da je bila v večini (80 %) grobov pokopana ena oseba in le v petini (20 %) minimalno dve osebi. Pri slednjih gre največkrat za dvojni pokop odrasle osebe in otroka (77,8 %), le redko dveh odraslih oseb (22,2 %). Na grobišču sicer prevladujejo odrasle osebe (68,5 %), tako mlade kot zrele in stare, slaba tretjina (29,6 %) pa je otrok. Sicer redko ocenjeni spol kaže na prisotnost moških in žensk. Redko prepoznane patološke spremembe ne pomenijo, da patoloških sprememb pri drugih osebah ni bilo, le ohranjenost skeletov je preslaba, da bi jih bilo mogoče prepoznati.

Teže zbranih človeških posmrtnih ostankov močno nihajo in so močno pod ≈ 1900 g (McKinley, 1994), ocenjenimi kot povprečna teža posmrtnih ostankov iz arheoloških kontekstov. Sicer so večje teže pogosteje zabeležene v grobovih z minimalno dvema osebama, vendar ne izključno, saj so tudi številni enojni pokopi nad povprečjem. Prav tako najnižje teže niso vezane izključno na pokope otrok, saj so zabeležene tudi pri grobovih odraslih oseb. Pogosto opaženi zobje in manjši skeletni elementi, kot so npr. zobje in kosti dlani ali stopal, vendarle kažejo, da so bili posmrtni ostanki skrbno zbrani za pokop. Odstopanja od povprečja in razlike znotraj grobišča so tako lahko deloma posledica ohranjenosti arheološkega najdišča in arheoloških izkopavanj, deloma pa razlik v pogrebnem ritualu. Slednje je vidno tudi v občasni prisotnosti živalskih kosti, nekaterih ožganih in drugih neožganih.

Sodeč po barvah so bili posmrtni skeletni ostanki v večini grobov izpostavljeni visokim temperaturam nad 650 °C, vendar večinoma ne dovolj dolgo, da bi kosti lahko povsem kalcinirale. Grobovi z opaženimi rjavimi in črnimi barvami kažejo na nekoliko nižje temperature ali krajši čas izpostavljenosti, grobovi s prevladujoče belimi in svetlo sivimi ali svetlo modrimi barvami pa ali na nekoliko višje temperature ali na daljši čas izpostavljenosti. Različne razpoke na površini kosti pričajo o prisotnosti mehkega tkiva ob sežigu.

8 Zaključek

Kaja Stemberger Flegar

Na podlagi ohranjenih najdb in primerjave z drugimi grobišči, predvsem grobiščema Draga in Pristava pri Trebnjem, lahko rečemo, da je bilo grobišče Medvedjek Gmajna lokalno pokopališče v uporabi od 1. do 3. stoletja n. št. Pričujoča publikacija obravnava le del grobišča, ki se je dokazano širilo tudi na južno stran avtoceste (Breščak 1990b) in verjetno tudi še na vzhod. Vsaj nekateri grobovi so bili izropani že kmalu po času nastanka grobišča, kar se kaže v odsotnosti bolj ohranjenih najdb in v precejšnji fragmentiranosti preostalih. Obravnava gradiva pa je bila še dodatno otežkočena zaradi mnogih selitev gradiva in dokumentacije ter posledične izgube predmetov iz vsaj desetih grobov. Kljub temu pa smo lahko naredili nekaj zaključkov.

Grobišče Medvedjek Gmajna je bilo močno vpeto v dolenski prostor rimskega časa. To je vidno na podlagi načina pokopa, ki je relativno uniformen. Dokaj pogosti so bili pokopi v manjše ali večje grobne jame ter v grobove, zložene iz lomljencev, ki imajo lahko tudi pregrado ali polico. Ostali grobovi, kot so pokopi v zidani grobnici in pokopi v pitosih, so zastopani s posamičnimi primeri ali le s peščico grobov. Pokopi v pitosih, velikih posodah, narejenih samo za namen pokopa, so sorodni predvsem pokopom s Pristave pri Trebnjem, iz Globodola in z Mrzlega Polja pri Ivančni Gorici, kar kaže na zelo lokalni značaj. Odsotnost tegulnih konstrukcij in samo en pokop v amfori se tudi dobro skladata s širšo sliko pokopov na območju Dolenjske.

Podobno kažejo tudi najdbe. V grobnih ritualih so se večinoma uporabljali predmeti lokalne izdelave, izjemno malo je bilo uvoženih stvari. Temu v prid govorijo še popolna odsotnost tere sigilate, zelo majhna količina stekla ter zelo poškodovane in redko prisotne čaše tankih sten. Od elementov rimskega kulturnega vpliva sta najbolj prepoznavna običaja prilaganja novcev v grobove in prižiganja oljenk na grobovih oz. med pogrebnimi običaji in ob posebnih dneh. Od obeh je uporaba oljenk bolj razširjena, kar potrjuje tudi dejstvo, da so bile najdene v dobri tretjini grobov na najdišču Medvedjek Gmajna, najmanj ena pa tudi na hodni površini. Kjer so dovolj ohranjene, so na noskih vidni znaki gorenja. Novcev je bilo v grobovih bistveno manj, in sicer so bili najdeni v devetih grobovih. Procentualno se, kljub

razmeroma majhnemu številu grobov, to statistično ujema z večjimi grobišči, kot so npr. emonska.

Po številu najdb najbolj izstopa lončeno posodje. Ohranjenost predmetov variira od popolnoma ohranjenih skled, skodelic in vaz, ki so bile očitno mišljene kot grobni pridatek, do majhnih fragmentov skodelic tankih sten. Glede na poškodovanost vseh in ožganost posodja tankih sten, recijske keramike ter večine skled in krožnikov lahko sklepamo, da so to odlomki, primešani v polnilo ali v žganino. Krožniki in manjše skodele večinoma kažejo znake ožganosti, zato lahko sklepamo, da so bili uporabljeni v zagrobnih ritualih.

Med kovinskimi najdbami gotovo najbolj izstopajo žblji in žbljički ter fibule. Žbljički za čevlje dajejo nejasno sliko, saj imamo v grobovih tako vojaške (grob 4) kot običajne žbljičke, mešane z vojaškimi. Tudi število zelo močno variira. Vojaški žbljički za čevlje so edina povezava z vojsko, razvidna iz grobov, in hkrati edina najdba, ki bi lahko nakazovala poklic in status pokojnika.

Zanimivo je, da se večina nakita, kot so zapestnice, jagode in določene vrste fibul (kolenčaste in emonska), pojavljajo v grobovih z otroškimi ostanki. Grob 10, ki je vseboval več jagod, polomljeno fibulo in prstan, je po nakitnih predmetih bogatejši in bi lahko kazal na nedokončan ritual prehoda v odraslost v času smrti (Stemberger 2013).

Predilna oprema je sicer povezana z določeno obrtjo, vendar so študije pokazale, da gre lahko tudi za ritualno sporočilo tipa *lanam fecit*, frazo, ki se pogosto pojavlja na nagrobnikih in naj bi simbolizirala idealno vlogo ženske (Larsson Lovén 1997).

Kot vsaka interpretacija ima tudi interpretacija grobišča Medvedjek Gmajna določene omejitve, ki jih je treba upoštevati. Prva je gotovo ta, da grobovi neposredno ne odražajo identitete pokopanih ljudi, saj se mrtvi ne pokopljejo sami (Parker Pearson 2003). Pridatki, ki jih najdemo v grobovih, so zelo verjetno ne le v veliki meri odraz tega, kako so ga dojemali ali hoteli predstaviti žalujoči, temveč tudi konglomerat različnih vidikov pokojnikove identitete, kot so kulturna pripadnost, verovanje, status, spol, starost, odnosi, ki jih je imel umrli z žalujočimi, navezanost na specifične predmete in verjetno še kaj. Že rekonstrukcija bolj

oprijemljivih kategorij, kot sta spol in starost, je brez osteoloških analiz problematična (Stemberger Flegar 2020). Status je še ena izmuzljiva komponenta identitete, saj iz modernih (Parker Pearson 2003) in antičnih primerjav (Pearce, Millett, Struck 2000; Pearce 2016, 344) npr. vemo, da v komemoraciji na grobiščih več vlagajo marginalne skupnosti, tako da je lahko bogato opremljen grob bolj odraz želje po konsolidaciji položaja v skupnosti ali želje po ustvarjanju določenega vtisa kot pa znak dejanske premožnosti.

Na to se navezuje druga omejitev, ki jo je treba poudariti. Namreč, »bogatost« grobnih pridatkov ocenjujemo na podlagi tega, kar se je v grobu ohranilo. Določene kategorije materialne kulture, kot so pohištvo in predvsem oblačila, pa do današnjih dni enostavno niso preživele. Primeri komajda ohranjene oblačilne kulture, ki prihajajo iz zahodnih provinc Imperija, npr. Velike Britanije (Pearce 2013; Pearce 2017, 9), kažejo na to, da se določeni elementi, ki bi sicer bili pomembni za interpretacijo identitete pokojnikov, preprosto ne ohranijo zaradi okoljskih ali človeških faktorjev. Primer okoljskih faktorjev so na obravnavanem najdišču npr. sledi predmetov, kot so lesena skrinja in skrinjica, od katerih so se ohranili samo kovinski deli in negativ v stratigrafiji. Enako velja za plejado žebličkov za čevlje, ki so edini pričevalec o obutvi v grobovih. Oblika, izdelava in nasploh podoba tako skrinj kot čevljev pa ostajajo neznanka.

Tipičen primer človeškega delovanja so že v antiki izropani grobovi, kar se pogosto kaže v zelo omejeni količini pridatkov v najlepših in največjih grobnicah, pri čemer grobišče Medvedjek Gmajna ni bilo nobena izjema. Večje grobne konstrukcije so večinoma prazne, medtem ko so bili najlepši in najbolj ohranjeni pridatki iz groba 67, ki je klasificiran kot preprosta grobna jama. Med človeško delovanje pa lahko štejemo tudi izgube gradiva in podatkov, ki se zgodijo po izkopavanjih, v našem primeru predvsem zaradi selitev med inštitucijami.

9 Medvedjek Gmajna

Kaja Stemberger Flegar

Judging by the preserved finds and comparisons with other cemeteries, particularly the nearby cemeteries of Draga and Pristava pri Trebnjem, the Medvedjek Gmajna cemetery was in use from the 1st to the 3rd century AD. The present publication covers only part of the cemetery, which extended to the south across the modern motorway (Breščak 1990b) and probably also towards the east. Some of the graves were looted very early on, as indicated by the absence of well preserved finds and the significant fragmentation of the rest. Material analyses have been rendered even more difficult by the loss of artefacts from at least ten graves, likely a consequence of the numerous times the material and accompanying documentation had to be moved. Nevertheless, a few conclusions could be derived.

Medvedjek Gmajna was a local cemetery characteristic of Roman period Dolenjska. This is evidenced for example by the relatively uniform burial manner: burials in small or large pits were common, as were stone slab lined graves that could also include a partition or a shelf. Other types, e.g. walled graves or burials in pithoi, appear only individually or in a handful of cases. The burials in pithoi, large vessels made specifically for funerary use, notably have the most parallels at the cemeteries of Pristava pri Trebnjem, Globodol, and Mrzlo Polje pri Ivančni Gorici, marking them as a distinctive local trait. Furthermore, the absence of tegula constructions and the discovery of only a single amphora burial also fit neatly into the general burial trends in the area of Dolenjska.

The finds present a similar picture. Objects of predominantly local production were used in funerary rituals, and imports are extremely rare: there is a complete absence of terra sigillata and only a small amount of glass, while the rare thin walled pottery items were severely damaged. Roman cultural influence can best be observed in the tradition of adding coins into graves and lighting oil lamps on graves, either during funerary rituals or on special occasions. The use of oil lamps was the more common practice of the two, as attested by the fact that they were found in more than one third of the graves at Medvedjek Gmajna; at least one oil lamp was additionally found on the presumed ancient surface. Well preserved specimens show traces of burning on the nozzle. There were significantly fewer coins – to be

precise, they were found in nine graves. Regardless of the relatively small number of graves at Medvedjek Gmajna, these proportions statistically match larger cemeteries such as those of Emona.

Pottery was the most numerous group of items. In terms of preservation, ceramic artefacts range from intact bowls, cups, and vases evidently intended as grave goods to small fragments of thin walled cups. Damaged pottery in general as well as charred thin walled pottery, Raetian ware, and the majority of dishes and plates in particular can be assumed to have been part of the backfill or pyre remains. Plates and small bowls mostly show signs of charring, indicating that they must have been used in mortuary rituals.

The most prominent among metal finds are nails, hobnails, and brooches. The situation of hobnails is unclear, since graves contained either only military hobnails (Grave 4) or a mixture of ordinary and military hobnails. Their number also varied significantly. Military hobnails are the only connection to the army evident from the graves, and at the same time the only find that could indicate the occupation and social status of the deceased.

It is interesting to note that most jewellery items such as bracelets, beads, and certain types of brooches (knee brooches and an Emona type brooch) were found in graves with children's remains. Grave 10, which contained several beads, a damaged brooch, and a ring, stands out for the quantity of its jewellery and possibly suggests an unfinished rite of passage to adulthood at the time of death (Stemberger 2013).

Although spinning tools are associated with a particular profession, studies have shown that they could also convey a symbolic meaning in the sense of *lanam fecit*, an expression often found on tombstones and supposedly encapsulating the ideal female role (Larsson Lovén 1997).

Just like every interpretation has its limitations, so the interpretation of the Medvedjek Gmajna cemetery also comes with certain caveats. The first is certainly the fact that graves do not directly reflect the identity of the people buried in them, since the dead do not bury themselves (Parker Pearson 2003). The grave goods we encounter in graves are

very likely to a large extent not only a reflection of how the mourners perceived the deceased or how they wanted to present them, but also an amalgamation of various aspects of the deceased's identity such as cultural affiliation, religion, status, sex, gender, age, the relationships between the deceased and the mourners, attachments to specific items, and probably much more. Without osteological analyses, even the reconstruction of more tangible categories such as sex and age is difficult (Stemberger Flegar 2020). Social status is another elusive component of identity, since we know, for example, from modern (Parker Pearson 2003) and ancient parallels (Pearce, Millett, Struck 2000; Pearce 2016, 344) alike that marginal communities tend to invest more into funerary commemorations, meaning that a richly furnished grave may well be more a reflection of the desire to consolidate one's position in the community or to create a certain impression than a sign of actual wealth.

Related to this is the second limitation that needs to be emphasised. Namely, the "richness" of grave goods is estimated on the basis of what was preserved in a grave. Certain categories of material culture, such as furniture and even more so clothing, simply did not survive to the present day. Examples of barely preserved fabrics from western provinces of the Empire, e.g. Great Britain (Pearce 2013; Pearce 2017, 9), indicate that certain elements which would have been important for the interpretation of the deceased's identity are simply not preserved due to environmental or human factors. An example of environmental factors at our site are traces of objects such as wooden chests, of which only metal parts and an impression in the stratigraphy were preserved. The same can be said of the range of hobnails, which are the sole indicator of footwear in the graves. The shape, make, and appearance in general of both chests and footwear, however, will remain a mystery.

A typical example of human activity are graves that were looted already in Antiquity, frequently identifiable by a paucity of grave goods in the biggest and most elaborate tombs. The cemetery of Medvedjek Gmajna is no exception to this. Large grave constructions were mostly empty, while the most beautiful and best preserved grave goods came from Grave 67, which is of the simple pit type. Also attributable to the human factor is the sporadic loss of the excavated material and accompanying data, in our case a result of the many transfers between various institutions.

10 Literatura

- ALMGREN, O. 1923, *Studien über nordeuropäische Fibelformen*. – Leipzig.
- ANSL 1975, *Arheološka najdišča Slovenije*. – Ljubljana.
- AUER, M. 2016, Names on Lamps: Distribution / Quantity of Firmalampen and Regional Trade / Imena na svjetilkama: distribucija/količina firma svjetiljki i regionalna trgovina. – V: G. Lipovac Vrkljan, I. Ožanić Roguljić in M. Ugarković (ur.), *Rimske i kasnoantičke svjetiljke: Proizvodnja i distribucija, kontakti na Mediteranu / Conference: Roman and Late Antique Lamps: Production and Distribution, Contacts on the Mediterranean*, Zagreb, 38–46.
- BAČANI, I., S. GOSPODINOVIĆ, R. ŠKRGULJA in T. TOMAŠ BARIŠIĆ 2012, *Zaštitna arheološka iztraživanja gradskog muzeja Sisak 2000–2010 / Archaeological conservation research of the City Museum Sisak since 2000. until 2010*. – Sisak.
- BAČANI, I., R. ŠKRGULJA in T. TOMAŠ BARIŠIĆ 2018, *Nekropole Siscije / Necropolises of Siscia*. – Sisak.
- BAVEC, U. 2020, Praetorium Latobitorum – Trebnje. – V: J. Horvat, I. Lazar in A. Gaspari (ur.), *Manjša rimska naselja na slovenskem prostoru / Minor Roman settlements in Slovenia*, Ljubljana, 363–386.
- BAVEC, U. in P. PREDAN 2003, *Poročilo o zaščitnem arheološkem izkopavanju na lokaciji Draga 3 na trasi AC Kronovo–Smednik*. – Novo mesto (neobjavljeno poročilo).
- BERNARDINI, F., G. VINCI, E. FORTE, S. FURLANI, M. PIPAN, S. BIOLCHI, A. DE MIN, A. FRAGIACOMO, R. MICHELI, P. VENTURA in C. TUNIZ 2018, Discovery of ancient Roman „highway” reveals geomorphic changes in karst environments during historic times. – *PLoS ONE* 13(3), 1–19.
- BERTONCELJ KUČAR, V. 1979, Nakit iz stekla in jantarja / Glas und Bernsteinschmuck. – *Arheološki vestnik* 30, 254–277.
- BEZECKY, T. 1998, *The Laecanius amphora stamps and the villas of Brijuni*. – *Denkschriften (Österreichische Akademie der Wissenschaften. Philosophisch-Historische Klasse* 261, Dunaj.
- BOJOVIĆ, D. 1977, *Rimska keramika Singidunuma*. – Beograd.
- BOON, G. C. in M. DEKOWNA 1977, Gold-in-Glass Beads from the Ancient World. – *Britannia* 8, 193–207.
- BOŽIČ, D. 1987, Zapadna grupa. – V: A. Benac (ur.), *Praistorija jugoslavenskih zemalja V, Željezno doba*, Sarajevo, 855–897.
- BOŽIČ, D. 1990, Mihovo. – V: D. Breščak (ur.), *Arheološka najdišča Dolenjske, Arheo*, Ljubljana, 79–82.
- BOŽIČ, D. 1991, I Taurisci. – V: P. Grassi Venezia (ur.), *I Celti*, Milano, 471.
- BOŽIČ, D. 2008, *Poznolatensko-rimsko grobišče v Novem mestu. Ljubljanska cesta in Okrajno glavarstvo. Študije o fibulah in o relativni kronologiji pozne latenske dobe / Late La Tène-Roman cemetery in Novo mesto. Ljubljanska cesta and Okrajno glavarstvo. Studies on fibulae and on the relative chronology of the Late La Tène period*. – Katalogi in monografije 39, Ljubljana.
- BREŠČAK, D. 1982, Veliki Gaber. – *Varstvo spomenikov* 24, 156–157.
- BREŠČAK, D. 1985, Oblike antičnih grobov na Dolenjskem. – *Dolenjski zbornik* 1985, 33–60.
- BREŠČAK, D. (ur.) 1990a, *Arheološka najdišča Dolenjske, Arheo*. – Ljubljana.
- BREŠČAK, D. 1990b, Medvedjek. – V: D. Breščak (ur.), *Arheološka najdišča Dolenjske, Arheo*, Ljubljana, 43.
- BREŠČAK, D. 1990c, Verdun. – V: D. Breščak (ur.), *Arheološka najdišča Dolenjske, Arheo*, Ljubljana, 43.
- BREŠČAK, D. 1990d, Zloganje pri Škocjanu. – V: D. Breščak (ur.), *Arheološka najdišča Dolenjske, Arheo*, Ljubljana, 43.
- BREŠČAK, D. 1990e, Žubina. – *Varstvo spomenikov*, 187–188.
- BREŠČAK, D. 2003, Ribnica na Dolenjskem. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 231–232.
- BREŠČAK, D. 2006, Romula in rimska cesta. – *Rast: revija za literaturo, kulturo in družbena vprašanja* 17/2, 199–201.
- BREŠČAK, D. 2015, Graves with weapons from Verdun near Stopiče / Grobovi z orožjem z Verduna pri Stopičah. – V: J. Istenič, B. Laharnar in J. Horvat (ur.), *Evidence of the Roman army in Slovenia*, Ljubljana, 75–123.
- BROWN, L. 2008, Charon's Obols? A Case Study in the Role of Coins in Roman Burial Ritual. – V: C. Fenwick, M. Wiggins in D. Wythe. (ur.), *TRAC 2007: Proceedings of the Seventeenth Annual Theoretical Roman Archaeology Conference, London 2007*, London, 121–130.
- BRUGHMANS, T. in A. PECCI 2020, An Inconvenient Truth: Evaluating the Impact of Amphora Reuse through Computational Simulation Modelling. – V: C. N. Duckworth in A. Wilson (ur.), *Recycling and Reuse in the Roman Economy*, Oxford, 191–236.
- BRUKNER, O. 1981, *Rimska keramika u jugoslovenskom delu provincije Donje Panonije*. – Beograd.
- BUDJA, M. 1979, Kovinske zapestnice v rimskih grobovih Slovenije / Metallarmreifen in den Römergräbern Sloweniens. – *Arheološki vestnik* 30, 243–253.

- CHRZANOVSKI, L. 2020, Firmalampen: An Abundantly-Produced Lamp-Type Almost Never Used? Socio-Economic Elements to Define a New Framework to Study These Peculiar Lighting Devices. – *Peuce Serie Nouă* XVIII, 215–262.
- CIGLAR, I. in J. VINDER 2020, Poročilo o arheološke raziskave ob gradnji na območju gradnje komunalne infrastrukture – HE Krško, Kanalizacija Pijavško – novelacija projekta. – Slovenska Bistrica (neobjavljeno poročilo).
- CIGLENEČKI, S. 1990, K problemu datacije nastanka rimskodobnih višinskih utrdb v jugovzhodno alpskem prostoru. – *Arheološki vestnik* 41, 147–176.
- CRNOBRNJA, A. N. 2006, *Cult Purpose of Roman Lamps Inmoesia Superior / Култна Наменаримских Жижака Угорњој Мезују*. – Beograd.
- CUNTZ, O. 1932, *Die Geographie des Ptolemaeus*. – Berlin.
- DJURIĆ, B. 2003a, Drnovo – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 129–130.
- DJURIĆ, B. 2003b, Pečina pri Gorenjih Skopicach – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 205.
- DJURIĆ, B. 2006, Rimske ceste in projekt avtocest. – *Rast* 2 (104), 7–10.
- DULAR, A. 1976, Rimski grobovi iz Rosalnic, Štrekljevca in Otoka pri Podzemlju / Les tombes romaines de Rosalnice, Štrekljavec et Otok pri Podzemlju dans la Bela krajina. – *Arheološki vestnik* 27, 191–223.
- DULAR, A. 1979, Rimske koščene igle iz Slovenije / Römische Knochenadeln aus Slowenien. – *Arheološki vestnik* 30, 278–293.
- DULAR, A. 1991, *Prazgodovinska grobišča v okolici Vinjega vrha nad Belo Cerkvijo*. – Katalogi in monografije 26, Ljubljana.
- DULAR, J. 2008, Mihovo in severni obronki Gorjancev v prvem tisočletju pr. Kr. / Mihovo und die nördlichen Ausläufer der Gorjanci im ersten Jahrtausend v. Chr. – *Arheološki vestnik* 59, 111–148.
- DULAR, J. 2009, Kako je nastala in zakaj je odšla na tuje mecklenburška zbirka / The origin of the Mecklenburg Collection and why it was moved abroad. – *Argo* 52/1–2, 30–47.
- DUNGWORTH, D. 1997, Mystifying Roman Nails: Clavus Annalis, Defixiones and Minkisi. – V: C. Forcey, J. Hawthorne in R. Witcher (ur.), *Theoretical Roman Archaeology Conference 97. Proceedings of the Seventh Annual Theoretical Roman Archaeology Conference*, Oxford, 148–159.
- ECKARDT, H. 2002, *Illuminating Roman Britain*. – Monographies instrumentum 23.
- ELLIOTT, S. 2017, *Empire State. How the Roman Military Built an Empire*. – Oxford.
- FADIĆ, I. in B. ŠTEFANAC 2012, *Rimsko staklo Hrvatske – radionički reljefni žigovi / Roman glass in Croatia – workshop relief stamps*. – Zadar.
- di FILIPPO BALESTRAZZI, E. 1988, *Lucerne romane di età repubblicana ed imperiale*. – Aquileia.
- FISCHER, T. 2019, *Army of the Roman Emperors: Archaeology and History*. – Oxford.
- GABROVEC, S. in O. H. FREY 1969, K latenski poselitvi Dolenjske. – *Arheološki vestnik* 20, 7–26.
- GAMS, I. 1960, Z dolenske avtomobilske ceste. – *Geografski zbornik* VII (1–2), 37–41.
- GAMS, I. 1986, Razvoj reliefa na zahodnem Dolenjskem s posebnim ozirom na poplave. – *Geografski zbornik* 26, 63–96.
- GAMS, I. 2003, *Kras v Sloveniji v prostoru in času*. – Ljubljana.
- GARBSCH, J. 1965, *Die norisch-pannonische Frauentracht im 1. und 2. Jahrhundert*. – München.
- GASPARI, A., I. BEKLJANOV ZIDANŠEK, R. MASARYK in M. NOVŠAK 2015, Augustan military graves from the area of Kongresni trg in Ljubljana / Avgustejska vojaška grobova s Kongresnega trga v Ljubljani. – V: J. Istenič, B. Laharnar in J. Horvat (ur.), *Evidence of the Roman army in Slovenia / Sledovi rimske vojske na Slovenskem*, Katalogi in monografije 40, Ljubljana, 125–170.
- GAŠPARIČ, R. 2002, *Geološki pregled arheološkega najdišča Bič na Dolenjskem*. – Slovenska Bistrica (neobjavljeno poročilo).
- GENČEVA, E. 2004, *Les Fibules Romaines de Bulgarie de la fin du Ier s. av. J.-C. à la fin du VIe s. ap. J.-C.* – Veliko Trnovo.
- GIOVANNINI, A. 2008, Tipologia delle perle in vetro attestate ad Aquileia. – V: L. Mandruzzato (ur.), *Vetri antichi del Museo Nazionale di Aquileia. Ornamenti e oggettistica di età romana, vetro pre- e post-romano, Corpus delle collezioni del vetro in Friuli Venezia Giulia* 4, Trieste, 56–170.
- GOSTENČNIK, K. 2003, Textile Production and Trade in Roman Noricum. – V: M. Gleba in J. Pásztozái-Szeőke (ur.), *Work and Identity. The agents of textile production and exchange in the Roman period*, Archaeological Textiles Series 13, Oxford, Oakville, 60–86.
- GUŠTIN, M. 1970, Stična. – *Varstvo spomenikov* 15, 160–161.
- GUŠTIN, M. 1985, Antične najdbe iz Posavja. Poročilo o izkopavanjih v letih 1974–1982. – *Arheološki vestnik* 36, 147–162.
- GUŠTIN, M. 1990, Uvodne misli. – V: D. Breščak (ur.), *Arheološka najdišča Dolenjske, Arheo*, Ljubljana, 5.
- GUŠTIN, M. 2015, Roman camps following the route to Segestica and the western Balkans / Rimski vojaški tabori v smeri proti Segestiki in zahodnemu delu Balkanskega polotoka. – V: J. Istenič, B. Laharnar in J. Horvat (ur.), *Evidence of the Roman army in Slovenia*, Ljubljana, 221–233.
- HAEVERNICK, T. E. 1972, Nadelköpfe vom Typ Kempten. – *Germania* 50, 136–148.
- HARRIS, W. V. 1980, Roman Terracotta Lamps: the Organisation of an Industry. – *Journal of Roman Studies* 70, 126–145.
- HAYES, J. W. 1980, *Ancient Lamps in the Royal Ontario Museum I, Greek and Roman Clay Lamps*. – Ontario.
- HUNTER, F., D. MCLAREN in G. CRUICKSHANKS 2018, The material world of Iron Age Wigtownshire. – V: G. Cavers in A. Crone (ur.), *A lake dwelling in its landscape. Iron Age settlement at Cults Loch, Castle Kennedy, Dumfries and Galloway*, Oxford, 195–216.

- ISINGS, C. 1957, *Roman Glass from dated finds*. – Groningen.
- ISTENIČ, J., M. DASZKIEWICZ in G. SCHNIDER 2003, Local Production of Pottery and Clay Lamps at Emona (Italia, regio X). – *Rei Cretariae Romanae Fautorum acta* 38, 83–91.
- IVÁNYI, D. 1935, *Die pannonischen Lampen. Eine typologisch-cro-nologische Übersicht*. – *Dissertationes Pannonicae* 2/2, Budapest.
- IVLEVA, T. 2018, Romano-British glass bangles. – *Roman Finds Group Datasheet* 9, 1–6.
- JERIN, B. in T. NABERGOJ 2003, Mrzlo polje pri Ivančni gorici – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 190–192.
- JOBST, W. 1975, *Die römischen Fibeln aus Lauriacum*. – Linz.
- JOVANOVIĆ, A. 1984, *Rimske nekropole na teritoriju Jugoslavije*. – Beograd.
- KNEZ, T. 1964/1965, Rimski grobovi v Straži / Römische Gräber in Straža. – *Arheološki vestnik* 15/16, 145–164.
- KNEZ, T. 1968, Oblike antičnih grobov na Dolenjskem / Antike Grabformen in Dolenjsko (Unterkrain). – *Arheološki vestnik* 19, 221–238.
- KNEZ, T. 1969, Novi rimski grobovi na Dolenjskem / Neue Römische Gräber in Dolenjsko (Unterkrain). – *Razprave Slovenske akademije znanosti in umetnosti* VI, 107–160.
- KNEZ, T. 1975, Veliki Gaber. – V: *ANSL*, 234.
- KNEZ, T. 1992, *Novo Mesto 2, Keltsko-rimsko grobišče / Keltisch-römisches Gräberfeld: Beletov vrt*. – Novo mesto.
- KOGOVSĚEK, T. 2002, *Geološko poročilo okolice arheološkega najdišča Gmajna (Medvedjek)*. – Slovenska Bistrica (neobjavljeno poročilo).
- KOLŠEK, V. 1977, *Vzhodni del antične nekropole v Šempetru / Die östliche Antike Nekropole in Šempeter im Savinjtal*. – Katalogi in monografije 14, Ljubljana.
- KOVRIG, I. 1937, *Die Haupttypen der kaiserzeitlichen Fibeln in Pannonien*. – Budimpešta.
- KRAJEVNI LEKSIKON DRAVSKE BANOVINE 1937. – Ljubljana.
- KRAJŠEK, J. 2015, *Keramika rimske Celeje*. – Doktorska disertacija. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.
- KRAJŠEK, J. in P. STERGAR 2008, Keramika z rimskega svetišnega območja v Podkrajju pri Hrastniku / The pottery material from the Roman sanctuary area at Podkraj near Hrastnik. – *Arheološki vestnik* 59, 245–227.
- KOLETNIK, M. 2007, Prekmursko lončarsko besedje v Filovcih. – *Obdobja* 24, 497–514.
- KONRAD, M. 1997, *Das römische Gräberfeld von Bregenz - Brigantium. 1, Die Körpergräber des 3. bis 5. Jahrhunderts*. – München.
- KOROŠEC, J. 1950, Prvo posvetovanje jugoslovanskih arheologov. – *Zgodovinski časopis* 4, 212–215.
- KRIŽ, B. 2001, Mlajše železnodobno grobišče na Kapiteljski njivi v Novem mestu. – *Varstvo spomenikov* 39, 28–45.
- KRIŽ, B. 2003, *Draga pri Beli Cerkvi. Antična nekropola / Bela Cerkev, Roman cemetery*. – Novo mesto.
- KRIŽ, B., P. STIPANČIĆ in A. SKEDELJ PETRIČ 2009, *Arheološka podoba Dolenjske: katalog stalne arheološke razstave Dolenjskega muzeja Novo mesto / The archaeological image of Dolenjska: catalogue of the permanent archaeological exhibition at Dolenjski muzej Novo mesto*. – Novo mesto.
- LARSSON LOVÉN, L. 2007, Wool Work as a Gender Symbol in Ancient Rome. *Roman Textiles and Ancient Sources*. – V: C. Gillis in M. Nosch (ur.), *Ancient Textiles: Production, Crafts and Society*, Oxford, 229–236.
- LAZAR, I. 2003, *Rimsko steklo Slovenije / The Roman Glass of Slovenia*. – Ljubljana.
- LAZAR, I. 2020, Romula – Ribnica. – V: J. Horvat, I. Lazar in A. Gaspari (ur.), *Manjša rimska naselja na slovenskem prostoru / Minor Roman settlements in Slovenia*, Ljubljana, 387–402.
- LEKSIKON OBČIN KRALJESTEV IN DEŽEL ZASTOPANIH V DRŽAVNEM ZBORU 1906. – Dunaj.
- LOESCHCKE, S. 1919, *Lampen aus Vindonissa: ein Beitrag zur Geschichte von Vindonissa und des antiken Beleuchtungswesens*. – Zürich.
- LOVENJAK, M. 1998, *Inscriptiones Latinae Sloveniae 1, Neviodunum*. – Situla 37.
- LOVENJAK, M. 2003, Municipium Flavium Latobicorum Neviodunum. – V: M. Šašel Kos in P. Scherrer (ur.), *The Autonomus Towns of Noricum and Pannonia*, Situla 41, 93–106.
- LOVENJAK, M. 2006, Rimski miljniki na Dolenjskem. – *Rast* 2 (104), 39–47.
- LUBŠINA TUŠEK, M. 1981, Tlorisna zasnova rimskih vil v Sloveniji. – *Časopis za zgodovino in narodopisje* 52 (17/2), 153–203.
- MANNING, W. H. 1985, *Catalogue of Romano-British Iron Tools, Fittings and Weapons in the British Museum*. – London.
- MÄRTENSSON, L., E. ANDERSSON, M-L. NOSCH in A. BATZER 2006, *Technical Report Experimental Archaeology Part 2:2 Whorl or Bead?*. http://ctr.hum.ku.dk/research-programmes-and-projects/previous-programmes-and-projects/tools/technical_report_2-2__experimental_arcaheology.pdf [Zadnji dostop 24. 08. 2020].
- MASON, P. 2003a, Rimska vojaška utrdba. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 67–71.
- MASON, P. 2003b, Dolge njive pri Beli Cerkvi. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 119–121.
- MASON, P. 2003c, Obrežje M M P. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 201–202.
- MASON, P. 2006, The Roman Fort at Obrežje and Augustan Military Activity in the Sava Valley in Slovenia. – V: P. von Zubern (ur.), *Rom auf dem Weg nach Germanien. Geostrategie, Vormarschstrassen und Logistik. Internationales Kolloquium in Delbrück-Anreppen vom 4. bis 6. November 2004*, Mainz, 187–198.

- MASON, P., P. PREDAN, T. BRITOVŠEK in I. PINTER 2008, 160. Novo mesto. – *Varstvo spomenikov* 44, 178.
- MAVER, A. 2004, *Spremembe v pridatkih iz pozno latenskega v rimski čas v dolenskih grobovih*. – Seminarska naloga. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana (neobjavljeno).
- MCKIE, S. 2017, *The Social Significance of Curse Tablets in the North-Western Provinces of the Roman Empire*. – Doktorska disertacija. The Open University.
- MCKINLEY, J. 2004, Compiling a skeletal inventory: cremated human bone. – V: M. Brickley in J. McKinley (ur.), *Guidelines to the Standards for Recording Human Remains*, 9–13.
- MCKINLEY, J. 1994, *The Anglo-Saxon Cemetery at Sponge Hill, North Elmham Part VIII: The Cremations, Report No. 69*. – East Anglian Archaeology, Dereham, UK.
- MCKINLEY, J. 1994, Bone Fragment Size in British Cremation Burials and its Implications for Pyre Technology and Ritual. – *Journal of Archaeological Science* 21, 339–342. <https://doi.org/http://dx.doi.org/10.1006/jasc.1994.1033>
- MCKINLEY, J. 1993, Anglo-Saxon cemetery excavations carried out between 1976 and 1980: Cremated Bone. – *Archaeological Journal* 150, 243–365.
- MIHOVILIĆ, K. 1979, Prstenje i naušnice rimskog doba Slovenije / Anelli ed orecchini di epoca Romana in Slovenia. – *Arheološki vestnik* 30, 223–242.
- MIŠKEC, A. 2012, Analysis of the coin finds from the graves in the northern cemetery of Emona. – V: I. Lazar in B. Županek (ur.), *Emona med Akvilejo in Panonijo / Emona between Aquileia and Pannonia*, Koper, 133–141.
- MITCHELL, P. D. in M. BRICKLEY 2017, *Updated Guidelines to the Standards for Recording Human Remains*. – Reading.
- MURKO, M., M. OMAHEN in M. STRAŠEK 2012, *Poročilo o arheoloških izkopavanjih na arheološkem najdišču PSC Mačkovec, cona 1a-jug/faza 3*. – Novo mesto (neobjavljeno poročilo).
- MIGBAUER, R. 1990, *Die Gefäßkeramik der Grabung Wels Marktgelände*. – *Rei cretariae romanae fautorum acta. Supplementa* 7, Leistal.
- NOSE, M. 2006, *Regionalna geografija občine Trebnje s poudarkom na prsti in rastlinstvu*. – Diplomsko delo. Oddelek za Geografijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.
- NOVAK, V. 1951, Lončarstvo v Prekmurju. – *Slovenski etnograf* 3–4, 111–131.
- NOVŠAK, M., I. BEKLJANOV ZIDANŠEK in T. ŽERJAL 2019, *Križišče pri Spodnjih Škofijah*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 81, Ljubljana.
- OLLITRAULT, M. 2020, *Les clous de caligae et „de char“, à décor (époques tardo-républicaine et impériale)*. – Magistrska naloga. Université Rennes 2.
- OMAN, J. 1974, Pristava pri Trebnjem. – *Varstvo spomenikov* 17–19/1, 141.
- PAHIČ, S. 1969, Antični in staroslovanski grobovi v Brezju nad Zrečami. – *Razprave Slovenske akademije znanosti in umetnosti* VI, 215–310.
- PARKER PEARSON, M. 2003, *The Archaeology of Death and Burial*. – Stroud.
- PEARCE, J. 2000, Burial, society and context in the provincial Roman world. – V: J. Pearce, M. Millett in M. Struck (ur.), *Burial, Society and Context in the Roman world*, Oxford, 1–12.
- PEARCE, J. 2013, *Contextual Archaeology of Burial Practice: Case Studies from Roman Britain. British Archaeological Reports. British Series 588*. – Oxford.
- PEARCE, J. 2015, A 'Civilised' Death? The Interpretation of Provincial Roman Grave Good Assemblages. – V: J. Rasmus Brandt, M. Prusac in H. Roland (ur.), *Death and Changing Rituals. Function and Meaning in Ancient Funerary Practices, Studies in Funerary Archaeology 7*, Oxford, Philadelphia, 223–247.
- PEARCE, J. 2016, Status and Burial. – V: M. Millett, L. Revell in A. Moore (ur.), *The Oxford Handbook of Roman Britain*, Oxford, 341–362.
- PEARCE, J. 2017, Introduction: Death as a process in Roman funerary archaeology. – V: J. Pearce in J. Weeks (ur.), *Death as a Process. Archaeology of the Roman Funeral*, Oxford, 1–27.
- PEARCE, J., M. MILLETT in M. STRUCK (ur.) 2000, *Burial, Society and Context in the Roman world*. – Oxford.
- PEČNIK, J. 1904, Medvedjek. – *Izvestja muzejskega društva za Kranjsko* XIV, 30.
- PERKO, D. in M. OROŽEN ADAMIČ (ur.) 1999, *Slovenija, pokrajine in ljudje*. – Ljubljana.
- PETRU, P. 1960, Vihre. – *Varstvo spomenikov* 8, 63.
- PETRU, P. 1961, Podoba antičnega podeželja na Dolenjskem in v Spodnjem Posavju v luči najdb na avtomobilski cesti. – *Dolenjski zbornik 1960–1961*, 193–202.
- PETRU, P. 1968, Vzhodnoalpski Taurisci / Die Ostalpinen Taurisker. – *Arheološki vestnik* 19, 357–373.
- PETRU, P. 1969a, Rimski grobovi iz Dobove, Ribnice in Petrušnje vasi / Römische Gräber aus Dobova, Ribnica und Petrušnja vas. – *Razprave Slovenske akademije znanosti in umetnosti* VI, 5–82.
- PETRU, P. 1969b, Poskus časovne razporeditve lončenine iz rimskih grobov na Dolenjskem in Posavju / Cronologia della ceramica delle tombe romane nella Carniola inferiore (Dolenjsko) e della valle della Sava. – *Razprave Slovenske akademije znanosti in umetnosti* VI, 195–214.
- PETRU, P. 1971, *Hišaste žare Latobikov / Hausurnen der Latobiker*. – Situla 11.
- PETRU, P., I. CURK in Z. ŠUBIC 1973, *Rimska keramika v Sloveniji*. – Ljubljana.
- PETRU, P., T. KNEZ in A. URŠIČ 1966, Poročilo o raziskovanju suburbanih predelov Neviodunuma v letih 1960–1963 / Erster

- Bericht über die Ausgrabungen in Drnovo bei Krško. – *Arheološki vestnik* 17, 469–502.
- PETRU, S. 1969a, Rimski grobovi iz Globodola / Römische Gräber in Globodol. – *Razprave Slovenske akademije znanosti in umetnosti* IV, 83–106.
- PETRU, S. 1969b, Antično steklo iz dolenskih grobov / Antike Gläser aus Dolensko (Unterkrain). – *Razprave Slovenske akademije znanosti in umetnosti* IV, 161–180.
- PETRU, S. 1972, *Emonske nekropole. Odkrite med leti 1635–1960*. – Katalogi in monografije 7.
- PETRU, S. in P. PETRU 1978, *Neviodunum (Drnovo pri Krškem)*. – Katalogi in monografije 15.
- PIRKOVIČ, I. 1968, *Crucium: rimska postna postaja med Emono in Neviodunom*. – Situla 10.
- PLESNIČAR GEC, L. 1972, *Severna emonska nekropola*. – Katalogi in monografije 8.
- PLESNIČAR GEC, L. 1977, *Keramika emonskih nekropol / The Pottery of Emona Necropolises*. – *Disertationes et monographiae* XX, Ljubljana.
- PLESNIČAR GEC, L. in B. KUCHAR 1996, *Emona in rimska kuhinja. Apicijevi recepti za današnjo rabo*. – Ljubljana.
- PLESTENJAK, A. 2013, *Vpliv politike na oblikovanje arheološke dediščine: primer prezentacij arheološke dediščine v Ljubljani*. – Doktorska disertacija. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.
- PUNGERČAR, M., P. STIPANČIČ, A. REBOLJ in R. URANKAR 2019, *Na dobri poti: arheološke raziskave ob prenovi mestnega jedra Novega mesta v letih 2017–18 : katalog razstave / On a good path: archaeological excavations during the renovation of Novo Mesto town centre in 2017–18 : catalogue of the exhibition*. – Novo mesto.
- RAVNIK, M. in G. TICA 2018, *Ponikve pri Trebnjem*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 57, Ljubljana.
- RIHA, E. 1990, *Der römische Schmuck aus Augst und Kaiseraugst*. – *Forschungen in Augst* 10, Augst.
- RIMSKE CESTE IN PROJEKT AVTOCEST: STROKOVNI POSVET 2006. – Rast 2/104 (delno dopolnjen separat).
- ROTHER, U. 2013a, Whose fashion? Men, women and Roman culture as reflected in dress in the cities of the Roman north-west. – V: E. Hemelrijk in G. Woolf (ur.), *Women and the Roman City in the Latin West. Mnemosyne Supplements, History and Archaeology of Classical Antiquity* (360), Leiden, 243–68.
- ROTHER, U. 2013b, Die norisch-pannonische Tracht: gab es sie wirklich?. – V: G. Grabherr in B. Kainrath (ur.), *Verwandte in der Fremde: Fibeln und Bestandteile der Bekleidung als Mittel zur Rekonstruktion von interregionalem Austausch und zur Abgrenzung von Gruppen vom Ausgreifen Roms während des 1. Punischen Krieges bis zum Ende des Weströmischen Reiches: Akten des Internationalen Kolloquiums Innsbruck 27. bis 29. April 2011*, Innsbruck, 33–48.
- RUSHFORTH, G. McN. 1915, Funeral lights in Roman sepulchral monuments. – *Journal of Roman Studies* V/2, London, 149–165.
- SCHULTZ, J. J., M. W. WARREN in J. S. KRIGBAUM 2008, Analysis of human remains: gross and chemical methods. – *Anal. Burn. Hum. Remains* 4, 75–94.
- SLABE, M. 1993, *Antična nekropola na Pristavi pri Trebnjem*. – Ljubljana.
- SPAER, M. 2001, *Ancient Glass in the Israel Museum - Beads and Other Small Objects*. – Jerusalem.
- STEMBERGER, K. 2013, *Rituali prehoda v antičnem Rimu*. – Diplomsko delo. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.
- STEMBERGER, K. 2018, *An Analysis of Funerary Evidence and Identity at Colonia Iulia Emona*. – Doktorska disertacija. Department of Classics, Faculty of Arts and Humanities, King's College London, London.
- STEMBERGER, K. 2020, Identity Through the Looking Glass: How the Perception of Identity in Roman Funerary Archaeology Developed in Slovenia. – *Theoretical Roman Archaeology Journal* 3(1), 7–22.
- STEMBERGER, K. in V. VIDRIH PERKO 2016, Grave with gladius from Bobovek near Kranj (Slovenija): An attempt at interpretation. – V: X. Pauli Jensen in T. Grane (ur.), *Imitation and Inspiration. Proceedings of the 18th International Roman Military Equipment Conference held in Copenhagen, Denmark, 9th–14th June 2013*, Copenhagen, 7–10.
- STEMBERGER FLEGAR, K. 2020, The Importance of Being Ernest: Why precise language matters. – V: A. W. Irvin (ur.), *Community and Identity at the Edges of the Classical World*, Hoboken, 243–254.
- STEMBERGER FLEGAR, K. in A. KOVAČIČ 2020, Antična medicina v Sloveniji. – V: V. Vidrih Perko (ur.), 10. *Valičev arheološki dan. Zbornik predavanj, Kranj 10. december 2020*, Kranj, 40–47.
- STEMBERGER FLEGAR, K. in J. VINDER 2020, *Poročilo o predhodnih arheoloških raziskavah na območju gradnje „TP PC Drnovo vzhod I in kablovodi KB 20 KV“ v Drnovem*. – Novo mesto (neobjavljeno poročilo).
- SVOLJŠAK, D. 1974, Raziskovanje prazgodovinske naselbine na Mostu na Soči. – *Goriški letnik* I, 5–32.
- SVOLJŠAK, D. 2008, *Mrzlo polje pri Ivančni Gorici*. – Arheologija na avtocestah Slovenije 5, Ljubljana.
- SWIFT, E. 2003, *Roman Dress Accessories*. – *Shire Archaeology* 85.
- ŠAŠEL, J. 1983, La fondazione delle città flavie quale espressione di gratitudine politica. – *La città antica come fatto di cultura Atti del Convegno di Como e Bellagio 16/19 giugno 1979, Como 1983*, 79–91, Situla 30, 332–344.
- ŠAŠEL KOS, M. 1986, *Zgodovinska podoba prostora med Akvilejo, Jadranom in Sirmijem pri Kasiju Dionu in Herodijanu*. – Ljubljana.

- ŠAŠEL KOS, M. 1997, The End of the Norican Kingdom and the Formation of the Provinces of Noricum and Pannonia. – V: B. Djurić in I. Lazar (ur.), *Akten des IV. Internationalen Kolloquiums über Probleme des provinziäl-römischen Kunstschaffens*, Situla 36, 21–42.
- ŠAŠEL KOS, M. 1998, *The Roman inscriptions in the National Museum of Slovenia*. – Situla 35.
- ŠAŠEL KOS, M. 2017, Colonia Iulia Emona – nastanek rimskega mesta. – *Arheološki vestnik* 63, 79–104.
- ŠINKOVEC, A. 2011, *Keltsko grobišče iz Zagorice pri Biču*. – Diplomsko delo. Oddelek za Arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.
- ŠRIBAR, V. 1964, *Problemi prehoda poznega latena v rimsko dobo na področju doline Krke*. – Doktorska disertacija. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.
- ŠRIBAR, V. 1968, K absolutni kronologiji najdb iz zgodnje Emone / Contribution a la chronologie absolue des fouilles de l'Emone du 1er siecle. – *Arheološki vestnik* 19, 445–453.
- ŠTUKL, J. 2002, *Rimske fibule v Sloveniji*. – Seminarska naloga. Oddelek za Arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana (neobjavljeno).
- TICA, G. 2003a, Boško pri Stepanih. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 100–101.
- TICA, G. 2003b, Požarnice pri Družinski vasi – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 226–227.
- TICA, G. 2003c, Stranje – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 249–250.
- TOMANIČ JEVREMOV, M. 2004, Obrtniške delavnice. – V: I. Lazar (ur.), *Rimljani: steklo, glina, kamen. Katalog razstave*, Celje, 94–99.
- TOYNBEE, J. M. C. 1971, *Death and Burial in the Roman World*. – London.
- VERSLUYS, M. J. 2014, Understanding Objects in Motion. An Archaeological Dialogue on Romanization. – *Archaeological Dialogues* 21(1), 1–20.
- VIČIČ, B. 2003, Zagorica pri Biču. – V: D. Prešeren (ur.), *Zemlja pod vašimi nogami. Arheologija na avtocestah Slovenije. Vodnik po najdiščih*, Ljubljana, 276–277.
- VIČIČ, B., B. SLAPŠAK, D. GROSMAN, A. GASPARI in P. NOVAKOVIČ 2002, Zagorica pri Velikem Gabru – rimskodobna in zgodnjerednjeveška naselbina. – V: M. Guštin (ur.), *Zgodnji Slovani zgodnjerednjeveška lončenina na obrobju vzhodnih Alp / Die frühen Slawen : frühmittelalterliche Keramik am Rand der Ostalpen*, Ljubljana, 94–97.
- VIDRIH PERKO, V. 2000, Amfore v Sloveniji. – *Annales. Series historia et sociologia* 10 (2/22), 421–456.
- VIDRIH PERKO, V. 2004, Arheološka keramika v postizkopavalnih in muzeoloških procesih: študijski primer Ribnica na Dolenjskem. – *Argo* 47 (2), 16–27.
- VIDRIH PERKO, V. 2012a, Fiat Lux! Svetila na prostoru današnje Slovenije v antiki. – V: V. Vidrih Perko, A. Nestorovič in I. Žižek (ur.), *Ex oriente lux. Rimskodobna svetila in oljenke iz Slovenije. Priložnostna publikacija ob IV. Mednarodnem kongresu Zveze raziskovalcev svetil, ILA, Ptuj, 15. do 19. maj 2012*, Ptuj, 24–83.
- VIDRIH PERKO, V. 2012b, Sklep. Namesto zaključka: velika moč malih podob. – V: V. Perko, A. Nestorovič in I. Žižek (ur.), *Ex oriente lux. Rimskodobna svetila in oljenke iz Slovenije. Priložnostna publikacija ob IV. Mednarodnem kongresu Zveze raziskovalcev svetil, ILA, Ptuj, 15. do 19. maj 2012*, Ptuj, 93–97.
- VIDRIH PERKO, V., A. NESTOROVIČ in I. ŽIŽEK (ur.) 2012, *Ex oriente lux. Rimskodobna svetila in oljenke iz Slovenije. Priložnostna publikacija ob IV. Mednarodnem kongresu Zveze raziskovalcev svetil, ILA, Ptuj, 15. do 19. maj 2012*, Ptuj.
- VOLKEN, M. 2017, The Roman hobnails, finds from the Valais, Switzerland and first steps towards a typology and chronology. – *Journal of Roman Military Equipment Studies* 18, 5–26.
- WALTERS, H. B. 1914, *Catalogue of the Greek and Roman lamps in the British Museum*. – London.
- WEBSTER, J. 2001, Creolizing the Roman Provinces. – *American Journal of Archaeology* 105 (2), 209–22.
- WINDL, H. 1975, *La Tène- und kaiserzeitliche Gräberfeld von Mihovo (Unterkrain – Dolenjsko)*. – Doktorska disertacija. Universität Wien.
- ZABEHLICKY-SCHEFFENEGGER, S. 1992, Terra Sigliata aus dem Gräberfeld Beletov vrt. – V: T. Knez (ur.), *Novo mesto 2, Keltsko-rimsko grobišče / Keltisch-römisches Gräberfeld: Beletov vrt, Novo mesto, 75–82*.
- ŽERJAL, T. 2008a, *Rimska vila rustika v luči drobnih najdb: primer najdišča Školarice pri Spodnjih Škofijah*. – Doktorska disertacija. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.
- ŽERJAL, T. 2008b, Trade and consumption of foodstuffs in Northern Adriatic: the case of the villa Školarice. – V: R. Auriemma in S. Karinja (ur.), *Terre di mare. L'archeologia dei paesaggi costieri e le variazioni climatiche, Atti del convegno internazionale di studi Trieste, 8–10 novembre 2007*, Trieste, Piran, 462–469.
- ŽERJAL, T. 2010, Školarice near Koper: some late Roman contexts in the northern Adriatic. – V: S. Menchelli (ur.), *LRCW 3: late Roman coarse wares, cooking wares and amphorae in the Mediterranean: archaeology and archaeometry: comparison between western and eastern Mediterranean*, BAR international series 2185/1–2, Oxford, 703–710.
- ŽITKO, N. 2013, *Velika Dobrava. Obravnava rimskega grobišča*. – Diplomsko delo. Oddelek za arheologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani, Ljubljana.

11 Katalog grobov in plasti

Kaja Stemberger Flegar

Opise grobov je pripravil Primož Predan, opise gradiva Kaja Stemberger Flegar s pomočjo Ane Kovačič in Verene Vidrih Perko. Novčne najdbe je določila Alenka Miškec, antropološke raziskave pa je opravila Tamara Leskovar. Tlorise in preseke grobov je vektorizirala Jasna Vinder na podlagi terenskih risb, nadalje jih je v ACAD-u obdelal Aleš Brence.

Vsak grob je najprej opisan stratigrafsko s pripadajočo slikovno dokumentacijo. Vsi zrisani tlorisi grobov so obrnjeni na sever. Izbrali smo najbolj izpovedno fazo za izris, saj bi bile kompozitne slike zaradi ogromne količine kamenja nepregledne. Izris smo dopolnili s terenskimi fotografijami pred izkopom, med izkopom ter po odstranitvi vsebine groba. Temu sledijo podatki o dataciji in starosti ter spolu pokojnika, kjer je bilo te podatke mogoče določiti. Na koncu opisa sledi katalog gradiva.

Med gradivom prevladuje keramika, ki je bila deljena na sledeče fature:

Amfore

A1 – Srednje prečiščena lončarska masa z redkimi vključki srebrne sljude ter belimi vključki velikosti okoli 0,4 mm. Keramika je mehka, porozna in mazava. Trdota 1.

A2 – Srednje prečiščena lončarska masa s črnimi, rjavimi in malimi redkimi vključki srebrne sljude. Prisotna so jedra šamota in groga velikosti do 1 mm. Keramika je mehka, porozna in mazava. Trdota 1.

A3 – Srednje prečiščena lončarska masa z redkimi vključki srebrne sljude ter belimi in rdečerjavimi vključki velikosti do 0,5 mm. Keramika je mehka, porozna in prašnata. Trdota 1.

Oljenke

O1 – v keramiko te skupine spadajo oksidacijsko žgane pečatne oljenke. Lončarska masa je finožrnata, vidni so beli, rjavi in šamotni vključki. Površina je na otip gladka. Barve teh oljenk so običajno oker rdeče in so boljše izdelave kot O2.

O2 – v keramiko te skupine spadajo pečatne oksidacijsko žgane oljenke. Lončarska masa je drobnožrnata, vidni so beli, rjavi in šamotni vključki. Površina je na otip prašnata. Barve teh oljenk so običajno opečno rdeče in so slabše izdelave kot O1.

O3 – v keramiko skupine te spadajo oksidacijsko žgane volutne oljenke. Gre za prašnato, mazavo keramiko, narejeno iz zelo finožrnate lončarske mase z redkimi vključki šamota velikosti do 0,1 mm.

Fina keramika

KTS1 – keramika tankih sten, oksidacijsko žgana. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem kolesu. Lončarska masa je zelo finožrnata, z vidnimi manjšimi luknjicami in posamičnimi redkimi vključki šamota velikosti do 0,5 mm. Površina je hrapava. Trdota 1.

KTS2 – keramika tankih sten, redukcijsko žgana. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem kolesu. Lončarska masa je finožrnata, z redkimi črnimi vključki in vključki šamota velikosti do 0,25 mm. Na lomih se keramika praši, površina posod pa je gladka. Trdota 2.

RK – recijska fina namizna keramika, oksidacijsko žgana. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem kolesu. Lončarska masa je dobro prečiščena, drobnožrnata in kompaktna. Vidni so beli in sivi vključki ter vključki šamota velikosti do 2 mm. Na površini je vidno obilo drobne srebrne sljude. Rdečerjav premaz je zelo slabo ohranjen. Trdota 1.

Namizna keramika

N0 – zelo fina porozna keramika, oksidacijsko žgana. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem kolesu. Prepoznavna je po rožnatem lomu in nanosu belo sive finejšje glinice na površini. Lončarska masa je finožrnata, dobro prečiščena, v prelomu so vidni redki vključki šamota in luknjice velikosti do 0,2 mm. Na otip je površina svilnata. Najverjetneje gre za italjski import. Trdota 1.

N1 – finejša keramika, verjetno sorodna s skupinama N2 in N3, oksidacijsko žgana. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem kolesu. Lončarska masa je finožrnata s posameznimi vključki šamota. Površina je za razliko od N2 običajno zelo prašnata. Predvsem skodelice iz te keramike so lahko drobljive in izjemno svetlih barv. Trdota 1. Variacija N1a je brez premaza, N1b pa ima premaz, običajno v rdečkastih odtenkih.

N2 – namizna keramika, verjetno sorodna z N1, oksidacijsko žgana. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem

kolesu. Lončarska masa je srednje dobro prečiščena, drobnozrnata, pogosti so vključki šamota velikosti do 0,5 mm, posamezni so tudi večji (do 1 mm), pogosti so tudi beli in sivi vključki. V lončarski masi so prisotne bele lise, včasih velike do 2 cm. Površina je na otip groba, na posameznih predmetih lahko zagljajena. Trdota 1–2. Variacija N2a je brez premaza, N2b pa ima premaz, običajno v rdečkastih odtenkih.

N3 – namizna keramika, verjetno sorodna z N1, redukcijsko žgana. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem kolesu. Lončarska masa je srednje dobro prečiščena, drobnozrnata, srednje pogosti so črni in beli vključki, prisotna je tudi drobna srebrna sljuda. Površina je na otip običajno trda, redkeje prašnata. Trdota 1–2. Variacija N3a je brez premaza, N3b pa ima premaz, običajno v temnejših odtenkih, ki je ohranjen pretežno le v lisah.

N4 – v keramiko te skupine spadajo samo skledе z izvihanim ustjem. Predmeti so bili izdelani na hitrem lončarskem kolesu. Lončarska masa je dobro prečiščena, drobnozrnata in kompaktna. Vidni so beli in sivi vključki ter vključki šamota velikosti do 2 mm. Površina je na otip gladka, vidno je obilo drobne srebrne sljude. Razlika med N4a in N4b je predvsem v barvi loma: pri N4a je prelom rdeč (oksidacijsko žganje), medtem ko je N4b običajno sivih odtenkov (redukcijsko žganje). Obe variaciji sta bili v zadnji fazi dimljeni.

N5 – keramika iz skupine N5a je lahko originalno pripadala skupini N2 ali N3, vendar je bila kasneje ožgana do te mere, da je določitev originalnega žganja nemogoča. Variacija N5a je brez premaza, N5b pa ima premaz.

N6 – podobna fakturi N2a. Izdelana je bila na hitrem lončarskem kolesu in oksidacijsko žgana. Lončarska masa je prečiščena, kompaktna, drobnozrnata, z vidnimi luknjicami in posameznimi vključki šamota ter belega peska velikosti do 1 mm. Keramika se lomi školjkasto. Površina je mehka, prašna, z veliko srebrne sljude in kvalitetnim rdečerjavim premazom. Podobna je emonskim finim fakturam.

Namizno-kuhinjska keramika

NK – keramika iz skupine NK je bila uporabljena izključno za krožnike ali pekače. Keramika te fature je bila izdelana na hitrem lončarskem kolesu. Običajno je oksidacijsko žgana, vendar je veliko odlomkov prežganih. Lončarska masa je prečiščena, kompaktna, s pogostimi vključki šamota velikosti do 0,2 mm (in občasno posamičnimi večjimi jedri do 4 mm) ter redkejšimi rjavimi vključki. Površina je praviloma gladka in z obilico srebrne sljude. Variacija NKa je brez premaza, NKb pa ima premaz, običajno v rdečerjavih odtenkih.

Groba kuhinjska keramika

KK1 – groba, porozna keramika, narejena prostoročno in dodelana na počasnem kolesu, stihijsko žgana. Lončarska masa vsebuje veliko belega peska ter redke sive, črne in šamotne vključke velikosti do 2 mm. Površina je prevlečena z dodatno plastjo dobro prečiščene gline, a so še vedno vidne luknjice velikosti do 0,5 mm. Trdota 1.

KK2 – groba keramika, narejena na lončarskem kolesu. Tipično je keramika te skupine dobro redukcijsko žgana in enakomerno črna po celotnem lomu. Gre za dobro prečiščeno drobnozrnato lončarsko maso, ki ima pogoste bele vključke. Površina je trša in gladka, pogosto dodatno zagljajena. Trdota 1.

KKI – groba keramika, narejena na lončarskem kolesu. Verjetno redukcijsko žgana (vsi kosi z najdišča so prežgani). Lončarska masa je prečiščena, drobnozrnata, s pogostimi vključki drobne sljude, pa tudi z belimi in rdečimi vključki velikosti do 1 mm. Površina je hrapava in trda. Trdota 2. Gre za italško kuhinjsko keramiko.

Ostale opombe

Barve za keramiko so določene po Munslovi barvni lestvici (2010). Načeloma so določeni barve loma in barve površine ter barve premaza, če ga predmet ima. Kjer je predmet ohranjen cel, je navedena samo barva površine ali premaza. V besedilu so prevedene barve iz Munslove lestvice, ki jih spremlja originalna korespondenčna koda. Barva ni navedena pri fakturah N5a in N5b, saj gre za prežgano keramiko, ki je na Medvedjeku pogosto precej lisasta, ter pri KK1, ker je žgana stihijsko in prav tako lisasta.

Število odlomkov za posamezen predmet je navedeno na koncu opisa, razen če je predmet popolnoma ohranjen.

Precej gradiva prihaja iz mokrega sejanja in ni bilo konservirano. To je zlasti pogosto pri žeblih, kjer je bila pri večini natančna določitev oblike glavnice nemogoča, prav tako pa bi bile dimenzije zaradi rje napačne, zato smo se jih odločili dokumentirati samo s kratkim opisom in fotografsko. Žeblički, ki so konservirani, pa so obravnavani natančneje z merami in risbo.

Okrajšave

vel.	velikost (oz. mere največjega ohranjenega odlomka, ki je lahko tudi zlepljen)
dl.	dolžina
š.	širina
db.	debelina
v.	višina
pr.	premer
u.	ustje
t.	teža
ohr.	ohranjen
rek.	rekonstruiran (kjer ni posebej navedeno, ali gre za ohranjeno ali rekonstruirano mero, je mišljena ohranjena mera)
št. odl.	število odlomkov
kv.	kvadrant

Legenda

11.1 Katalog grobov

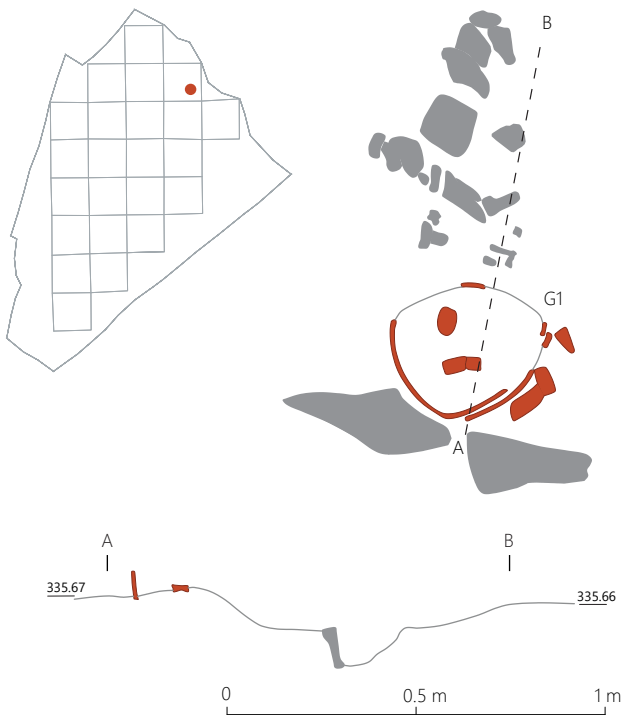
Grob 1, kv. 2, SE 19, SE 20

Slabo vidna grobna jama (SE 19) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). V njej je bila večja keramična posoda, ki je vsebovala ostanke žganine (SE 20), ki smo jih interpretirali kot polnilo groba 1.

Dimenzije vkopa: 40 × 30 × 20 cm.

Datacija: 1. do 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

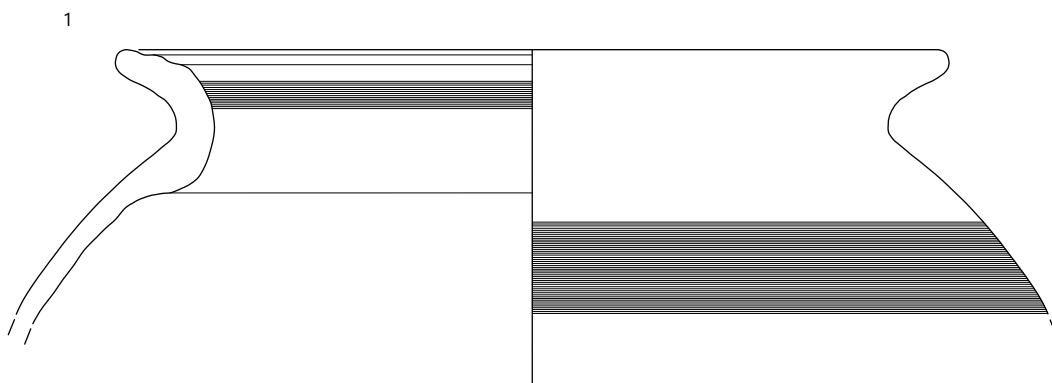
Grobni inventar

Kovina		Keramika			
Žlindra		Namizna		Kuhinjska	
		N2a		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	2 g	1	4 g	255	1594 g

Keramika

1 Grob 1, kv. 2, SE 20

Izvihano ustje, ostenje in dno lonca. Na notranji strani vratu in na zunanji strani pod vratom je posoda okrašena s horizontalnim metličanjem. Faktura KK1. Rek. pr. u. 21,5 cm, ohr. v. 14,4 cm, t. 1509 g, št. odl. 191.

1 Grob 1, SE 20; merilo 1 : 4.

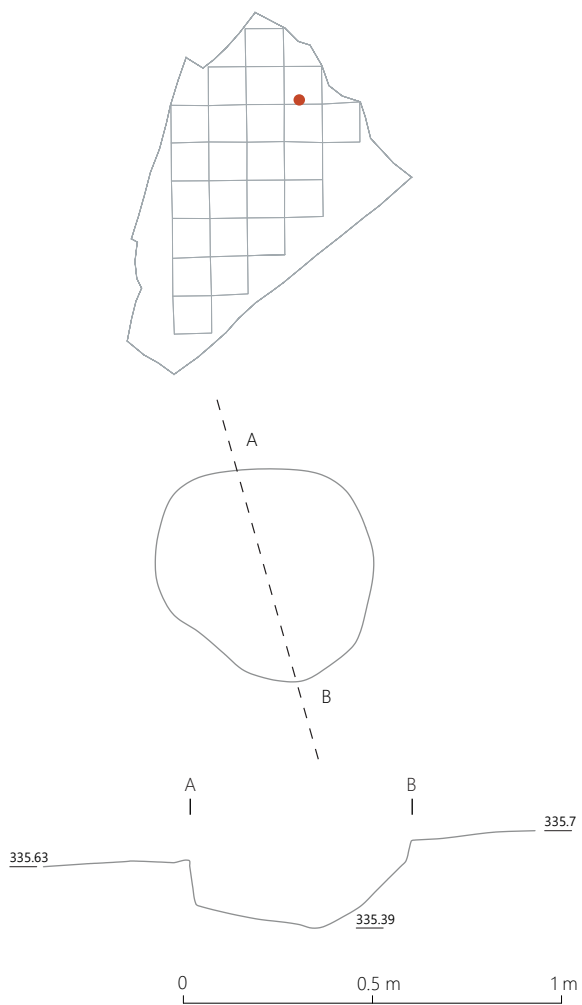
Grob 2, kv. 2, SE 21, SE 22, SE 23

Ovalna grobna jama (SE 21) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 22) in plastjo, ki je vsebovala fragmente keramike, železne žebličke, ostanke grmade z žlindro (SE 23).

Dimenzije vkopa: 38 × 34 × 20 cm.

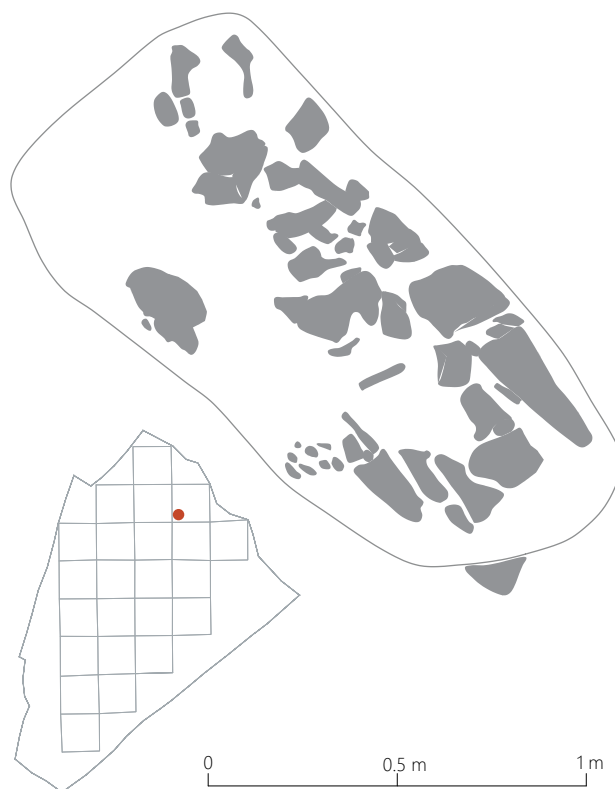
Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grob 3, kv. 2, SE 4

Pri poznejših raziskavah se je pokazalo, da smo kot grob opredelili naravno strukturo kamnov – SE 4.

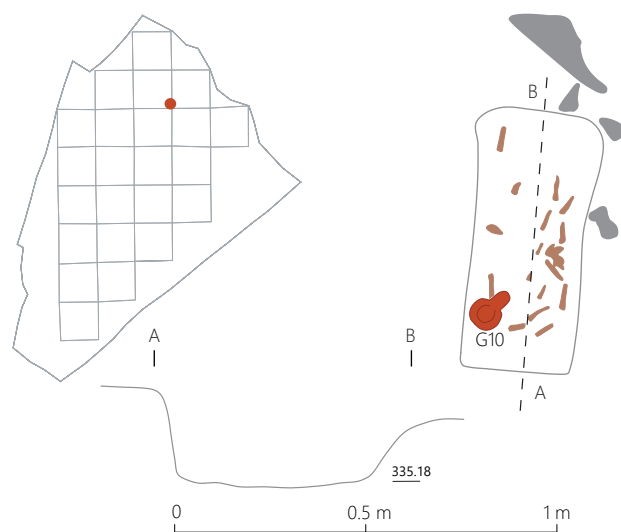
Grob 4, kv. 2, SE 24, SE 25, SE 26, SE 27

Po začetnem nižanju plasti smo v pravokotni? jami (SE 24) na globini 5 cm našli negativ pravokotne skrinje (SE 25), ki ga nismo mogli ločiti od žganske plasti (SE 26). Znotraj negativa so bili tudi ostanki kremacije ter najdbe.

Dimenzije vkopa: 80 × 33 × 26 cm.

Datacija: sredina 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: dve mladi odrasli osebi, morda ena moška in ena ženska. Ocena spola ni zanesljiva, saj temelji le na robustnosti oziroma gracilnosti kosti.

Grobni inventar

Kovina				Keramika							
Bakrova zlitina		Železo		Oljenka				Namizna			
				O2a		N2a		N2b		N5b	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
2	1 g	195	225 g	171	71 g	6	81 g	47	202 g	4	7 g

Kovina

2 Grob 4, kv. 2, SE 26

Navoj fibule; bakrova zlitina, korodirana; vel. 1,2 × 0,7 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

3 Grob 4, kv. 2, SE 26

Novec; bakrova zlitina. Antoninus Pius, as, 138–161, Rom, RIC ?.

4 Grob 4, kv. 2, SE 26

Podolgovat okov; rahlo korodirano železo; ohr. dl. 11,5 cm, ohr. š. 0,3–1,1 cm, v. 1,5 cm, t. 38 g.

5 Grob 4, kv. 2, SE 26

Odlomljen žebelj s šestkotno glavico in stebлом kvadratnega preseka – ukrivljen; rahlo korodirano železo; vel. glavice 2,5 × 2,5 cm, ohr. dl. 12 cm, t. 21 g.

6 Grob 4, kv. 2, SE 26

81 celih in poškodovanih žebličkov za čevlje. Skupna t. 55 g.

Risani:

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,9 cm, dl. 1,4 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,9 cm, dl. 1,4 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,7 cm, dl. 1,5 cm.

Žebliček s poškodovano glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,4 cm, dl. 1,8 cm.

Poškodovana piramidalna glavica; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,7 cm, dl. 0,7 cm.

Poškodovana piramidalna glavica; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 0,8 cm, dl. 0,7 cm.

Ostali:

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,9 cm, dl. 1,5 cm.

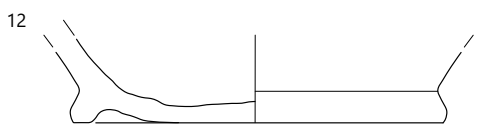
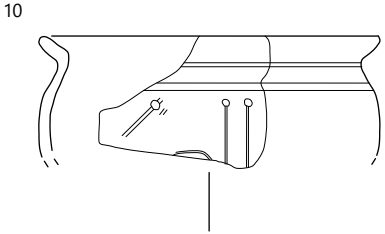
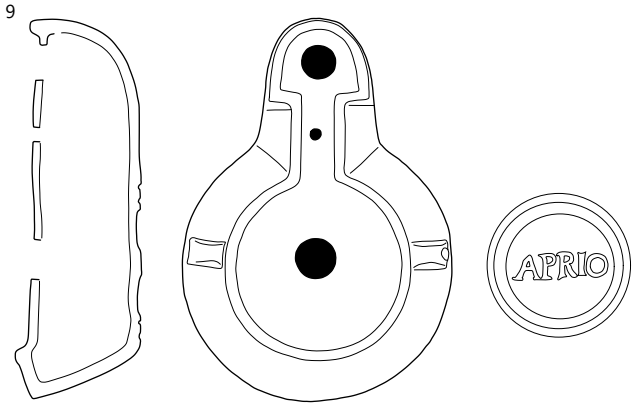
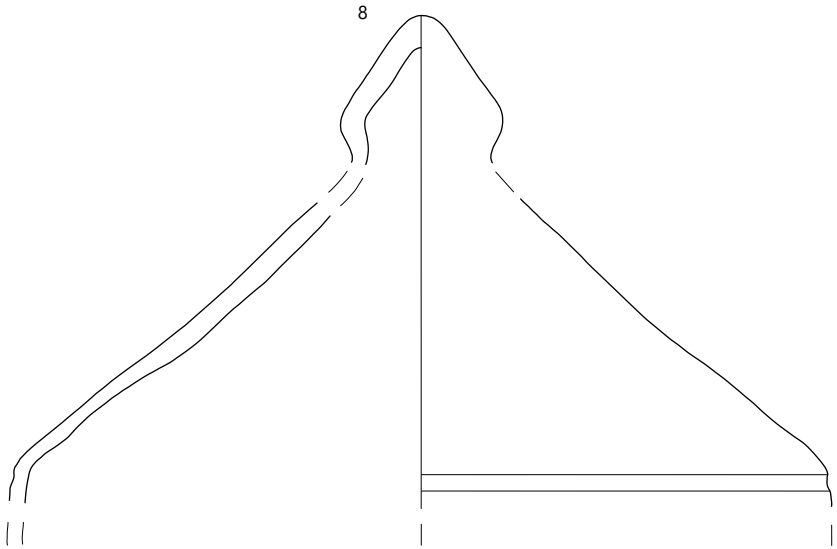
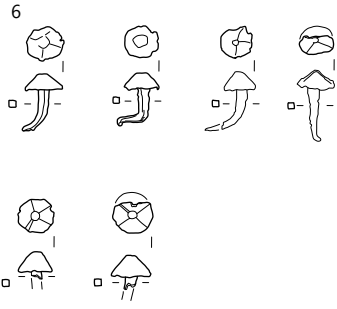
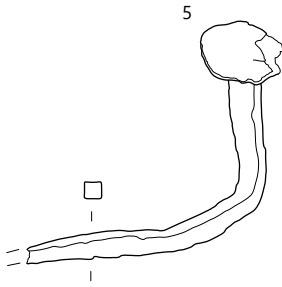
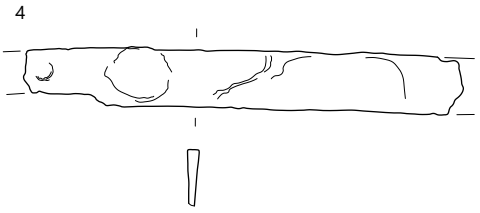
Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,7 cm, dl. 1,2 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 1,3 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 0,9 cm, dl. 1,4 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,8 × 0,9 cm, dl. 1,9 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in zvitim stebлом kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,9 cm, dl. 1,4 cm.

⋮ Grob 4, SE 26; merilo 1: 2.

Žebliček s poškodovano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,8 cm, dl. 1,2 cm.

Žebliček s poškodovano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,2 × 0,5 cm, dl. 1,8 cm.

Žebliček z deformirano glavico in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 0,9 cm, dl. 1,6 cm.

Žebliček z deformirano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 0,9 cm, dl. 0,8 cm.

Žebliček z deformirano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,6 cm, dl. 1,4 cm.

Žebliček z deformirano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,5 × 0,5 cm, dl. 1,9 cm.

Žebliček z deformirano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,7 cm, dl. 1,5 cm.

Žebliček z deformirano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,7 cm, dl. 1,4 cm.

Žebliček z deformirano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 0,6 × 0,5 cm, dl. 1,8 cm.

Žebliček z deformirano glavico in zapognjenim stblom kvadratnega preseka; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,7 cm, dl. 1,3 cm.

Poškodovana piramidalna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 0,6 cm, dl. 1,2 cm.

Poškodovana piramidalna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 1,1 cm, dl. 1,0 cm.

Poškodovana piramidalna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,7 cm, dl. 0,8 cm.

Poškodovana piramidalna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 0,8 cm, dl. 0,7 cm.

Poškodovana piramidalna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,8 cm, dl. 0,8 cm.

Poškodovana piramidalna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,9 cm, dl. 0,6 cm.

Poškodovana piramidalna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,7 cm, dl. 0,5 cm.

Poškodovana polkrožna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,8 cm, dl. 0,9 cm.

Poškodovana polkrožna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,9 cm, dl. 0,4 cm.

Poškodovana polkrožna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,6 cm, dl. 0,7 cm.

Poškodovana polkrožna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 1,0 cm, dl. 0,9 cm.

Poškodovana polkrožna glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 1,8 cm, dl. 0,6 cm.

Deformirana glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 0,5 × 0,8 cm, dl. 0,7 cm.

Deformirana glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 0,9 cm, dl. 0,7 cm.

Deformirana glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 1,1 cm, dl. 0,7 cm.

Deformirana glavica žeblička; korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,7 cm, dl. 0,6 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 0,6 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 0,7 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 0,9 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 0,9 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 0,9 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 1,0 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 1,1 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 1,1 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 1,4 cm.

Stblo žeblička kvadratnega preseka; korodirano železo; dl. 1,6 cm.

7 Grob 4, kv. 2, SE 26

112 žebličkov za čevlje s piramidalno glavico. Skupna t. 111 g.

Keramika

8 Grob 4, kv. 2, SE 26

Poškodovan pokrov in koničen zaključek hišaste žare. Faktura N2b. Barva loma in površine svetlo rdeča (2.5YR 6/8), barva premaza temno rdeča (2.5YR 3/6). Največji ohr. pr. 21,7 cm, ohr. v. 13 cm, t. 202 g, št. odl. 47.

9 Grob 4, kv. 2, SE 26

Popolnoma ohranjena pečatna oljenka z žigom APRIO, pod katerim je pika v krogu. Nosek ožgan. Tip Loeschcke X. Faktura O2a. Barva loma in površine svetlo rdeča (med 2.5YR 6/8 in 2.5YR 7/8). Na nosku sledovi žganja. Dl. 10,0 cm, š. 6,9 cm, v. 3,4 cm, t. 71 g.

10 Grob 4, kv. 2, SE 26

Poškodovano ustje in ostenje recijske čaše. Na ostenju viden okras pik in vzporednih črt ter premaz na notranji in zunanji strani. Faktura N5b. Rek. pr. u. 9 cm, ohr. v. 3,5 cm, t. 5 g, št. odl. 3.

11 Grob 4, kv. 2, SE 26

Močno poškodovano uvihano ustje krožnika. Faktura NKb, prežgano. Vel. 3,2 × 1,7 × 0,7 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

12 Grob 4, kv. 2, SE 26

Prstanasto dno posode zaprtega tipa. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 7/6). Rek. pr. dna 9,9 cm, ohr. v. 2,2 cm, t. 77 g, št. odl. 10.

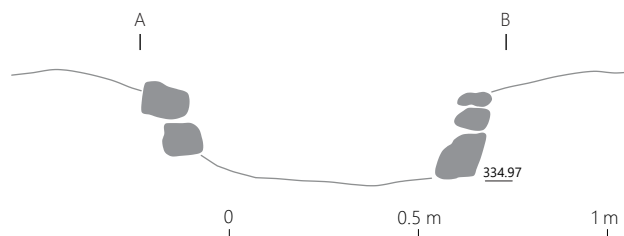
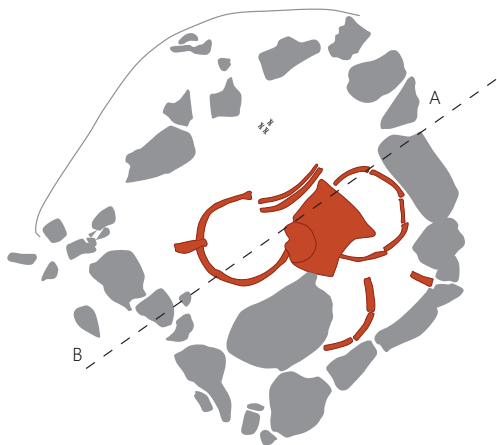
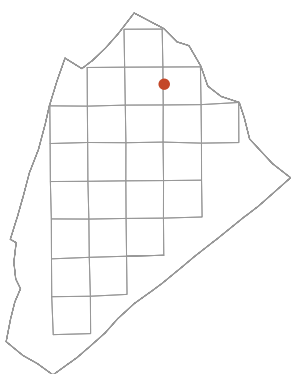
Grob 5, kv. 2, 10, SE 28, SE 29, SE 30, SE 31, SE 32, SE 323

Grobna jama (SE 28) za konstrukcijo (SE 29) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 29), narejene iz apnenčevih lomljencev, sta ohranjeni dve do tri vrste kamnov. Od konstrukcije se je ohranila tudi iz apnenčastih lomljencev narejena polica (SE 323). Zapolnjena je bila s temno rjavo ilovico (SE 30) in žganinsko plastjo (SE 31), ki predstavljata polnilo groba. Žganinska plast je vsebovala tudi prdatke (SE 32).

Dimenzije vkopa: 100 × 80 × 30 cm.

Datacija: flavijska doba.

Antropološki podatki: zrela ali stara odrasla oseba, morda moškega spola. Ocena spola ni zanesljiva, saj temelji le na robustnosti kosti.

Grobni inventar

Kovina				Keramika														Prežgana glina	
Bakrova zlitina		Železo		Namizna								Namizno kuhinjska		Kuhinjska		Drugo			
				N2b		N4a		N4b		N5a		NKb		KK1					
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1		8	10 g	9	15 g	104	968 g	31	919 g	38	50 g	1	10 g	3	2 g	1	2 g	1	10 g

Kovina

13 Grob 5, kv. 2, 10, SE 32

Ožgan novец; bakrova zlitina. Nedoločljiv denarius, 1.–2. st., Rom, RIC ?.

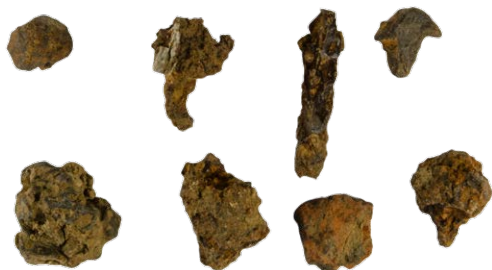
14 Grob 5, kv. 2, 10, SE 32

Močno zarjaveli železni predmeti, verjetno žebliji; korodirano železo; t. 10 g, št. odl. 8.

Keramika

15 Grob 5, kv. 2, 10, SE 32

Skoraj popolnoma ohranjena skleda z izvihanim ustjem. Faktura N4a. Barva površine temno siva (2.5YR 4/1), barva loma rumena (10YR 7/6). Pr. u. 25 cm, pr. dna 9,3 cm, v. 9,3 cm, t. 379 g, št. odl. 40.

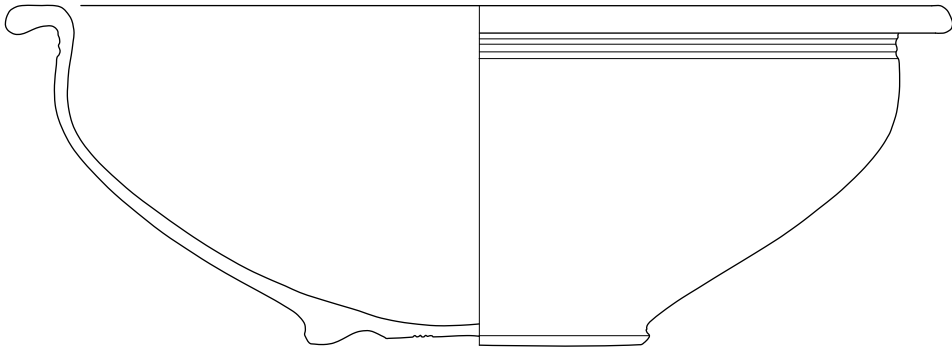
16 Grob 5, kv. 2, 10, SE 32

Polovica skleda z ravnim ustjem. Faktura N4b. Barva površine zelo temno siva (GLE Y1 3/N), barva loma je svetlo rjavosiva (10YR 6/2). Rek. pr. u. 28,4 cm, pr. dna 11,2 cm, v. 11,3 cm, t. 919 g, št. odl. 31.

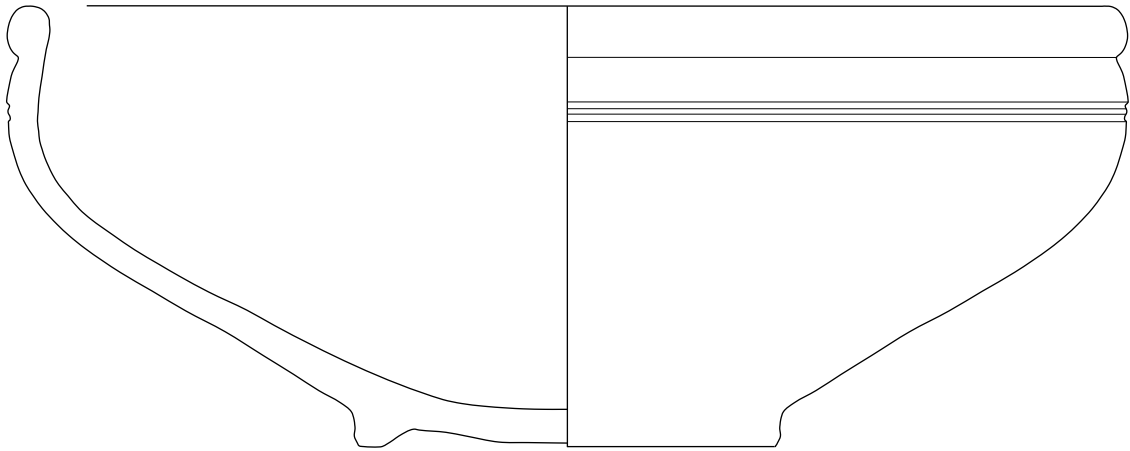
17 Grob 5, kv. 2, 10, SE 32

Ustje, ostenje in dno skleda z ravnim zadebeljenim ustjem. Faktura N4a. Barva površine zelo temno siva (GLE Y1 3/N), barva loma rumena (10YR 7/6). Rek. pr. u. 25 cm, rek. pr. dna 10 cm, rek. v. 12,3 cm, t. 589 g, št. odl. 68.

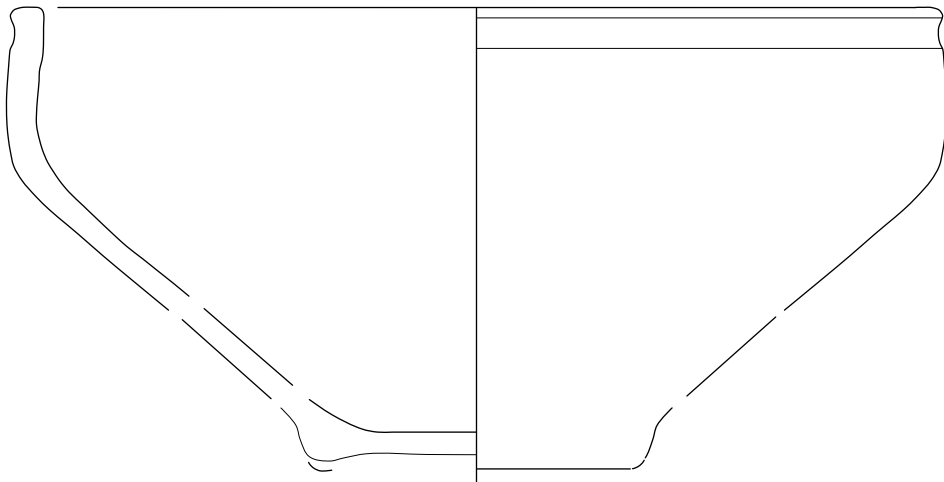
15

16

17

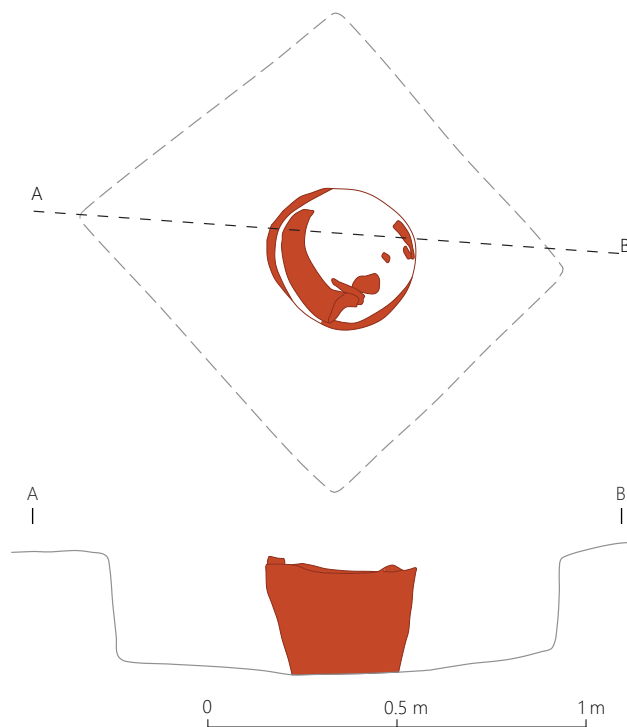
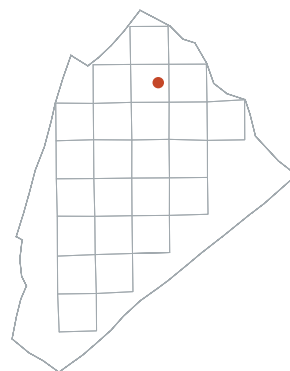
Grob 6, kv. 10, SE 14, SE 47, SE 48, SE 49, SE 50, SE 51

Pravokotna grobna jama z ostrimi robovi (SE 33) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). V njej je bila večja keramična posoda z ostanki žganine (SE 34), ki smo jih interpretirali kot polnilo groba 6.

Dimenzije vkopa: 100 × 81 × 32 cm.

Datacija: druga polovica 1. stoletja n. št. do prva polovica 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba in otrok, star med 6,5 in 9,5 let. Odrasla oseba je morda moškega spola, medtem ko je spol otroka nedoločljiv.

Grobni inventar

Kovina						Steklo		Keramika					
Srebrna zlitina		Bakrova zlitina		Železo				Oljenka		Namizna		Kuhinjska	
O2b		N2a		KK1									
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	>1 g	2	10 g	6	13 g	29	5 g	37	42 g	1	20 g	487	7300 g

Kovina

18 Grob 6, kv. 10, SE 34

Popolnoma ohranjen uhan, narejen iz delno narebrenne žice, ki na enem koncu tvori zanko in na drugem kvačko; srebrna zlitina, korodirana; vel. 1,6 × 1,3 cm, t. manj kot 1 g.

19 Grob 6, kv. 10, SE 34

Visoko profilirana fibula; bakrova zlitina, korodirana; dl. 3,4 cm, š. 2,1 cm, v. 2,4 cm, t. 10 g.

20 Grob 6, kv. 10, SE 34

Popolnoma ohranjena kolenčasta fibula. Oporna ploščica je ob strani okrašena z okrasom volčjih zob; bakrova zlitina, korodirana; dl. 3,4 cm, š. 2,1 cm, v. 1,9 cm, t. 9 g.

21 Grob 6, kv. 10, SE 34

Novec; bakrova zlitina; vel. 2,5 × 2,7 cm, t. 9 g.

22 Grob 6, kv. 10, SE 34

6 žebličkov za čevlje. Skupna t. 13 g.

Žebliček s piramidalno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 1,9 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,6 cm, dl. 1,1 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in stebлом kvadratnega preseka; močno korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 1,1 cm.

Žebliček s piramidalno glavico in stebлом kvadratnega preseka; močno korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 1,1 cm.

2 z rjo zlepljena žeblja. Verjetno imata oba piramidalno glavico. Vel. skupka 1,5 × 2,5 cm.

Večji žebelj s sploščeno glavico in stebлом kvadratnega preseka; močno korodirano železo; vel. glavice 1,2 × 1,6 cm, dl. 4,8 cm.

Steklo

24 Grob 6, kv. 10, SE 34

Ogrlica. Skupna t. 5 g.

10 heksagonalnih jagod iz smaragdno zelenega stekla. Tri močno deformirane v ognju. Vel. največje jagode: dl. 0,7 cm, š. 0,6 cm, pr. luknjice 0,2 cm.

7 okroglih steklenih jagod biserno belega stekla z zlato folijo. Eno je pri kremaciji verjetno razneslo. Pr. jagode 0,6 cm, pr. luknjice 0,1 cm.

8 dvojno narebrenih jagod iz biserno belega stekla z zlato folijo. Dl. 0,6 cm, š. 0,3 cm, pr. luknjice 0,1 cm.

4 trojno narebrenih jagod iz biserno belega stekla z zlato folijo. Dl. 0,4 cm, š. 0,3 cm, pr. luknjice 0,1 cm.

Keramika

25 Grob 6, kv. 10, SE 34

Močno poškodovana pečatna oljenka. Viden žig – ORTIS. Tip Loeschcke IX / X. Faktura O2b. Barva površine in loma svetlo rdeča (2.5R 6/8). Vel. 6,2 × 5,8 cm, t. 42 g, št. odl. 37.

26 Grob 6, kv. 10, SE 34

Ravno ustje in ostenje sklede. Faktura N2a. Barva loma rdečermena (7.5YR 6/3), barva površine rožnata (7.5YR 7/4). Rek. pr. u. 24,0 cm, ohr. v. 4,7 cm, t. 20 g, št. odl. 1.

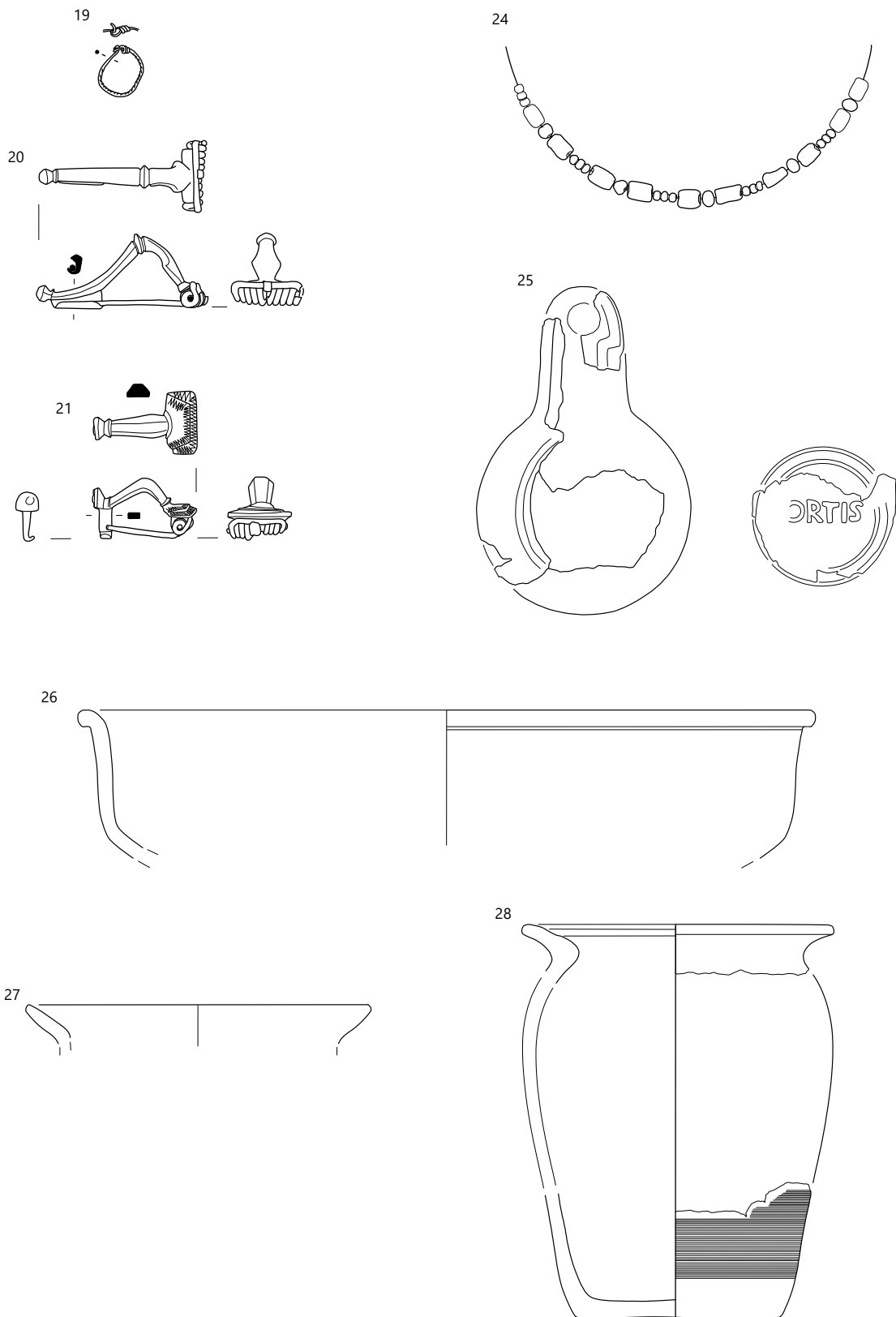
27 Grob 6, kv. 10, SE 34

Izvihano ustje in ostenje grobe posode. Faktura KK1. Rek. pr. u. 11 cm, ohr. v. 1,3 cm, t. 15 g, št. odl. 7.

28 Grob 6, kv. 10, SE 34

Dno in ostenje grobega lonca. Okras horizontalnega metličnja. Faktura KK1. Pr. dna 27,5 cm, t. 7285 g, št. odl. 480.

19: Grob 6, SE 34; 20: merilo 1: 8; 21: ostalo merilo 1: 2.

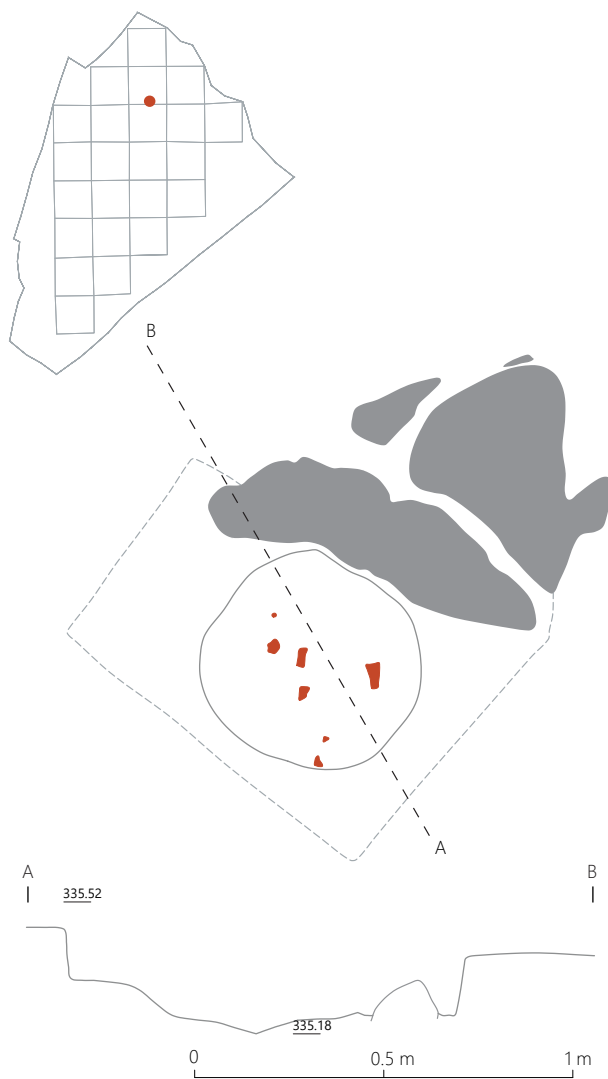
Grob 7, kv. 10, SE 35, SE 36, SE 37, SE 38

Pravokotna grobna jama (SE 35) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2) in naslonjena na živo skalo (SE 4). Jama je bila zapolnjena s temno rjavo ilovico (SE 36), pomešano z močno žganinsko plastjo (SE 37) in plastjo, ki je vsebovala najdbe in ostanke grmade z žlindro (SE 38).

Dimenzije vkopa: 110 × 90 × 20 cm.

Datacija: druga polovica 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: verjetno dve odrasli osebi, ena z bolj gracilnimi in ena z bolj robustnimi kostmi, morda moški in ženska, a je ocena nezanesljiva.

Grobni inventar

Kovina		Keramika																Ožgana glina	
		Oljenka				Namizna								Kuhinjska					
Železo		O2a		KTS 2		N2a		N2b		N3a		N5a		N5b		KK 1			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
10	5 g	10	9 g	4	4 g	2	10 g	16	42 g	2	9 g	24	40 g	31	202 g	10	14 g	2	3 g

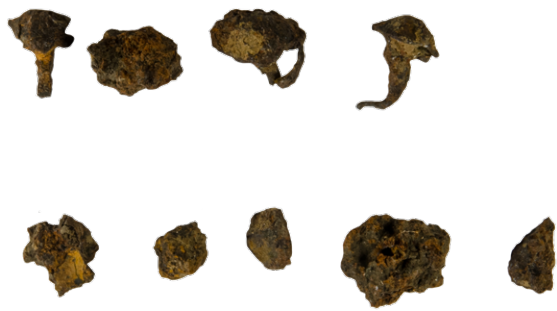
Kovina

29 Grob 7, kv. 10, SE 38

Novec; bakrova zlitina. M. Aurelius (Faustina II.), as, 161–176, Rom, RIC 1636.

30 Grob 7, kv. 10, SE 38

Vsaj 7 žebličkov za čevlje; korodirano železo (nekonservirano). Skupna t. 6 g.

Keramika

Vsa keramika je ožgana in precej fragmentirana. Verjetno ne gre za grobne prdatke.

31 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovana ramena in dno oljenke. Faktura O2a. Barva loma in površine rdeča (2.5YR 6/8). Vel. 2,5 × 1,3 cm, t. 4 g, št. odl. 6.

32 Grob 7, kv. 10, SE 38

Čaša tankih sten. Okras barbotina v pikah. Barva površine in loma rozasiva (7.5YR 7/3), barva premaza temno siva (7.5YR 4/1). Faktura KTS2. Vel. 2,4 × 2,9 cm, t. 4 g, št. odl. 3.

33 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano zaobljeno ustje posode. Faktura N5b. Vel. 2,5 × 2,2 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

34 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano zaobljeno ustje sklede. Faktura N2b. Barva površine in loma je rdečerumena (7.5YR 7/6), barva premaza je močno rjava (7.5YR 5/8). Rek. pr. 20,2 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

35 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano upognjeno ustje krožnika. Premaz na zunanji in notranji strani. Faktura NKb, prežgano. Vel. 3,3 × 2,3 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

36 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano upognjeno ustje krožnika. Premaz na zunanji in notranji strani. Faktura NKb, prežgano. Rek. pr. 14,8 cm, ohr. v. 3 cm, t. 9 g, št. odl. 1.

37 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano upognjeno ustje krožnika. Premaz na zunanji in notranji strani. Faktura NKb, prežgano. Rek. pr. 13,8 cm, ohr. v. 2,1 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

38 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano upognjeno ustje krožnika. Premaz na zunanji in notranji strani. Faktura NKb, prežgano. Rek. pr. 15,2 cm, ohr. v. 1,9 cm, t. 3 g, št. odl. 1.

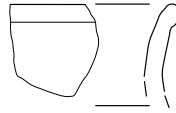
39 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano prstanasto dno. Premaz na zunanji in notranji strani. Na notranji strani viden peresni ornament v krogu. Faktura N5b. Rek. pr. dna 8,4 cm, ohr. v. 1,4 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

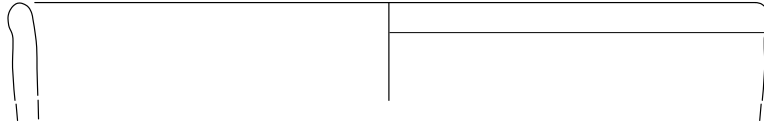
40 Grob 7, kv. 10, SE 38

Močno poškodovano ostenje in rob pokrova. Zunanja površina močno abradirana. Faktura N5a. Rek. pr. 13,6 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 13 g, št. odl. 2.

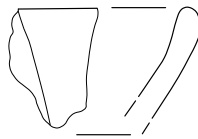
33

34

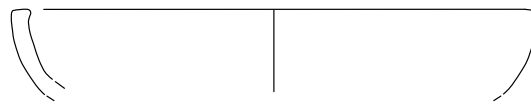
35

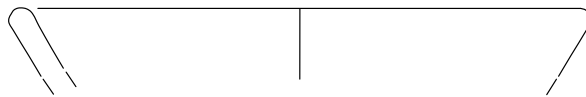
36

37

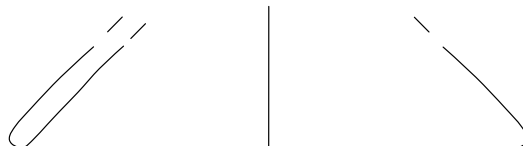
38

39

40

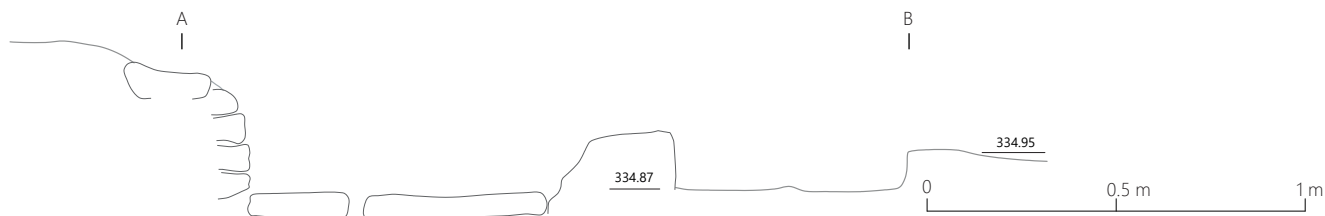
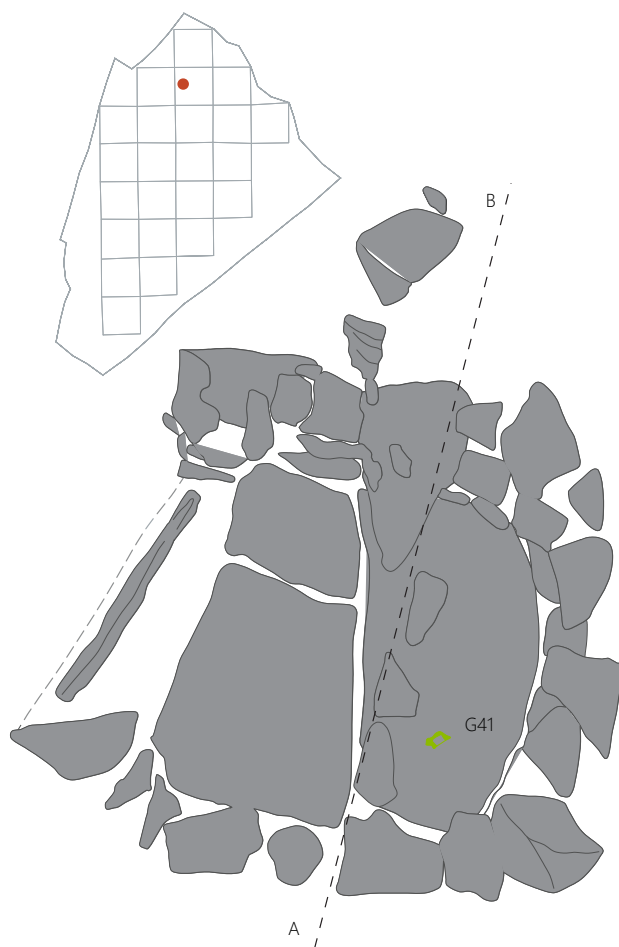
Grob 8, kv. 10, 13, SE 39, SE 40, SE 41, SE 42, SE 43, SE 44, SE 45, SE 46

Jama (SE 39) za grobno strukturo (dromos) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Grobna konstrukcija je bila zgrajena iz apnenčaste skale dimenzij 65 × 60 × 19 cm, ki je služila kot pokrov grobnice (SE 40) in celotne konstrukcije. Slednjo je sestavljalo več apnenčastih lomljencev, ploščča, ki je zapirala vhod v grobno strukturo (SE 41), in apnenčasta ploščča, ki je služila kot dno grobne strukture (SE 327). Vkop (SE 42) do dromosa je bil zapolnjen z rjavo zemljo. Grobnica je bila zapolnjena s temno ilovico (SE 43), v katero je bila položena žganina (SE 44). V slednji so ležali fragmentirani prdatki (SE 46).

Dimenzije vkopa: 150 × 140 × 60 cm.

Datacija: prva polovica 3. stoletja n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba in otrok, star 8,5 let ± 1 leto. Glede na širino kondila spodnje čeljustnice je odrasla oseba, morda moški.

Grobni inventar

Kovina		Keramika											
Bakrova zlitina		Namizna						Namizno kuhinjska		Kuhinjska			
		N1b		N2a		N3		N5a		NK		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
4		58	691 g	1	3 g	7	38 g	6	34 g	2	5 g	14	372 g

Kovina

41 Grob 8, kv. 10, SE 46

Kolenčasta fibula; bakrova zlitina, korodirana; dl. 3,5 cm, š. 2,35 cm, v. 2 cm, t. 10 g.

42 Grob 8, kv. 10, SE 46

Zapestnica z nesklenjenima koncema; bakrova zlitina, korodirana; zunanje dimenzije 5,5 × 4,1 cm, notranje dimenzije 5,2 × 3,8 cm, db. 0,3 cm.

43 Grob 8, kv. 10, SE 46

Trakasta zapestnica (?) z okrasom volčjega zoba v dveh horizontalnih linijah ob daljših robovih; bakrova zlitina, korodirana; zunanje dimenzije 3,5 × 3,4 cm, notranje dimenzije 3,4 × 3,2 cm, db. 0,1 cm, t. 3 g.

Keramika

44 Grob 8, kv. 10, SE 46

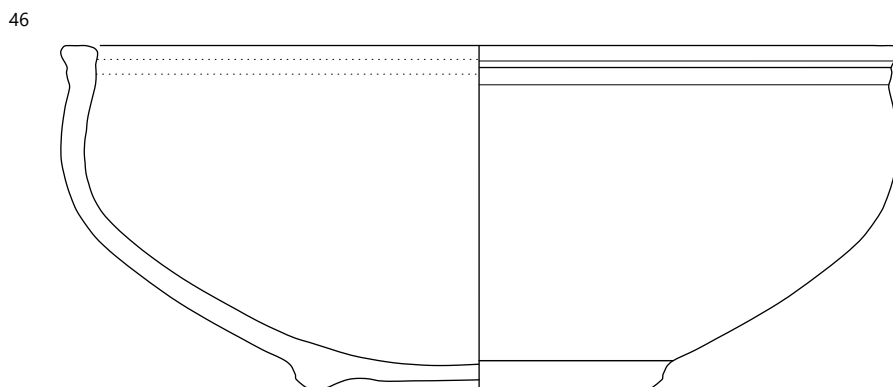
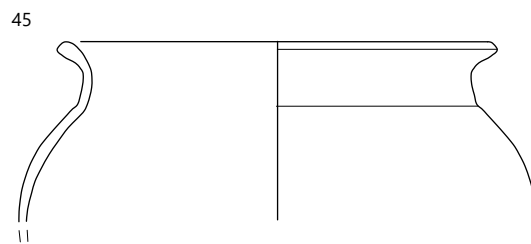
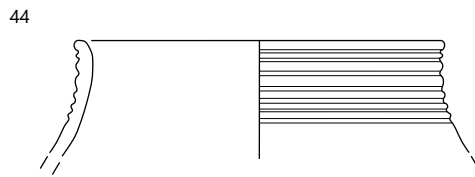
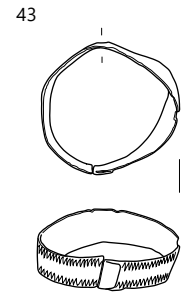
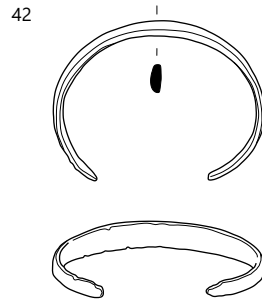
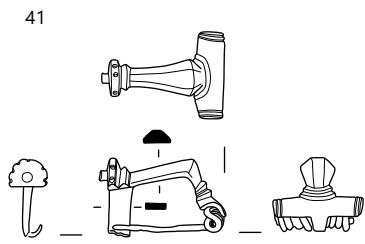
Poškodovano izvihano ustje in ostenje lončka/čaše. Faktura N3. Barva loma (10YR 6/1), barva površine temno siva (GLE1 4/N). Pr. u. 9,6 cm, ohr. v. 3 cm, t. 21 g, št. odl. 3.

45 Grob 8, kv. 10, SE 46

Poškodovano ravno ustje in narebren vrat lončka/čaše. Faktura N3, barva rožnato siva (7.5YR 6/2). Okras vzporednih vrezanih linij na ostenju. Pr. u. 11,6 cm, ohr. v. 4,7 cm, t. 17 g, št. odl. 4.

46 Grob 8, kv. 10, SE 46

Poškodovana skleda z izvihanim robom in prstanastim dnom. Ohranjeno ustje, ostenje in dno. Dno preluknjano. Vidni ostanki premaza na zunanji strani. Faktura N1b. Barva površine in loma rožnata (7.5YR 7/4), barva premaza rdeča (2.5YR 4/8). Rek. pr. u. 22 cm, pr. dna 9,5 cm, v. 9,0 cm, t. 691 g, št. odl. 58.

⋮ Grob 8, SE 46; merilo 1 : 2.

47 Grob 8, kv. 10, SE 46

Uvihano ustje krožnika. Sekundarno prežgana keramika. Faktura NK. Rek. pr. u. 18,4 cm, ohr. v. 3,6 cm, t. 15 g, št. odl. 2.

48 Grob 8, kv. 10, SE 46

Uvihano ustje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 18,6 cm, ohr. v. 2,6 cm, t. 6 g, št. odl. 1.

49 Grob 8, kv. 10, SE 46

Uvihano ustje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 15 cm, ohr. v. 2,1 cm, t. 7 g, št. odl. 2.

50 Grob 8, kv. 10, SE 46

Uvihano ustje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Vel. 2,5 × 0,7 cm, ohr. v. 3 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

51 Grob 8, kv. 10, SE 46

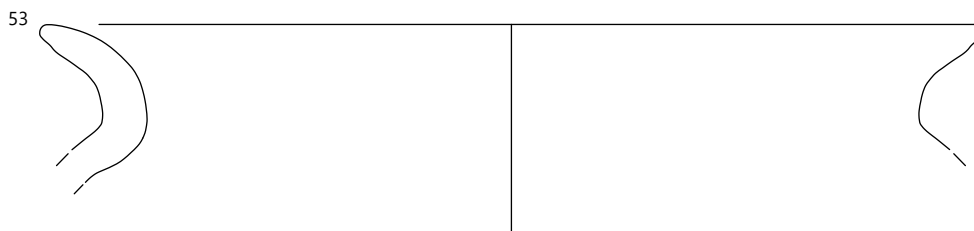
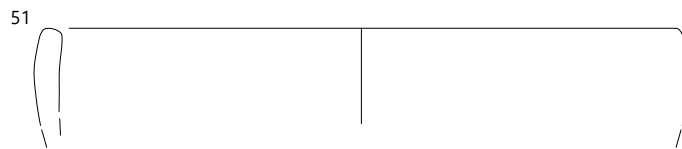
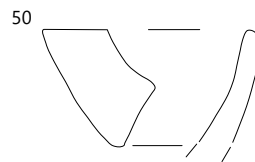
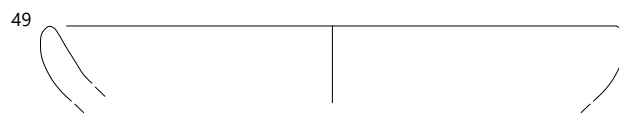
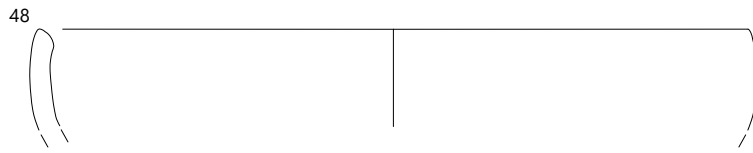
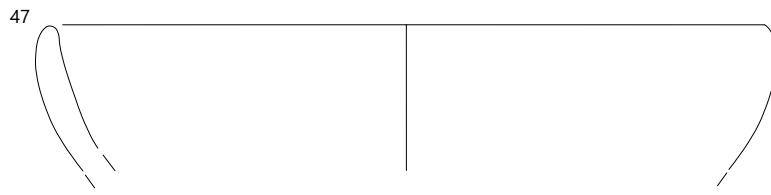
Uvihano ustje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 14,8 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 3 g, št. odl. 1.

52 Grob 8, kv. 10, SE 46

Prstanasto dno posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 9,2 cm, ohr. v. 1,7 cm, t. 13 g, št. odl. 1.

53 Grob 8, kv. 10, SE 46

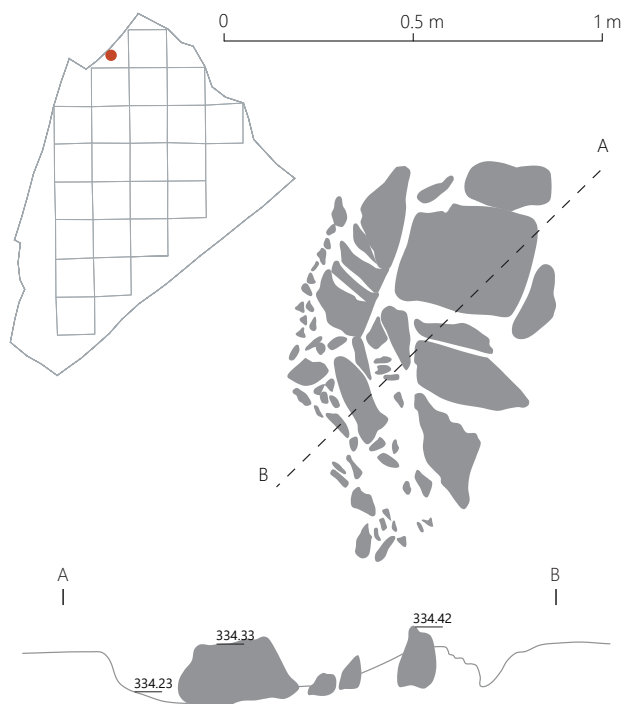
Poškodovano izvihano ustje in ostenje grobe kuhinjske keramike. Ostenje je okrašeno s horizontalnim metličanjem. Faktura KK1. Rek. pr. u. 49 cm, ohr. v. 6,8 cm, t. 104 g, št. odl. 10.

▮ Grob 8, SE 46; 53 merilo 1 : 4, ostalo merilo 1 : 3.

Grob 9, kv. 12, SE 4

Pri poznejših raziskavah se je pokazalo, da smo kot grob opredelili naravno strukturo kamnov – SE 4.

Grob 10, SE 14, SE 47, SE 48, SE 49, SE 50, SE 51

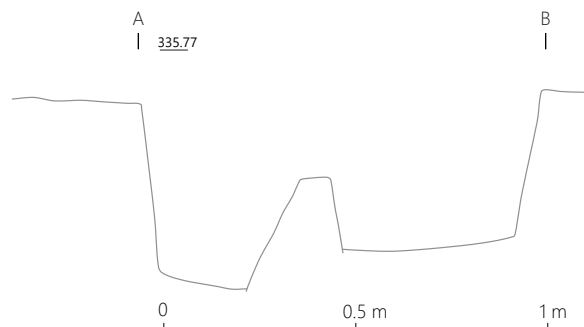
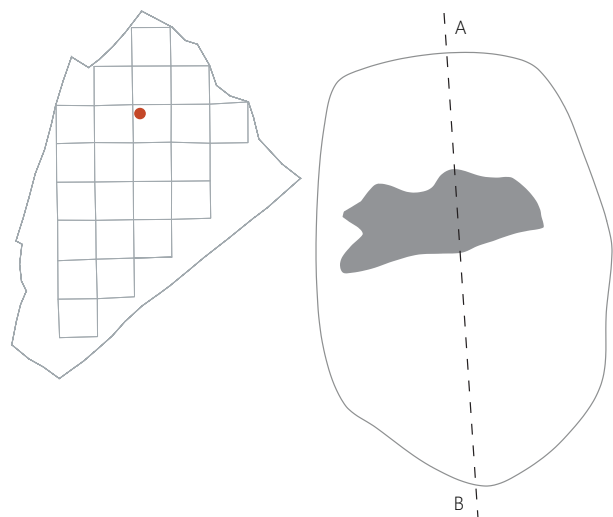
Manjša ovalna grobna jama (SE 47) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 48). Slednja je bila zmešana z žganinsko plastjo (SE 49) in fragmentiranimi pridatki (SE 51). Grob je bil na polovici pregrajen s ploščatim kamnom (SE 50).

Nad grobom je ležala antična kamnita struktura (SE 14).

Dimenzije vkopa: 120 × 78 × 32 cm.

Datacija: 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: otrok, star 13,5 let ± 1 leto. Spol nedoločljiv.

Grobni inventar

Kovina						Steklo		Prežgana glina	
Srebrna zlitina		Bakrova zlitina		Železo		št.	t.	št.	t.
št.	t.	št.	t.	št.	t.				
1	>1 g	4	3 g	5	4 g	28	3 g	10	20 g

Keramika													
Namizna keramika										Kuhinjska keramika			
N1a		N2a		N3b		N5a		N5b		KK1		KK2	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
4	9 g	6	8 g	8	12 g	18	10 g	11	12 g	15	57 g	1	6 g

Kovina

53 Grob 10, kv. 14, SE 51

Vsaj devet močno korodiranih železnih žebļjev.

54 Grob 10, kv. 14, SE 51

Poškodovan lok fibule; srebrna? zlitina, korodirana; dl. 1,5 cm, š. 0,5 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

55 Grob 10, kv. 14, SE 51

Poškodovana noge fibule; bakrova zlitina, korodirana; dl. 1,2 cm, š. 0,2 cm, v. 1,0 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

56 Grob 10, kv. 14, SE 51

Poškodovan navoj fibule; bakrova zlitina, korodirana; dl. 0,5 cm, š. 1,5 cm, v. 0,7 cm, t. 1 g, št. odl. 1.

57 Grob 10, kv. 14, SE 51

Popolnoma ohr. bunkica; bakrova zlitina, korodirana; š. 0,5 cm, v. 0,6 cm, t. manj kot 1 g.

58 Grob 10, kv. 14, SE 51

Popolnoma ohranjen žebliček s piramidalno glavico in ukrivljeno konico stebila; korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,7 cm, dl. 1,8 cm, t. manj kot 1 g.

Popolnoma ohranjen žebliček s piramidalno glavico in ukrivljeno konico stebila; korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,9 cm, dl. 1,6 cm, t. manj kot 1 g.

Popolnoma ohranjen žebliček s piramidalno glavico in ukrivljeno konico stebila; korodirano železo; vel. glavice 0,5 × 0,6 cm, dl. 1,0 cm, t. manj kot 1 g.

Popolnoma ohranjen žebliček s piramidalno glavico in ukrivljeno konico stebila; korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,7 cm, dl. 1,7 cm, t. manj kot 1 g.

Popolnoma ohranjen žebliček s piramidalno glavico in ukrivljeno konico stebila; korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,7 cm, dl. 1,8 cm, t. manj kot 1 g.

Popolnoma ohranjen žebliček s piramidalno glavico in ukrivljeno konico stebila; železo, rahlo korodirano; vel. glavice 0,7 × 0,6 cm, dl. 1,7 cm, t. manj kot 1 g.

59 Grob 10, kv. 14, SE 51

Odlomek trakastega prstana; srebrna zlitina; dl. 1,5 cm, š. 0,3 cm, db. 0,1 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

Steklo

60 Grob 10, kv. 14, SE 51

Več različnih steklenih jagod.

11 modrih okroglih jagod. Pr. do 0,4 cm, v. 0,3 cm, pr. luknjice do 0,1 cm, skupna t. manj kot 1 g.

5 smaragdno zelenih okroglih jagod. Pr. do 0,4 cm, v. 0,3 cm, pr. luknjice do 0,1 cm, skupna t. manj kot 1 g.

3 smaragdno zelene kvadratne? jagode. Dl. do 0,7 cm, v. 0,4 cm, pr. luknjice do 0,1 cm, skupna t. manj kot 1 g.

1 okrogla vijoličasta jagoda. Pr. do 0,4 cm, v. 0,4 cm, pr. luknjice do 0,1 cm, skupna t. manj kot 1 g.

V ognju deformirane in zlepljene 3 smaragdno zelene jagode in 1 modra jagoda. Vel. 1,5 × 0,5 cm, skupna t. manj kot 1 g.

4 okrogle vijoličaste jagode, pr. do 0,4 cm, v. 0,4 cm, pr. luknjice do 0,1 cm, skupna t. manj kot 1 g.

1 deformirana rdeča jagoda, pr. do 0,4 cm, v. 0,4 cm, pr. luknjice do 0,1 cm, t. manj kot 1 g.

1 deformirana prozorna jagoda, pr. do 0,4 cm, v. 0,4 cm, pr. luknjice do 0,1 cm, t. manj kot 1 g.

Več drobcov prozornega stekla, 1 odlomek mlečnega stekla in več odlomkov zelenega in modrega stekla, ki je pripadalo razbitim jagodam, skupna t. manj kot 1 g.

Keramika

61 Grob 10, kv. 14, SE 51

Odlomki ustja in ostenja čaše. Faktura N2a. Barva površine in barva loma rdečerumena (5YR 6/8). Rek. pr. u. 4 cm, ohr. v. 4,8 cm, t. 8 g, št. odl. 6.

62 Grob 10, kv. 14, SE 51

Močno poškodovano izvihano ustje čaše s premazom. Faktura N5b. Površina prežgana in lisasta. Rek. pr. u. 8,4 cm, t. 2 g, št. odl. 3.

63 Grob 10, kv. 14, SE 51

Dno keramične posode in noga posode, verjetno skleda. Faktura N5a. Rek. pr. dna 2,8 cm, t. 7 g, št. odl. 1.

64 Grob 10, kv. 14, SE 51

Ostenje in ustje lonca. Ostenje, okrašeno z glavničenjem. Faktura KK1. Rek. pr. u. 25,6 cm, ohr. v. 2 cm, t. 52 g, št. odl. 12.

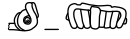
65 Grob 10, kv. 14, SE 51

Ravno ustje in del ostenja odprte posode, verjetno krožnika. Faktura KK2. Vel. 2,4 × 3,5 cm, t. 6 g, št. odl. 3.

55

56

57

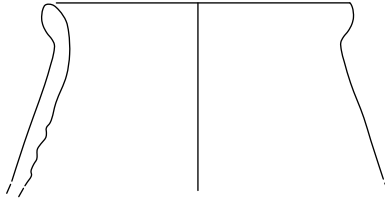
58

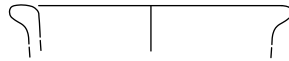
59

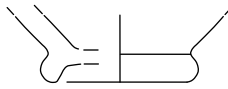
61

62

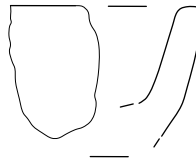
63

64

65

⋮ Grob 10, SE 51; merilo 1 : 2.

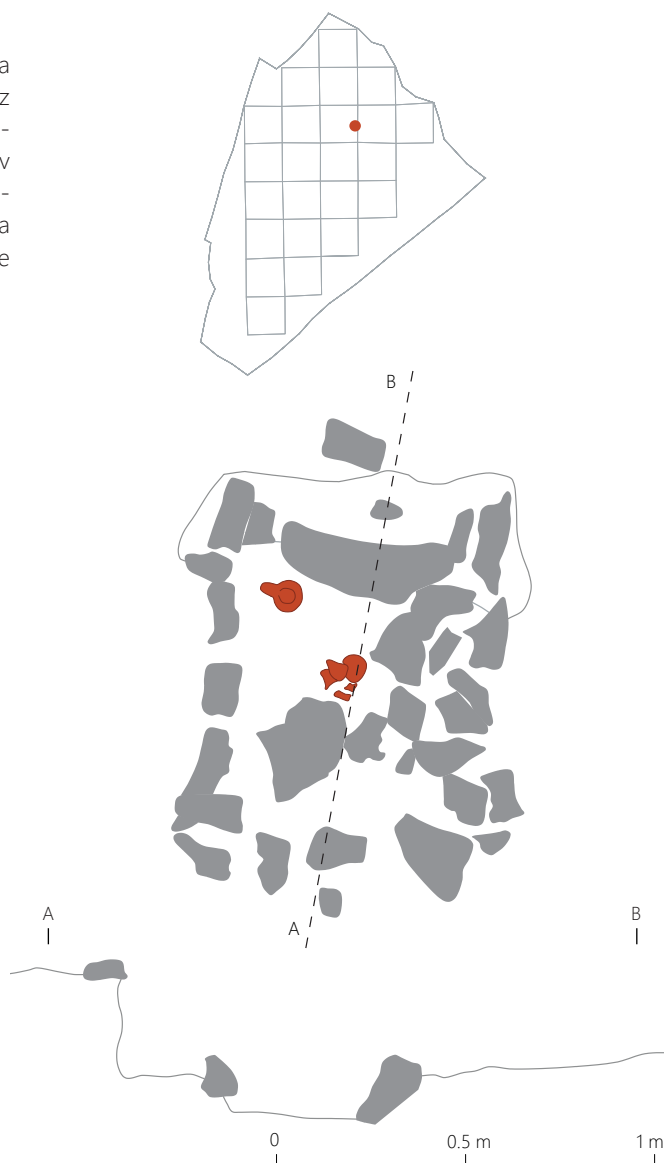
Grob 11, kv. 9, SE 52, SE 53, SE 54, SE 55, SE 56, SE 57

Grobna jama (SE 52) za konstrukcijo (SE 53) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 53), narejene iz apnenčevih lomljenцев, so bila ohranjene tri vrste kamnov. Konstrukcija je bila predeljena s steno iz apnenčastih lomljenцев (SE 56). Zapolnjena je s temno rjavo ilovico (SE 53) in žganinsko plastjo (SE 55), ki predstavljata polnilo groba. Žganinska plast, ki se je nahajala zunaj in med kamnito konstrukcijo, je vsebovala tudi prdatke (SE 57).

Dimenzije vkopa: 135 × 90 × 43 cm.

Datacija: prva polovica 3. stoletja n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina		Steklo		Keramika														Prežgana glina	
Železo				Oljenka		Namizna								Namizno kuhinjska		Kuhinjska			
št.	t.	št.	t.	O2a		N2a		N3a		N5a		N5b		NKb		KK1		št.	t.
13	9 g	35	46 g	40	51 g	12	9 g	1	3 g	7	123 g	81	221 g	36	105 g	5	14 g	18	31 g

Kovina

66 Grob 11, kv. 9, SE 57

Novec; bakrova zlitina. Traianus, as, 98–117, Rom, RIC ?.

67 Grob 11, kv. 9, SE 57

Žebelj s poškodovano glavico in stblom kvadratnega preseka, ki je na koncu odlomljen; rahlo korodirano železo; vel. ohr. glavice 1,6 × 0,6 cm, dl. 8,6 cm, t. manj kot 1 g.

68 Grob 11, kv. 9, SE 57

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 1,9 cm, t. 11 g.

69 Grob 11, kv. 9, SE 57

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 2,3 cm, t. manj kot 1 g.

70 Grob 11, kv. 9, SE 57

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 2 cm, t. manj kot 1 g.

71 Grob 11, kv. 9, SE 57

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 2,4 cm, t. manj kot 1 g.

72 Grob 11, kv. 9, SE 57

7 žebličkov s sploščeno glavico, skupna t. 5 g, in 2 korodirana žeblička neprepoznavne oblike, skupna t. manj kot 1 g.

Steklo

73 Grob 11, kv. 9, SE 57

Poškodovan kozarec iz naravno obarvanega stekla. Prosto pi-hano steklo. Rek. pr. u. 5,8 cm, pr. dna 7,4 cm, v. 8,5 cm, t. 46 g, št. odl. 35.

Keramika

74 Grob 11, kv. 9, SE 57

Poškodovana pečatna oljenka tipa Loeschcke X. Poškodovan žig FORTIS, Faktura O2?. Barva loma in površine rdečerumena (7.5YR 7/6). Dl. 10 cm, š. 6,6 cm, v. 3,5 cm, t. 51 g, št. odl. 40.

75 Grob 11, kv. 9, SE 57

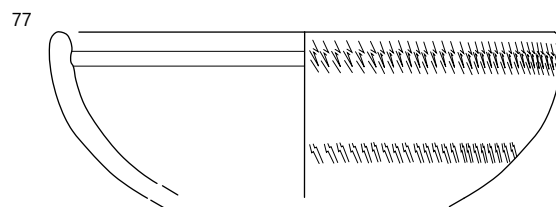
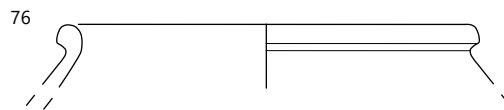
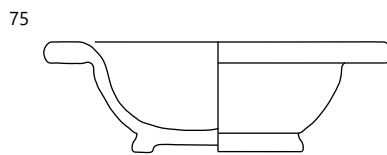
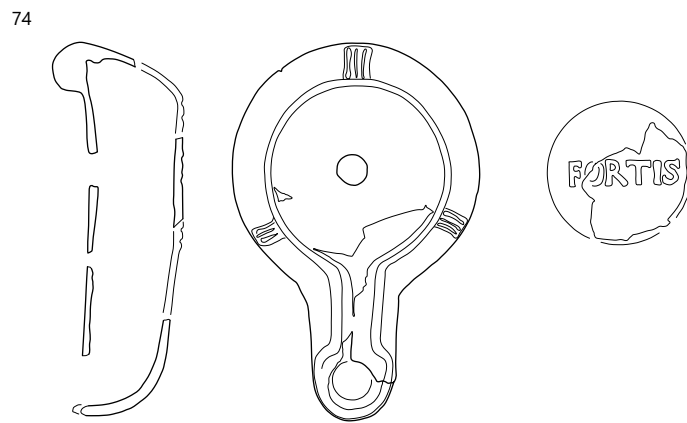
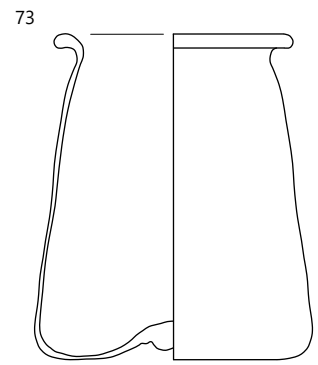
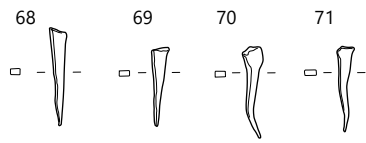
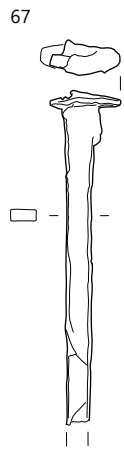
Ustje in ostenje skledice z izvihanim ustjem in prstanastim dnom. Na dnu kanelure v obliki treh koncentričnih krogov. Faktura N5b. Premaz lisast zaradi sekundarnega žganja. Rek. pr. u. 9,2 cm, rek. pr. dna 2,5 cm, rek. v. 3 cm, t. 12 g, št. odl. 2.

76 Grob 11, kv. 9, SE 57

Močno poškodovano zaobljeno izvihano ustje in deli ostenja zaprte posode. Premaz najverjetneje na zunanji strani na zgornjih dveh tretjinah posode. Faktura N5b. Rek. pr. u. 13,6 cm, v. 2,0 cm, t. 53 g, št. odl. 12.

77 Grob 11, kv. 9, SE 57

Uvihano zaobljeno ustje in ostenje skledice. Skleda na zunanji strani ostenja okrašena z dvema horizontalnima pasovoma persnega ornamenta. Faktura N5b. Premaz na celotni ohranjeni notranji in zunanji površini. Sekundarno prežgana keramika. Rek. pr. u. 13,4 cm, ohr. v. 4,4 cm, t. 28 g., št. odl. 4.

78 Grob 11, kv. 9, SE 57

Ravno dno in ostenje ter zaobljeno izvihano ustje krožnika. Faktura NKb, prežgano. Premaz lisast zaradi sekundarnega žganja. Rek. pr. u. 16,8 cm, rek. pr. dna 12,7, rek. v. 2,9 cm, t. 25 g, št. odl. 5.

79 Grob 11, kv. 9, SE 57

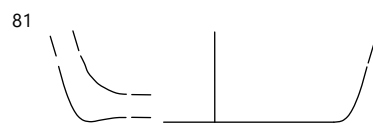
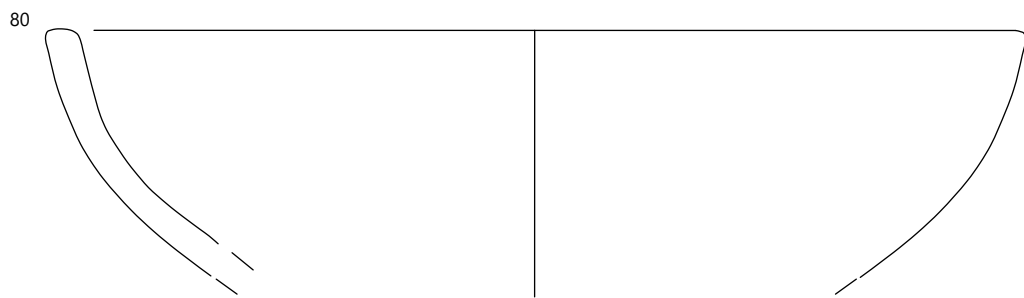
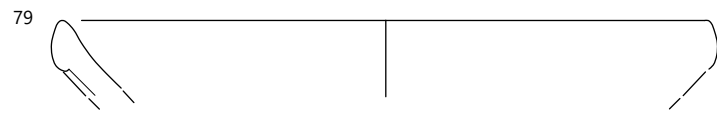
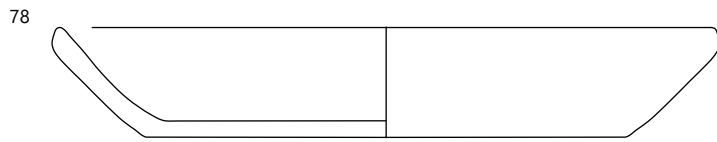
Zaobljeno izvihano ustje in ostenje krožnika. Faktura NKb. Na notranji strani sledovi premaza. Sekundarno prežgana keramika. Rek. pr. u. 17,6 cm, ohr. v. 1,8 cm, t. 6 g, št. odl. 1.

80 Grob 11, kv. 9, SE 57

Ostenje sklede z ravno odrezanim robom. Faktura N5a. Barva loma rdečerumena (5YR 6/6), barva površine črna (5YR 2.5/1). Rek. pr. u. 26, ohr. v. 6,8 cm, t. 95 g, št. odl. 3.

81 Grob 11, kv. 9, SE 57

Dno in ostenje lončka. Faktura KK1. Rek. pr. dna 6,7 cm, ohr. v. 1,7 cm, t. 12 g, št. odl. 3.

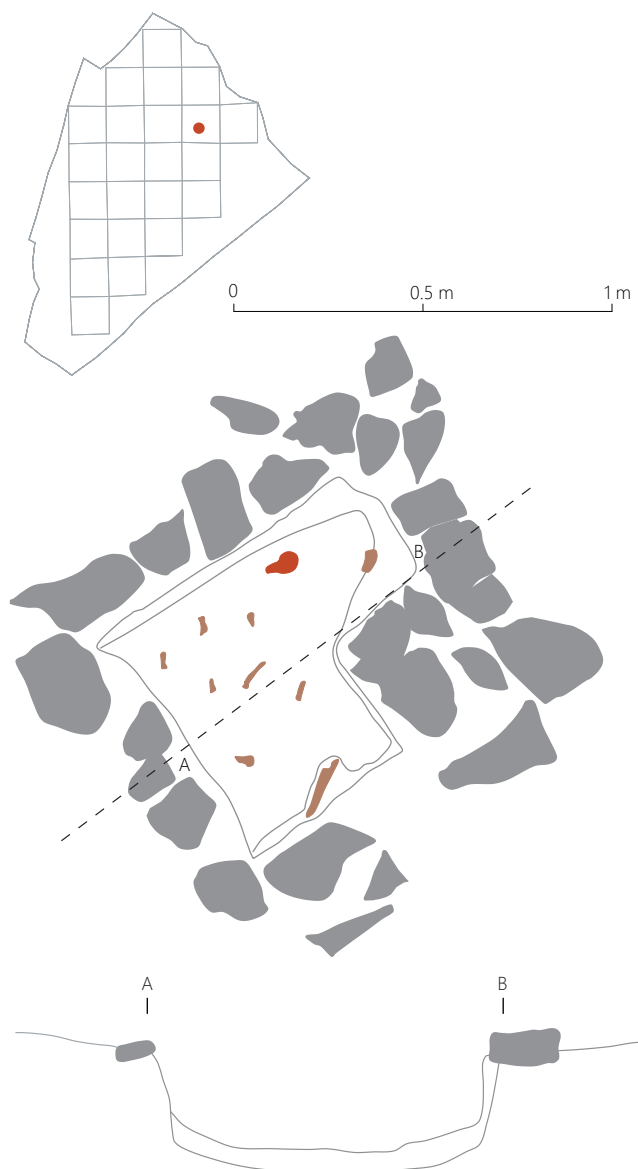
Grob 12, kv. 3, SE 58, SE 59, SE 60, SE 61, SE 62

Grobna jama (SE 58) za konstrukcijo (SE 59) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 59), narejene iz apnenčevih lomljencev, so bile ohranjene dve do tri vrste kamnov. Konstrukcija je imela polico, narejeno iz apnenčastih lomljencev (SE 62). Zapolnjena je bila s temno rjavo ilovico (SE 60) in žganinsko plastjo (SE 61), ki predstavljata polnilo groba. Žganinska plast, ki se je nahajala predvsem na polici, je vsebovala tudi prdatke (SE 324).

Dimenzije vkopa: 136 × 117 × 26 cm.

Datacija: zadnja četrtina 1. stoletja n. št.

Antropološki podatki: mlada ali zrela odrasla oseba, morda moškega spola.

Grobni inventar

Kovina				Keramika						Prežgana glina	
Bakrova zlitina		Železo		Oljenka		Namizna					
				O2a		N2a		N3a			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
5	6 g	73	112 g	1	34 g	3	4 g	23	80 g	35	59 g

Kovina

82 Grob 12, kv. 3, SE 324

Fibula, emonski tip fibule z živalsko glavo na loku; bakrova zlitina, korodirana; dl. 5,1 cm, š. 1,9 cm, v. 1,9 cm, t. 4 g.

83 Grob 12, kv. 3, SE 324

Lok in noga fibule; bakrova zlitina, korodirana; dl. 1,7 cm, š. 0,2 cm, v. 0,1 cm, t. manj kot 1 g.

84 Grob 12, kv. 3, SE 324

Žebeljček s ploščato glavico in stebлом pravokotnega preseka; bakrova zlitina, korodirana; dl. 0,5 cm, š. 0,4 cm, v. 0,6 cm, t. manj kot 1 g.

85 Grob 12, kv. 3, SE 324

Žebeljček s ploščato glavico in stebлом pravokotnega preseka; bakrova zlitina, korodirana; dl. 0,5 cm, š. 0,4 cm, v. 0,4 cm, t. manj kot 1 g.

86 Grob 12, kv. 3, SE 324

Žebelj brez ohranjene glavice in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 4,9 cm, t. 12 g.

87 Grob 12, kv. 3, SE 324

Več žebeljičkov za čevlje. Skupna t. 12 g.

Žebelj s piramidalno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 0,9 cm, dl. 1,6 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj brez ohranjene glavice in s stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,9 cm, dl. 1,4 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano, originalno verjetno piramidalno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,7 cm, dl. 1,1 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano polkrožno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 1,0 cm, dl. 1,6 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico nepravilne oblike in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,9 cm, dl. 1,0 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano polkrožno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 1,0 cm, dl. 1,0 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano, originalno verjetno piramidalno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,6 × 1,7 cm, dl. 1,4 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico nepravilne oblike in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,8 cm, dl. 1,4 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano polkrožno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,2 × 1,2 cm, dl. 0,8 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano pravokotno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,8 × 1,2 cm, dl. 1,2 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano pravokotno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 0,9 cm, dl. 1,2 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano pravokotno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,4 × 0,9 cm, dl. 1,5 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,6 × 0,8 cm, dl. 1,5 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s polkrožno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,9 cm, dl. 0,7 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano polkrožno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,6 × 0,8 cm, dl. 0,7 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s polkrožno glavico in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 1,0 cm, dl. 0,5 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico nepravilne oblike in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,4 × 0,5 cm, dl. 0,5 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico nepravilne oblike in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 1,1 cm, dl. 0,4 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano polkrožno glavico in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 1,1 cm, dl. 0,4 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico nepravilne oblike in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,9 cm, dl. 0,9 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico nepravilne oblike in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 1,1 cm, dl. 0,7 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano okroglo glavico oblike in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,9 × 0,9 cm, dl. 0,9 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano okroglo glavico oblike in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 0,9 cm, dl. 1,2 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s poškodovano glavico oblike in odlomljenim stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,3 × 0,7 cm, dl. 0,9 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj brez ohranjene glavice s stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 1,1 cm, manj kot 1 g.

Žebelj brez ohranjene glavice s stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 1,2 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj brez ohranjene glavice s stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 1,1 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj brez ohranjene glavice s stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 0,9 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj brez ohranjene glavice s stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 1,2 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj brez ohranjene glavice s stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 0,9 cm, t. manj kot 1 g.

Keramika

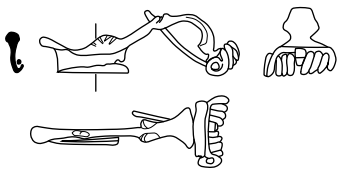
88 Grob 12, KV3, SE 324

Majhna pečatna oljenka z žigom COMVNI. Nosek ožgan. Tip Loeschcke IXb. Faktura O2. Površina pretežno rdečerumena (5YR 7/8). Dl. 7,6 cm, v. 2,3 cm, š. 4,9 cm, t. 34 g.

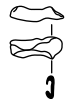
89 Grob 12, KV3, SE 324

Poškodovano ustje, narebren vrat in ostenje vaze. Faktura N3. Barva površine siva (GLE1 5/5), barva loma svetlo siva (7.5YR 7/1). Ohr. v. 6,8 cm, rek. pr. u. 12 cm, t. 80 g, št. odl. 23.

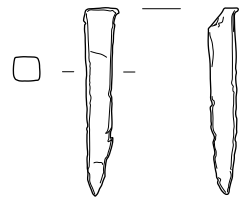
82

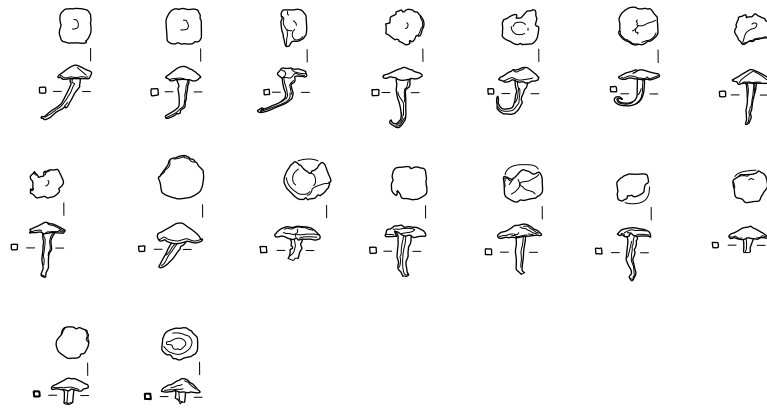
83

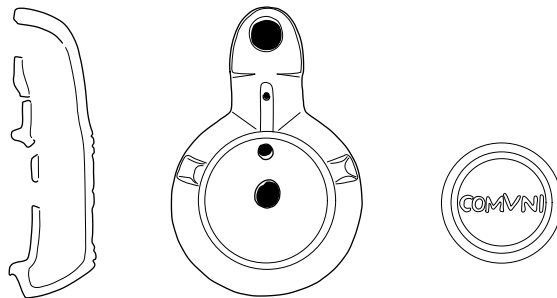
86

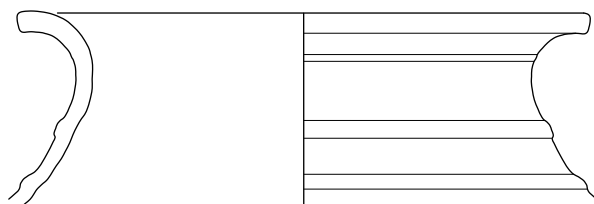
87

88

89

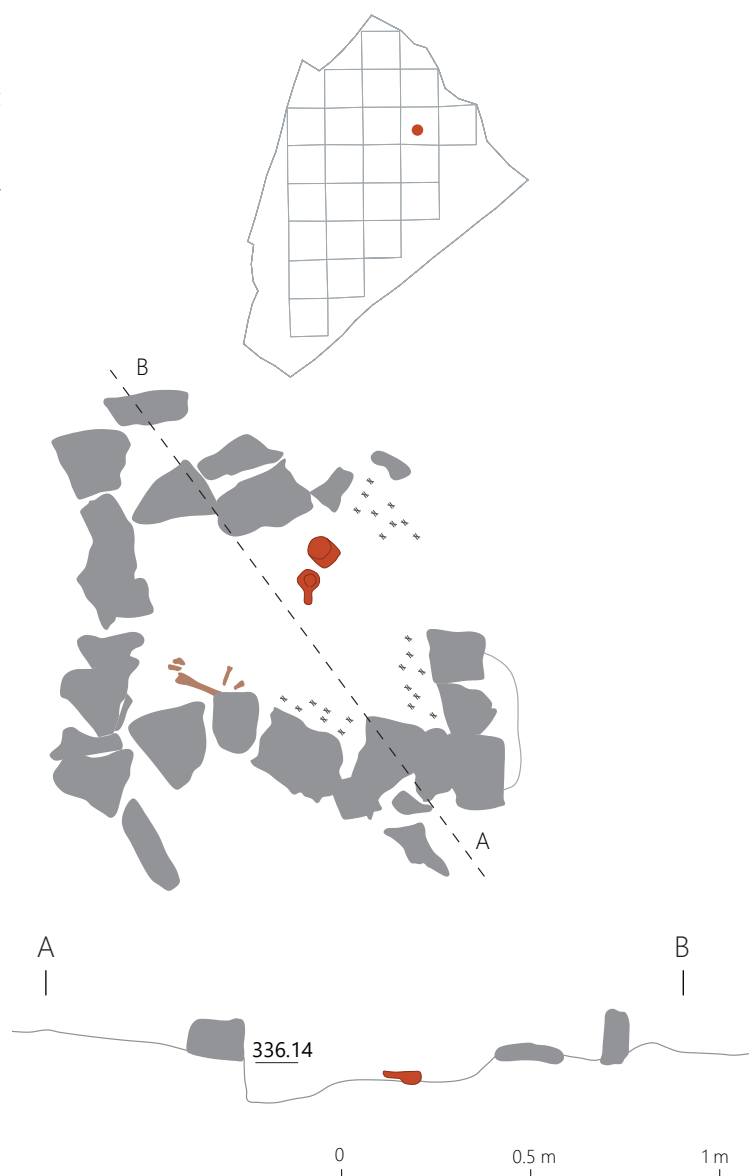
Grob 13, kv. 4, SE 63, SE 64, SE 65, SE 66

Grobna jama (SE 63) za konstrukcijo (SE 64) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 64), narejene iz apnenčevih lomljenцев, je bilo ohranjenih do pet vrst kamnov. Za gradnjo spodnjih dveh vrst je bila uporabljena malta. Konstrukcija je imela polico, narejeno iz apnenčastih lomljenцев (SE 64). Zapolnjena je bila s temno rjavo ilovico (SE 64) in močno žganinsko plastjo (SE 65), ki predstavljata polnilo groba. Žganinska plast, ki je pretežno pokrivala dno groba, je vsebovala tudi prdatke (SE 66).

Dimenzije vkopa: 130 × 110 × 37 cm.

Datacija: druga polovica 1. in prva polovica 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: zrela ali stara odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina				Keramika													
Bakrova zlitina		Železo		Oljenka		Namizna						Kuhinjska					
				O2a		KTS1b		N2a		N2b		N4b		KK1		KK2	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
8	18 g	11	36 g	1	74 g	4	4 g	36	410 g	4	2 g	2	4 g	3	7 g	4	4 g

Kovina

90 Grob 13, kv. 4, SE 66

Železna/jeklena igla okroglega preseka. Zgornji del, kjer bi morala biti glavica ali oko, ni ohranjen. Pr. stebila 0,2 cm, ohr. dl. 5,7 cm, t. manj kot 1 cm.

91 Grob 13, kv. 4, SE 66

Poškodovana fibula tipa Almgren 69; bakrova zlitina, korodirana; dl. 5,3 cm, š. 2,3 cm, v. 2,4 cm, t. 13 g.

92 Grob 13, kv. 4, SE 66

Fibula tipa Almgren 69; bakrova zlitina, korodirana; dl. 5,5 cm, š. 1,9 cm, v. 3,2 cm, t. 15 g.

93 Grob 13, kv. 4, SE 66

Močno poškodovan predmet, verjetno fibula; bakrova zlitina, korodirana; ohr. dl. 3,5 cm, ohr. š. 2,2 cm, v. 0,5 cm, t. 5 g, št. odl. 5.

94 Grob 13, kv. 4, SE 66

Tordirana zvita žička; bakrova zlitina, korodirana.

95 Grob 13, kv. 4, SE 66

Več elementov okova, verjetno skrinjice.

Poškodovan mehanizem ključavnice; bakrova zlitina; vel. 1,4 × 6,3 cm, t. 20 g.

Več odlomkov ročaja pravokotnega preseka in okova; korodirano železo; pr. 0,6 × 0,6 cm, vel. 13,2 × 5,9 cm, t. 18 g.

Zakovica pravokotnega preseka; rahlo korodirano železo; steblo 0,5 × 0,9 cm, dl. 6,2 cm, t. 11 g.

Zakovica pravokotnega preseka; rahlo korodirano železo; steblo 1,0 × 1,2 cm, dl. 2,6 cm, t. manj kot 1 g.

Žebelj s polkrožno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,0 × 1,2 cm, dl. 2,6 cm, t. 1 g.

Žebelj s polkrožno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,3 × 1,2 cm, dl. 3,9 cm, t. manj kot 1 g.

96 Grob 13, kv. 4, SE 66

5 poškodovanih in korodiranih železnih žbljičkov, skupna t. 4 g, ter žebelj s polkrožno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,2 × 1,1 cm, dl. 3,9 cm, t. manj kot 1 g.

Keramika

97 Grob 13, kv. 4, SE 66

Pečatna oljenka z žigom FORTIS, pod katerim je pika v krogu. Nosek ožgan. Tip Loeschcke IXb. Faktura O2. Površina pretežno rdečerumena (5YR 7/8). Dl. 10,2 cm, v. 3,4 cm, š. 6,9 cm, t. 74 g.

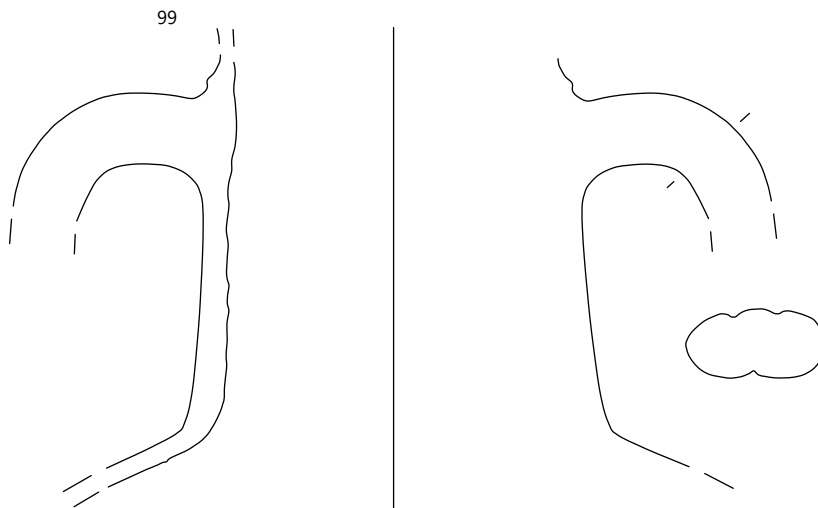
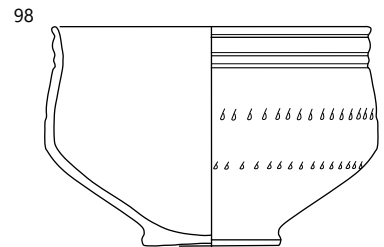
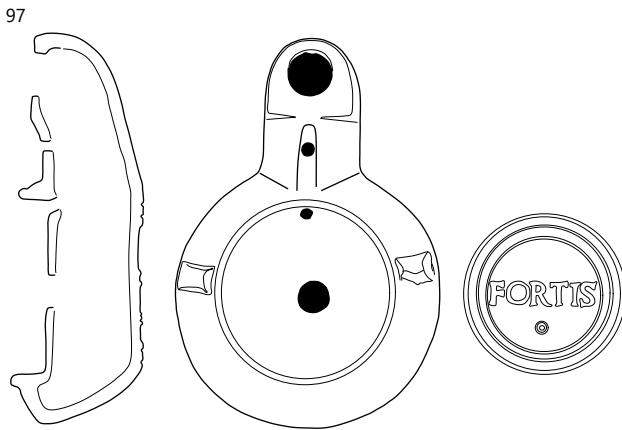
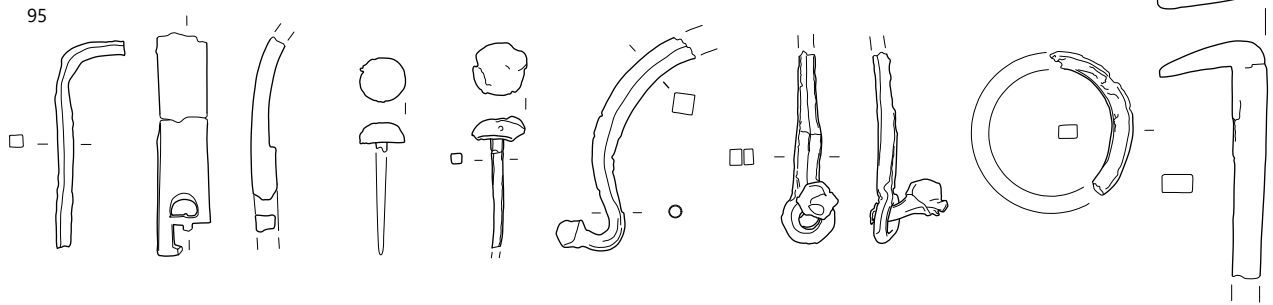
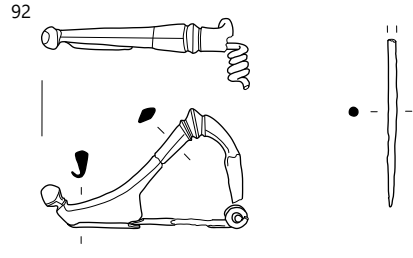
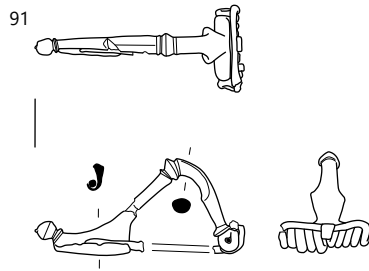
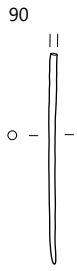

98 Grob 13, kv. 4, SE 66

Čaša tankih sten z ravnim dnom in narebrenim izvihanim ustjem. Na zgornji in spodnji strani trupa sta slabo vidni liniji navpičnih vrezov. Površina močno abradirana s komaj vidnimi ostanki premaza na zunanji in notranji strani čaše. Barva premaza rdeča (2.5YR 4/8), barva površine in loma rožnata (7.5YR 8/4). Faktura KTS. Rek. pr. u. 5 cm, pr. dna 3,6 cm, t. 48 g, št. odl. 80 in drobir.

99 Grob 13, kv. 4, SE 66

Poškodovan vrat in ročaj dvoročajnega vrča. Faktura N2a. Barva loma in površine rožnata (5YR 7/4). Ohr. v. 11, 5 cm, t. 410 g, št. odl. 36.

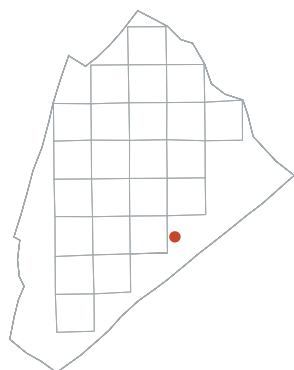
☛ Grob 13, SE 66; merilo 1 : 2.

Grob 14, kv. 5A, SE 67, SE 68

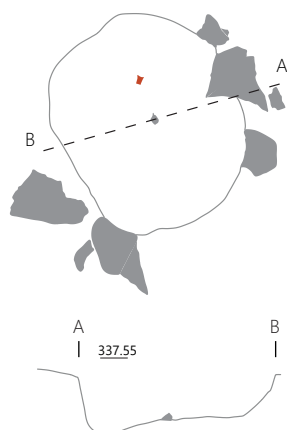
Grobna jama (SE 67) za amforo je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Dno jame je prekrivala tanka žganinska plast. Najdbe so se verjetno nahajale v amfori (SE 68). V polnilu groba smo našli tudi moderno kovinsko podložko.

Dimenzije vkopa: 140 × 140 × 63 cm.

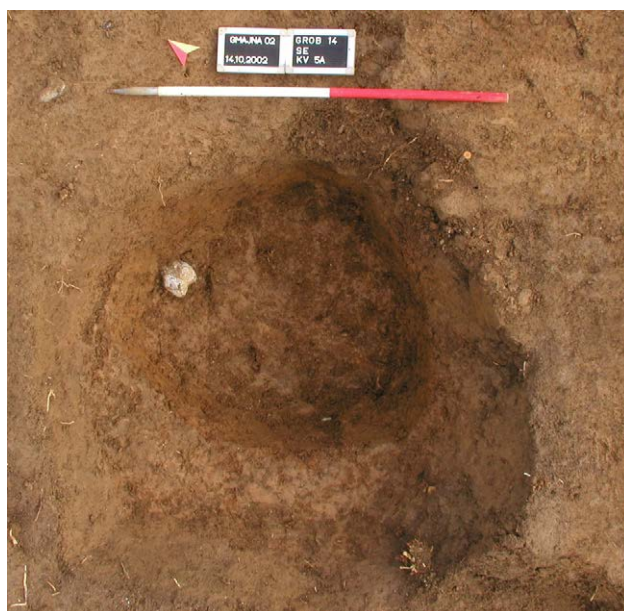
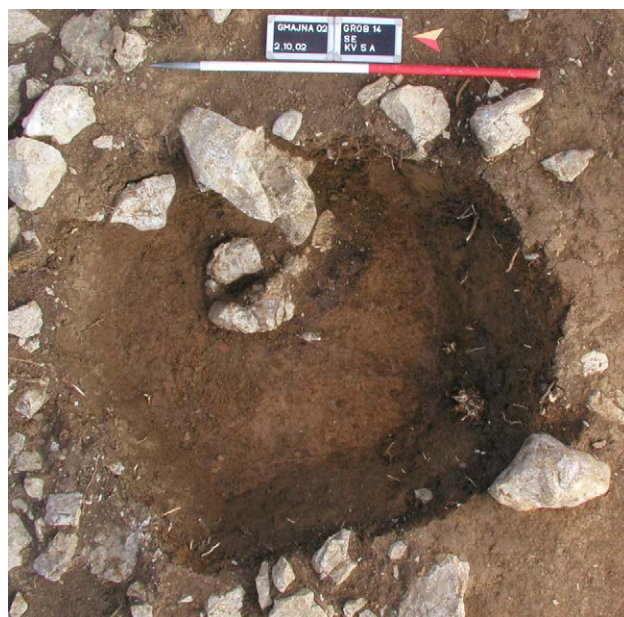
Datacija: flavijska doba.

0 0,5 m 1 m

A
| 337.55
B

Grobni inventar

Keramika											
Amfora		Namizna						Prežgana		Namizno kuhinjska	
A2		N2a		N3a		N3a		N5a		NK	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
335	4650 g	5	20 g	2	3 g	1	14 g	1	8 g	2	6 g

Keramika

100 Grob 14, kv. 5A, SE 68

Ustje, ročaj in zatič amfore Dress. 6B. Faktura A2. Barva loma in površine rumenordeča (5YR 5/8). Na ustju ohranjen kvadraten žig ?SONSCO. Pr. u. 11,6 cm, t. 4650 g, št. odl. 335.

101 Grob 14, kv. 5A, SE 68

Močno poškodovano ustje, ostenje in dno čaše. Pod ustjem dve horizontalni kaneluri. Faktura N5a. Vel. 3,0 × 3,4 cm, t. 8 g, št. odl. 1.

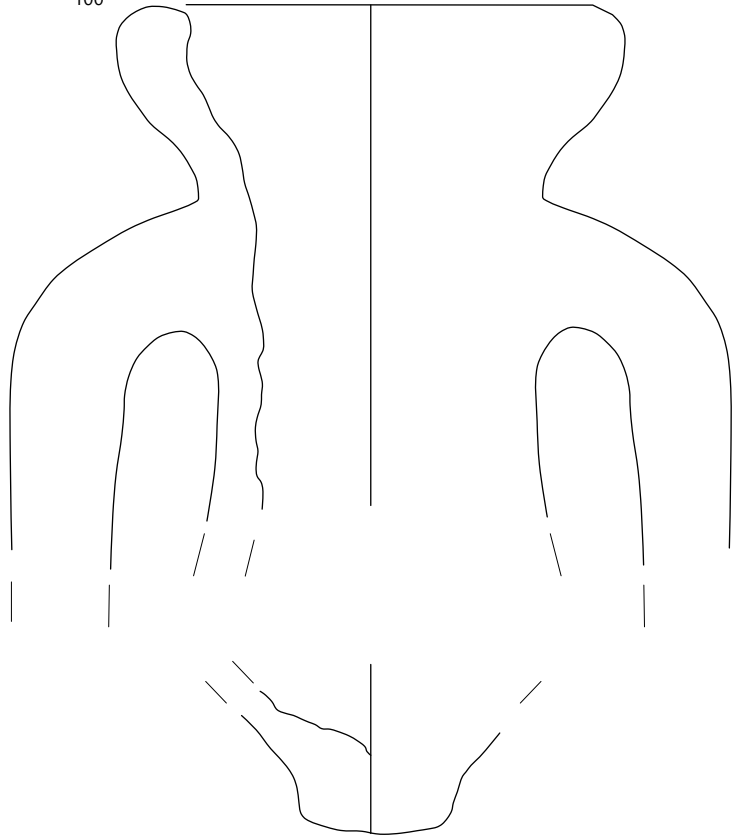
102 Grob 14, kv. 5A, SE 68

Rahlo izvihano ustje in vrat vaze. Faktura N3a. Horizontalno rebro na vratu. Pr. u. 12,6 cm, ohr. v. 4,0 cm, t. 14 g, št. odl. 1.

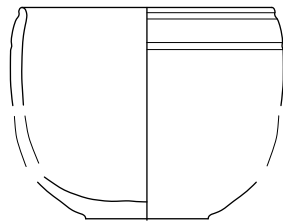
103 Grob 14, kv. 5A, SE 68

Močno poškodovano ustje in ostenje krožnika. Faktura NKA. Rek. pr. u. 19 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 6 g, št. odl. 2.

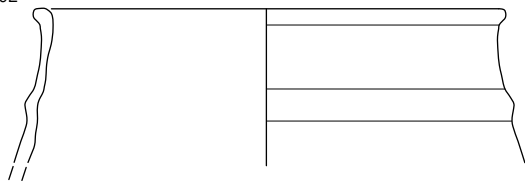
100

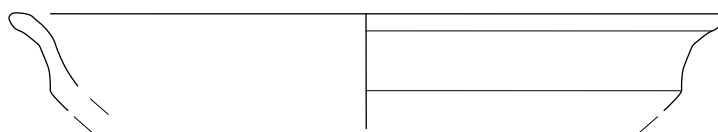
101

102

103

☰ Grob 14, SE 68; merilo 1 : 2.

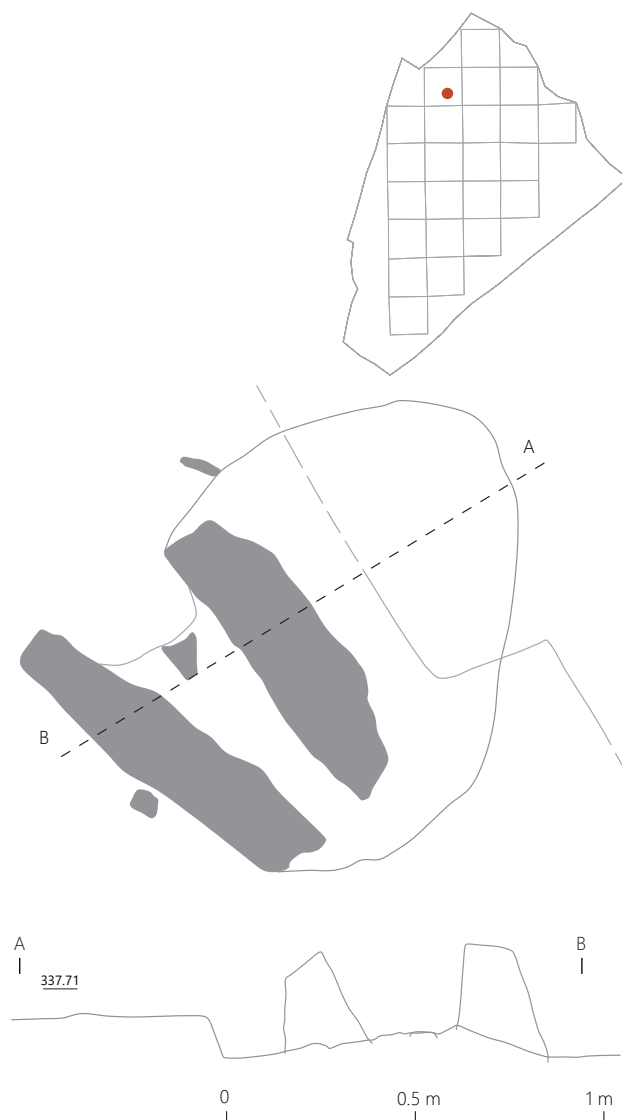
Grob 15, kv. 13, SE 69, SE 70, SE 71, SE 72, SE 73, SE 74, SE 75

Grobna jama (SE 69) za konstrukcijo (SE 70) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Konstrukcija (SE 70) je bila narejena iz dveh velikih vzporedno postavljenih plošč, obdanih z manjšimi lomljenci (SE 71), ki so sestavljale obodno konstrukcijo. Dno je bilo narejeno iz ene večje apnenčaste plošče (SE 74). Grob je bil zapolnjen s temno rjavo ilovico (SE 72) in žganinsko plastjo (SE 73); obe sta vsebovali sta tudi prdatke (SE 75).

Dimenzije vkopa: 130 × 110 × 63 cm.

Datacija: 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: zrela ali stara odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina		Keramika																	
Železo		Namizna												Namizno-kuhinjska				Kuhinjska	
		N1a		N2a		N3a		N4a		N5a		N5b		Nka		Nkb		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
2	1 g	50	70 g	38	137 g	5	15 g	1	1 g	243	745 g	1	1 g	50	443 g	8	115 g	31	31 g

Kovina

104 Grob 15, kv. 13, SE 75

Dva močno korodirana železna žeblička.
Skupna t. 1 g.

Keramika

105 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano zaobljeno izvihano ustje čaše in del ostenja. Faktura N4a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. u. 10 cm, ohr. v. 1,3 cm, t. 1 g, št. odl. 1.

106 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano zaobljeno izvihano ustje čaše in del ostenja. Faktura N1a. Barva površine in barva loma rdečerumena (7.5YR 7/6). Rek. pr. u. 6,4 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. 9 g, št. odl. 4.

107 Grob 15, kv. 13, SE 75

Ostenje čaše z dvema vzporednima kanelurama. Lahko bi pripadalo, DŠ 5/15 ali, DŠ 4/15. Faktura N1a. Barva površine in barva loma rdečerumena (7.5YR 7/6). Vel. 4,4 × 3,9 cm, t. 26 g, št. odl. 14.

108 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano zaobljeno izvihano ustje čaše in del ostenja. Pod vratom komaj vidna kanelura. Faktura N1a. Barva površine in barva loma rdečerumena (7.5YR 7/6). Rek. pr. u. 8,2 cm, ohr. v. 3,6 cm, t. 11 g, št. odl. 4.

109 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano zaobljeno izvihano ustje čaše in del ostenja. Faktura N1a. Rek. pr. u. 6,6 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 9 g, št. odl. 2.

110 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano zaobljeno ustje in del vratu čaše z več horizontalnimi kanelurami. Faktura N3a. Barva površine in barva loma svetlo siva (10YR 7/2). Rek. pr. u. 8,6 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

111 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano zaobljeno ustje in del vratu čaše s horizontalnim rebrom. Faktura N3a. Barva površine in loma svetlo siva (10YR 7/2). Rek. pr. u. 9,6 cm, ohr. v. 3,7 cm, t. 11 g, št. odl. 4.

112 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano prstanasto dno zaprte posode. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. dna 4,8 cm, ohr. v. 3,9 cm, t. 22 g, št. odl. 2.

113 Grob 15, kv. 13, SE 75

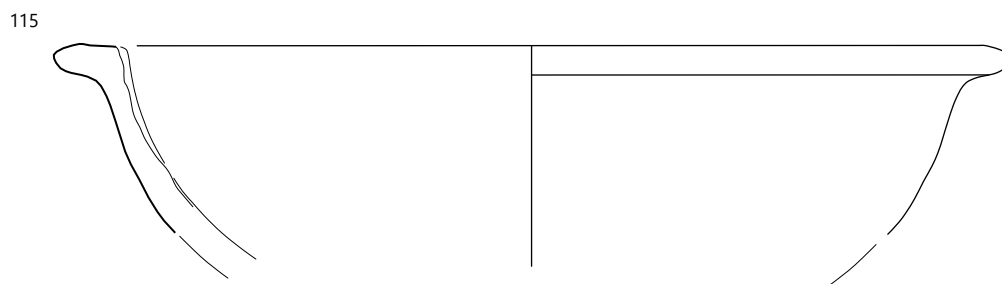
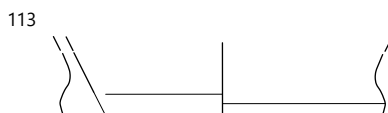
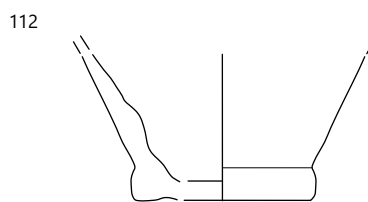
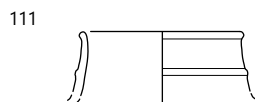
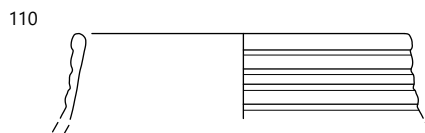
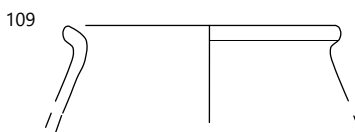
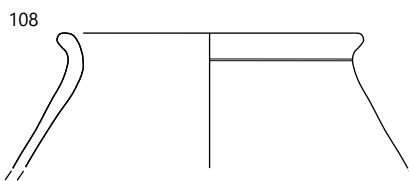
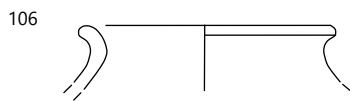
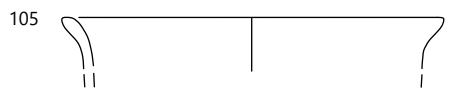
Poškodovano dno zaprte posode. Faktura N2. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. dna 8,4 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

114 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovano ravno dno zaprte posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 4,0 cm, ohr. v. 2,1 cm, t. 8 g, št. odl. 1.

115 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovana skleda z izvihanim ustjem. Faktura N5a. Rek. pr. u. 23,8 cm, v. 6,4 cm, t. 158 g, št. odl. 14.

⋮ Grob 15, SE 75; merilo 1 : 2.

116 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovana skleda z izvihanim ustjem. Faktura N5a. Rek. pr. u. 14,2 cm, v. 4,2 cm, t. 110 g, št. odl. 19.

117 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z ravnim dnom in uvihanim ustjem. Lisast premaz po celotni notranji površini in zgornji tretjini zunanje površine. Faktura NKb. Sekundarno prežgana keramika. Rek. pr. u. 9,3 cm, rek. pr. dna 19,2 cm, v. 4 cm, t. 34 g, št. odl. 2.

118 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z ravnim dnom in uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 8,2 cm, ohr. v. 2,75 cm, t. 57 g, št. odl. 5.

119 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 17,8 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 24 g, št. odl. 3.

120 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 18,0 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 18 g, št. odl. 1.

121 Grob 15, kv. 13, SE 75

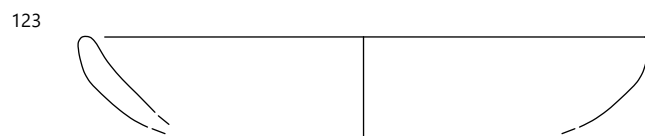
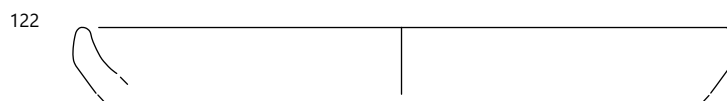
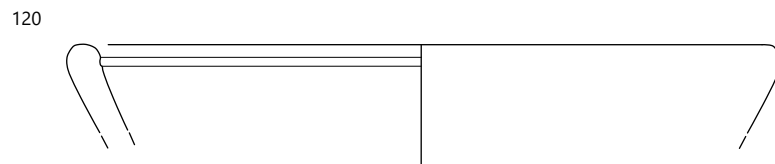
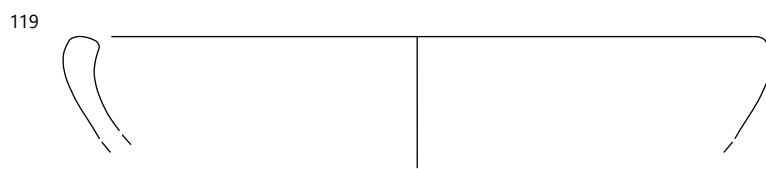
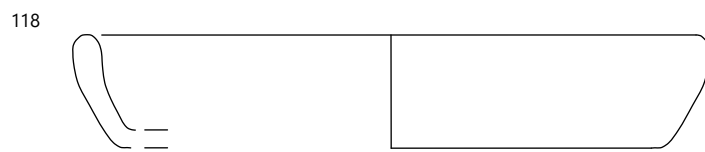
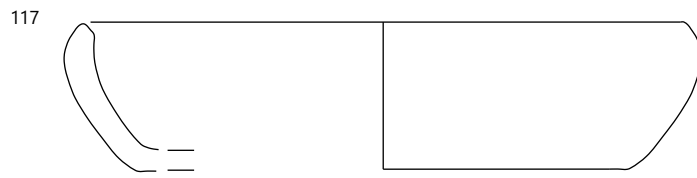
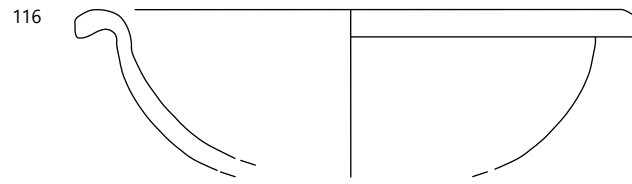
Poškodovan krožnik z uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 22,2 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 9 g, št. odl. 1.

122 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z uvihanim ustjem. Premaz na zunanji in notranji strani. Faktura NKb, prežgano. Rek. pr. u. 17 cm, ohr. v. 4,0 cm, t. 34 g, št. odl. 2.

123 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z uvihanim ustjem. Premaz na notranji strani. Faktura NKb, prežgano. Rek. pr. u. 14,8 cm, ohr. v. 2,2 cm, t. 11 g, št. odl. 1.

124 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 15,4 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 9 g, št. odl. 2.

125 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z zaobljenim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 26,6 cm, ohr. v. 4,4 cm, t. 166 g, št. odl. 18.

126 Grob 15, kv. 13, SE 75

Delno ohranjen krožnik z zaobljenim ustjem in ravnim dnom. Faktura NKb, prežgano. Rek. pr. u. 19,6 cm, ohr. v. 4 cm, t. 60 g, št. odl. 5.

127 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z zaobljenim ustjem. Premaz na notranji strani. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 17,4 cm, ohr. v. 1,4 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

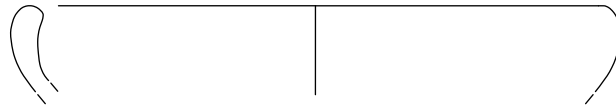
128 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z uvihanim ustjem. Premaz na notranji strani. Faktura NKa, prežgano. Ustje premalo ohranjeno za rekonstrukcijo. Ohr. v. 2,2 cm, t. 6 g, št. odl. 1.

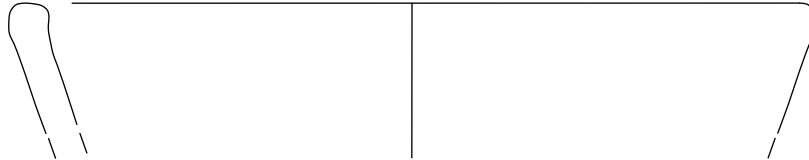
129 Grob 15, kv. 13, SE 75

Poškodovan krožnik z zaobljenim ustjem. Premaz na notranji strani. Faktura NKa, prežgano. Ustje premalo ohranjeno za rekonstrukcijo. Ohr. v. 2,1 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

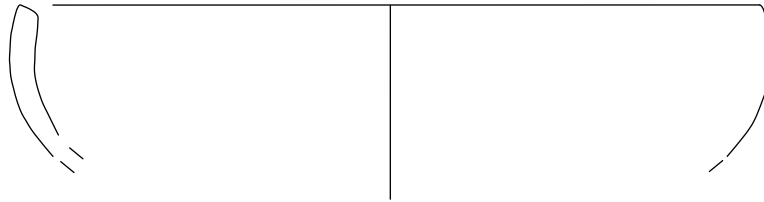
124

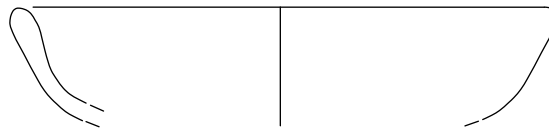
125

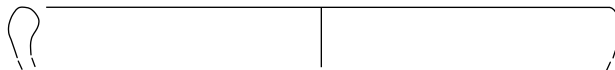
127

128

129

Grob 16, kv. 19, SE 76, SE 77, SE 78, SE 79, SE 80, SE 81

Grobna jama (SE 76) za konstrukcijo (SE 77) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 77), narejene iz apnenčevih lomljencev, so bile ohranjene štiri vrste kamnov. Konstrukcija je imela predelno steno, narejeno iz apnenčastih lomljencev (SE 80). Zapolnjena je bila s temno rjavo ilovico (SE 78) in žganinsko plastjo (SE 79), ki predstavljata polnilo groba. Žganinska plast, ki se je nahajala predvsem na polici, je vsebovala tudi prdatke (SE 81).

Dimenzije vkopa: 160 × 110 × 64 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št. do sredine 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: mlada ali zrela odrasla oseba. Glede na širino kondila spodnje čeljustnice morda ženska.

Grobni inventar

Kovina				Keramika								Prežgana glina	
Bakrova zlitina		Železo		Namizna						Namizno kuhinjska			
				N2a		N3a		N5a		NK			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	2 g	5	28 g	21	273 g	4	345 g	7	19 g	1	1 g	47	67 g

Kovina

131 Grob 16, kv. 19, SE 81

Popolnoma ohranjena močno profilirana fibula Š6.1.4; bakrova zlitina, korodirana; dl. 5,2 cm, š. 2,4 cm, v. 2,2 cm, t. 9 g.

132 Grob 16, kv. 19, SE 81

Poškodovan okov; korodirano železo; ohr. dl. 3,2 cm, š. 1,8 cm, db. 0,1 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 2.

133 Grob 16, kv. 19, SE 81

Poškodovano rezilo in odlomljen ročaj noža z eno zakovico; korodirano železo; ohr. dl. 14 cm, š. 0,5 cm, v. 1,8 cm, t. 16 g, št. odl. 1.

134 Grob 16, kv. 19, SE 81

Poškodovano rezilo in odlomljen ročaj noža z eno zakovico; korodirano železo; ohr. dl. 10,8 cm, š. 0,4 cm, v. 1,8 cm, t. 10 g, št. odl. 1.

135 Grob 16, kv. 19, SE 81

Dva poškodovana korodirana železna žeblička. Skupna t. 2 g.

Keramika

136 Grob 16, kv. 19, SE 81

Nepopolno ohranjena posoda zaprtega tipa z izvihanim ustjem, verjetno vaza. Faktura N3. Barva loma in površine siva (GLE Y1 5/N). Rek. pr. u. 8,8 cm, rek. v. 1,3 cm, t. 345 g, št. odl. 4.

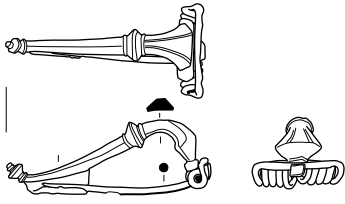
137 Grob 16, kv. 19, SE 81

Poškodovano ustje krožnika. Faktura NK. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6), barva premaza rdeča (2.5YR 4/8). Rek. pr. u. 24,6 cm, ohr. v. 1,4 cm, t. 1 g, št. odl. 1.

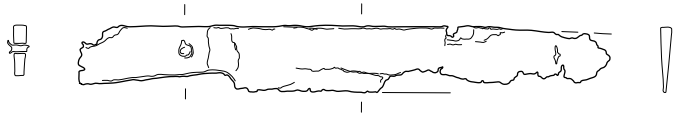
138 Grob 16, kv. 19, SE 81

Poškodovano upognjeno in odrezano ustje sklede. Faktura N5a, prežgano. Rek. pr. u. 18 cm, ohr. v. 3 cm, t. 12 g, št. odl. 2.

131

133

132

134

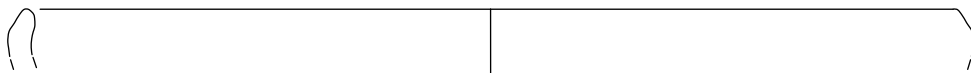
136

137

138

⋮ Grob 16, SE 81; merilo 1 : 2.

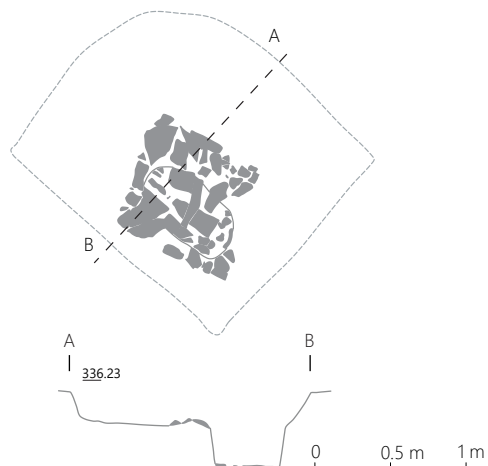
Grob 17, kv. 16, 21, SE 82, SE 83, SE 84, SE 85, SE 86, SE 86, SE 87, SE 88, SE 89

Grobna jama kvadratne oblike (SE 82) za konstrukcijo (SE 83) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 83), narejene iz apnenčevih lomljencev, so bile ohranjene dve do tri vrste kamnov. Konstrukcija je imela predelno steno, narejeno iz apnenčastih lomljencev (SE 88). Pokrov konstrukcije je predstavljala apnenčasta skala (SE 84), dno pa je bilo sestavljeno iz več plošč (SE 83). Grobna konstrukcija je bila zapolnjena s temno rjavo ilovico (SE 85) in žganinsko plastjo (SE 86), ki sta bili precej pomešani. Vsebovali sta tudi prdatke (SE 89).

Dimenzije vkopa: 77 × 77 × 57 cm.

Datacija: 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: mlada odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina				Keramika							
Bakrova zlitina		Železo		Namizna				Namizno-kuhinjska		Kuhinjska	
				N2a		N3a		NK		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
2	3 g	17	25 g	5	37 g	2	9 g	2	14 g	18	20 g

Kovina

139 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Noga fibule z gumbom; bakrova zlitina, korodirana; dl. 2,0 cm, š. 0,6 cm, v. 1,7 cm, t. 2 g.

140 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Odlomek prstana D-preseka; bakrova zlitina, korodirana; dl. 1,3 cm, š. 0,9 cm, db. 0,3 cm, t. 1 g.

141 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Poškodovana tordirana žička iz bakrove zlitine. Dl. 2,0 cm, t. manj kot 1 g.

142 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Najmanj 17 poškodovanih in korodiranih železnih žbljičkov. Skupna t. 24 g.

Keramika

143 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Izvihano in zaokroženo ustje vaze ali finega lonca. Na ostenju komaj vidno horizontalno plastično rebro. Faktura N3a. Barva loma in površine siva (2.5YR 5/1). Rek. pr. u. 9 cm, ohr. v. 2,8 cm, t. 7 g, št. odl. 2.

144 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Izvihano ustje vaze ali čaše. Faktura N3a. Barva loma in površine siva (2.5YR 5/1). Rek. pr. u. 6,8 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

145 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Odlomki sklede z izvihanim ustjem. Faktura N4b. Barva površine zelo temno siva (GLE1 3/N), barva loma svetlo rjavosiva (10YR 6/2). Rek. pr. 28 cm, ohr. v. 3,1 cm, t. 164 g, št. odl. 5.

146 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Ostenje posode, okrašeno z glavničenjem. Faktura N2a. Vel. 4 × 3 cm, t. 2 g, št. odl. 2.

147 Grob 17, kv. 16, 21, SE 89

Dno in ostenje posode, verjetno vrčka. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/8). Rek. pr. dna 8,1 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 35 g, št. odl. 2.

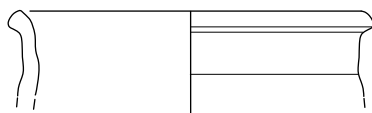
139

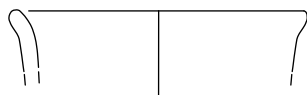
140

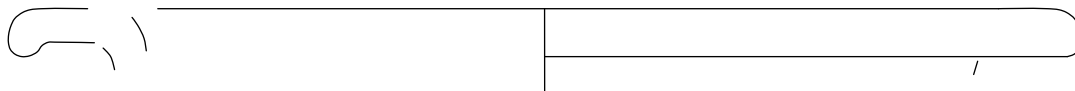
143

144

145

147

Grob 18, kv. 18, 18a, SE 90, SE 91, SE 92, SE 93, SE 94, SE 95

Grobna jama pravokotne oblike (SE 90) za konstrukcijo (SE 91) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 91), narejene iz apnenčevih lomljencev, so bile ohranjene štiri vrste kamnov. Konstrukcija je imela polico, narejeno iz apnenčastih lomljencev (SE 94). Zapolnjena je bila s temno rjavo ilovico (SE 92) in žganinsko plastjo (SE 93), ki sta bili zelo pomešani. V njej so bili fragmenti pridatkov in ostanki kremacije (SE 95).

Dimenzije vkopa: 278 × 182 × 58 cm.

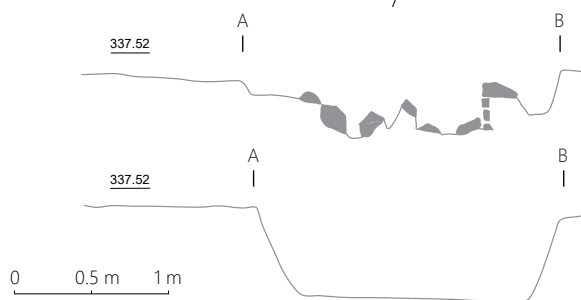
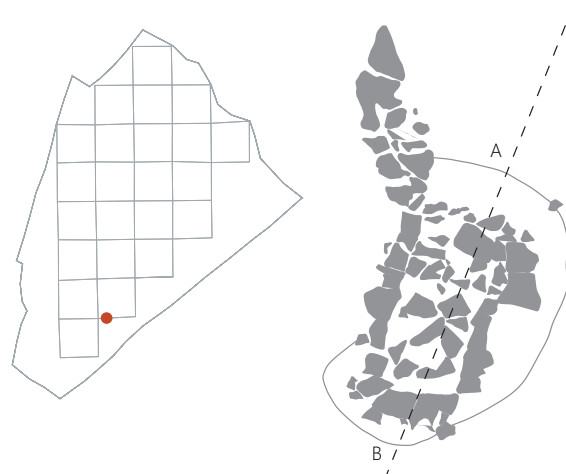
Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

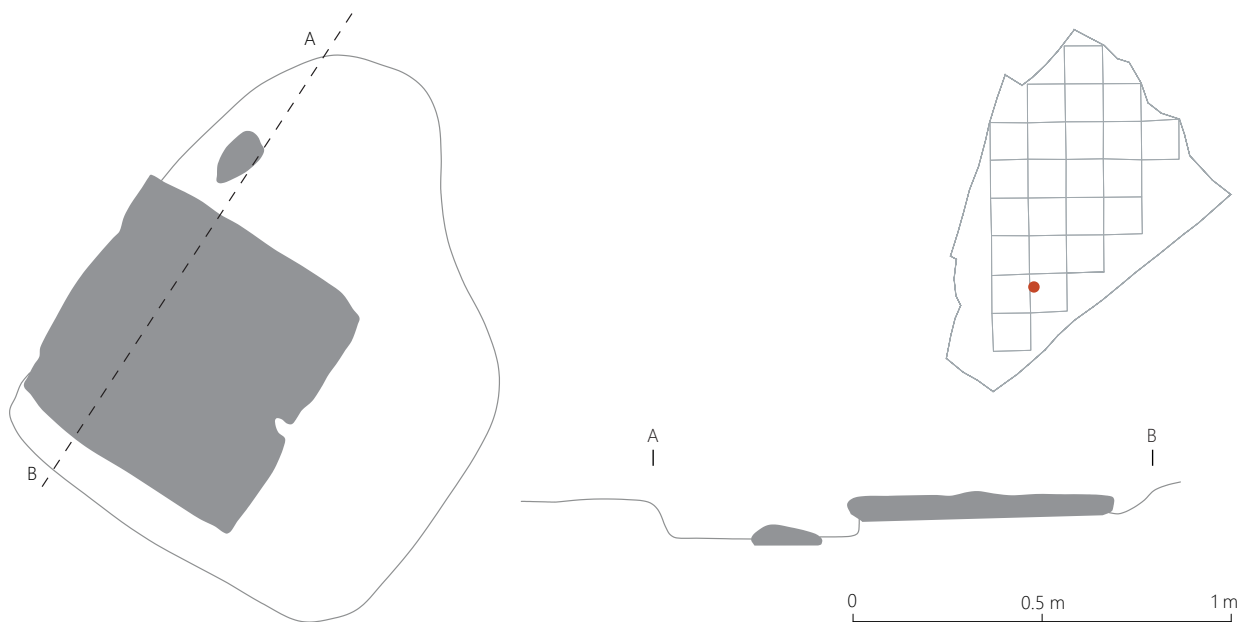
Keramika					
Namizna					
N2a		N4a		N5a	
št.	t.	št.	t.	št.	t.
7	25 g	5	18 g	2	1 g

Keramika				Prežgana glina	
Namizno-kuhinjska		Kuhinjska			
Nka		KK2			
št.	t.	št.	t.	št.	t.
4	2 g	10	7 g	8	11 g

Grob 19, kv. 18, SE 96

Prvotno smo menili, da gre za poseben grob (grob 19); kasneje se je izkazalo, da gre za kamnito ploščo (SE 96), pokrov groba 32, ki so jo odstranili z groba takrat, ko so grob izropali. Nekoč sestavni del SE 159. Interpretacija: del grobne arhitekture.

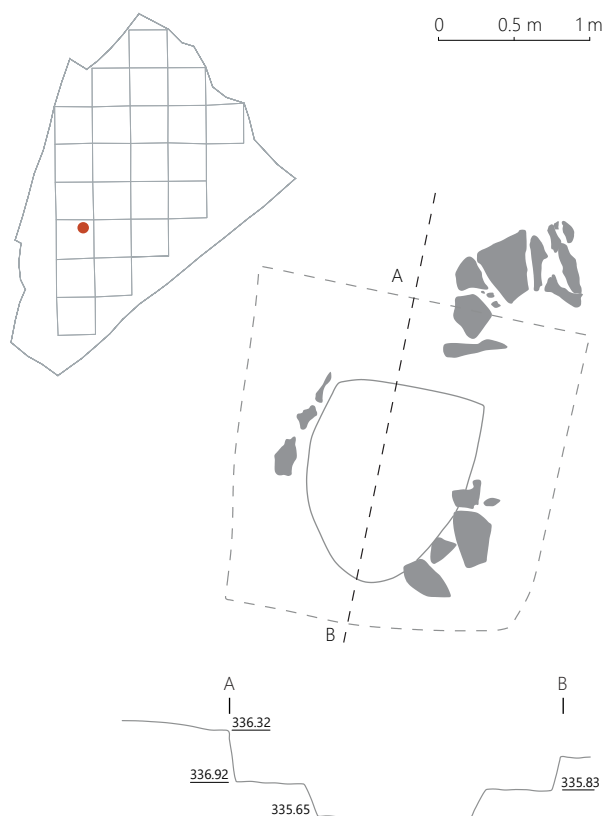
Grob 20, kv. 20, SE 97, SE 98, SE 99, SE 100, SE 101, SE 102

Grobna jama (SE 98) je bila ponekod obdana z večjimi apnenčastimi lomljenci (SE 99) in vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Zapolnjena je bila s temno rjavo ilovico (SE 100) in žganinsko plastjo (SE 101), ki predstavljata polnilo groba. Žganinska plast, ki se je nahajala predvsem na polici, je vsebovala tudi prdatke (SE 102).

Dimenzije vkopa: 290 × 22 × 73 cm.

Datacija: 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: Spol in starost nedoločljiva.

Grobni inventar

Kovina		Keramika															
Železo		Oljenka		Namizna								Namizno-kuhinjska		Kuhinjska			
		O2a		N2a		N3a		N4a		Nka		KK1		KK2			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.		
2	1 g	16	29 g	7	18 g	15	18 g	19	345 g	8	52 g	11	56 g	7	11 g		

Keramika				Prežgana glina	
Prežgana					
N5a		N5b			
št.	t.	št.	t.	št.	t.
8	67 g	2	4 g	34	53 g

Kovina

148 Grob 20, kv. 20, SE 102

Nedoločljiv predmet, mogoče okov; močno korodirano železo; vel. 1,9 × 1,0 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 2.

Keramika

149 Grob 20, kv. 20, SE 102

Nepopolno ohranjena pečatna oljenka z žigom *CRESCES* z dodatno prekinjeno črko S eno vrsto pod prvo črko S v imenu. Tip Loeschcke X. Faktura O2a. Barva loma zelo temno siva (5YR 3/1), barva površine rdečerumena (5YR 6/6). Ohr. v. 1,3 cm, t. 29 g, št. odl. 16.

150 Grob 20, kv. 20, SE 102

Izvihano ustje čaše. Faktura N5b. Rek. pr. u. 6,6 cm, ohr. v. 1,8 cm, t. 4 g, št. odl. 2.

151 Grob 20, kv. 20, SE 102

Nepopolno ohranjena skleda na nogi z izvihanim ustjem. Faktura N4a. Barva površine temno siva (2.5YR 4/1), barva loma rumena (10YR 7/6). Rek. pr. dna 9,6 cm, ohr. v. 4,6 cm, t. 345 g, št. odl. 19.

152 Grob 20, kv. 20, SE 102

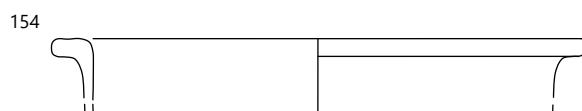
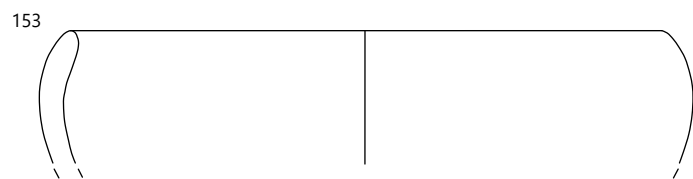
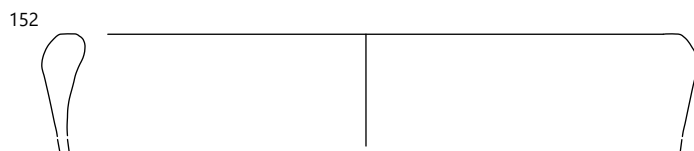
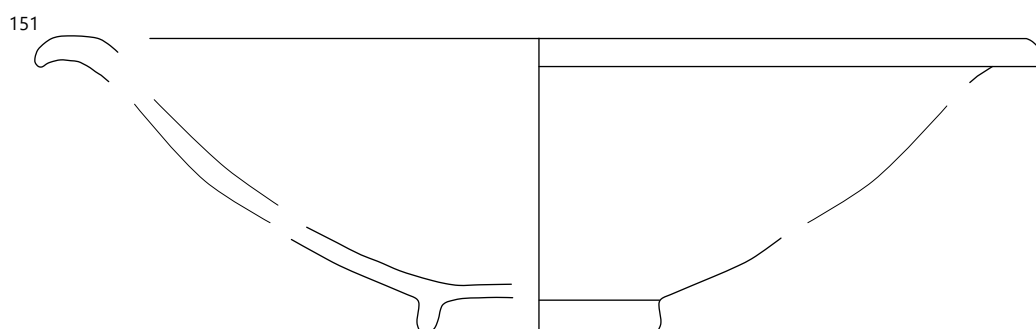
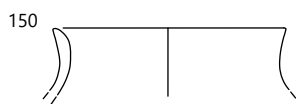
Nepopolno ohranjen krožnik z uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 16,4 cm, ohr. v. 2,8 cm, t. 49 g, št. odl. 5.

153 Grob 20, kv. 20, SE 102

Nepopolno ohranjen krožnik z uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 15,6 cm, ohr. v. 3,4 cm, t. 52 g, št. odl. 8.

154 Grob 20, kv. 20, SE 102

Odlomek izvihanega ustja posode. Faktura N5a. Rek. pr. u. 14 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. 4 g.

☛ Grob 20, SE 102; 148 merilo 1 : 1, 151 merilo 1 : 3, ostalo merilo 1 : 2.

155 Grob 20, kv. 20, SE 102

Dno čaše ali lončka. Faktura N5a. Rek. pr. dna 5 cm, ohr. v. 2,9 cm, t. 14 g, št. odl. 2.

156 Grob 20, kv. 20, SE 102

Dno čaše ali lončka. Faktura N2a. Rek. pr. dna 9,8 cm, ohr. v. 3,1 cm, t. 12 g, št. odl. 1.

157 Grob 20, kv. 20, SE 102

Izvihano ustje lončka iz italske grobe keramike. Faktura KKI. Barva loma temno siva (5YR 4/1) in barva površine lisasta, pretežno rdečerjava (5YR 4/3 in 5YR 4/4) Rek. pr. u. 14,5 cm, ohr. v. 1,9 cm, t. 7 g, št. odl. 2.

158 Grob 20, kv. 20, SE 102

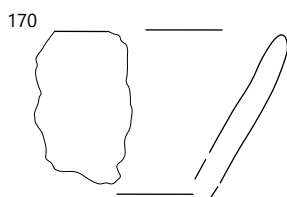
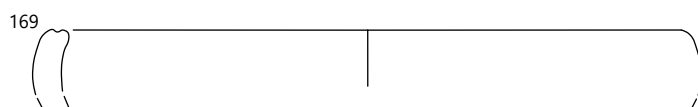
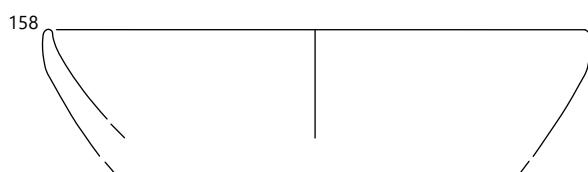
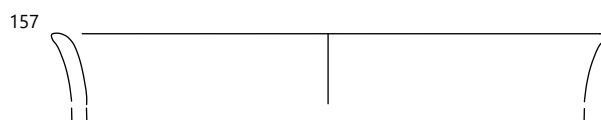
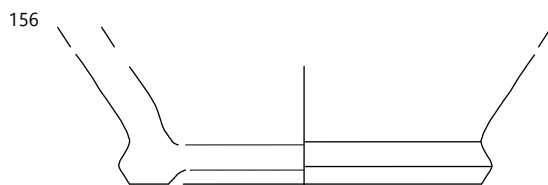
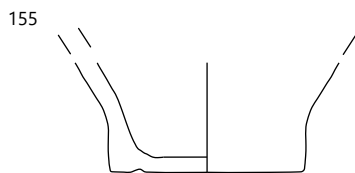
Odlomki uvihanega ustja in ostenja krožnika. Faktura KK2. Barva loma in površine zelo temno siva (10YR 3/1). Rek. pr. u. 14,2 cm, ohr. v. 3,4 cm, t. 15 g, št. odl. 3.

159 Grob 20, kv. 20, SE 102

Poškodovano ostenje in uvihano ustje krožnika. Na vrhu ustja komaj viden žleb (*orlo bifido*). Faktura KK2. Barva loma in površine zelo temno siva (10YR 3/1). Rek. pr. u. 16,8 cm, ohr. v. 1,7 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

160 Grob 20, kv. 20, SE 102

Odlomki navpičnega ustja in ostenja krožnika. Faktura KK2. Vel. 2,6 × 4,0 cm, t. 4 g, št. odl. 3.

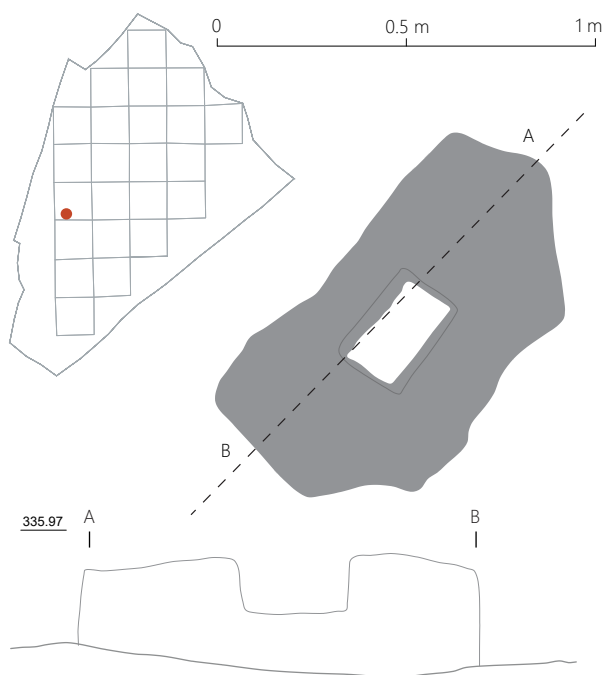

Grob 21, kv. 21, SE 103, SE 104, SE 105, SE 106

V grobni jami (SE 104), vkopani v ilovnato osnovo (SE 2), so se nahajali pridatki (SE 106). Grob je imel nagrobno stelo, za katero je bila izdelana baza (SE 103) iz apnenčaste skale ($107 \times 57 \times 29$ cm), v katero je bila izklesana odprtina. Odprtina za vsadnik stele je merila $40 \times 18 \times 14$ cm. Pod bazo stele je bilo položenih nekaj manjših kamnov, ki so služili kot temelj baze (SE 105).

Dimenzije vkopa: $106 \times 60 \times 31$ cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Grobni inventar

Steklo		Keramika									
		Namizna				Namizno-kuhinjska		Kuhanjska		Prežgana	
		N2a		N3a		NK		KK2		N5a	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	<1 g	17	476 g	14	391 g	9	406 g	2	4 g	25	56 g

Keramika

161 Grob 21, kv. 21, SE 106

Močno poškodovano ravno dno in kos navpičnega narebrenega ustja zaprte posode, verjetno čaše. Faktura N5a. Odlomek ustja premajhen za rekonstrukcijo. Rek. pr. dna 4,4 cm, t. 12 g, št. odl. 5.

162 Grob 21, kv. 21, SE 106

Močno poškodovano izvihano ustje in del ostenja skodele. Faktura N5a. Rek. pr. u. 19,2 cm, v. 1,1 cm, t. 17 g, št. odl. 8.

163 Grob 21, kv. 21, SE 106

Močno poškodovano ostenje in izvihano ustje zaprte posode. Faktura N5a. Rek. pr. u. 6,3 cm, ohr. v. 2,2 cm, t. 10 g, št. odl. 3.

164 Grob 21, kv. 21, SE 106

Poškodovana skleda s prstanastim dnom in izvihanim ustjem. Faktura N3a. Rek. pr. dna 9,7 cm, v. 9,9 cm, t. 391 g, št. odl. 14.

165 Grob 21, kv. 21, SE 106

Prstanasto dno odprte posode, verjetno skleda. Faktura N2a, prežgano. Rek. pr. dna 7,8 cm, ohr. v. 2,6 cm, t. 34 g, št. odl. 6.

166 Grob 21, kv. 21, SE 106

Nepopolno ohranjen krožnik z uvihanim ustjem. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 19,8 cm, ohr. v. 3,1 cm, t. 30 g, št. odl. 3.

167 Grob 21, kv. 21, SE 106

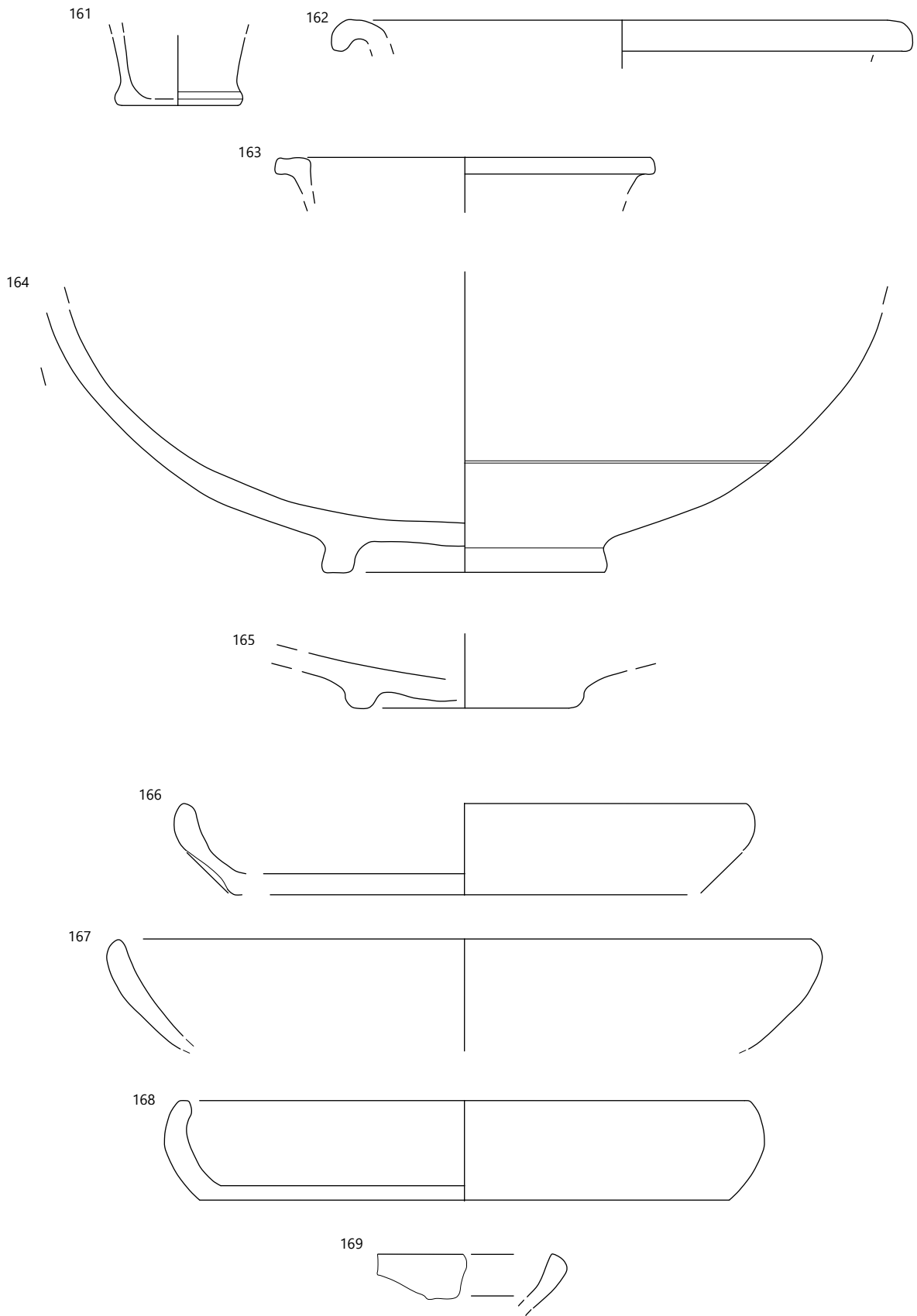
Ustje skleda. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/8). Rek. pr. u. 23,6 cm, ohr. v. 3,9 cm, t. 1,6 g, št. odl. 1.

168 Grob 21, kv. 21, SE 106

Močno poškodovano ostenje, uvihano ustje in ravno dno krožnika. Faktura N5a/NK1. Rek. pr. u. 19,4 cm, v. 3,4 cm, t. 394 g, št. odl. 6.

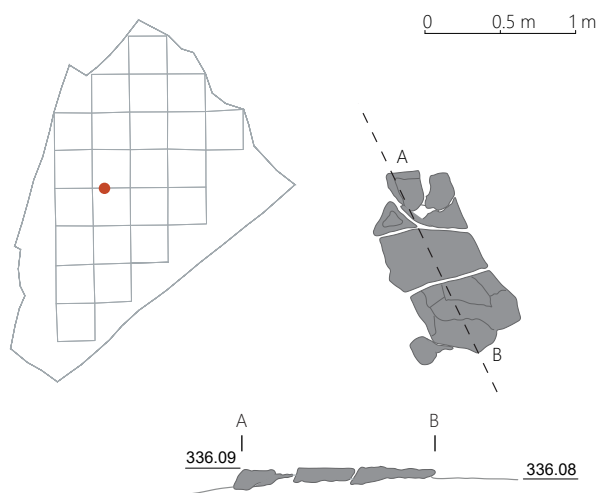
169 Grob 21, kv. 21, SE 106

Močno poškodovano trikotno ustje in del ostenja krožnika. Faktura NK1. Rek. pr. u. 12,6 cm, v. 4,2 cm, t. 12 g, št. odl. 3.

Grob 22, kv. 15, 16, SE 4

Pri poznejših raziskavah se je pokazalo, da smo kot grob opredelili naravno strukturo kamnov – SE 4.

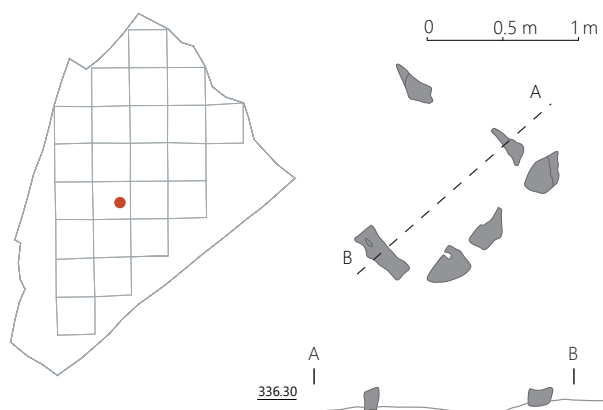
Grob 23, kv. 16, SE 107, SE 108

Grobna jama (SE 107) za pravokotno konstrukcijo (SE 108) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od močno poškodovane konstrukcije (SE 108), narejene iz apnenčevih lomljencev, so bili ohranjeni le posamični kamni. Žganinska plast ni bila vidna.

Dimenzije vkopa: 140 × 120 × 18 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Inventar manjka – nimamo fotografij, risb ali predmetov.

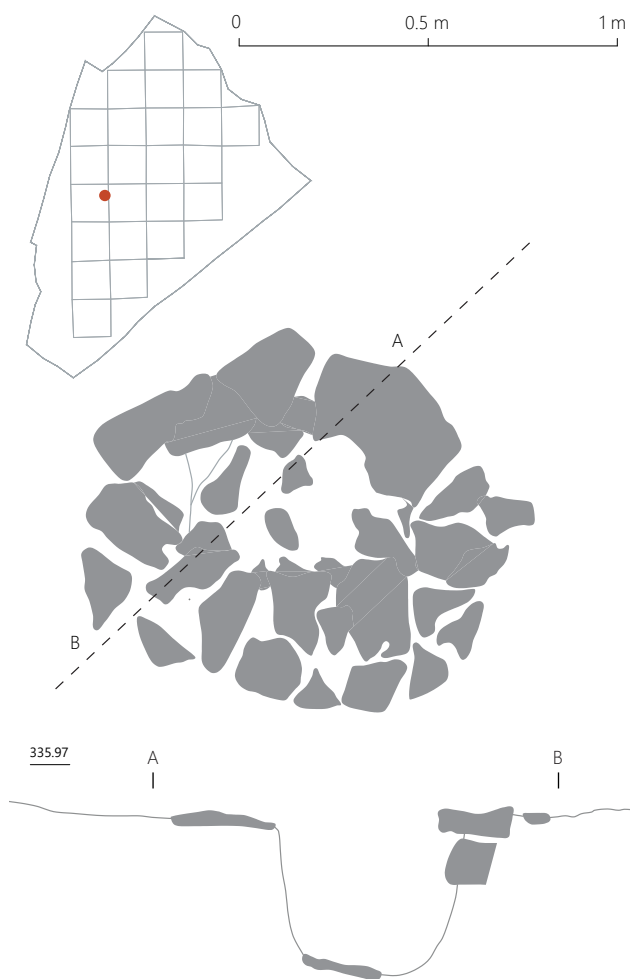

Grob 24, kv. 16, 21, SE 109, SE 110, SE 111, SE 112, SE 113

Grobna jama ovalne oblike (SE 109) za konstrukcijo (SE 110) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 110), narejene iz apnenčevih lomljencev, je bilo ohranjenih štiri do pet vrst kamnov, vezanih z malto. Zapolnjena je bila s temno rjavo ilovico (SE 111) in žganinsko plastjo (SE 112), ki sta bili zelo pomešani. V njiu so bili fragmenti pridatkov in ostanki kremacije (SE 113).

Dimenzije vkopa: 110 × 110 × 42 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št. do začetka 3. stoletja n. št.

Grobni inventar

Keramika					
Namizna				Kuhinjska	
N2a		N4b		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.
3	9 g	2	83 g	2	5 g

Keramika

Pri odlomkih fature N3b lahko rečemo, da gre za skledo, vendar nista ohranjena ne ustje ne ostenje. Ostalo je popolnoma neprepoznavno.

Grob 25, kv. 15, SE 114, SE 115, SE 116, SE 117, SE 118, SE 119, SE 325

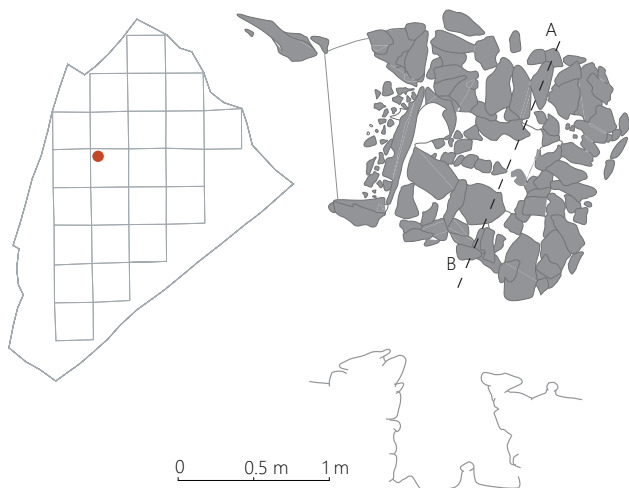
Jama (SE 114) za ovalno grobno strukturo je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Grobna konstrukcija (SE 115) je bila zgrajena iz apnenčastih lomljenčev s ploščo, ki je zapirala odprtino grobnice na stranici z odprtino, pred katero smo odkrili dromos (SE 116). Ohranjenih je bilo 6 vrst lomljenca, zidanega v suhi tehniki. Konstrukcija je bila grajena tako, da je bila vsaka vrsta kamnov postavljena nekoliko bolj v notranjost in je tako tvorila nepravilno kupolo, ki pa se je podrla. Grobna konstrukcija (SE 115) je imela predelno steno iz apnenčastih lomljenčev (SE 119). Vkop za dromos (SE 116) je zapolnjevala temno rjava ilovica.

V notranjosti grobnice je bila temno rjava ilovnata plast (SE 117), vanjo pa je bila položena žganina (SE 118) s fragmentiranimi pridatki, ostanki kremacije in žlindro (SE 325).

Dimenzije vkopa: 150 × 137 × 65 cm.

Datcija: flavijska doba.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Keramika

170 Grob 25, kv. 15, SE 325

Poškodovano izvihano in zaobljeno ustje ter del ostenja čaše. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 9,5 cm, ohr. v. 2,8 cm, t. 7 g, št. odl. 1.

171 Grob 25, kv. 15, SE 325

Močno poškodovano izvihano zaobljeno ustje, deli ravnega dna in ostenja vaze. Faktura N3. Barva površine in loma svetlo siva (2.5YR 7/1). Rek. pr. u. 8,8 cm, ohr. v. u. 3,1 cm, rek. pr. dna 3,6 cm, ohr. v. dna 1,3 cm, t. 25 g, št. odl. 10.

172 Grob 25, kv. 15, SE 325

Močno poškodovano zaobljeno ustje in del narebrenega vratu vaze/čaše. Faktura N3, prežgano. Rek. pr. u. 7,2 cm, ohr. v. 1,9 cm, t. 4 g, št. odl. 2.

173 Grob 25, kv. 15, SE 325

Močno poškodovano izvihano zaobljeno ustje in del narebrenega vratu vaze. Faktura N3. Barva površine in loma svetlo siva (2.5YR 7/1). Rek. pr. u. 10,8 cm, ohr. v. 1,9 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

174 Grob 25, kv. 15, SE 325

Močno poškodovano ostenje skled. Faktura N2, prežgano. Vel. 6,2 × 6,0 cm, t. 25 g, št. odl. 1.

175 Grob 25, kv. 15, SE 325

Poškodovano prstanasto dno posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 5,8 cm, ohr. v. 1,4 cm, t. 7 g, št. odl. 1.

176 Grob 25, kv. 15, SE 325

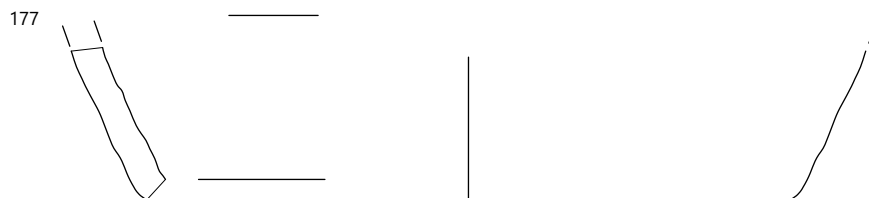
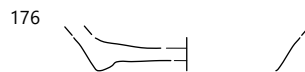
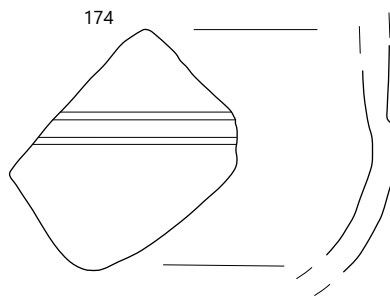
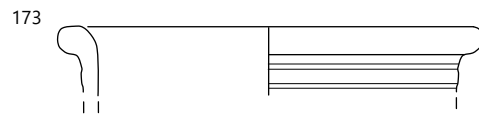
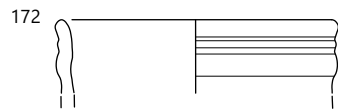
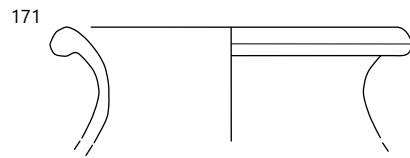
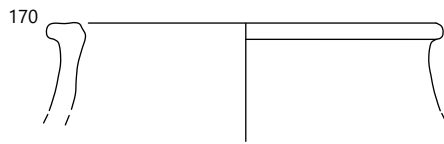
Poškodovano prstanasto dno posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 4,8 cm, ohr. v. 0,9 cm, t. 7 g, št. odl. 1.

177 Grob 25, kv. 15, SE 325

Poškodovano dno posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 5,8 cm, ohr. v. 3,8 cm, t. 13 g, št. odl. 1.

Grobni inventar

Keramika								
Namizna								
N2a		N3b		N5a		N5b		
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	
31	18 g	18	36 g	49	110 g	15	97 g	

178 Grob 25, kv. 15, SE 325

Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 15,4 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 13 g, št. odl. 2.

179 Grob 25, kv. 15, SE 325

Poškodovano uvihano ustje in ostenje krožnika. Faktura NKb. Barva površine temno siva (10YR 5/1), barva loma svetlo rumenorjava (10YR 6/4), barva premaza črna (10YR 2/1). Rek. pr. u. 23,4 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 6 g, št. odl. 1.

180 Grob 25, kv. 15, SE 325

Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 21 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 8 g, št. odl. 1.

181 Grob 25, kv. 15, SE 325

Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje krožnika s premazom na notranji in zunanji površini. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 24 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

182 Grob 25, kv. 15, SE 325

Zaobljeno ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 30,4 cm, ohr. v. 4,0 cm, t. 9 g, št. odl. 1.

183 Grob 25, kv. 15, SE 325

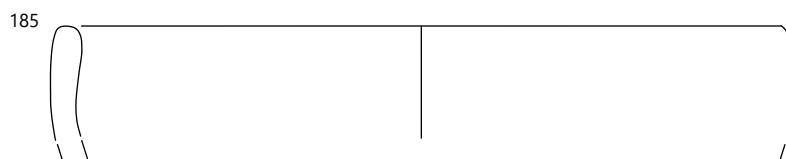
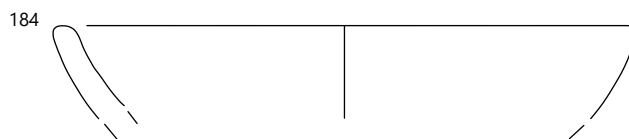
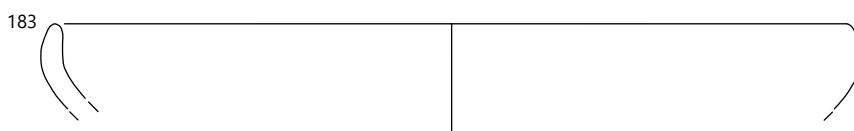
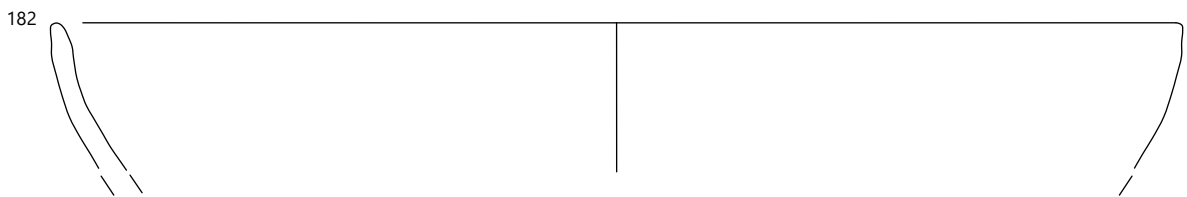
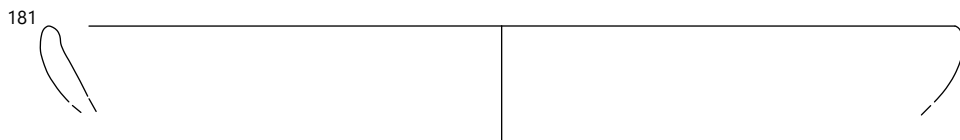
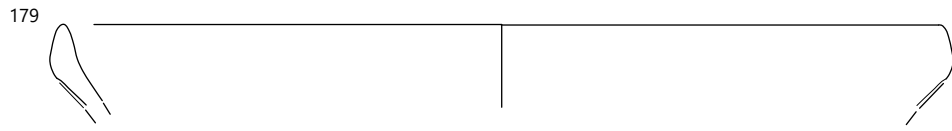
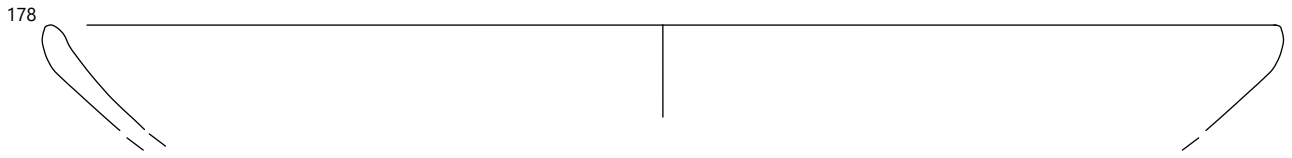
Zaobljeno ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 22 cm, ohr. v. 2,4 cm, t. 7 g, št. odl. 2.

184 Grob 25, kv. 15, SE 325

Zaobljeno ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa. Barva površine temno siva (10YR 5/1), barva loma svetlo rumenorjava (10YR 6/4). Rek. pr. u. 15,4 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 7 g, št. odl. 1.

185 Grob 25, kv. 15, SE 325

Zaobljeno ustje in ostenje odprte posode. Faktura NK2a. Barva površine temno siva (10YR 5/1), barva loma svetlo rumenorjava (10YR 6/4). Rek. pr. u. 19,0 cm, ohr. v. 2,9 cm, t. 21 g, št. odl. 3.

▮ Grob 25, SE 325; merilo 1 : 2.

Grob 26, kv. 15, SE 120, SE 121, SE 122, SE 123

Manjša ovalna grobna jama (SE 120) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2) ob živi skali. Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 121), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 122) ter fragmentiranimi pridatki (SE 123).

Dimenzije vkopa: 160 × 115 × 36 cm.

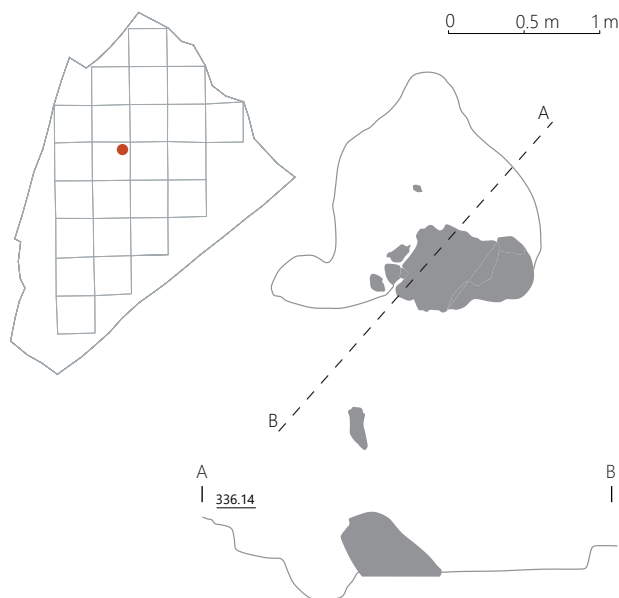
Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Inventar manjka – nimamo fotografij, risb ali predmetov.

Grobni inventar

Prežgana glina	
št.	t.
27	30 g

Grob 27, kv. 8, SE 124, SE 125, SE 126, SE 127, SE 128, SE 129, SE 130

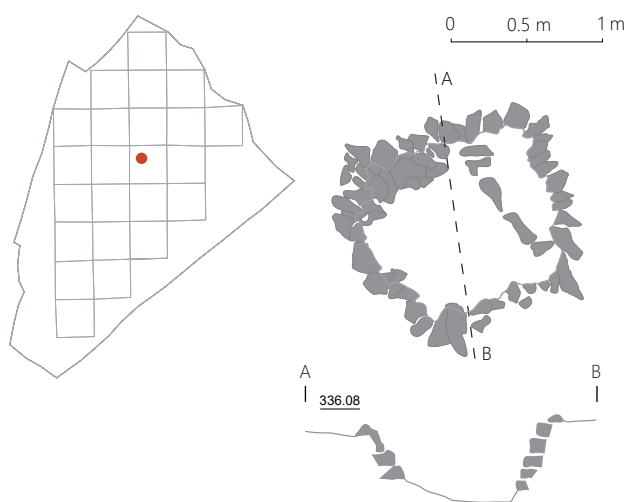
Grobna jama pravokotne oblike (SE 124) za konstrukcijo (SE 125) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 125), narejene iz apnenčevih lomljencev, je bilo ohranjenih šest vrst kamnov, ki so se na vrhu širili. Pokrivala jo je do tretjine ohranjena apnenčasta plošča (SE 127), velika 80 × 65 × 43 cm. V notranjosti groba je bila iz apnenčevih lomljencev narejena predelna stena (SE 129). Na tem mestu je bila večja koncentracija žganine (SE 128). Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 127), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 128) in fragmentiranimi pridatki (SE 130).

Dimenzije vkopa: 160 × 140 × 43 cm.

Datacija: flavijska doba.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina				Keramika												Prežgana glina	
Bakrova zlitina		Železo		Namizna								Namizno kuhinjska					
				N1a		N2a		N3a		N4a		N4b		Nka			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
3	2 g	17	16 g	54	71 g	1	2 g	2	2 g	5	68 g	4	4 g	1	2 g	63	55 g

Kovina

186 Grob 27, kv. 8, SE 130

Navoj fibule; bakrova zlitina; vel. 1,0 × 0,7 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

187 Grob 27, kv. 8, SE 130

Močno poškodovana noga fibule; bakrova zlitina, korodirana; ohr. dl. 1,7 cm, ohr. v. 0,7 cm, ohr. š. 0,2 cm, t. 1 g, št. odl. 1.

188 Grob 27, kv. 8, SE 130

Novec; bakrova zlitina. Traianus, as, 99–100, Rom, RIC 416.

189 Grob 27, kv. 8, SE 130

Najmanj 17 poškodovanih in korodiranih železnih žebličkov za čevlje. Skupna t. 16 g.

Keramika

190 Grob 27, kv. 8, SE 130

Skoraj popolnoma ohranjena čaša z izvihanim ustjem in ravnim dnom. Faktura N1b. Ostanki temnega premaza na notranji in zunanji strani ohranjeni samo v sledovih. Barva loma in površine rožnata (7.5YR 7/4), barva premaza temno siva (7.5YR 4/1). Pr. u. 6,2 cm, pr. dna 3 cm, v. 6,8 cm, t. 71 g, št. odl. 54.

191 Grob 27, kv. 8, SE 130

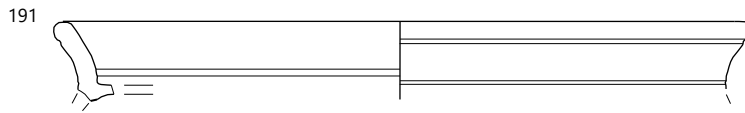
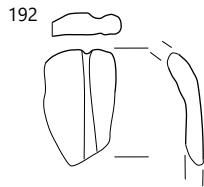
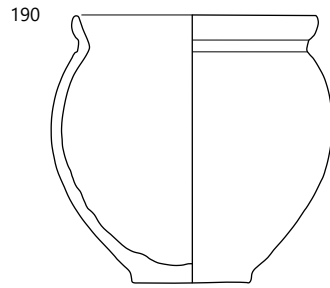
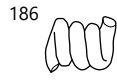
Zaobljeno ustje in ostenje krožnika. Horizontalni kaneluri pod ustjem in na prelomu v dno na zunanji strani, na notranji strani horizontalna kanelura nad dnom. Faktura NKa. Barva loma in površine svetlo rjava (7.5YR 6/4). Rek. pr. u. 8,9 cm, ohr. v. 2 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

192 Grob 27, kv. 8, SE 130

Močno poškodovan ročaj vrča. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6). Vel. 3,0 × 1,8 cm, t. 69 g, št. odl. 1.

193 Grob 27, kv. 8, SE 130

Poškodovano prstanasto dno sklede. Faktura N4a. Barva površine temno siva (2.5YR 4/1), barva loma rumena (10YR 7/6). Rek. pr. dna 9,7 cm, ohr. v. 2,6 cm, t. 66 g, št. odl. 5.

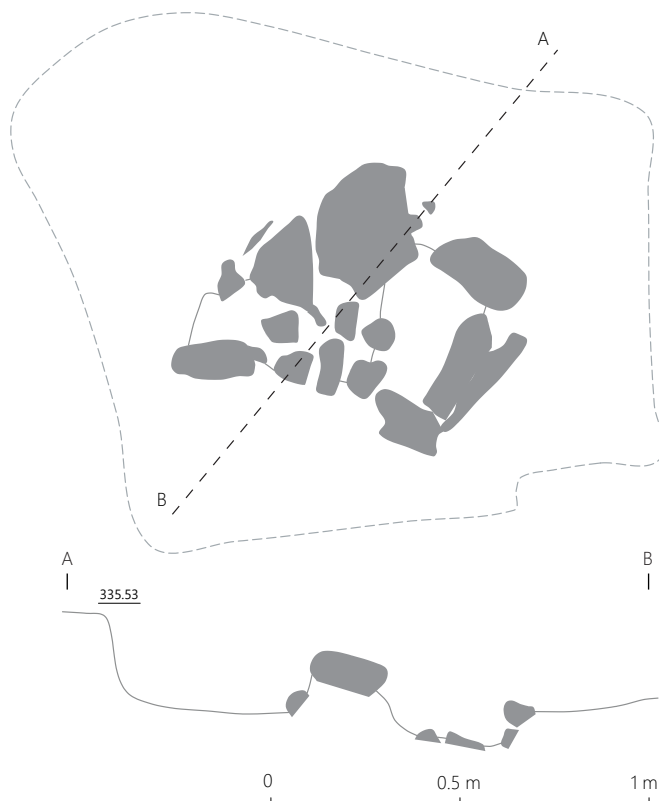
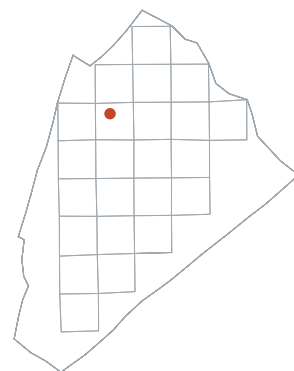
Grob 28, kv. 14, SE 131, SE 132, SE 133, SE 134, SE 135, SE 136

Grobna jama pravokotne oblike (SE 131) za konstrukcijo (SE 133) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 133), narejene iz apnenčevih lomljencev, sta bili ohranjeni dve vzporedni vrsti kamnov – steni, ki sta imeli proti dnu dodatne prečne, krajše stranice grobne konstrukcije. Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 134), močno pomešano z žganinsko plastjo (SE 135) in fragmentiranimi prdadki (SE 136).

Dimenzije vkopa: 150 × 125 × 75 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št. do prva polovica 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: večinoma kosti odrasle osebe nad 30 let, nekaj odlomkov morda otroških.

Grobni inventar

Kovina		Keramika															
Železo		Oljenka				Namizna											
		O1a				KTS2		N1b		N2a		N3a		N4a		N5b	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
43	48 g	8	18 g	4	1 g	2	13 g	93	602 g	12	25 g	5	29 g	3	15 g		

Keramika								Prežgana glina	
Namizno-kuhinjska				Kuhinjska		Drugo			
Nka		NKb		KK1					
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
11	40 g	1	18 g	4	8 g	2	9 g	14	22 g

Kovina

194 Grob 28, kv. 14, SE 136

Odlomljen žebelj s stebrom kvadratnega preseka, brez ohranjene glavnice; rahlo korodirano železo; ohr. dl. 3,4 cm, t. 2 g.

195 Grob 28, kv. 14, SE 136

Najmanj 42 poškodovanih in korodiranih železnih žebličkov za čevlje. Skupna t. 46 g.

Keramika

196 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovana ramena in nosek oljenke. Loeschcke X. Faktura O1a. Barva loma in površine svetlo rdeča (2.5YR 6/8). Vel. 4 × 2,1 cm, t. 18 g, št. odl. 8.

197 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano ustje in ostenje čaše. Faktura N3b. Barva površine in loma siva (10YR 6/1), barva premaza zelo temno siva (GLE Y1 3/N). Rek. pr. u. 6,1 cm, ohr. v. 3,8 cm, t. 11 g, št. odl. 8.

198 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano ustje in ostenje čaše tankih sten. Faktura KTS2. Barva loma svetlo siva (2.5Y 7/1) in barva površine temno siva (2.5Y 4/1). Zunanja površina popolnoma abradirana. Rek. pr. u. 5,8 cm, ohr. v. 1,5 cm, t. 1 g, št. odl. 4.

199 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano trikotno ustje in ostenje zaprte posode. Faktura N3a. Barva površine in loma siva (10YR 6/1), barva premaza zelo temno siva (GLE Y1 3/N). Rek. pr. u. 12,4 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. 8 g, št. odl. 5.

200 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N1b, prežgano. Rek. pr. u. 9 cm, ohr. v. 3 cm, t. 8 g, št. odl. 1.

201 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano izvihano ustje skleda. Faktura N1b, prežgano. Rek. pr. u. 27,2 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

202 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano ostenje in uvihano ustje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 17,4 cm, ohr. v. 3,7 cm, t. 18 g, št. odl. 3.

203 Grob 28, kv. 14, SE 136

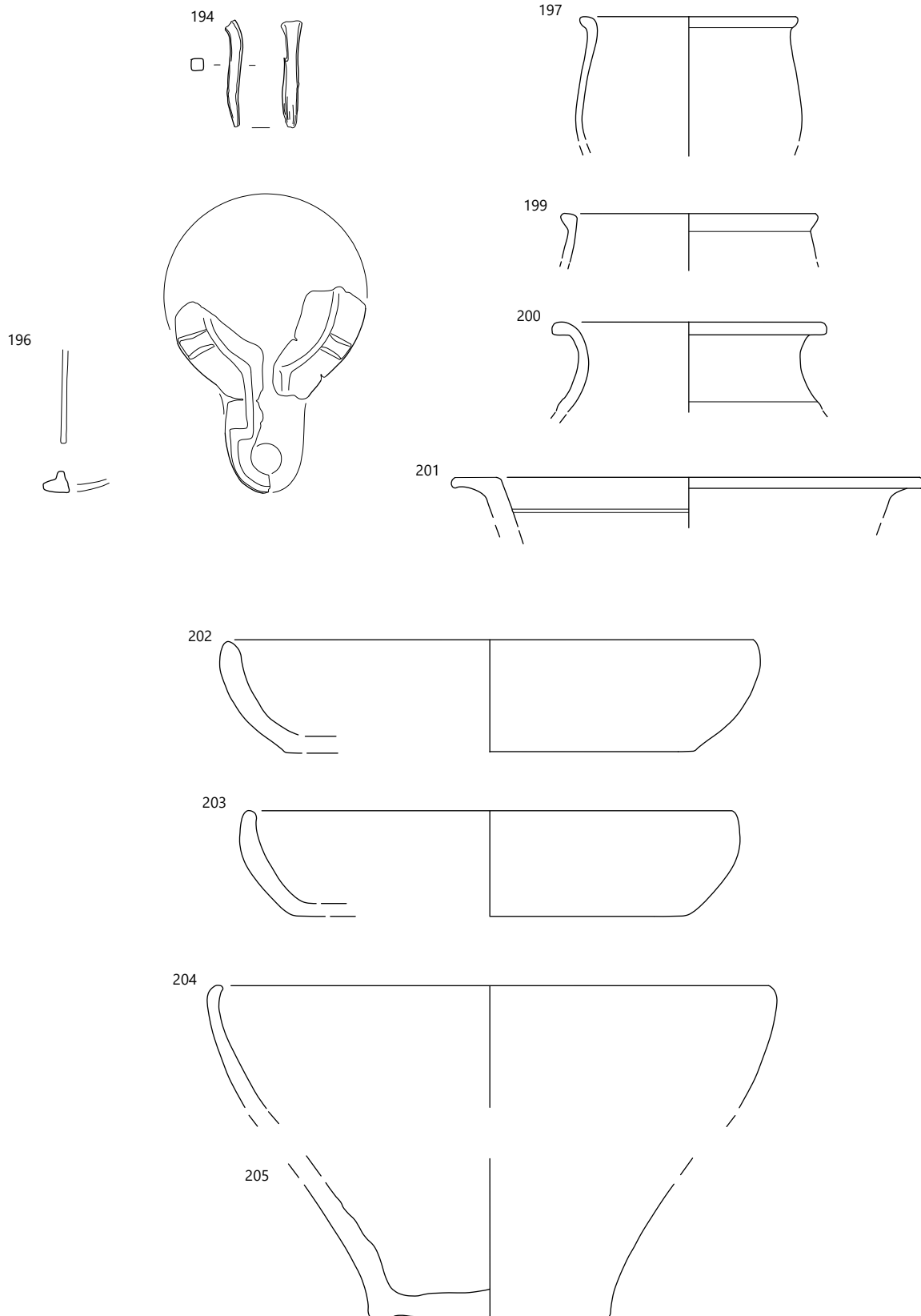
Poškodovano ostenje in uvihano ustje krožnika. Faktura NKb, prežgano. Rek. pr. u. 16,5 cm, ohr. v. 3,5 cm, t. 18 g, št. odl. 1.

204 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano ostenje in uvihano ustje krožnika. Faktura N3a. Barva površine in loma siva (10YR 6/1). Rek. pr. u. 18,8 cm, ohr. v. 2,0 cm, t. 12 g, št. odl. 4.

205 Grob 28, kv. 14, SE 136

Poškodovano prstanasto dno in ostenje vrča. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 7/6). Rek. pr. dna 7,8 cm, ohr. v. 4,5 cm, t. 602 g, št. odl. 93.

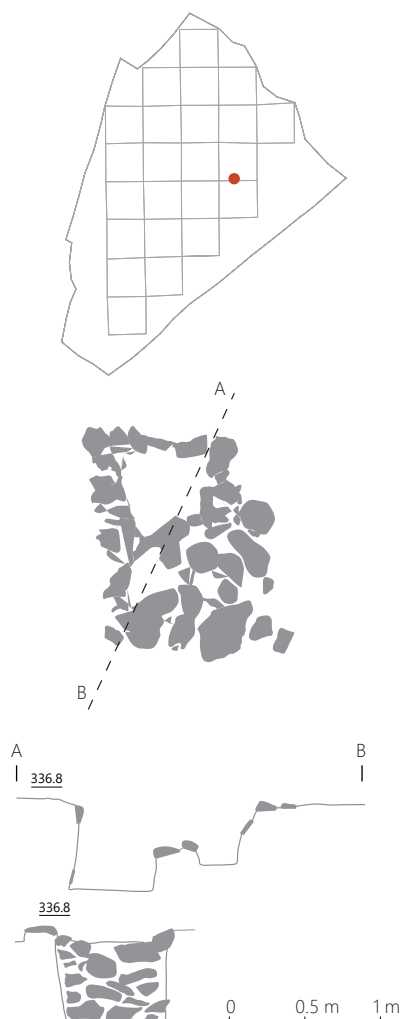
Grob 29, kv. 4, 5, SE 137, SE 138, SE 139, SE 140, SE 141, SE 142, SE 143

Grobna jama pravokotne oblike (SE 137) za konstrukcijo (SE 139) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 139), narejene iz apnenčevih lomljencev, je bilo ohranjenih pet vrst kamnov. Pokrivala jo je apnenčasta plošča (SE 138), velika 57 × 45 × 23 cm. Grobna konstrukcija (SE 139) je imela predelno steno iz apnenčastih lomljencev (SE 142). Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 140), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 141) in fragmentiranimi dodatki (SE 143).

Dimenzije vkopa: 170 × 100 × 57 cm.

Datacija: 2. do 3. stoletje n. št.

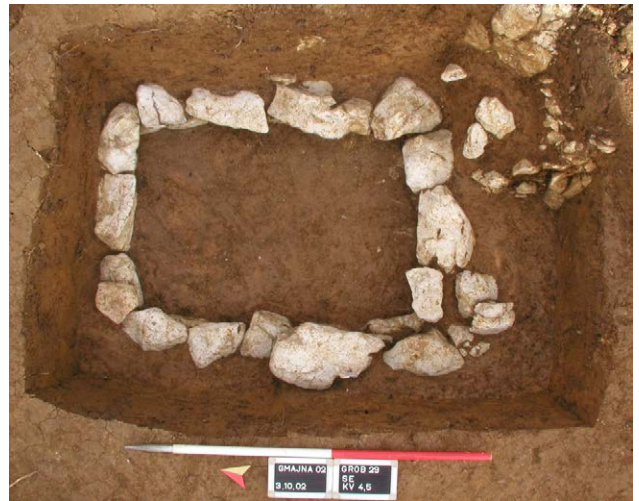
Antropološki podatki: Odrasla oseba nedoločljivega spola, stara več kot 25 let.

Grobni inventar

Kovina				Steklo		Keramika							
Bakrova zlitina		Železo				Amfora		Namizna					
A1		N0		N2a		N4a							
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1		8	52 g	1	9 g	2	179 g	1	5 g	1	26 g	4	117 g

Keramika		Prežgana glina	
Kuhinjska			
KK1			
št.	t.	št.	t.
2	2 g	29	38 g

Kovina

206 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Novec; bakrova zlitina. Vespasianus (Titus), dupondius, 74, Rom, RIC 742.

207 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Odlomljen žebelj s pravokotno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 2,9 × 1,7 cm, ohr. dl. 3,7 cm, t. 2 g.

208 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Odlomljen žebelj s pravokotno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 2,3 × 1,4 cm, ohr. dl. 2,5 cm, t. 3 g.

209 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Odlomljeno steblo žeblja kvadratnega preseka, brez ohranjene glavice; rahlo korodirano železo; ohr. dl. 4,9 cm, t. 3 g.

210 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Najmanj štiri poškodovani in korodirani železni žeblički za čevlje. Skupna t. 3 g.

Steklo

211 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Odlomek vratu balzamarija. Prosto pihan. Ohr. v. 10,7 cm, t. 9 g.

Keramika

212 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Odlomek ročaja amfore. Faktura A1. Barva površine in loma svetlo rjava (10YR 7/4). Ohr. v. 14,9 cm, pr. ročaja 5,1 × 2,4 cm, t. 175 g, št. odl. 2.

213 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Odlomek ustja in ostenja posode. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 7/6). Ohr. v. 5,3 cm, rek. pr. u. 13,6 cm, ohr. v. 4,9 cm, t. 26 g, št. odl. 1.

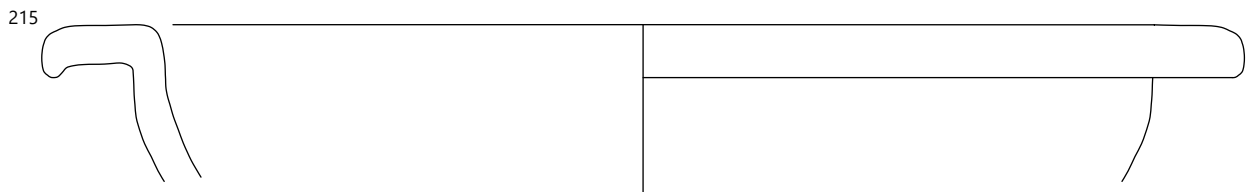
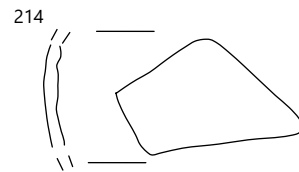
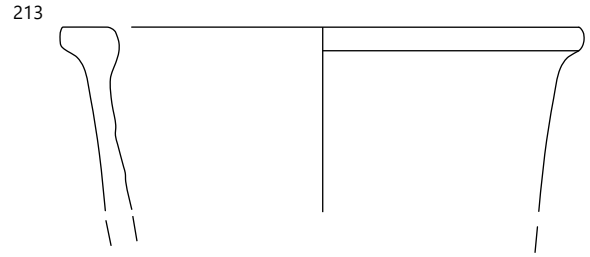
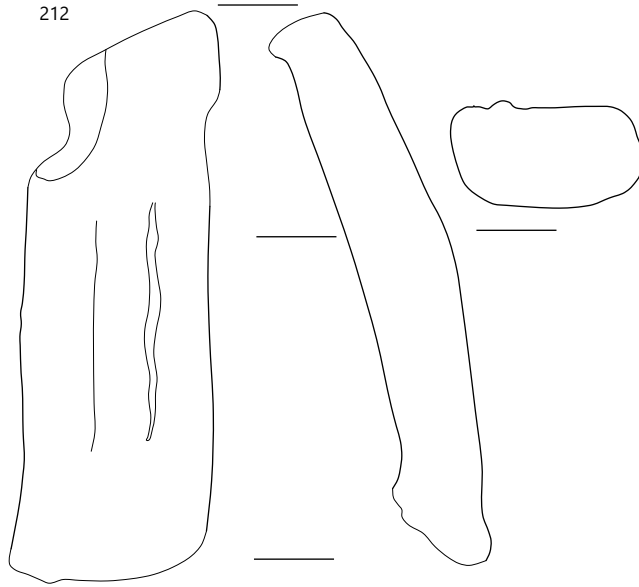
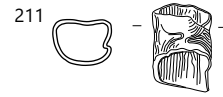
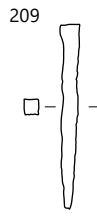
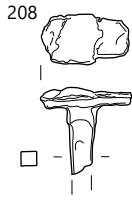
214 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Odlomek ostenja. Faktura N0. Barva loma rdečerumena (5YR 7/6), barva površine lisasta, pretežno svetlo siva (10YR 7/2). Vel. 4,8 × 3,2 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

215 Grob 29, kv. 4, 5, SE 143

Poškodovano izvihano ustje sklede. Faktura N4a. Barva površine temno siva (2.5YR 4/1), barva loma rumena (10YR 7/6). Ohr. v. 4,3 cm, rek. pr. u. 31,8 cm, t. 117 g, št. odl. 4.

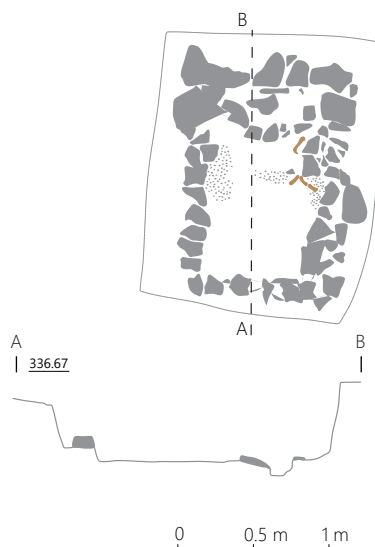
Grob 30, kv. 6, 17, SE 144, SE 145, SE 146, SE 147, SE 148, SE 149, SE 150]

Grobna jama pravokotne oblike (SE 144) za konstrukcijo (SE 146) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 146), narejene iz apnenčevih lomljencev, je bilo ohranjenih šest vrst kamnov, ki so se proti vrhu širili. Pokrivala jo je apnenčasta plošča (SE 145). Grobna konstrukcija (SE 146) je imela predelno steno iz apnenčastih lomljencev (SE 149). Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 147), močno pomešano z žganinsko plastjo (SE 148) in fragmentiranimi pridatki (SE 150).

Dimenzije vkopa: 170 × 120 × 68 cm.

Datacija: 1. do 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: Mlada odrasla oseba nedoločljivega spola, stara 18–21 let.

Grobni inventar

Kovina		Steklo		Keramika							
Bakrova zlitina				Oljenka		Namizna		Kuhinjska			
O2				KTS1/2		N2a		KK2			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
3	13 g	2	12 g	24	26 g	1	2 g	20	47 g	3	8 g

Kovina

216 Grob 30, kv. 6, SE 150
Fibula; bakrova zlitina, korodirana; dl. 4,2 cm, š. 2,2 cm, v. 2,6 cm, t. 10 g.

217 Grob 30, kv. 6, SE 150
Igla in gumb fibule; bakrova zlitina, korodirana; ohr. dl. igle 2,9 cm, t. 3 g, št. odl. 2.

Steklo

218 Grob 30, kv. 6, SE 150
Popolnoma ohranjeno predilno vretence iz temno modrega stekla z nataljeno spiralo iz belega prosojnega stekla. Pr. vretenca 2,6 cm, pr. odprtine 0,35 cm, v. 1 cm, t. 7 g. Datacija: 1. stoletje n. št. in pogojno prva polovica 2. stoletja n. št.

219 Grob 30, kv. 6, SE 150
Polovica vijčka iz svetlo zelenega prosojnega stekla. Pr. vijčka 2,9 cm, pr. odprtine 0,3 cm, v. 0,9 cm, t. 5 g. Datacija: 1. stoletje n. št. in pogojno prva polovica 2. stoletja n. št.

220 Grob 30, kv. 6, SE 150
Dva odlomka balzamarija:
- v ognju poškodovan odlomek ustja in vratu; vel. 1,4 × 1,5 × 3,0 cm, t. 3 g.
- dlomek ostenja in dna; pr. dna 3,0 cm, ohr. v. 2,1 cm, t. 5 g.

Keramika

221 Grob 30, kv. 6, SE 150

Volutna oljenka. Tip Loeschcke I. Faktura O3. Pretežna barva loma in površine rdečerjava (7.5YR 7/6). Dl. 8,1 cm, ohr. v. 2,2 cm, š. 5,8 cm, t. 26 g, št. odl. 24.

222 Grob 30, kv. 6, SE 150

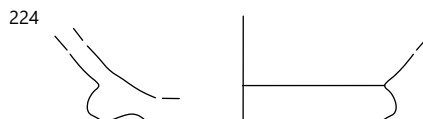
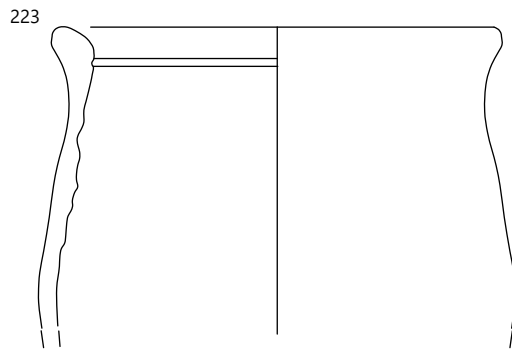
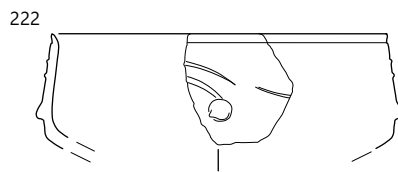
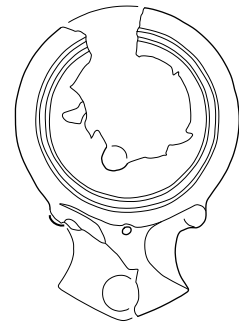
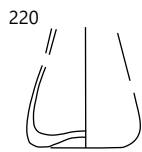
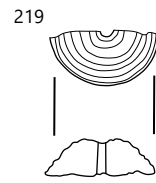
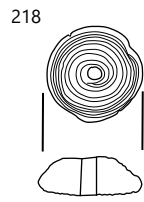
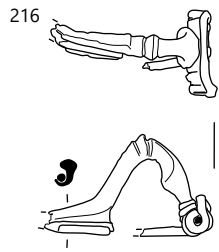
Odlomek ustja in ostenja skodelice tankih sten. Faktura KTS2. Izdelana na lončarskem kolesu. Barva loma in površine siva (10YR 6/1). Pr. u. 7 cm, vel. odlomka 3,0 × 3,0 cm, db. ostenja 0,3 cm, t. 2 g. Okrašena z barbotinom. Datacija: sredina 1. stoletja n. št.

223 Grob 30, kv. 6, SE 150

Odlomek ustja z ostenjem. Faktura N2a. Barva površine rdečerumena (5YR 6/6), barva preloma rdečerumena (5YR 6/6). Ohr. v. 8 cm, db. ostenja 0,5 cm, pr. u. 11,4 cm, t. 45 g, št. odl. 10.

224 Grob 30, kv. 6, SE 150

Poškodovano ostenje in dno vrča. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerjava (5YR 7/6). Rek. pr. dna 7,3 cm, ohr. v. 2 cm, t. 140 g, št. odl. 128.

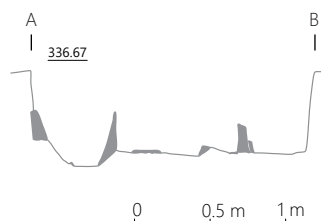
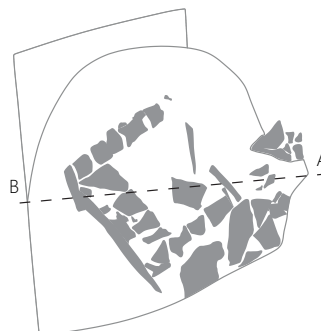
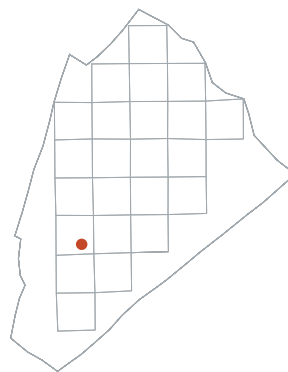
Grob 31, kv. 20, SE 151, SE 152, SE 153, SE 154, SE 155, SE 156, SE 157

Grobna jama pravokotne oblike (SE 151) za konstrukcijo (SE 152) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Konstrukcija (SE 152), narejena iz apnenčevih plošč, je bila kvadratne oblike. Plošče so bile premaknjene in so bile odkrite v sekundarni legi. Dno konstrukcije je bilo narejeno iz ene apnenčeve plošče (SE 155). V prvotni obliki groba so bile na spodnjo ploščo (SE 155) postavljene vrste kamnov (SE 156), ki so dajale obliko in oporo stranskim ploščam (SE 152). Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 153), močno pomešano z žganinsko plastjo (SE 154) in fragmentiranimi pridatki (SE 157).

Dimenzije vkopa: 100 × 80 × 57 cm.

Datacija: 2. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: mlada odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina		Keramika										Prežgana glina	
Železo		Oljenka		Namizna						Kuhinjska			
št.	t.	št.	t.	N2a		N2b		N4a		KK1			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
6	14 g	11	33 g	5	8 g	30	59 g	10	175 g	16	66 g	8	8 g

Kovina

225 Grob 31, kv. 20, SE 157

Poškodovan železen predmet; močno korodirano železo; vel. 3,6 × 2,5 cm, t. 13 g, št. odl. 5.

226 Grob 31, kv. 20, SE 157

Poškodovan piramidalen žbljiček za čevlje; močno korodirano železo; t. 1 g.

Keramika

227 Grob 31, kv. 20, SE 157

Poškodovana pečatna oljenka z žigom *CRESCES* z dodatno prekinjeno črko S eno vrsto pod prvo črko S v imenu. Tip Loeschcke X. Faktura O2a. Barva loma in površine rumenordeča (5YR 5/8). Ohr. v. 3,8 cm, t. 33 g, št. odl. 11.

228 Grob 31, kv. 20, SE 157

Poškodovan lonček ali čaša z narebrenim vratom in zaobljenim, navpičnim ustjem. Faktura N2b. Ostanke premaza na zunanji strani. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6), barva premaza rdeča (2.5YR 4/8). Rek. pr. u. 8,8 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 19 g, št. odl. 27.

229 Grob 31, kv. 20, SE 157

Nepopolno ohranjena skleda z izvihanim ustjem in nogo. Faktura N4a. Barva površine temno siva (2.5YR 4/1), barva loma rumena (10YR 7/6). Rek. pr. u. 31,8 cm, rek. pr. noge 12,2 cm, rek. v. 9,8 cm, t. 175 g, št. odl. 10.

230 Grob 31, kv. 20, SE 157

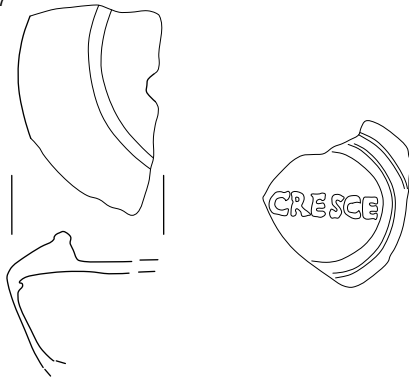
Nepopolno ohranjena posoda, morda hišaste žare. Okras vzporednih žlebov na ostenju. Faktura N2b. Ostanke premaza na zunanji strani. Vel. 4,7 × 5,7 cm, t. 40 g, št. odl. 3.

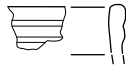
231 Grob 31, kv. 20, SE 157

Ustje in ostenje lonca iz grobe keramike. Ostenje je okrašeno s horizontalnim in navpičnim metličnjem. Faktura KK1. Rek. pr. u. 22,6 cm, ohr. v. 1,8 cm, t. 64 g, št. odl. 14.

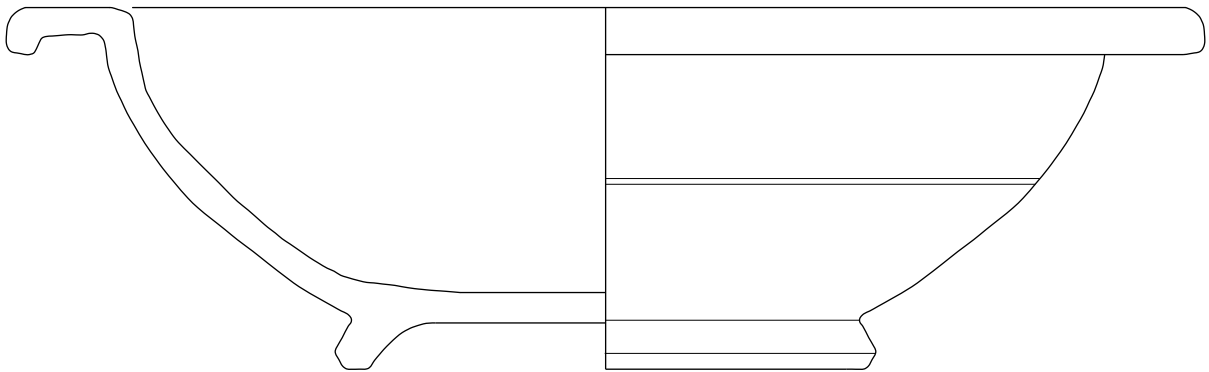
227

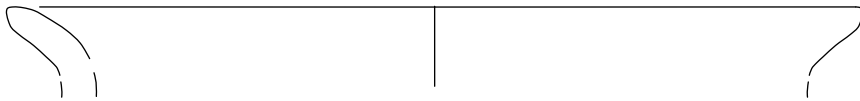
228

229

231

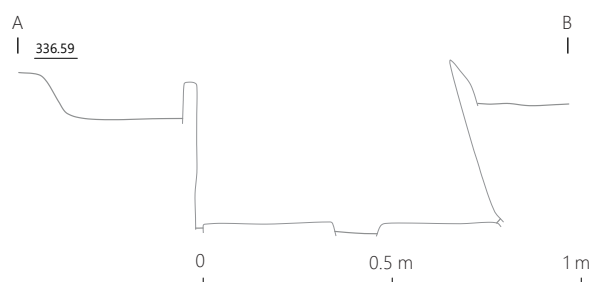
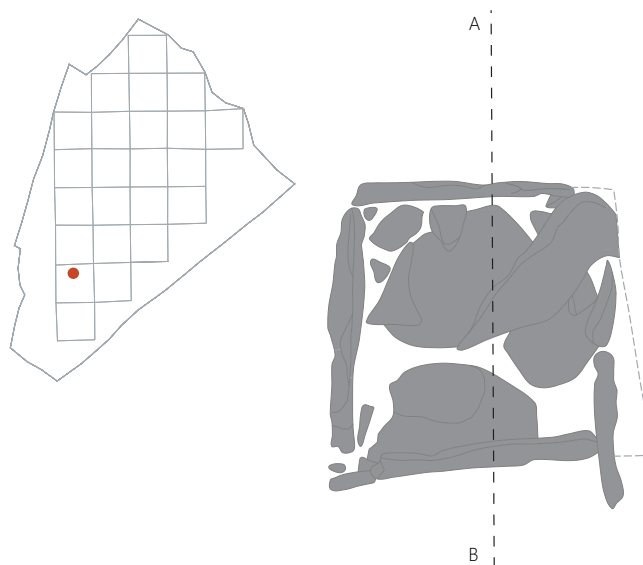
Grob 32, kv. 19, SE 158, SE 159, SE 160, SE 161, SE 162

Grobna jama pravokotne oblike (SE 158) za konstrukcijo (SE 159) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Konstrukcija (SE 159), narejena iz apnenčevih plošč, je bila kvadratne oblike. Najverjetneje je na ta grob kot pokrov sodila kamnita plošča (SE 96), ki smo jo opredelili kot grob 19. Interpretacija: grobna arhitektura. Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 160), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 161) in fragmentiranimi pridatki (SE 161).

Dimenzije vkopa: 85 × 80 × 50 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Steklo		Keramika										Prežgana glina	
		Oljenka		Namizna						Drugo			
		O2a		N2a		N2b		N4b					
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
20	>1 g	1	1 g	78	63 g	3	4 g	5	19 g	1	1 g	2	3 g

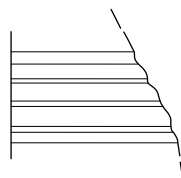
Keramika

232 Grob 32, kv. 19, SE 161

Ostenje nepopolno ohranjenega lončka ali čaše z narebrenim vratom. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6). Največji ohr. pr. 8,9 cm, ohr. v. 3,4 cm, t. 19 g, št. odl. 22.

232

⋮ Grob 32, SE 161; merilo 1 : 2.

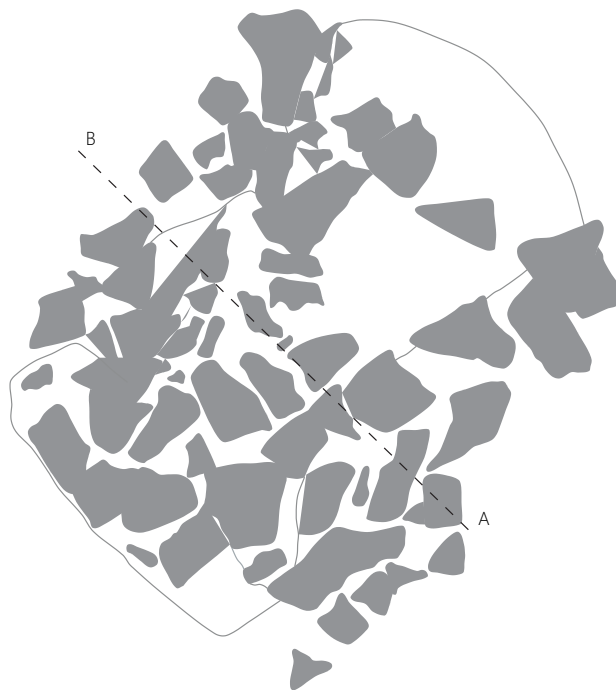
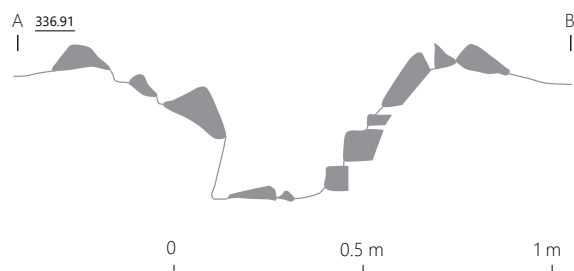
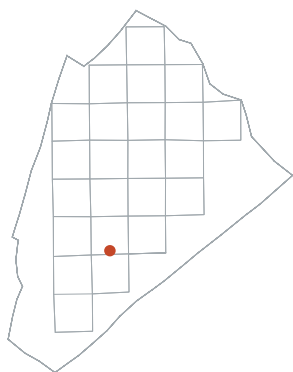
Grob 33, kv. 17, SE 163, SE 164, SE 165, SE 166, SE 167, SE 168, SE 169

Grobna jama pravokotne oblike (SE 163) za konstrukcijo (SE 165) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 165), narejene iz apnenčevih lomljencev, so bile ohranjene štiri vzporedne vrste kamnov. Pokrivala jo je do tretjine ohranjena apnenčasta plošča (SE 164), velika 71 × 137 × 53 cm. Del pokrova se je verjetno porušil v grob (SE 167). Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 166), ki je bila v višini spodnje vrste lomljencev prekinjena s pokrovom ter močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 168) in fragmentiranimi pridatki (SE 169).

Dimenzije vkopa: 163 × 137 × 53 cm.

Datacija: druga polovica 1. stoletja n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Keramika														Prežgana glina	
Oljenka		Namizna										Namizno-kuhinjska			
O2b		N1a		N2a		N3a		N4b		N5a		Nka			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
127	34 g	94	73 g	108	77 g	2	6 g	5	51 g	7	12 g	1	4 g	3	12 g

Keramika

233 Grob 33, kv. 17, SE 169

Močno poškodovana volutna oljenka z držajem. Disk je od ramen ločen z dvojnimi žlebom. Faktura O2b. Barva loma in površine redeče rumena (lom: 5YR 7/6, površina: 5YR 7/8). Pr. diska 5,5 cm, ohr. v. 1,7 cm, t. 8 g, št. odl. 157.

234 Grob 33, kv. 17, SE 169

Skoraj popolnoma ohranjena skodelica z izvihanim ustjem in ravnim dnom. Kanelura pod ustjem in na največjem premeru oboda. Zbledel rdeč premaz na zgornjih dveh tretjinah skodelice zunaj in znotraj. Faktura N1a. Barva površine in loma zelo svetlo rjava (10YR 7/3), barva premaza rdečerjava (5YR 7/8). Rek. pr. u. 9,4 cm, pr. dna 3,2 cm, v. 5,8 cm, t. 73 g, št. odl. 94.

235 Grob 33, kv. 17, SE 169

Močno poškodovan vrč, ravno ustje, del vratu z ostenjem in pristanasto dno. Faktura N2a. Barva loma in površine je rdečerjava (5YR 7/8). Rek. pr. u. 7,0 cm, pr. dna 7,8 cm, t. 73 g, št. odl. 104.

236 Grob 33, kv. 17, SE 169

Izvihano ustje in ravno dno čaše. Faktura N5a. Rek. pr. u. 8,7 cm, rek. pr. dna 3,2 cm, t. 12 g, št. odl. 7.

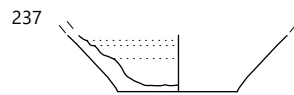
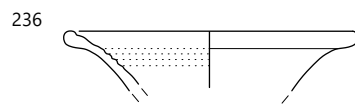
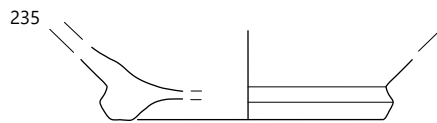
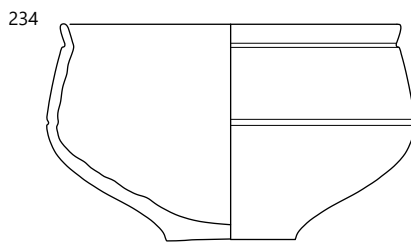
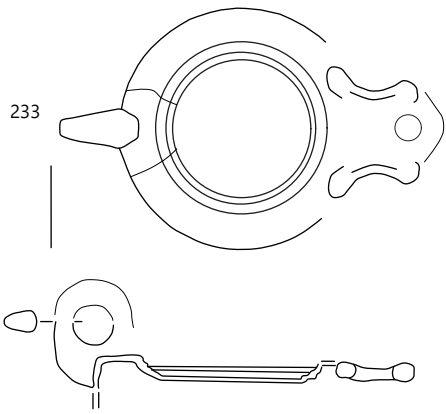
237 Grob 33, kv. 17, SE 169

Poškodovano ravno dno in ostenje čaše ali skodelice. Faktura N3a. Barva površine in loma svetlo rumenorjava. Rek. pr. dna 3,6 cm, ohr. v. 0,5 cm, t. 6 g, št. odl. 2.

238 Grob 33, kv. 17, SE 169

Ostenje odprte posode, verjetno sklede. Po obodu potekata dve horizontalni kaneluri. Faktura N4b. Barva površine zelo temno siva (GLE Y1 3/N), barva loma je svetlo rjavosiva (10YR 6/2). Največji rek. pr. 33 cm, ohr. v. 4,4 cm, t. 51 g, št. odl. 5.

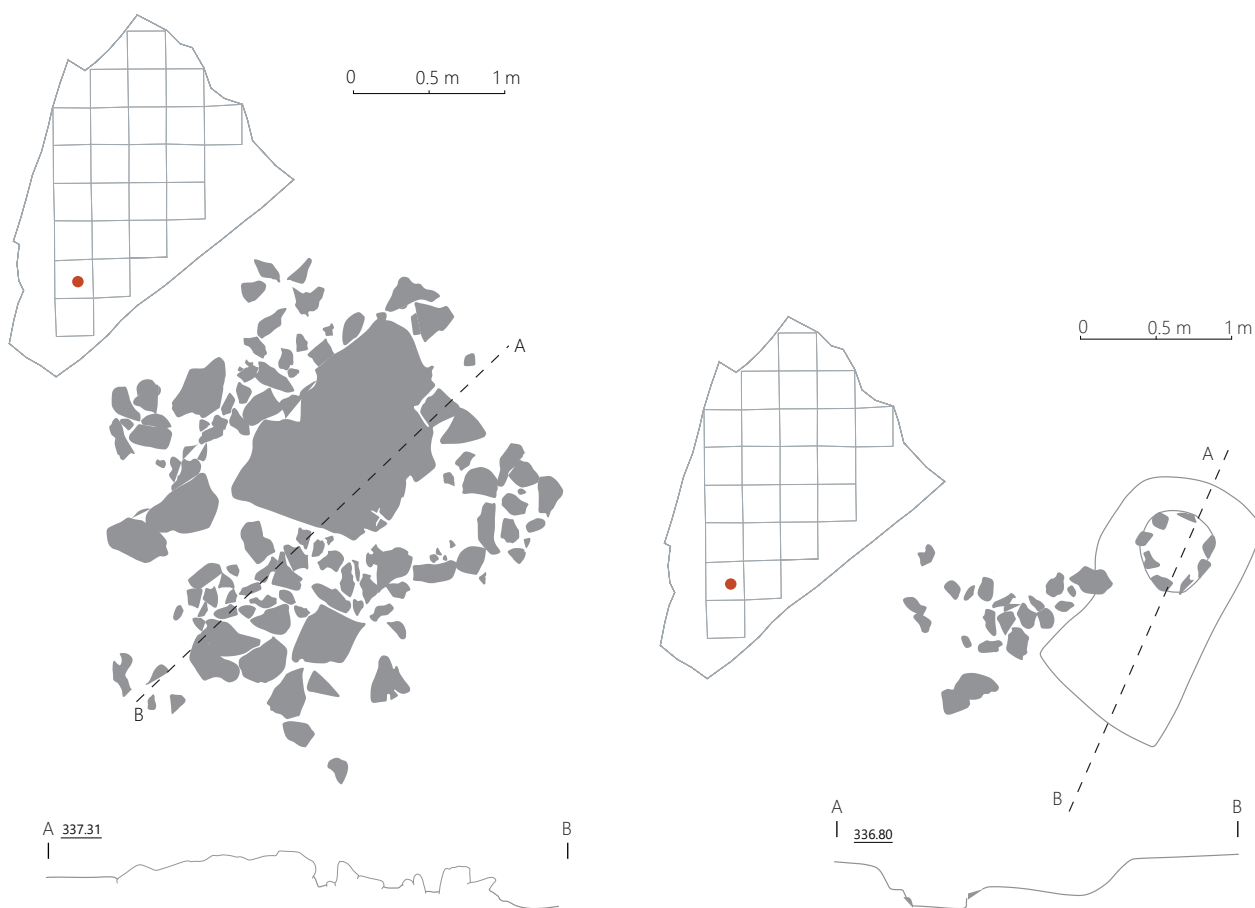
Grob 34b, kv. 19, SE 170–SE 176

Velika pravokotna grobna parcela (SE 170), ki je imela približno na sredini večji kamen iz apnenca in po površini okoli njega naložene manjše apnenčeve lomljence (SE 171) za označevanje grobne parcele. Grobna jama pravokotne oblike (SE 172) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Obdana je bila s kamnitim vencem apnenčastih lomljencev (SE 173). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 174), močno zmešano z žganinsko plastjo (SE 175) in fragmentiranimi pridatki (SE 176).

Dimenzije vkopa: 356 × 305 × 35 cm.

Datacija: 2. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: mlada odrasla oseba, morda ženskega spola. Skromna obraba zob kaže na mlajšo odraslo osebo, ocena spola je nezanesljiva, saj temelji le na gracilnosti kosti.

Grobni inventar

Kovina		Keramika											
Železo		Amfora		Namizna								Kuhinjska	
		A1?		N2b		N3a		N4b		N5a		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
2	73 g	13	234 g	43	245 g	4	65 g	6	939 g	8	35 g	32	45 g

Keramika

239 Grob 34, kv. 19, SE 176

Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje sklede. Na zunanji strani ostanki rdečega premaza. Faktura N2b. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/7), barva premaza rdeča (2.5YR 4/6). Vel. 10,5 × 5,3 cm, t. 235 g, št. odl. 33.

240 Grob 34, kv. 19, SE 176

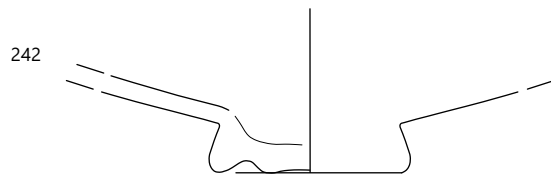
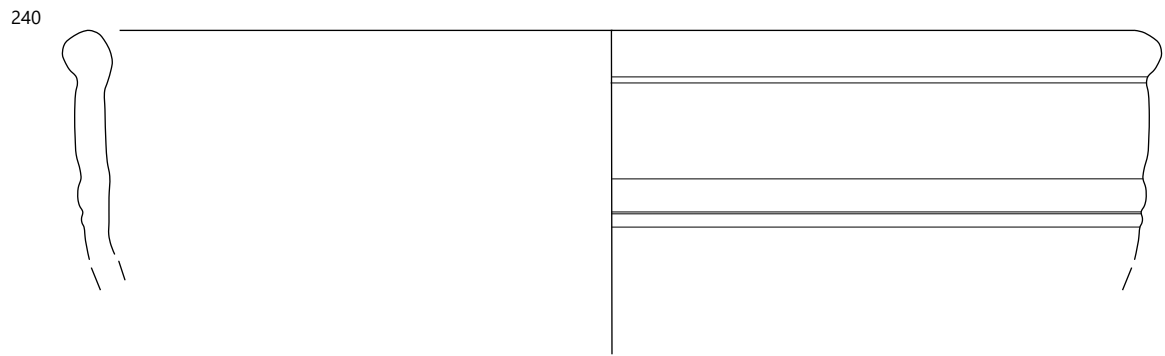
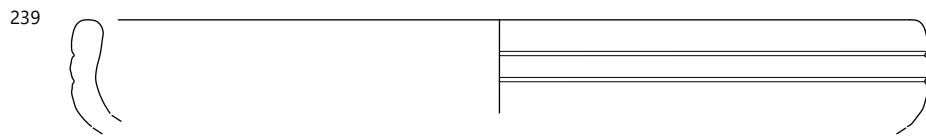
Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje sklede. Okras dveh horizontalnih kanelur na ostenju. Faktura N4b. Barva površine zelo temno siva (GLE Y1 3/N), barva loma svetlo rjavosiva (10YR 6/2). Rek. pr. u. 27,6 cm, ohr. v. 6 cm, t. 939 g, št. odl. 6.

241 Grob 34, kv. 19, SE 176

Poškodovano ostenje odprte posode, verjetno sklede. Faktura N3a. Barva loma je svetlo siva (10YR 7/2), barva površine zelo temno siva (GLE Y1 3/N). Vel. 9,4 × 4,3 cm, t. 65 g, št. odl. 4.

242 Grob 34, kv. 19, SE 176

Poškodovano prstanasto dno in ostenje posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 5,0 cm, ohr. v. 2,6 cm, t. 35 g, št. odl. 8.

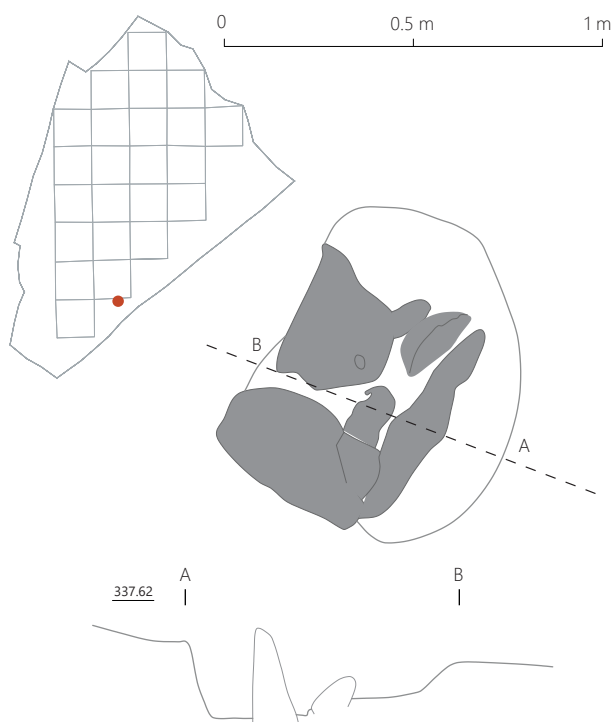
Grob 35, kv. 18a, SE 177, SE 178, SE 179, SE 180, SE 181

Ovalna grobna jama (SE 177) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 178), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 179) in fragmentiranimi pridatki (SE 181). Med polnilo so bili pridani manjši apnenčevi lomljenci (SE 180).

Dimenzije vkopa: 87 × 70 × 37 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: morda otrok, nedoločljivega spola, kosti so zelo slabo ohranjene.

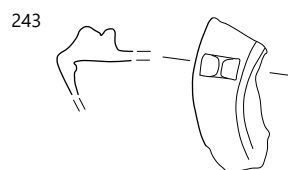
Grobni inventar

Keramika				Kovina	
Namizna		Oljenka		Železo	
N5a		O1			
t.	št.	t.	št.	t.	št.
5 g	6	10 g	15	1 g	1

Keramika

243 Grob 35, kv. 18a, SE 181

Ramena oljenke. Faktura O1. Barva površine in loma je svetlo rdeča (2.5R 6/8). Vel. 4,1 × 2,1 cm, t. 7 g, št. odl. 5.

☞ Grob 35, SE 181; merilo 1 : 2.

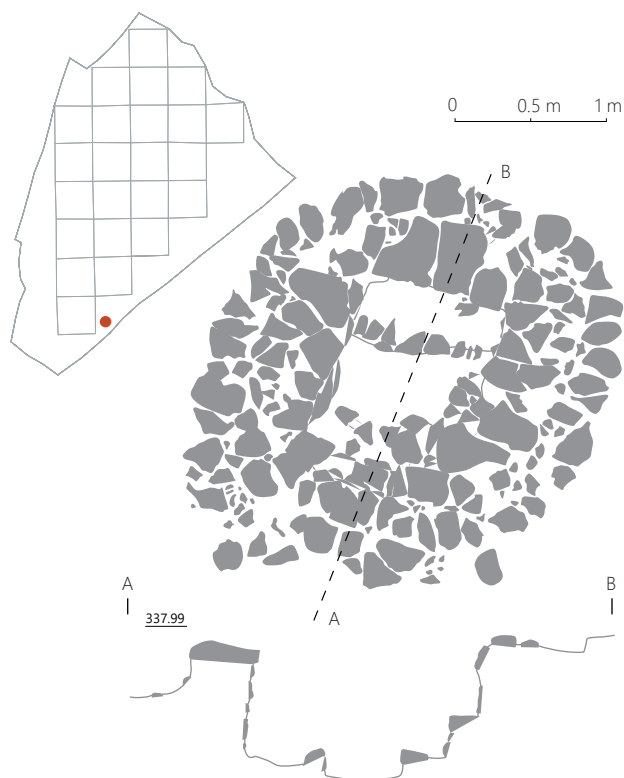
Grob 36, kv. 18a, SE 182, SE 183, SE 184, SE 185, SE 186, SE 187

Nepravilna jama okrogle oblike (SE 182) za grobno strukturo (SE 183) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Grobna konstrukcija ovalne oblike je bila zgrajena iz 11 vrst kamnov. V njeni notranjosti je bila narejena pravokotna odprtina, velika 120 × 100 cm. Stene zunanje konstrukcije (SE 183) so bile debele do 80 cm. Pri zidavi so zlasti za temelje uporabljali malto kot vezi-vo. V notranjosti groba je bila iz apnenčevih lomljencev narejena polica (SE 186), zapolnjena z žganinsko plastjo. Grobnica je bila zapolnjena s temno ilovico (SE 184), med katero je bila predvsem proti dnu mešana žganina (SE 185). V slednji so ležali fragmentirani pridatki (SE 187).

Dimenzije vkopa: 320 × 270 × 90 cm.

Datacija: prva polovica 3. stoletja n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola, stara več kot 30 let.

Grobni inventar

Kovina				Steklo	
Bakrova zlitina		Železo			
št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	6 g	1	1 g	7	8 g

Keramika														Prežgana glina	
Oljenka		Namizna						Namizna				Kuhinjska			
O2a		RK2		N2a		N2b		N4b		N6a		KK1			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
7	45 g	12	12 g	4	5 g	1	2 g	3	34 g	6	59 g	8	30 g	7	5 g

Kovina

244 Grob 36, kv. 18a, SE 187

Navoj fibule; bakrova zlitina, močno korodirana; dl. 0,6 cm, ohr. š. 1,0 cm, v. 0,8 cm, t. 6 g, št. odl. 1.

245 Grob 36, kv. 18a, SE 187

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,5 × 0,1 cm, dl. 0,7 cm, t. manj kot 1 g.

246 Grob 36, kv. 18a, SE 187

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stebлом kvadratnega preseka. T. manj kot 1 g.

Steklo

247 Grob 36, kv. 18a, SE 187

Odlomki v ognju poškodovanega predmeta iz naravno obarvanega stekla. Vel. 3,6 × 3,0 cm, t. 8 g, št. odl. 7.

Keramika

248 Grob 36, kv. 18a, SE 187

Poškodovano rame, dno in nosek oljenke. Žig neberljiv. Nosek ožgan. Faktura O2a. Barva loma svetlo rdeča (2.5YR 6/8), barva površine rdeča (2.5YR 5/8). Ohr. v. 3,5 cm, pr. diska 7,5 cm, t. 45 g, št. odl. 7.

249 Grob 36, kv. 18a, SE 187

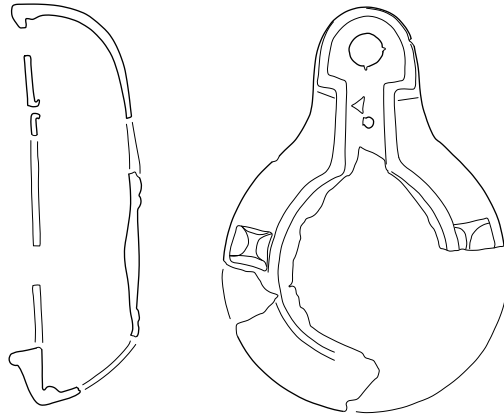
Odlomki zaobljenega ustja, narebrenega vratu in ostenja čaše. Barbotinast okras v obliki križev in podkev. Faktura RK. Barva loma rožnata (5YR 8/4), barva premaza pretežno rumenordeča (5YR 5/8). Rek. pr. u. 5,9 cm, t. 12 g, št. odl. 12.

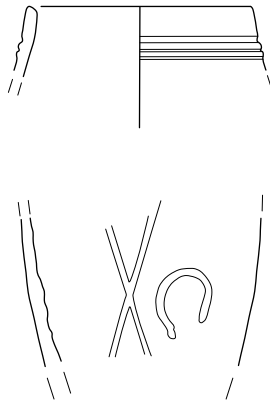
250 Grob 36, kv. 18a, SE 187

Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje sklede. Dve vzporedni horizontalni kaneluri pod ustjem. Faktura N6. Barva loma in površine rdečerjava (5YR 7/8). Rek. pr. u. 18,8 cm, ohr. v. 5,9 cm, t. 59 g, št. odl. 6.

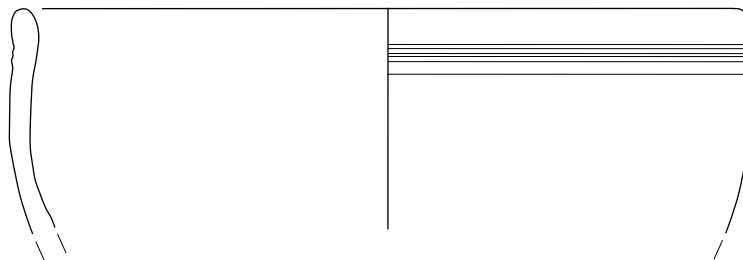
248

249

250

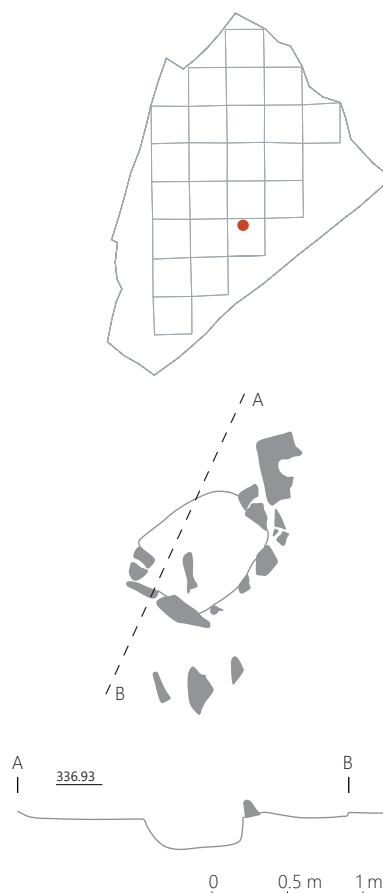
☛ Grob 36, SE 187; merilo 1 : 2.

Grob 37, kv. 6, SE 188, SE 189, SE 190, SE 191, SE 192

Ovalna grobna jama (SE 188) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2) in je bila na vrhu obložena z apnenčevimi lomljenci (SE 189). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 190), močno zmešano z žganinsko plastjo (SE 191) in fragmentiranimi pri-
datki (SE 192).

Dimenzije vkopa: 150 × 80 × 31 cm.

Datacija: 2. stoletje n. št.

Grobni inventar

Keramika													
Oljenke				Namizna									
O2a		O3a		N1a		N2a		N3a		N4a		N5a	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	2 g	2	1 g	3	5 g	43	169 g	25	70 g	2	42 g	68	265 g

Keramika								Prežgana glina	
Namizno-kuhinjska				Kuhinjska					
Nka		NKb		KK1		KK2			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
27	318 g	1	9 g	23	66 g	9	27 g	83	209 g

Keramika

251 Grob 37, kv. 6, SE 192

Močno poškodovano dno pečatne oljenke. Viden žig *VERI* s piko v krogu. Faktura O2a. Barva površine in loma svetlo rdeča (2.5YR 6/6). Vel. 2,7 × 2,8 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

252 Grob 37, kv. 6, SE 192

Močno poškodovana ramena in ostenje volutne oljenke. Faktura O3a. Barva površine in loma rdečerumena (7.5YR 7/6). Vel. 2,7 × 1,2 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 2.

253 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovan narebren vrat čaše. Faktura N3. Vel. 3,1 × 2,0 cm, t. 3 g, št. odl. 1.

254 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovan narebren vrat čaše. Faktura N3a. Vel. 1,8 × 1,5 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

255 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano zaobljeno ustje in narebren vrat čaše. Faktura N1a. Vel. 1,8 × 2,0 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

256 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano zaobljeno ustje in narebren vrat čaše. Faktura N3a. Rek. pr. u. 7,6 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

257 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (7.5YR 7/6). Rek. pr. u. 9,4 cm, ohr. v. 1,4 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

258 Grob 37, kv. 6, SE 192

Močno poškodovano trikotno ustje in ostenje čaše. Faktura N2a. Barva površine in loma svetlo rdeča (2.5YR 6/8). Rek. pr. u. 11,7 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 25 g, št. odl. 7.

259 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N1b, prežgano. Rek. pr. u. 13,0 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

260 Grob 37, kv. 6, SE 192

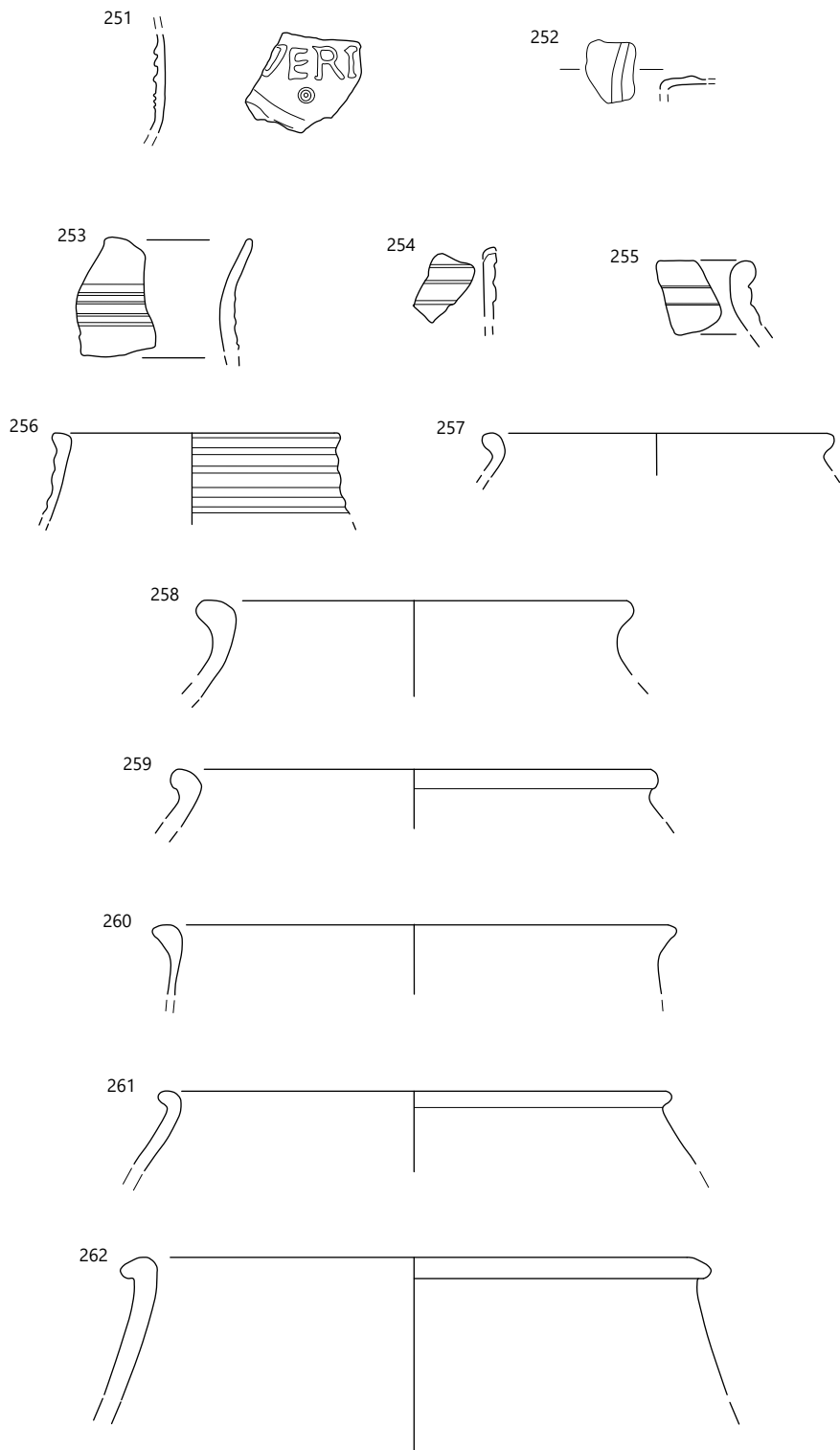
Poškodovano izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N5a. Rek. pr. u. 15 cm, ohr. v. 1,9 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

261 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N1, prežgano. Barva površine in loma rdečerumena (7.5YR 6/6). Rek. pr. u. 13,8 cm, ohr. v. 2,2 cm, t. 3 g, št. odl. 1.

262 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N5a. Rek. pr. u. 13 cm, ohr. v. 3,8 cm, t. 191 g, št. odl. 2.

⋮ Grob 37, SE 192; merilo 1 : 2.

263 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano izvihano trikotno ustje posode. Faktura N3a, prežgano. Rek. pr. u. 15,2 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 3 g, št. odl. 1.

264 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovan krožnik z izvihanim ustjem. Faktura NKa. Ustje ni bilo dovolj ohranjeno za rekonstrukcijo. Ohr. v. 2,3 cm, t. 3 g, št. odl. 1.

265 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano uvihano ustje krožnika. Faktura KK2, prežgano. Rek. pr. 18,7 cm, ohr. v. 1,4 cm, t. 1 g, št. odl. 1.

266 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano izvihano ustje sklede. Faktura N1a. Barva površine in barva loma svetlo rjava (7.5YR 6/3 površina in 7.5YR 6/4 lom). Rek. pr. u. 20,6 cm, ohr. v. 0,7 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

267 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano izvihano ustje sklede. Faktura N1a. Rek. pr. u. 17,4 cm, ohr. v. 0,8 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

268 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovan krožnik z upognjenim ustjem. Faktura NKa. Rek. pr. u. 19,8 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 9 g, št. odl. 1.

269 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovan krožnik z upognjenim ustjem in ravnim dnom. Faktura NKa. Rek. pr. u. 16 cm, v. 3 cm, t. 13 g, št. odl. 1.

270 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano uvihano ustje krožnika z ravnim dnom. Faktura NKa. Rek. pr. u. 13 cm, v. 3,0 cm, t. 15 g, št. odl. 4.

271 Grob 37, kv. 6, SE 192

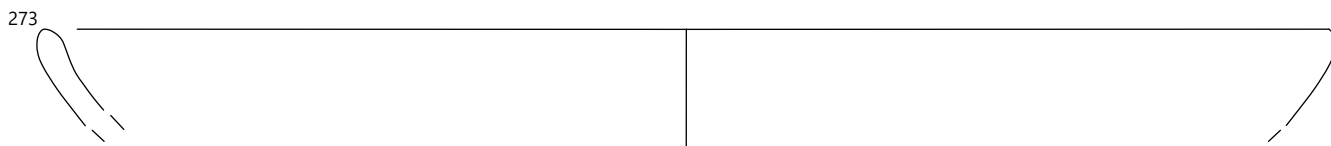
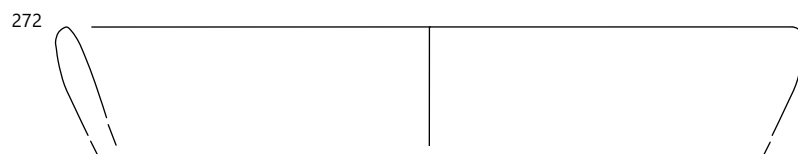
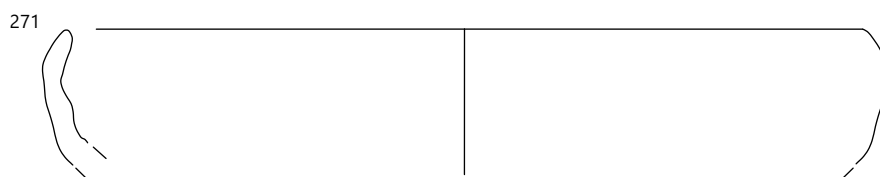
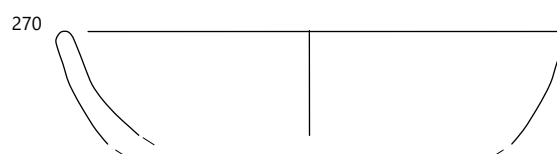
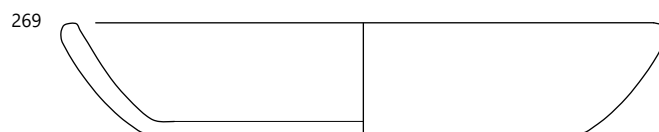
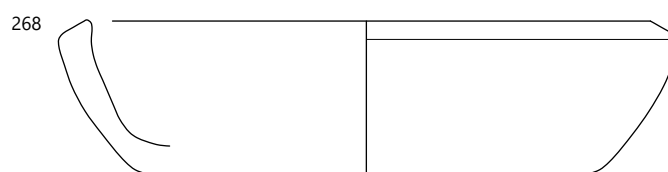
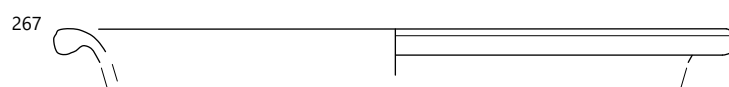
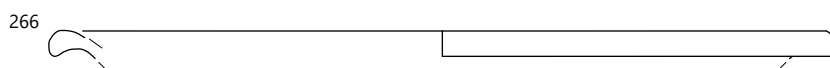
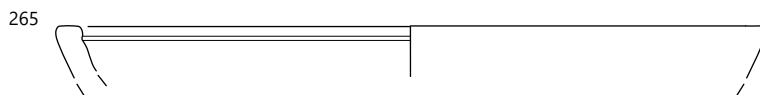
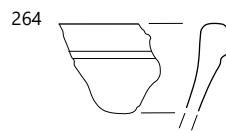
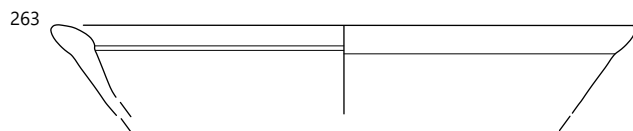
Poškodovano uvihano ustje krožnika. Faktura KK2, prežgano. Rek. pr. 21 cm, ohr. v. 3,6 cm, t. 17 g, št. odl. 5.

272 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano uvihano ustje krožnika. Faktura KK2, prežgano. Rek. pr. 19,8 cm, ohr. v. 2,8 cm, t. 3 g, št. odl. 1.

273 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano ustje krožnika. Faktura NKa. Rek. pr. u. 34 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 9 g, št. odl. 1.

⋮ Grob 37, SE 192; merilo 1 : 2.

274 Grob 37, kv. 6, SE 192

Močno poškodovano ravno dno, rame in ročaj vrča. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/8). Rek. pr. dna 7,8 cm, ohr. v. dna 4,4 cm, t. 83 g, št. odl. 4.

275 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano prstanasto dno krožnika. Faktura NKa. Rek. pr. 7,6 cm, ohr. v. 1,1 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

276 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano prstanasto dno posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 8,8 cm, ohr. v. 1,6 cm, t. 15 g, št. odl. 1.

277 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano upognjeno dno posode, verjetno čaše. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. dna 6,2 cm, ohr. v. 1,0 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

278 Grob 37, kv. 6, SE 192

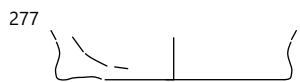
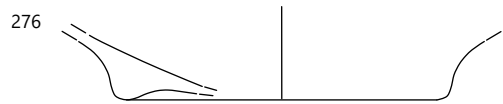
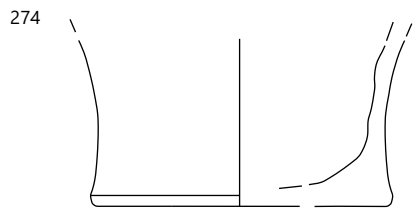
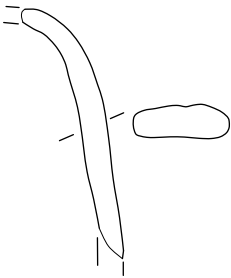
Poškodovano ravno dno posode, verjetno čaše. Faktura N5a. Rek. pr. dna 7,4 cm, ohr. v. 1,1 cm, t. 1 g, št. odl. 1.

279 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano ravno dno krožnika in ostenja. Faktura NKa. Rek. pr. dna 15,8 cm, ohr. v. 1,2 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

280 Grob 37, kv. 6, SE 192

Poškodovano ravno dno krožnika in ostenje. Faktura NKa. Rek. pr. dna 28 cm, ohr. v. 1,5 cm, t. 11 g, št. odl. 1.

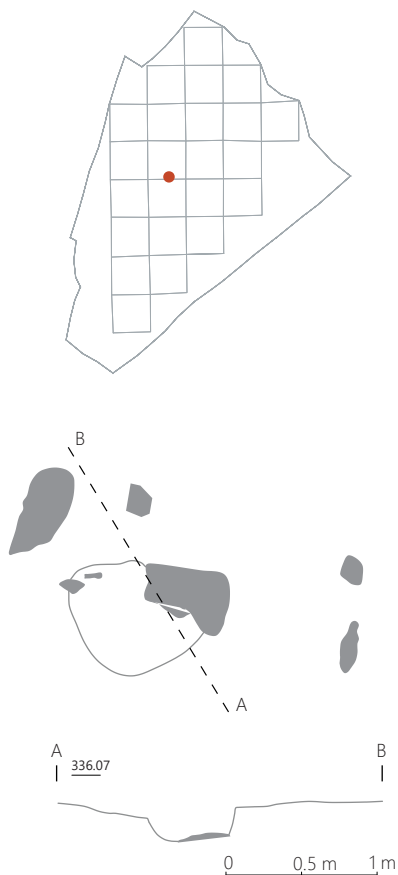
Grob 38, kv. 15, 16, SE 193, SE 194, SE 195, SE 196

Ovalna grobna jama (SE 193) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 194), močno pomešano z žganinsko plastjo (SE 195), fragmentiranimi pridatki (SE 196) in vidnejšimi odlomki ožganih dolgih kosti. Med polnilo so bili pridani manjši apnenčevi lomljenci (SE 180).

Dimenzije vkopa: 110 × 100 × 22 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: Morda otrok, nedoločljivega spola, kosti so zelo slabo ohranjene.

Grobni inventar

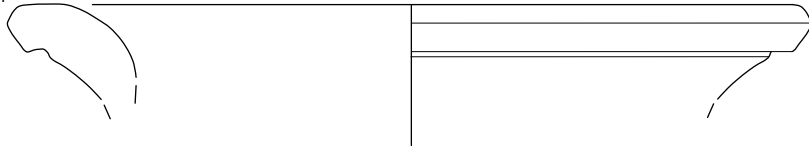
Keramika			
Namizna		Kuhinjska	
N1		KK1	
št.	t.	št.	t.
2	2 g	7	29 g

Keramika

281 Grob 38, kv. 15, 16, SE 196

Odlomek ustja lonca. Faktura KK1. Rek. pr. u. 20,4 cm, ohr. v. 3,7 cm, t. 24 g, št. odl. 1.

281

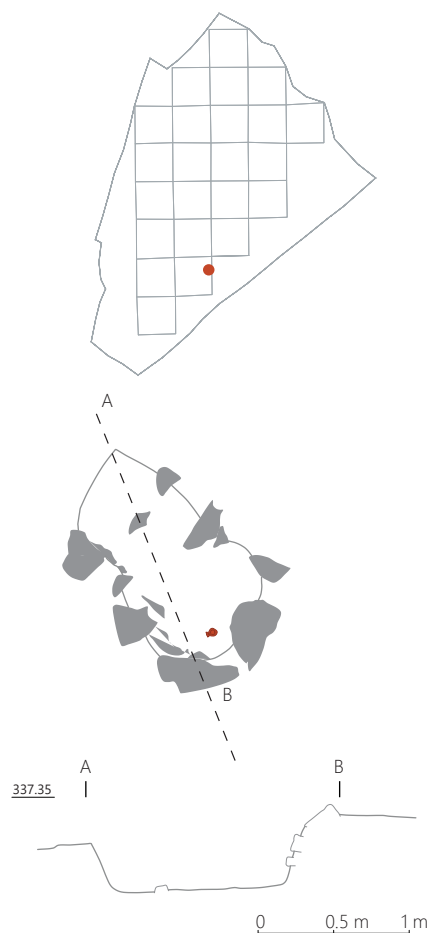

Grob 39, kv. 6a, 18, SE 197, SE 198, SE 199, SE 200, SE 201, SE 202

Ovalna grobna jama (SE 197) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2) in je bila na vrhu obložena z apnenčevimi lomljenci (SE 199). Jama je bila pokrita z apnenčasto skalo velikosti 77 × 60 × 37 cm. Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 200), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 201) in fragmentiranimi prdatki (SE 202).

Dimenzije vkopa: 160 × 115 × 60 cm.

Datacija: problematična datacija – oljenka in vrček datirata grob v 1. stoletje n. št., ustje lonca z vrezi pa v 3. stoletje n. št. (ustje je bilo najverjetneje sekundarno primešano v polnilo).

Grobni inventar

Keramika															
Oljenki				Namizna										Kuhinjska	
O1a		O3a		N1a		N2a		N2b		N4a		N5a		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
3	1 g	74	38 g	13	15 g	257	1194 g	25	254 g	4	75 g	7	7 g	15	33 g

Keramika

282 Grob 39, kv. 6a, SE 202

Močno poškodovana volutna oljenka z reliefom tragične maske in *cornucopia*. Faktura O3a. Barva loma in površine rdečerumena (7.5YR 7/6). T. 38 g, št. odl. 74.

283 Grob 39, kv. 6a, SE 202

Navpično zaobljeno ustje in narebren vrat čaše ali majhne vaze. Faktura N1, prežgano. Rek. pr. u. 6 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 7 g, št. odl. 10.

284 Grob 39, kv. 6a, SE 202

Izvihano ustje čaše. Faktura N6. Barva površine in loma rdečerumena (7.5YR 6/6). Rek. pr. u. 11 cm, ohr. v. 1,7 cm, t. 8 g, št. odl. 3.

285 Grob 39, kv. 6a, SE 202

Narebreno izvihano ustje in deli ostenja vaze. Faktura N2b. Barva loma in površine svetlo rdeča (2.5YR 6/8), barva premaza rdeča (10R 4/8). Rek. pr. u. 10,6 cm, ohr. v. 3,3 cm, t. 254 g, št. odl. 25. Datacija: 3. stoletje n. št.

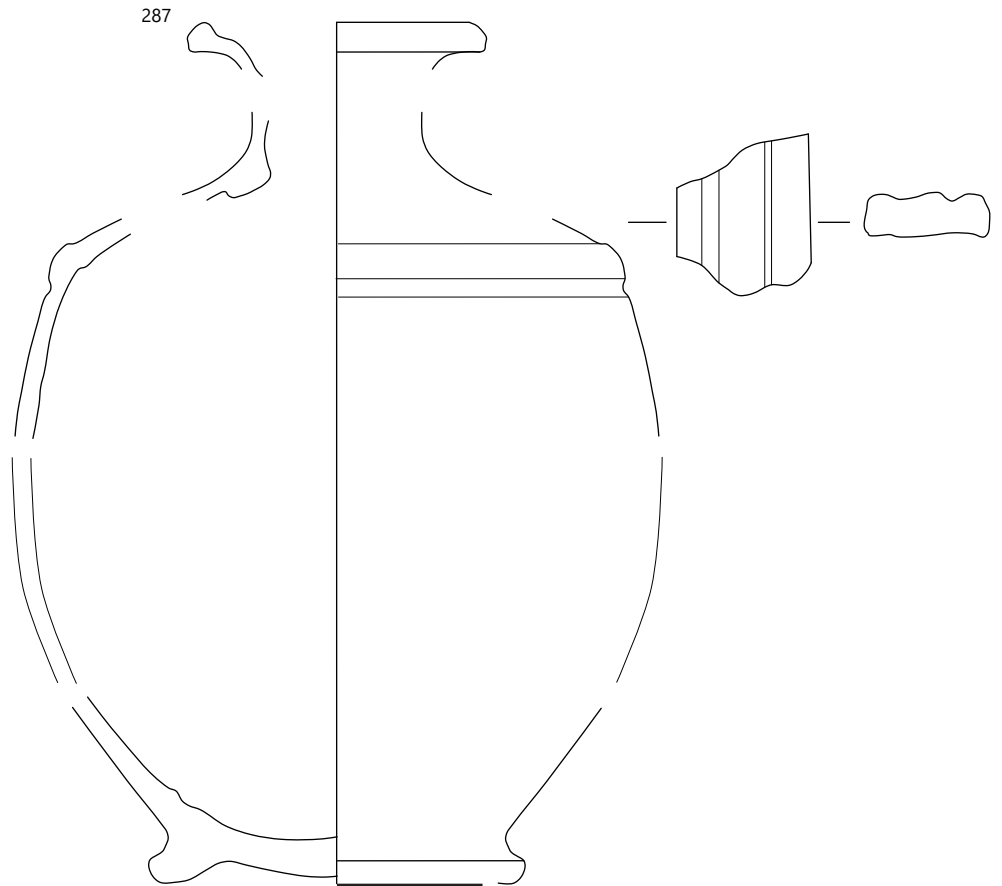
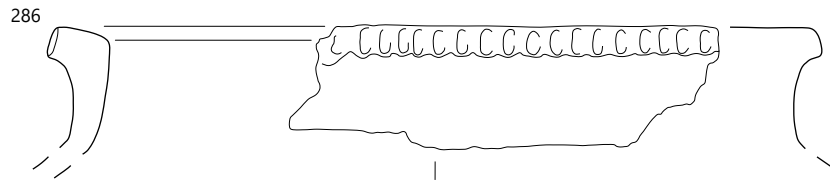
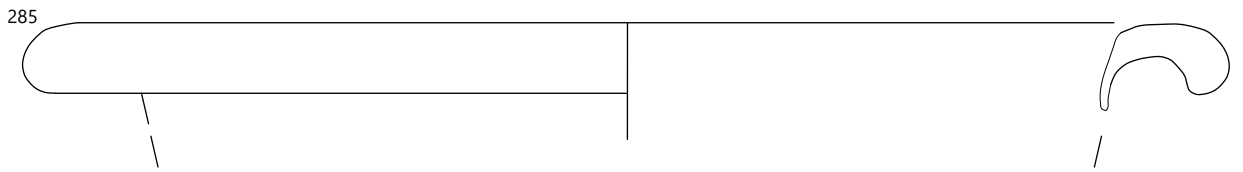
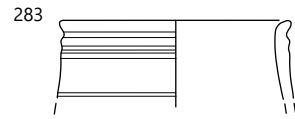
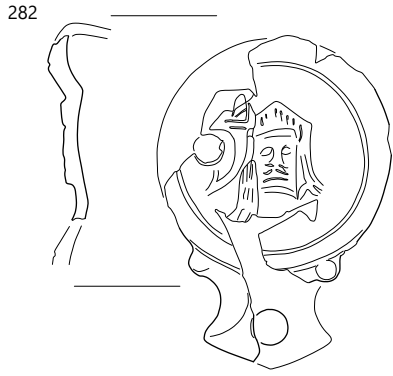

286 Grob 39, kv. 6a, SE 202

Izvihano ustje sklede. Faktura N4a. Barva površine temno siva (7.5YR 4/1), barva loma rdečerjava (7.5YR 7/6). Rek. pr. u. 30,8 cm, ohr. v. 2,4 cm, t. 50 g, št. odl. 2.

287 Grob 39, kv. 6a, SE 202

Poškodovano ostenje, prstanasto dno in ročaj enoročajnega vrča. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. u. 7 cm, pr. dna 9,3 cm, t. 1173 g, št. odl. 248.

Grob 40b, kv. 19a, SE 208 SE 209, SE 210, SE 211

Manjša okrogla grobna jama (SE 208) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Ležala je pod grobom 40. Medsebojni odnos med njima ni popolnoma jassen; morda gre za isti grob ali pa za dva groba na istem mestu. Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 209), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 210) in fragmentiranimi pridatki (SE 211).

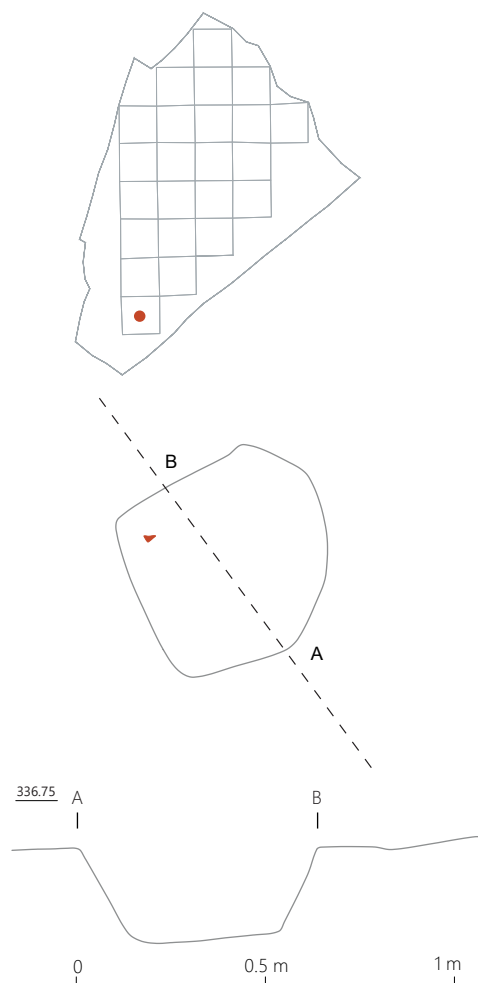
Dimenzije vkopa: 55 × 29 × 19 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Antropološki podatki: najstnik ali mlada odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Prežgana glina	
št.	t.
25	15 g

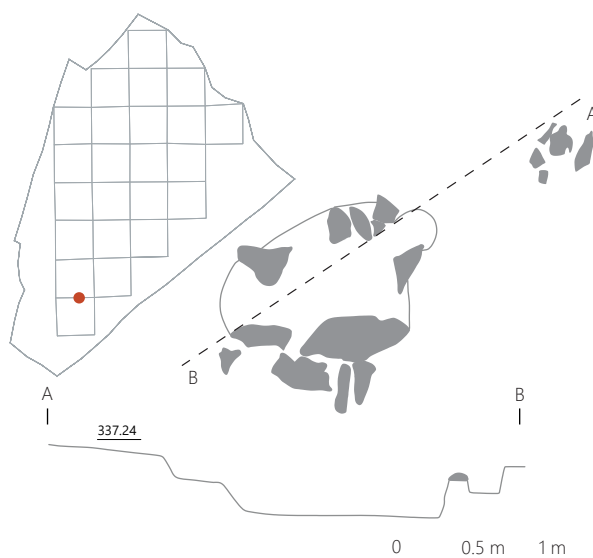

Grob 40, kv. 19a, SE 203, SE 204, SE 205, SE 206, SE 207

Ovalna grobna jama (SE 203) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2) in je bila na vrhu obložena z apnenčevimi lomljenci (SE 204). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 205), močno zmešano z žganinsko plastjo (SE 206) in fragmentiranimi pridatki (SE 207).

Dimenzije vkopa: 100 × 77 × 29 cm.

Datacija: prva polovica 3. stoletja n. št.

Grobni inventar

Keramika											
Namizna										Kuhinjska	
N2a		N2b		N3a		N4a		N5a		KK1	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
6	25 g	18	184 g	2	2 g	11	102 g	5	28 g	41	221 g

Keramika

288 Grob 40, kv. 19a, SE 207

Poškodovano ostenje in zaobljeno ustje sklede. Okras peresnega ornamenta med dvema kanelurama v dveh pasovih – pod ustjem in na prelomu ostenja. Faktura N4a. Rek. pr. u. 40 cm, ohr. v. 7,3 cm, t. 102 g, št. odl. 11.

289 Grob 40, kv. 19a, SE 207

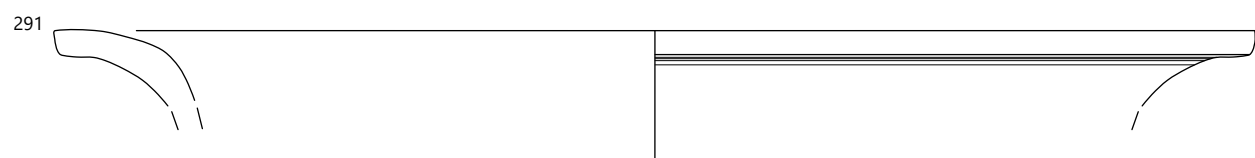
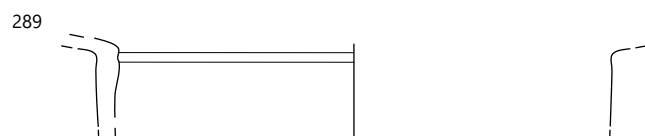
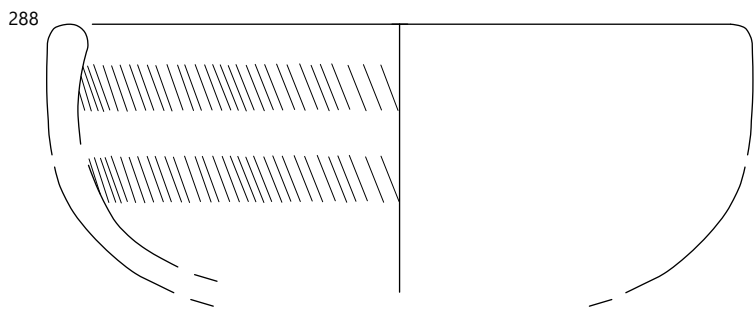
Poškodovana skleda z izvihanim ustjem. Okras vodoravne kanelure na ostenju. Na zunanji strani slabo vidni ostanki rdečega premaza. Faktura N2b. Vel. 8,8 × 6,6 cm, t. 184 g, št. odl. 18.

290 Grob 40, kv. 19a, SE 207

Poškodovano ostenje in prstanasto dno odprte posode. Na notranji strani je posoda ožgana. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. dna 7,6 cm, ohr. v. 0,9 cm, t. 63 g, št. odl. 15.

291 Grob 40, kv. 19a, SE 207

Poškodovano ostenje in izvihano ustje lonca. Vodoravno metličenje na zunanji in notranji strani. Faktura KK1. Rek. pr. u. 29 cm, t. 196 g, št. odl. 36.

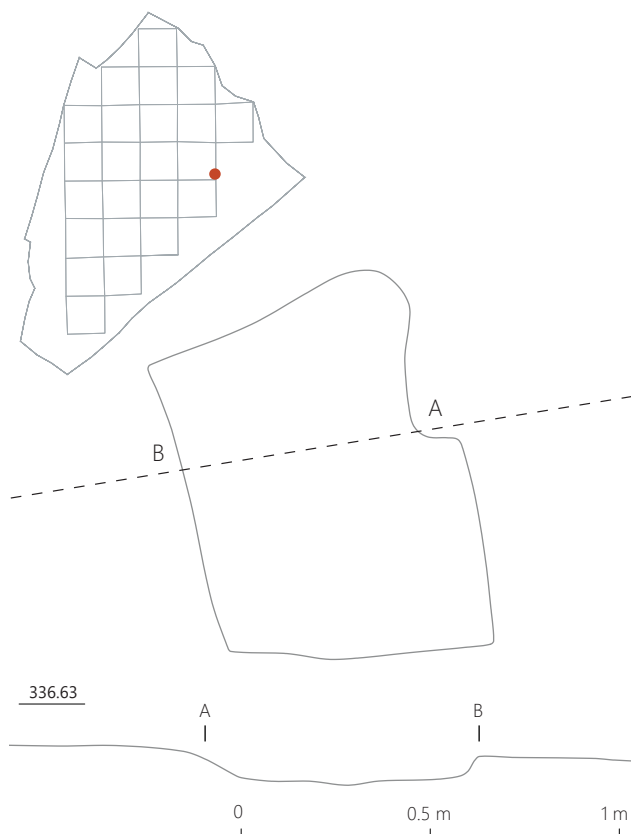
Grob 41, kv. 1, 4, SE 212, SE 213, SE 214, SE 215

Pravokotna grobna jama (SE 212) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 213), močno zmešano z žganinsko plastjo (SE 214) in fragmentiranimi pridatki (SE 215).

Dimenzije vkopa: 100 × 85 × 9 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Antropološki podatki: morda mlajši otrok, nedoločljivega spola, kosti so zelo slabo ohranjene.

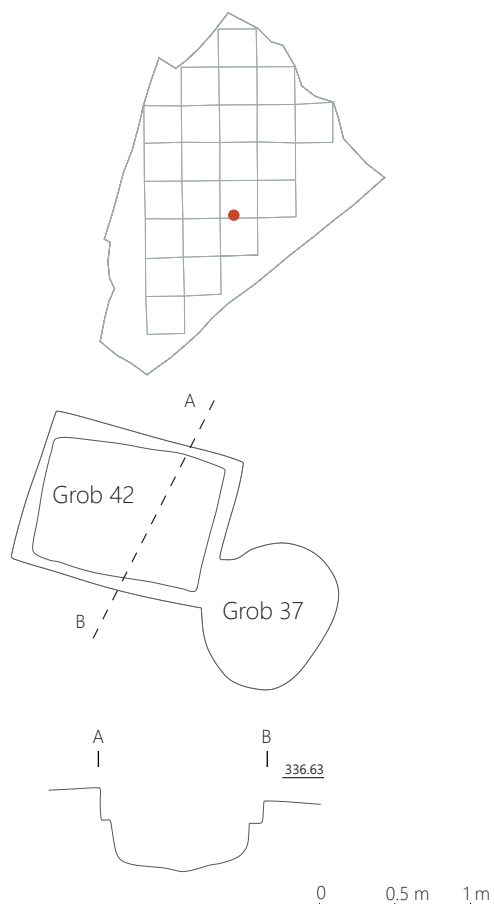

Grob 42, kv. 6, 7, SE 216, SE 217, SE 218, SE 219, SE 220

Pravokotna grobna jama (SE 216) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Ob robu vkopa je bila prežgana rdečerjava ilovica (SE 219). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 217), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 218) in fragmentiranimi pridatki (SE 220).

Dimenzije vkopa: 115 × 85 × 60 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Grobni inventar

Kovina				Prežgana glina	
Bakrova zlitina		Železo in steklena pasta			
št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	2 g	1	2 g	2	2 g

Kovina

292 Grob 42, kv. 6, 7, SE 220

Močno poškodovana glava in navoj fibule;
bakrova zlitina, korodirana;
vel. 2 × 1,5 × 0,6 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

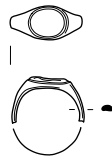

293 Grob 42, kv. 6, 7, SE 220

Poškodovan prstan z gemo in ledvičastim
presekom; korodirano železo in steklena
pasta; notranji pr. prstana 1,3 cm,
ohr. v. 1,5 cm, š. 1 cm, t. 2 g.

293

Grob 43, kv. 14, SE 221, SE 222, SE 223, SE 224

Ovalna grobna jama (SE 221) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 222), močno zmešano z žganinsko plastjo (SE 223) in fragmentiranimi pridatki (SE 224).

Dimenzije vkopa: 113 × 93 × 38 cm.

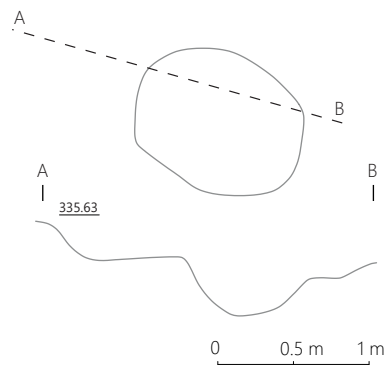
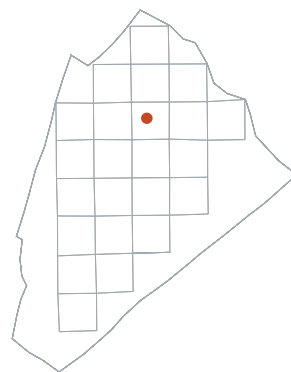
Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

V grobu ni bilo ohranjenih grobnih pridatkov, ampak le dva fragmenta keramike, verjetno v polnilu.

Keramika		Prežgana glina	
Drugo			
št.	t.	št.	t.
2	2 g	16	11 g

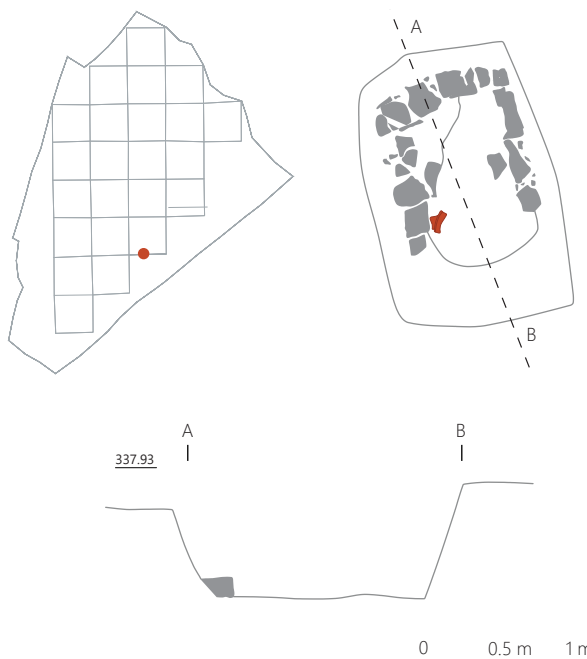
Grob 44, kv. 6, 6a, SE 225, SE 226, SE 227, SE 228, SE 229, SE 230

Grobna jama pravokotne oblike (SE 225) za konstrukcijo (SE 227) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Od konstrukcije (SE 227), narejene iz apnenčevih lomljencev, so bile ohranjene štiri vzporedne vrste kamnov. Pri zidavi so za vezi-vo uporabili malto. Konstrukcijo je pokrivala apnenčasta plošča (SE 226), velika 67 × 61 × 37 cm. Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 228), močno pomešano z žganinsko plastjo (SE 229) in fragmentiranimi pridatki (SE 230).

Dimenzije vkopa: 200 × 120 × 74 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št.

Antropološki podatki: v žganinski plasti ni bilo človeških kosti, le živalske.

Grobni inventar

Kovina				Steklo				Keramika								Prežgana glina			
Bakrova zlitina		Železo						Oljenka		Namizna				Kuhinjska					
								O3a		N1a		N3a		N5a		KK1			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
3	24 g	105	123 g	15	10 g	10	8 g	204	957 g	2	4 g	2	3 g	17	196 g	33	193 g		

Kovina

294 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Fibula; bakrova zlitina, korodirana; dl. 7,1 cm, š. 2,4 cm, v. 2,8 cm, t. 20 g.

295 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Močno poškodovana noga fibule; bakrova zlitina, korodirana; dl. 3,1 cm, š. 0,6 cm, v. 0,6 cm, t. 4 g, št. odl. 2.

296 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Novец; bakrova zlitina. Nedoločljiv, as, 1.–2. st., Rom, RIC ?.

297 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Žebelj z nepravilno glavico in stebrom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,5 × 2,5 cm, dl. 6,2 cm, t. 7 g.

298 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Žebelj z okroglo glavico in stebrom kvadratnega preseka, konica odlomljena; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,7 × 2,0 cm, dl. 4,3 cm, t. 10 g.

299 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Vsaj en žebelj s sploščeno glavico; korodirano železo; t. 2 g.

300 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

102 žblja s piramidalno glavico; korodirano železo; skupna teža 97 g.

Steklo

301 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Odlomki ostenja posode zaprtega tipa, verjetno dno steklenice. Vel. 5 × 8,2 cm, db. 0,15 cm, t. 11 g, št. odl. 15.

Keramika

302 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Rame in dno volutne oljenke. Ohranjenih več odlomkov roba diska in dna. Faktura O3a. Barva loma in površine rdečerumena (7.5YR 7/8). Barva premaza rdečerjava (5YR 4/4). Db. odlomkov 0,1 cm, t. 8 g, št. odl. 10.

303 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Široko ustje in narebren vrat vaze. Faktura N1a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 7/8). Rek. pr. u. 14,2 cm, ohr. v. 3,7 cm, t. 216 g, št. odl. 7.

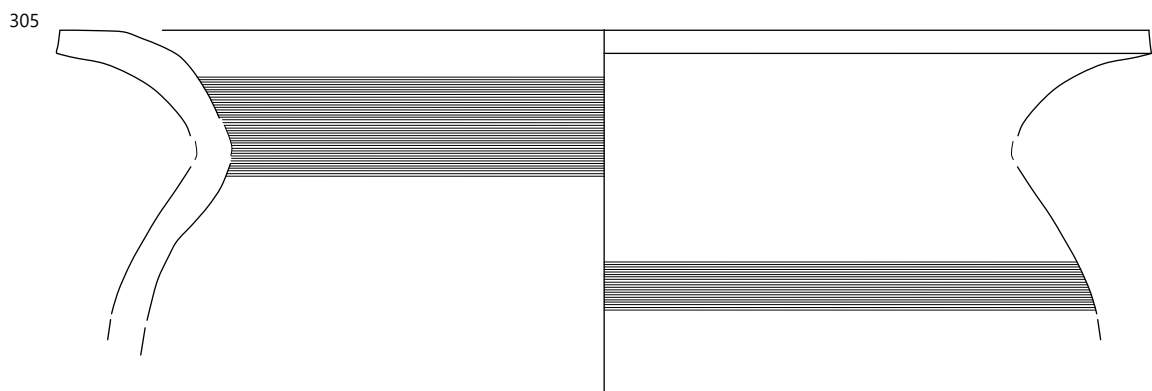
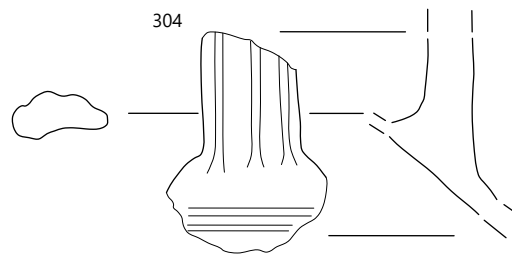
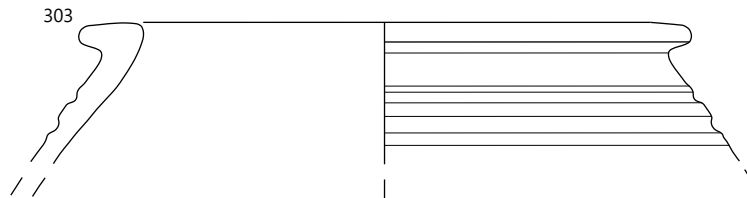
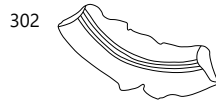
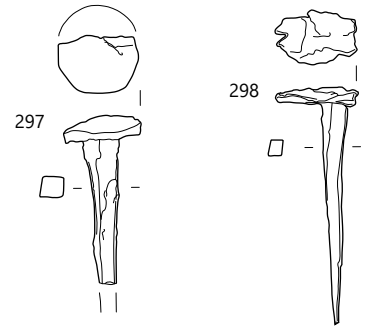
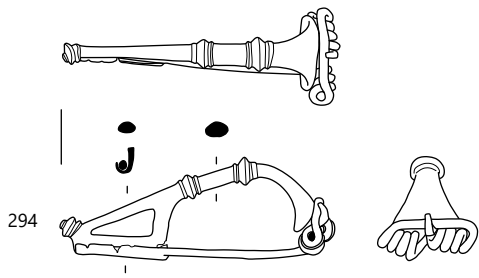
304 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Prstanasto dno, ostenje in ročaj vrča. Faktura N1. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 7/8). Rek. pr. dna 8 cm, ohr. v. 9,2 cm, t. 741 g, št. odl. 270.

305 Grob 44, kv. 6, 6a, SE 230

Poškodovano ustje in ostenje lonca ali žare. Lonec je okrašen s horizontalnim glavničanjem. Faktura KK1. Rek. pr. u. 29 cm, t. 196 g, št. odl. 17.

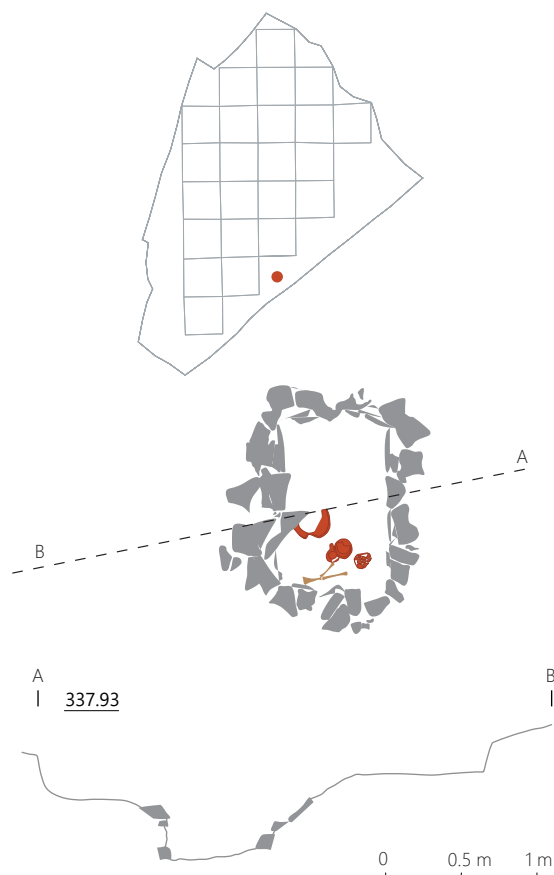
Grob 45, kv. 6a, SE 231, SE 232, SE 233, SE 234, SE 235, SE 236

Grobna jama pravokotne oblike (SE 231) za konstrukcijo (SE 233) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Pod apnenčevo skalo, ki predstavlja pokrov konstrukcije, je bila večina najdb (SE 232). Dimenzije skale so bile 69 × 60 × 23 cm. Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 234), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 235) in fragmentiranimi pridatki (SE 236).

Dimenzije vkopa: 160 × 120 × 54 cm.

Datacija: druga polovica 1. stoletja n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina		Keramika													
Bakrova zlitina		Oljenka		Namizna								Kuhinjska			
		O1		N0a		N1a		N2a		N4b		KK1		KK2	
št	t.	št	t.	št	t.	št	t.	št	t.	št	t.	št	t.	št	t.
1	<1 g	4	104 g	181	85 g	99	450 g	464	2050 g	5	2 g	22	72 g	7	14 g

Kovina

306 Grob 45, kv. 6a, SE 236

Noga fibule; bakrova zlitina, korodirana; dl. 2,4 cm, š. 0,7 cm, v. 0,8 cm, t. manj kot 1 g.

Keramika

307 Grob 45, kv. 6a, SE 236

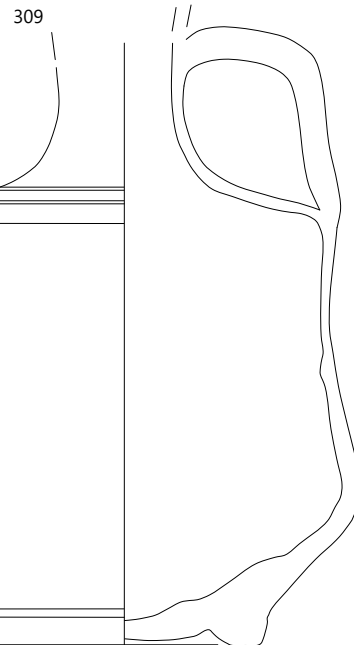
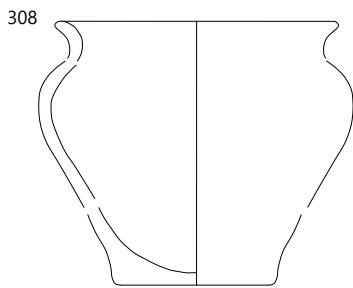
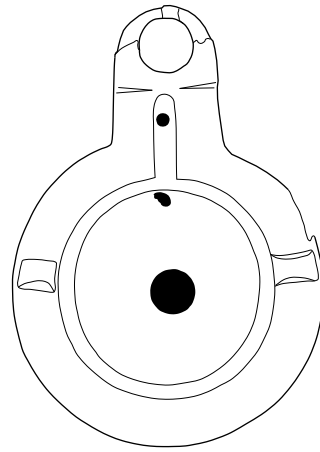
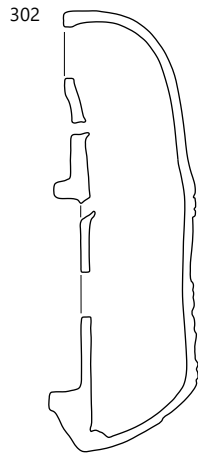
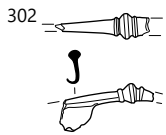
Pečatna oljenka z žigom *PHOETASPI* ♥. Nosek ožgan. Tip Loeschcke IXB. Faktura O2. Barva loma in površine rdeča (2.5YR 4/8). Dl. 12 cm, v. 4,1 cm, š. 8,0 cm, t. 104 g, št. odl. 40.

308 Grob 45, kv. 6a, SE 236

Močno poškodovana čaša z izvihanim ustjem in ravnim dnom. Faktura N0. Barva loma in površine rožnata (7.5YR 7/4). Rek. pr. u. 7,4 cm, rek. pr. dna 4,2 cm, t. 85 g, št. odl. 181.

309 Grob 45, kv. 6a, SE 236

Enoročajni vrček z izvihanim ustjem in prstanastim dnom. Faktura N1. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. dna 7,4 cm, ohr. v. 14,9 cm, t. 450 g, št. odl. 99.

310 Grob 45, kv. 6a, SE 236

Poškodovan dvoročajni vrč z razčlenjenima ročajema in prstanastim dnom. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 67/8). Rek. pr. dna 11,4 cm, ohr. v. 14,8 cm, t. 2050 g, št. odl. 464.

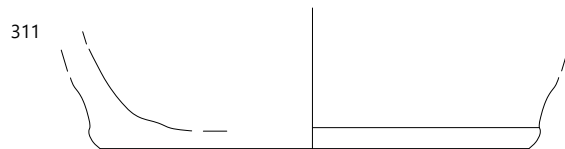
311 Grob 45, kv. 6a, SE 236

Ostenje posode iz grobe keramike, okrašeno z vtiskom nohta in vrezi. Faktura KK2. T. 14 g, št. odl. 7.

312 Grob 45, kv. 6a, SE 236

Dno in ostenje lonca. Faktura KK1. Rek. pr. dna 11,4 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 72 g, št. odl. 22.

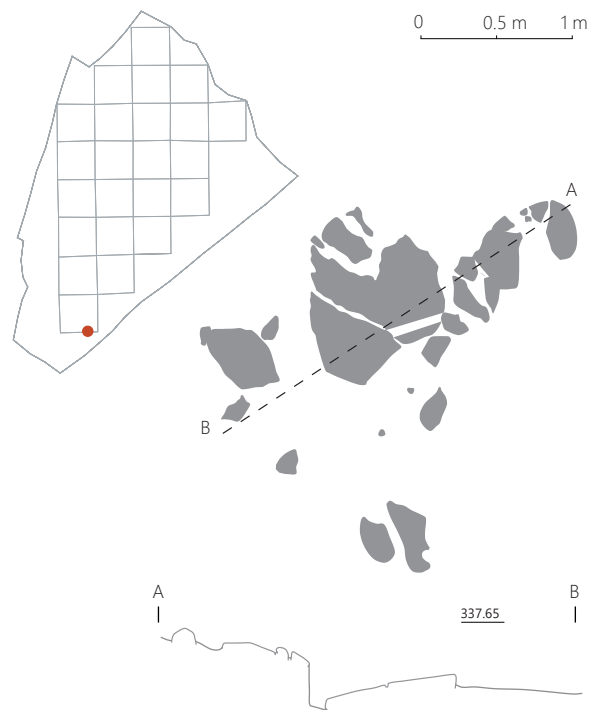
Grob 46, kv. 19a, 19b, SE 237, SE 238, SE 239

Grobna jama pravokotne oblike (SE 237) za konstrukcijo (SE 238) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Konstrukcija je bila uničena. Sestavljena je bila iz lomljencev, na površini je bila vidna samo še vzhodna linija lomljencev. Zelo rahla žganinska plast (SE 239) je bila brez najdb.

Dimenzije vkopa: 278 × 153 × 56 cm.

Datacija: nedoločljiva.

Antropološki podatki: Spol in starost nedoločljiva.

Grob 47, kv. 19b, SE 240, SE 241, SE 242

Slabo vidna grobna jama (SE 240) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). V njej je bila večja keramična posoda, ki je vsebovala ostanke žganine (SE 241), ki smo jih interpretirali kot polnilo groba 47. Posoda je stala na apnenčastemu lomljencu (SE 242), ki je služil kot podstavek.

Dimenzije vkopa: 89 × 86 × 42 cm.

Datacija: 1. do 2. stoletje n. št.

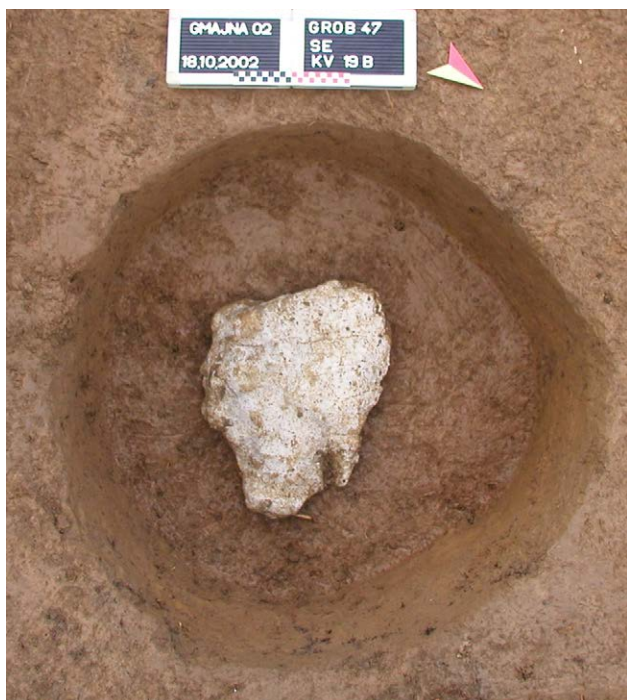
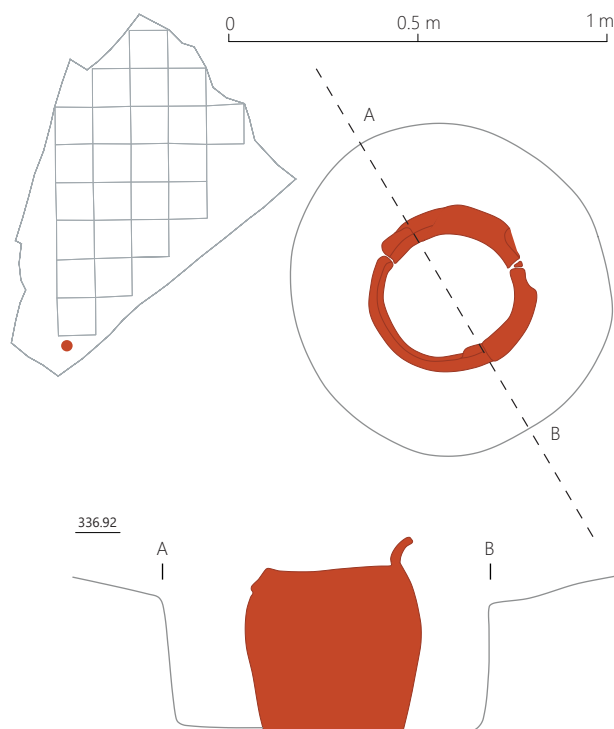
Antropološki podatki: odrasla oseba, morda ženskega spola. Ocena spola ni zanesljiva, saj temelji le na gracilnosti kosti.

Grobni inventar

Keramika									
Namizna				Kuhinjska				Drugo	
N3a		N5a		KK1		KK2			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	1 g	11	12 g	3	6 g	4	3 g	59	160 g

Keramika

Pitos, viden na fotografijah s terena, med gradivom manjka. V grobu je bil poleg njega najden tudi podolgovat deformiran predmet iz prežgane grobe keramike, morda steklenica.

Grob 48, kv. 19b, SE 4

Pri poznejših raziskavah se je pokazalo, da smo kot grob opredelili naravno strukturo kamnov – SE 4.

Grobni inventar

Keramika	
Namizna	
NK	
št.	t.
18	135 g

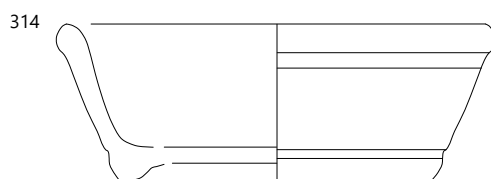
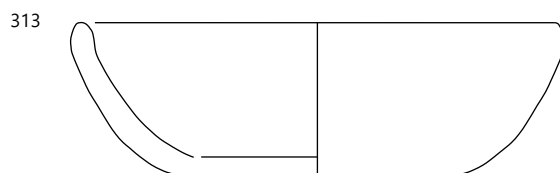
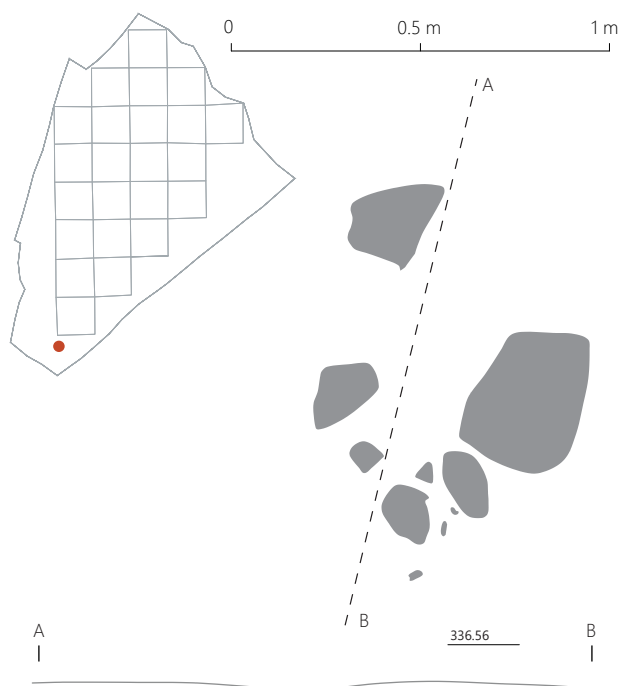
Keramika

313 Grob 48, kv. 19b, SE 4

Močno poškodovan krožnik z ravnim ustjem in ravnim dnom. Faktura NK. Rek. pr. u. 11,6 cm, v. 4,2 cm, t. 125 g, št. odl. 16.

314 Grob 48, kv. 19b, SE 4

Ravno zadebeljeno ustje, ostenje ter dno in noga močno poškodovane posode odprtega tipa, verjetno krožnika. Faktura NK. Rek. pr. u. 13,0 cm, v. 4,0 cm, t. 10 g, št. odl. 2.

⋮ Grob 48, SE 4; merilo 1 : 2.

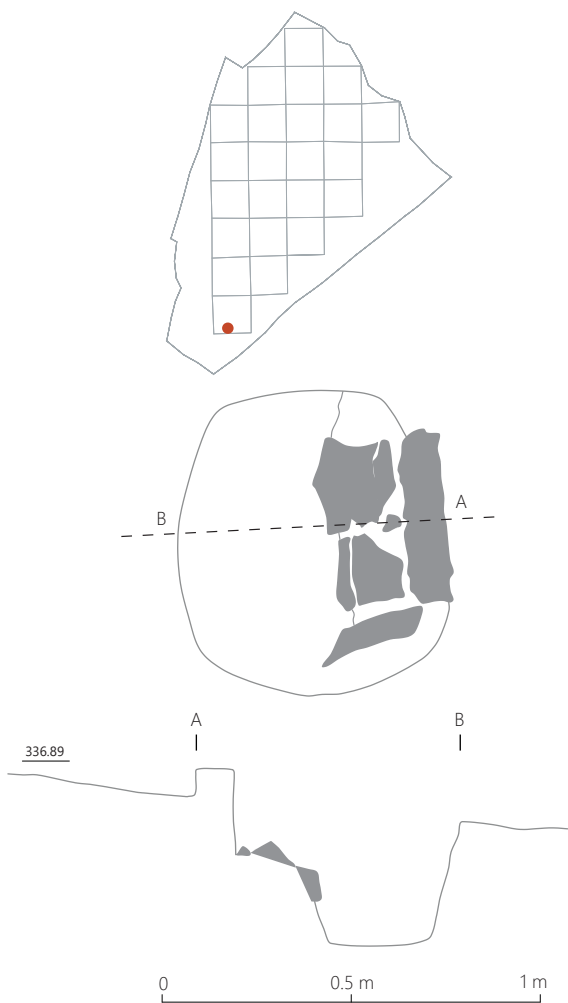
Grob 49, kv. 19a, SE 243, SE 242, SE 245, SE 246, SE 247

Grobna jama (SE 243) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2) in je bila na vrhu obložena z apnenčevimi lomljenci (SE 244). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 245), ki je bila močno zmešana z žganinsko plastjo (SE 246) in fragmentiranimi pri-datki (SE 247).

Dimenzije vkopa: 90 × 70 × 49 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba, morda moškega spola, stara več kot 30 let.

Grobni inventar

Kovina		Keramika							
Železo		Namizna						Namizno-kuhinjska	
		N2a		N3a		N5a		Nka	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
2	1 g	30	111 g	2	1 g	1	5 g	4	34 g

Kovina

315 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,5 × 0,1 cm, dl. 1,5 cm, t. manj kot 1 g.

316 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,5 × 0,1 cm, dl. 1,4 cm, t. manj kot 1 g.

317 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 1,5 cm, vel. glavice 0,5 × 0,1 cm, t. manj kot 1 g.

318 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Žebliček s sploščenim zgornjim delom in stblom kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 1,4 cm, vel. glavice 0,5 × 0,1 cm, t. manj kot 1 g.

Keramika

319 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Izvihano ustje in ostenje močno poškodovanega krožnika. Faktura NK, prežgano. Pr. u. 8,4 cm, ohr. v. 3,4 cm, t. 34 g, št. odl. 4.

320 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Rahlo vbočeno dno posode. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 7/6). Na notranji strani vidna spiralna sled prstov. Pr. dna 6,6 cm, ohr. v. 2,8 cm, t. 77 g, št. odl. 1.

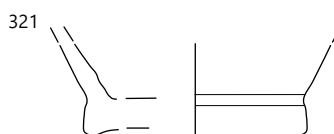
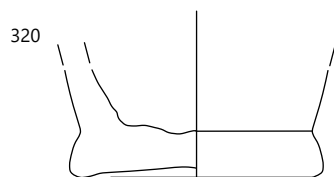
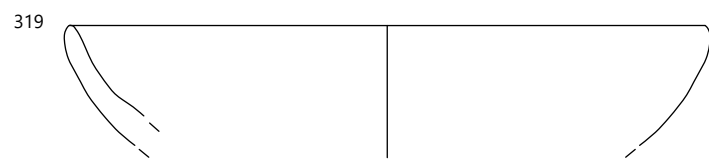
321 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Poškodovano dno z ostenjem posode. Faktura N5a. Rek. pr. dna 5,8 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

322 Grob 49, kv. 19b, SE 247

Slabo ohranjen keramičen predmet, morda dno lokalno izdelane oljenke. Faktura N2a. Barva površine in loma rdečerumena (5YR 7/6). T. 30 g, št. odl. 24.

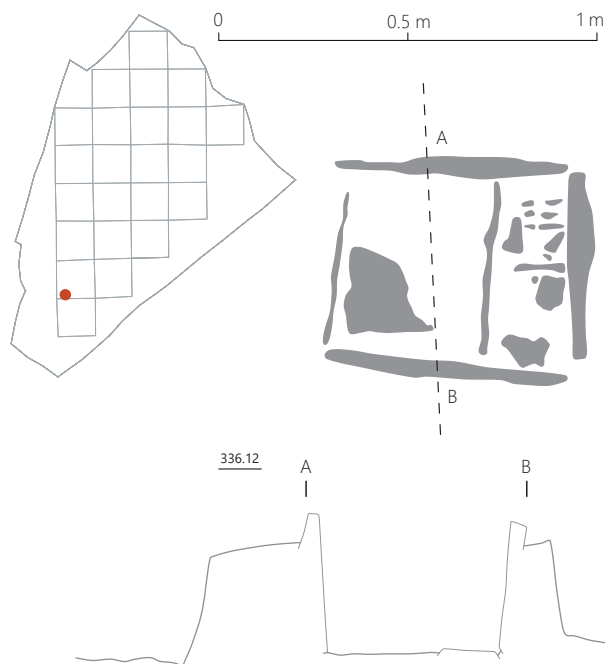
Grob 50, kv. 19, SE 248, SE 249, SE 250, SE 251, SE 252, SE 253, SE 254, SE 255

Grobna jama pravokotne oblike (SE 248) za konstrukcijo (SE 249) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Konstrukcija (SE 249) je imela kar dve predelni steni iz apnenčastih lomljencev (SE 252 in SE 253). Prva (SE 252) je delila grob na dve polovici, druga (SE 253) pa je dodatno delila del konstrukcije še na dva dela. Grob je stal na apnenčasti plošči (SE 249). Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 250) in močno žganinsko plastjo (SE 251), slednja je vsebovala fragmentirane prdatke (SE 255).

Dimenzije vkopa: 70 × 60 × 32 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

Antropološki podatki: otrok in stara odrasla oseba, morda moškega spola. Odrasla oseba ima močno obrabljene zobe in znake artritisa; ocena spola je nezanesljiva, saj temelji le na robustnosti kosti.

Grobni inventar

Kovina		Keramika								Prežgana glina	
Železo		Oljenka		Namizna		Namizno-kuhinjska		Kuhinjska			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.		
8	12 g	4	3 g	5	24 g	1	6 g	19	128 g	6	9 g

Keramika

323 Grob 50, kv. 19, SE 255

Poškodovano dno oljenke. Faktura O1a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 7/8).

Vel. 3,6 × 1,9 cm, t. 3 g, št. odl. 4.

324 Grob 50, kv. 19, SE 255

Ustje in ostenje čaše. Horizontalno glavničenje po ostenju. Faktura KK1. Rek. pr. u. 9,8 cm, ohr. v. 2,4 cm, t. 20 g, št. odl. 7.

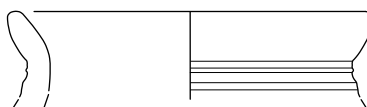
325 Grob 50, kv. 19, SE 255

Ostenje lonca. Okras metliččenja po ostenju. Faktura KK1.

Vel. 6,5 × 4,4 cm, t. 23 g, št. odl. 3.

324

⋮ Grob 50, SE 255; merilo 1 : 2.

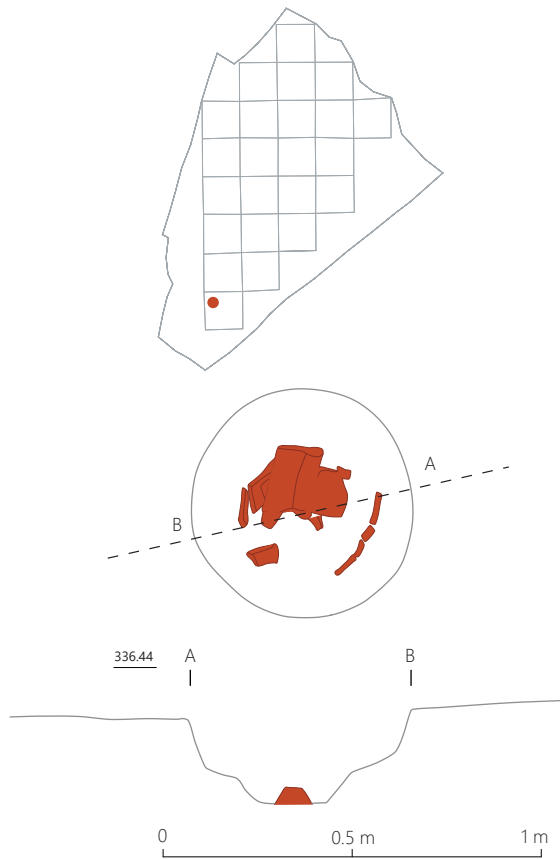

Grob 51, kv. 19a, SE 256, SE 257

Grobna jama (SE 256) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). V njej je bila večja keramična posoda, ki je vsebovala ostanke žganine (SE 257), ki smo jih interpretirali kot polnilo groba 51.

Dimenzije vkopa: 58 × 61 × 23 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

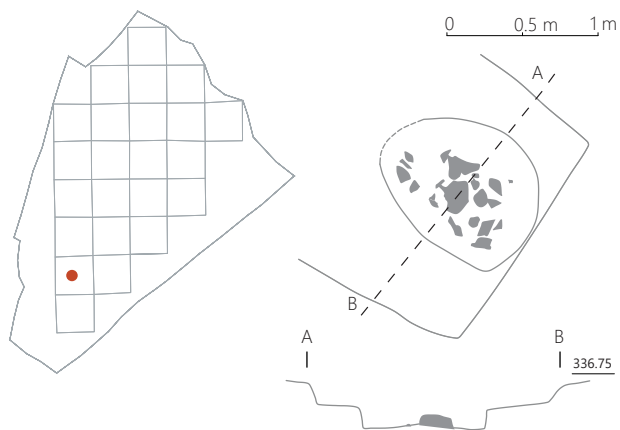

Grob 52, kv. 19, SE 258, SE 259, SE 260, SE 261

Ovalna grobna jama (SE 258) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 259), zmešano z močno žganinsko plastjo (SE 260) ter apnenčevimi lomljenci (SE 261).

Dimenzije vkopa: 110 × 90 × 47 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

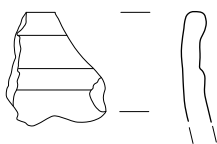

Keramika					
Namizna					
N2a		N3a		N4a	
št.	t.	št.	t.	št.	t.
3	4 g	6	20 g	4	9 g

Grobni inventar

326

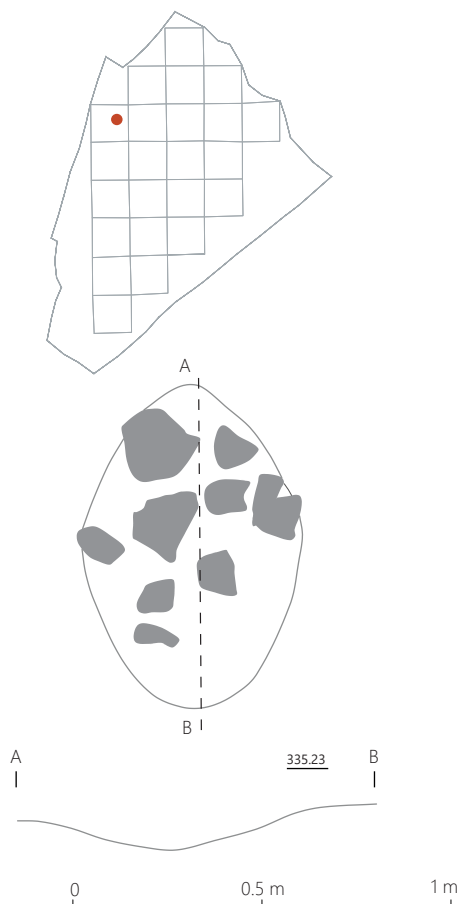

☛ Grob 52, SE 261; merilo 1 : 2.

Keramika

326 Grob 52, kv. 19, SE 261

Navpično zaobljen vrat čaše ali manjše vaze. Horizontalno rebro na vratu. Faktura N3a. Barva loma rožnata (7.5YR 7/3), na robu siva (7.5YR 6/1), barva površine siva (7.5YR 5/1). Ustje preveč poškodovano za rekonstrukcijo. Ohr. v. 3,0 cm, t. 20 g, št. odl. 6.

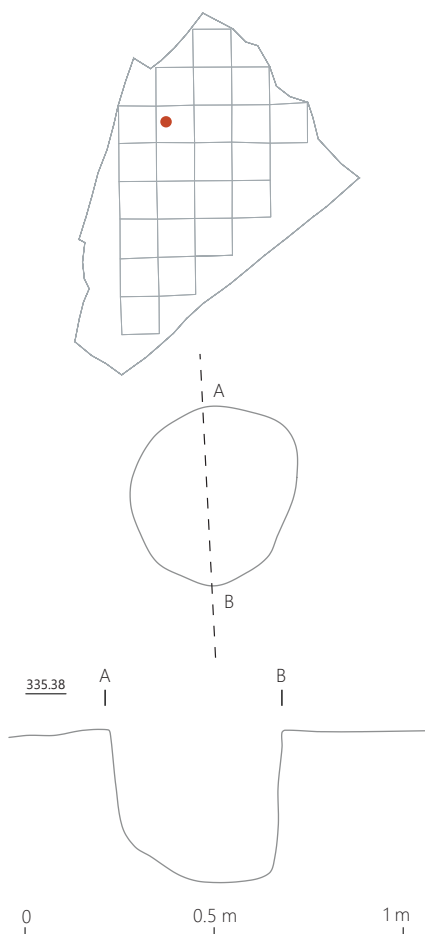

Grob 53, kv. 23; S SE 262, SE 263, SE 264, SE 265

Ovalna grobna jama (SE 262) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Površina vkopa je bila prekrita z apnenčevimi lomljenci (SE 263). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 264), ki je bila zmešana z močno žganinsko plastjo (SE 265). Brez najdb.

Dimenzije vkopa: 85 × 57 × 10 cm.

Datacija: nedoločljiva.

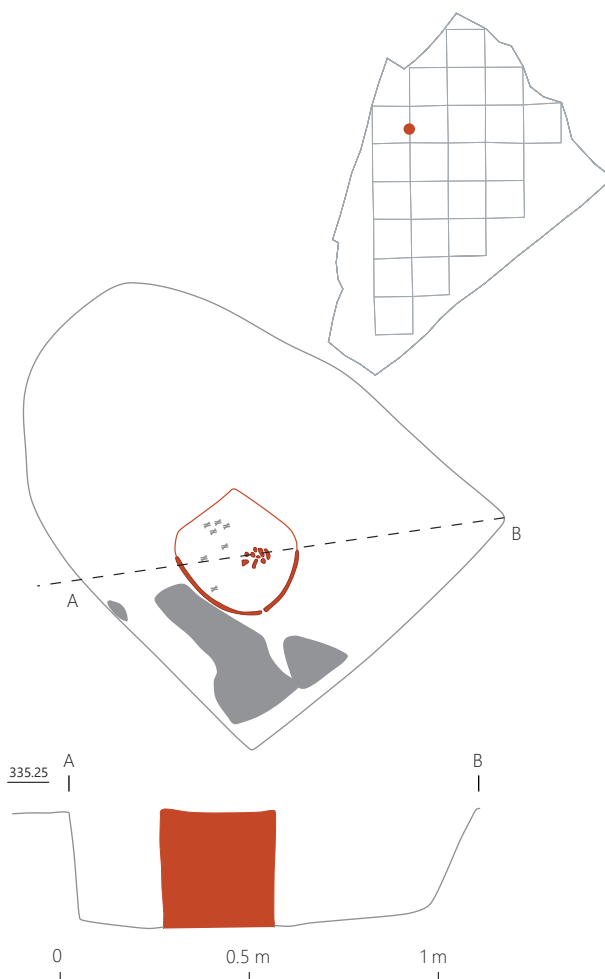
Grob 54, kv. 14, SE 266, SE 267, SE 268, SE 269

Manjša okrogla grobna jama (SE 266) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 267) ter zmešana z močno žganinsko plastjo (SE 268) in fragmentiranimi pridatki (SE 269).

Dimenzije vkopa: 37 × 37 × 40 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Antropološki podatki: odrasla oseba in otrok, spol obeh nedoločljiv. Kostni so zelo slabo ohranjene.

Grob 55, kv. 14, 23, SE 270, SE 271

Kovina		Keramika													
Bakrova zlitina		Oljenka		Namizna								Namizno-kuhinjska			
		O1		KTS2		N1a		N1b		N2a		N4b		NK	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
2	16 g	24	43 g	1	4 g	2	5 g	3	7 g	6	19 g	1	727 g	1	3 g

Keramika						Ožgana glina	
Kuhinjska				Drugo			
KK1		KK2					
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
173	1506 g	3	18 g	1	>1 g	7	18 g

Grobna jama (SE 270) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). V njej je bila večja keramična posoda, ki je vsebovala ostanke žganine (SE 271), ki smo jih interpretirali kot polnilo groba 55. Pridatki (SE 326).

Dimenzije vkopa: 120 × 89 × 30 cm.

Datacija: 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: zrela odrasla oseba, morda ženskega spola in morda otrok. Prisotnost otroka ni zanesljiva, tudi ocena spola odrasle osebe ne, saj temelji le na gracilnosti kosti.

Grobni inventar

Kovina

327 Grob 55, kv. 14, 23, SE 326

Kolenčasta fibula; bakrova zlitina, korodirana; dl. 3,3 cm, š. 1,8 cm, v. 1,9 cm, t. 7 g.

328 Grob 55, kv. 14, 23, SE 326

Kolenčasta fibula; bakrova zlitina, korodirana; dl. 3,5 cm, š. 2,1 cm, v. 1,9 cm, t. 9 g.

Keramika

329 Grob 55, kv. 14, 23, SE 326

Pečatna oljenka z žigom *CRESCES*. Nosek ožgan. Tip Loeschke X. Faktura O1a. Barva loma in površine rdeča (2.5YR 5/8). Ohr. dl. 9,8 cm, v. 3,4 cm, ohr. š. 6,3 cm, t. 42 g, št. odl. 22.

330 Grob 55, kv. 14, 23,

SE 326

Trije odlomki ustja in ostenja čaše. Faktura N3a. Barva loma in površine siva (GLEY1 5/N). Rek. pr. u. 9,8 cm, ohr. v. 3,7 cm, t. 13 g.

331 Grob 55, kv. 14, 23,

SE 326

Odlomek ustja in ostenja čaše. Faktura KTS 2. Barva loma in površine temno siva (GLEY1 4/N). Rek. pr. u. 7,8 cm, ohr. v. 3,4 cm, t. 4 g.

332 Grob 55, kv. 14, 23, SE 326

Ostenje posode. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerrumena (5YR 7/6). Vel. 3,3 × 3,5 cm, t. 18 g, št. odl. 1.

333 Grob 55, kv. 14, 23, SE 326

Popolnoma ohranjena skleda z uvihanim ustjem in prstanasto nogo. Faktura N4b. Barva površine zelo temno siva (10YR 3/1). Pr. u. 18,9 cm, pr. noge 8,85 cm, v. 8,5 cm, t. 727 g.

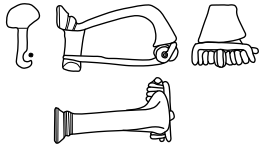
334 Grob 55, kv. 14, 23, SE 326

Skleda z izvihanim ustjem. Faktura N1b, prežgano. Rek. pr. u. 16,2 cm, t. 7 g, št. odl. 3.

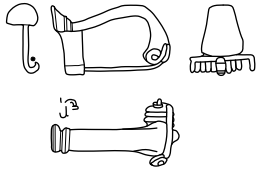
335 Grob 55, kv. 14, 23, SE 326

Močno poškodovano ostenje in dno pitosa. Faktura KK1. Rek. pr. dna 17,2 cm, ohr. v. 11,6 cm, t. 1605 g, št. odl. 173.

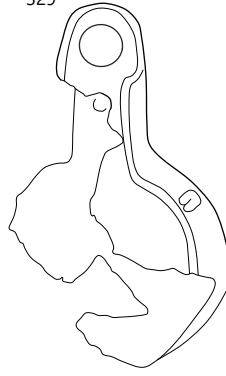
327

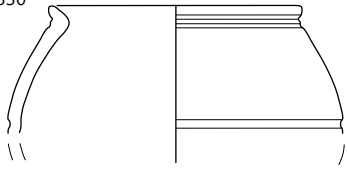
328

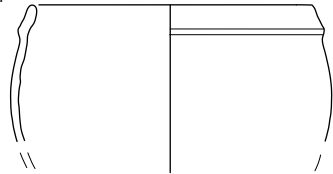
329

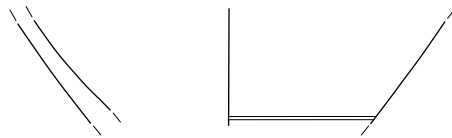
330

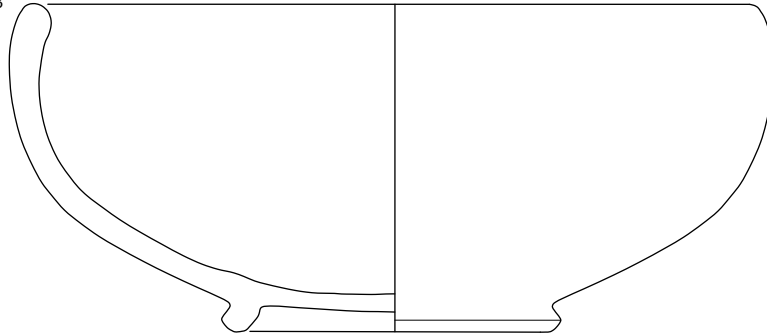
331

332

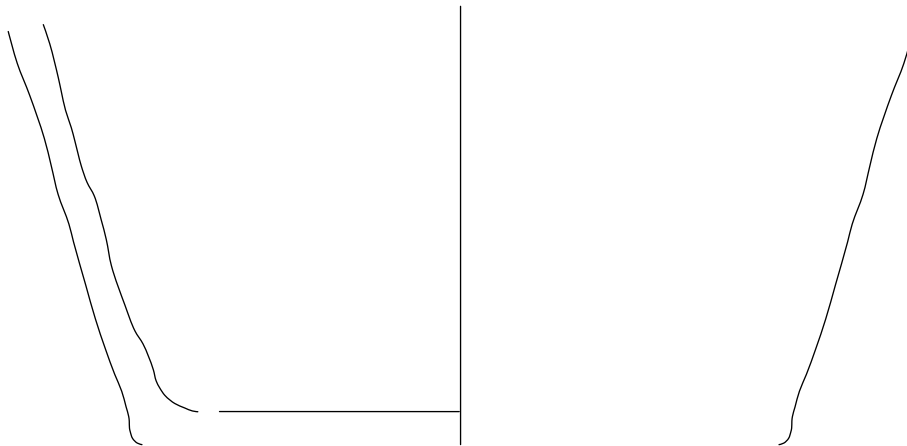
333

334

335

⋮ Grob 55, SE 326; merilo 1 : 2.

Grob 56, kv. 9, SE 272, SE 273, SE 274, SE 275

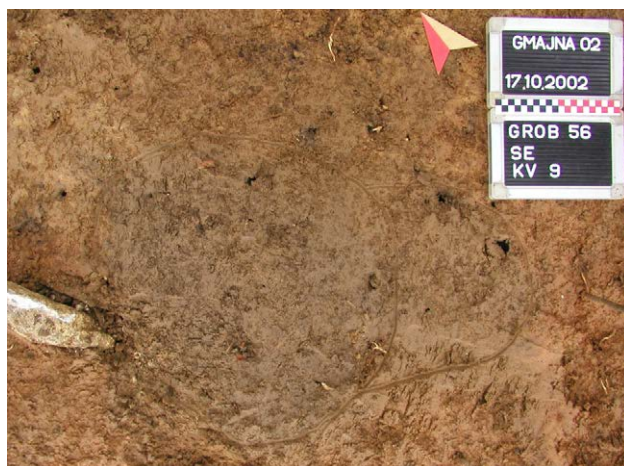
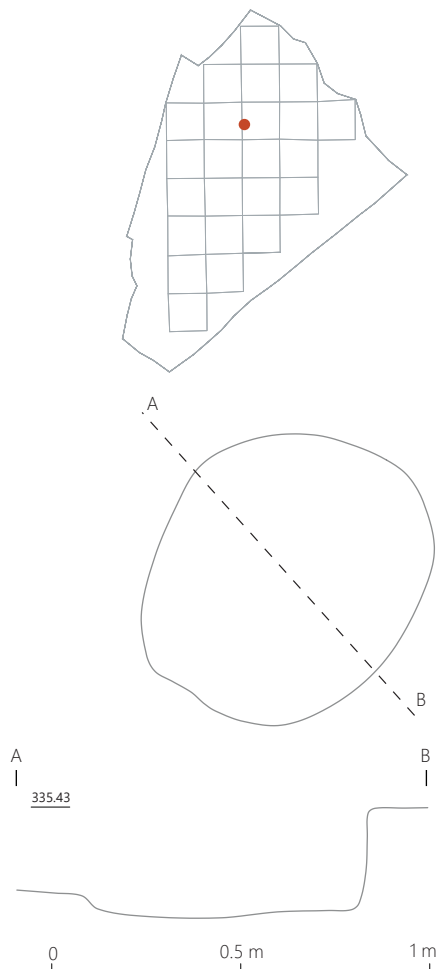
Manjša okrogla grobna jama (SE 272) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 273), ki je bila zmešana z močno žganinsko plastjo (SE 274) in fragmentiranimi pridatki (SE 275).

Dimenzije vkopa: 80 × 70 × 29 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Antropološki podatki: zrela ali stara odrasla oseba, morda ženskega spola in otrok. Ocena spola odrasle osebe je vprašljiva.

Najdba je bila med vzorci mokrega sejanja.

Grobni inventar

Steklo		Keramika				Prežgana glina	
		Namizna		Namizno-kuhinjska			
		N3a		Nka			
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
3	1 g	1	1 g	1	1 g	27	30 g

336 Grob 56, kv. 9, SE 275

Ena okrogla poškodovana vijoličasta jagoda ter odlomki zelene in modre jagode. Skupna t. 1 g, št. odl. 3.

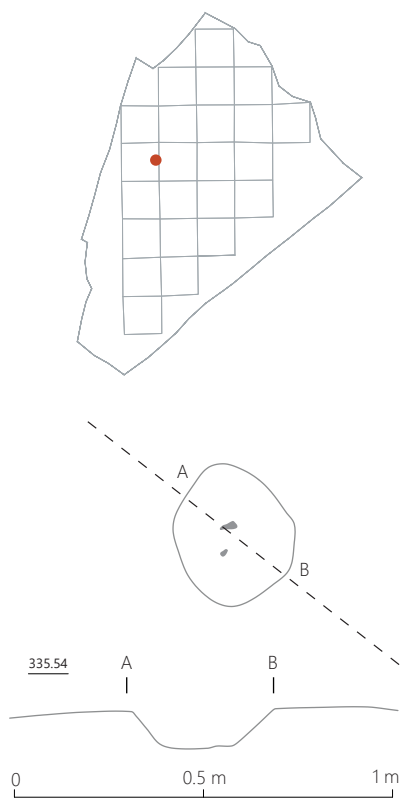
Grob 57, kv. 22, SE 276, SE 277, SE 278, SE 279

Manjša okrogla grobna jama (SE 276) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 277), zmešano z močno žganinsko plastjo (SE 278) in fragmentiranimi pridatki (SE 279).

Dimenzije vkopa: 32 × 32 × 12 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Antropološki podatki: morda otrok, nedoločljivega spola.

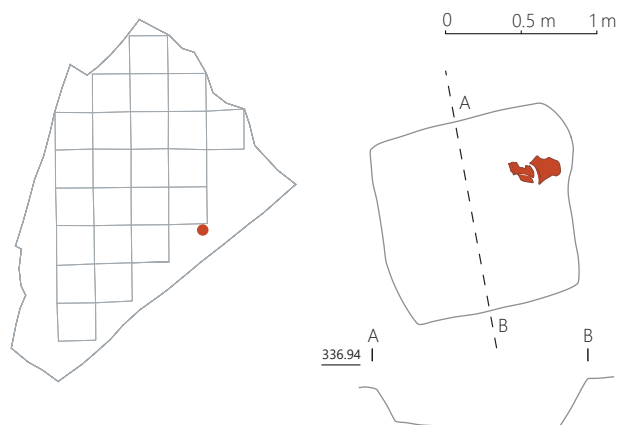
Grob 58, kv. 5, 5a, SE 280, SE 281, SE 282, SE 283

Pravokotna grobna jama (SE 280) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 281), zmešano z močno žganinsko plastjo (SE 282) in fragmentiranimi pridatki (SE 283).

Dimenzije vkopa: 135 × 127 × 30 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št.

Antropološki podatki: morda otrok, nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Keramika					
Amfora				Namizna	
A2		A3		N2a	
št.	t.	št.	t.	št.	t.
19	1198 g	11	2437 g	915	3531 g

Keramika

337 Grob 58, kv. 5, 5a, SE 283

Poškodovano ustje, vrat in ostenje amfore tipa Dress. 7–11. Faktura A3. Barva površine in loma zelo svetlo rjava (10YR 8/4). Rek. pr. u. 18,2 cm, t. 2437 g, št. odl. 11.

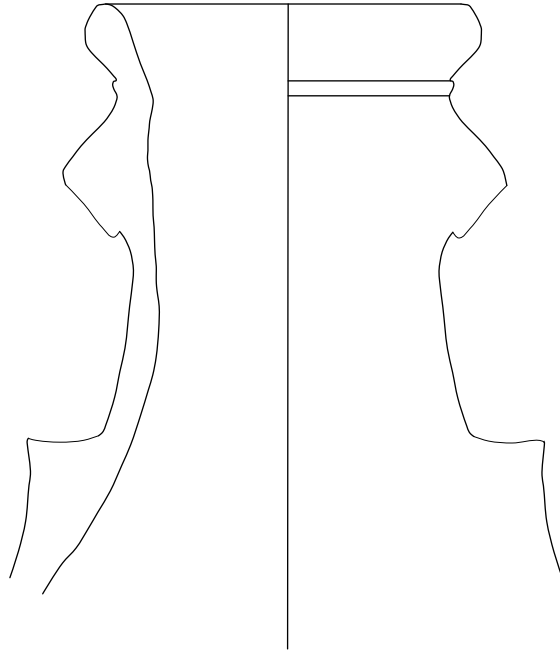
338 Grob 58, kv. 5, 5a, SE 283

Poškodovano ustje, vrat in ostenje amfore Dress. 6B. Faktura A2. Barva površine in loma zelo svetlo rjava (10YR 7/4). Rek. pr. u. 14 cm, ohr. v. 5,3 cm, t. 1198 g, št. odl. 19.

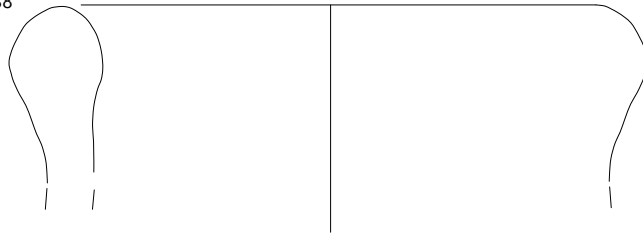
339 Grob 58, kv. 5, 5a, SE 283

Močno poškodovano ustje, ročaji in ostenje dvoročajnega vrča. Faktura N2a. Barva površine in loma svetlo rjava (7.5YR 6/4). Rek. pr. u. 11,6 cm, t. 3335 g, št. odl. 764.

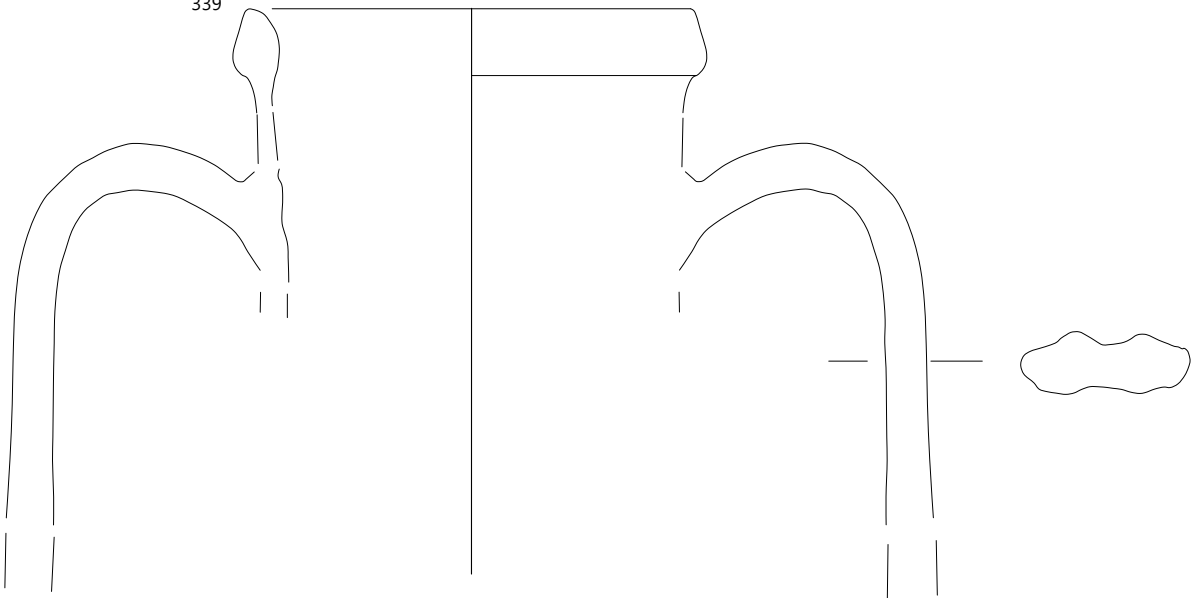
337

338

339

☛ Grob 58, SE 283; 337 merilo 1 : 4, ostalo merilo 1 : 2.

Grob 59, kv. 4, 5, SE 284, SE 285, SE 286, SE 287

Pravokotna grobna jama (SE 284) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 285), ki je bila zmešana z močno žganinsko plastjo (SE 286) in fragmentiranimi prdatki (SE 287).

Dimenzije vkopa: 120 × 90 × 16 cm.

Datacija: prva polovica 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: morda otrok, nedoločljivega spola.

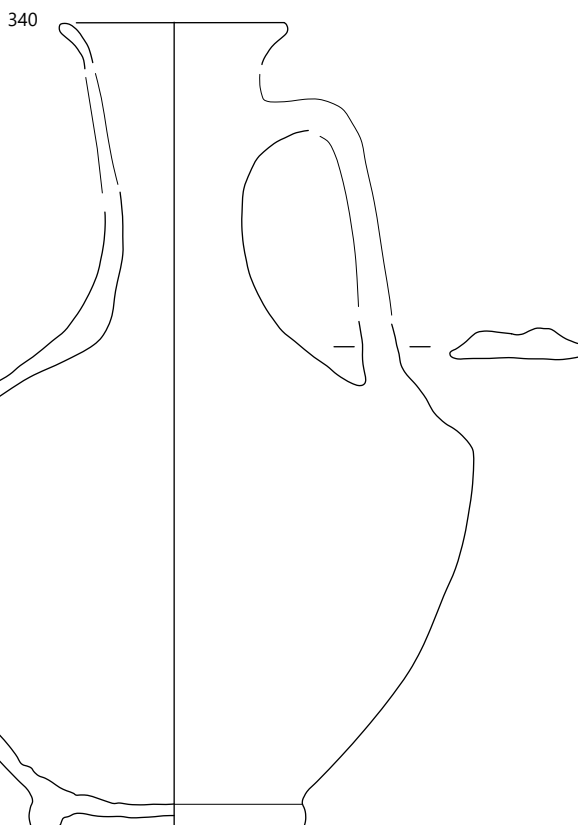
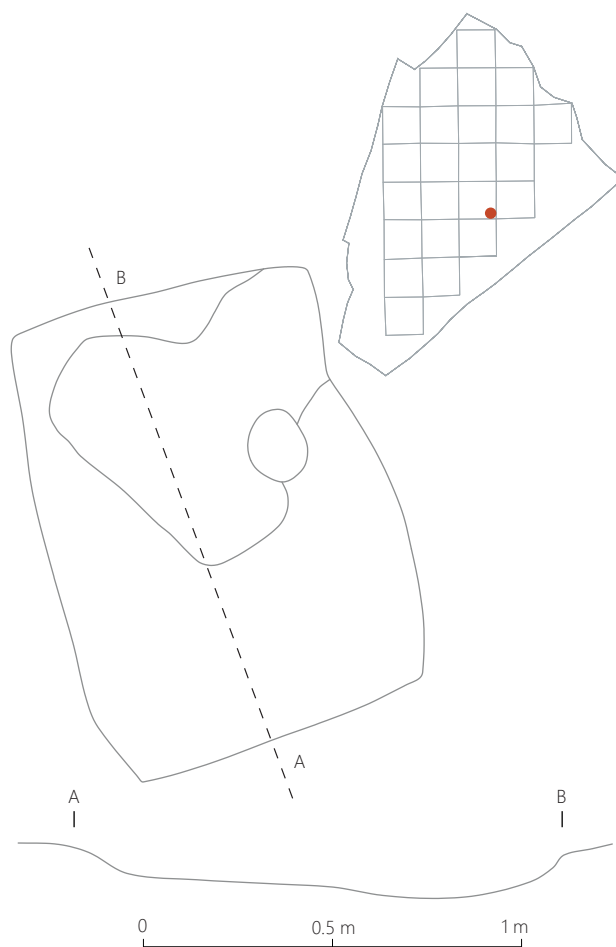
Grobni inventar

Keramika		Prežgana glina	
Namizna			
N1a			
št.	t.	št.	t.
259	507 g	44	60 g

Keramika

340 Grob 59, kv. 4, 5, SE 287

Poškodovan enoročajni vrček z izvihanim ustjem in prstanastim dnom. Faktura N1a. Rek. pr. u. 3,1 cm, rek. pr. dna 3,5 cm, t. 507 g, št. odl. 259.

☛ Grob 59, SE 287; merilo 1 : 2.

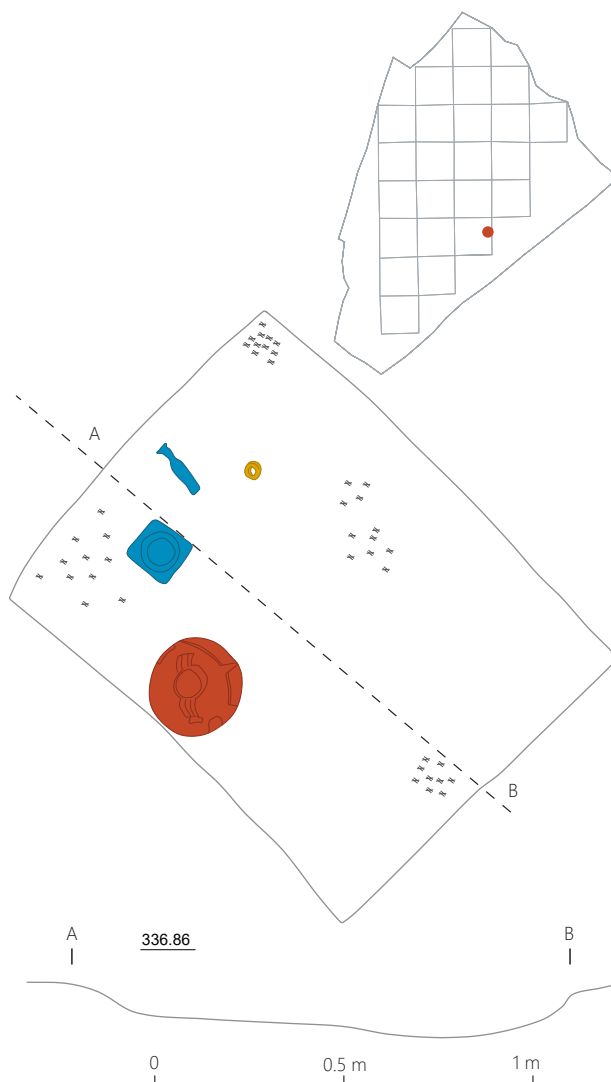

Grob 60, kv. 5, 5a, SE 288, SE 289, SE 290, SE 291

Pravokotna grobna jama (SE 288) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 289), pomešano z močno žganinsko plastjo (SE 290) in fragmentiranimi pridatki (SE 291).

Dimenzije vkopa: 130 × 100 × 18 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št.

Grobni inventar

Jantar		Kovina				Steklo		Keramika			
		Bakrova zlitina		Železo				Namizna			
								N1a		N2a	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	18 g	2	9 g	5	16 g	2	627 g	130	320 g	165	991 g

Jantar

341 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Rahlo poškodovano vretence iz jantarja. Pr. 4,4 cm, pr. luknjice 0,7 cm, db. 1,5 cm, t. 18 g.

Kovina

342 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Poškodovana glava fibule; bakrova zlitina, korodirana; dl. 2,9 cm, š. 1,6 cm, v. 0,9 cm, t. 5 g.

343 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Poškodovana glava fibule, tip; bakrova zlitina, korodirana; dl. 2,3 cm, š. 1,5 cm, v. 0,9 cm, t. 4 g.

344 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Žebelj s pravokotno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 1,1 × 1,7 cm, dl. 8,0 cm, t. 5 g.

345 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Žebelj s pravokotno glavico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavice 0,7 × 1,3 cm, dl. 2,8 cm, t. 2 g.

346 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Žebelj brez glavice in s stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 0,9 cm, t. manj kot 1 g.

347 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Skupina železnih zarjavelih nekonserviranih žebeljev. V skupini so prepoznavni en večji žebelj in vsaj štiri žebeljčki za čevlje. Skupna t. 13 g.

Steklo

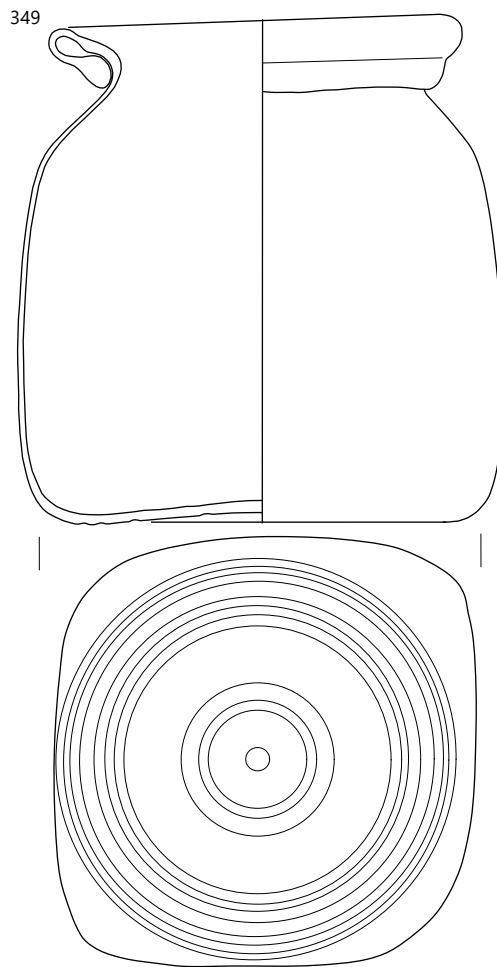
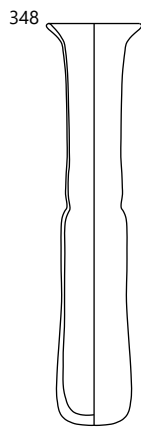
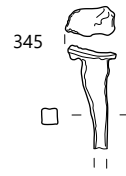
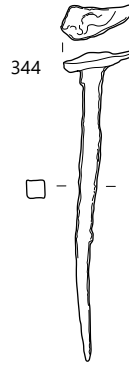
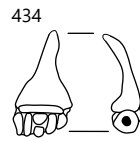
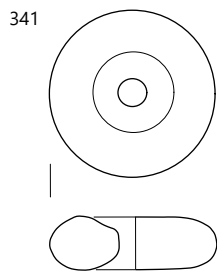
348 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Balzarrij iz naravno obarvanega stekla. Prosto pihan. Pr. u. 2,3 cm, v. 10,7 cm, t. 13 g, št. odl. 4.

349 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Popolnoma ohranjen kvadraten lonec z izvihanim ustjem iz svetlo modrega stekla. Prosto pihan. Tip Isings 62. V. 13,4 cm, š. 12,25 cm, d. 12,25 cm, t. 623 g. Datacija: tretja tretjina 1. stoletja do 3. stoletje n. št.

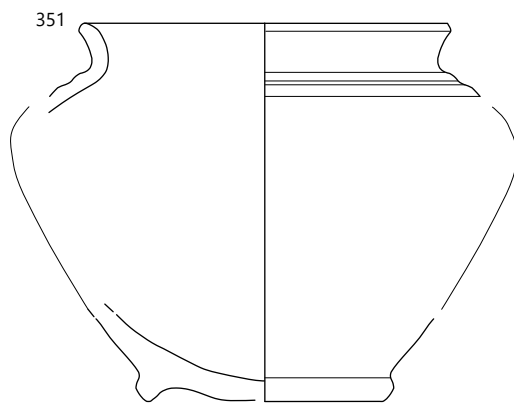
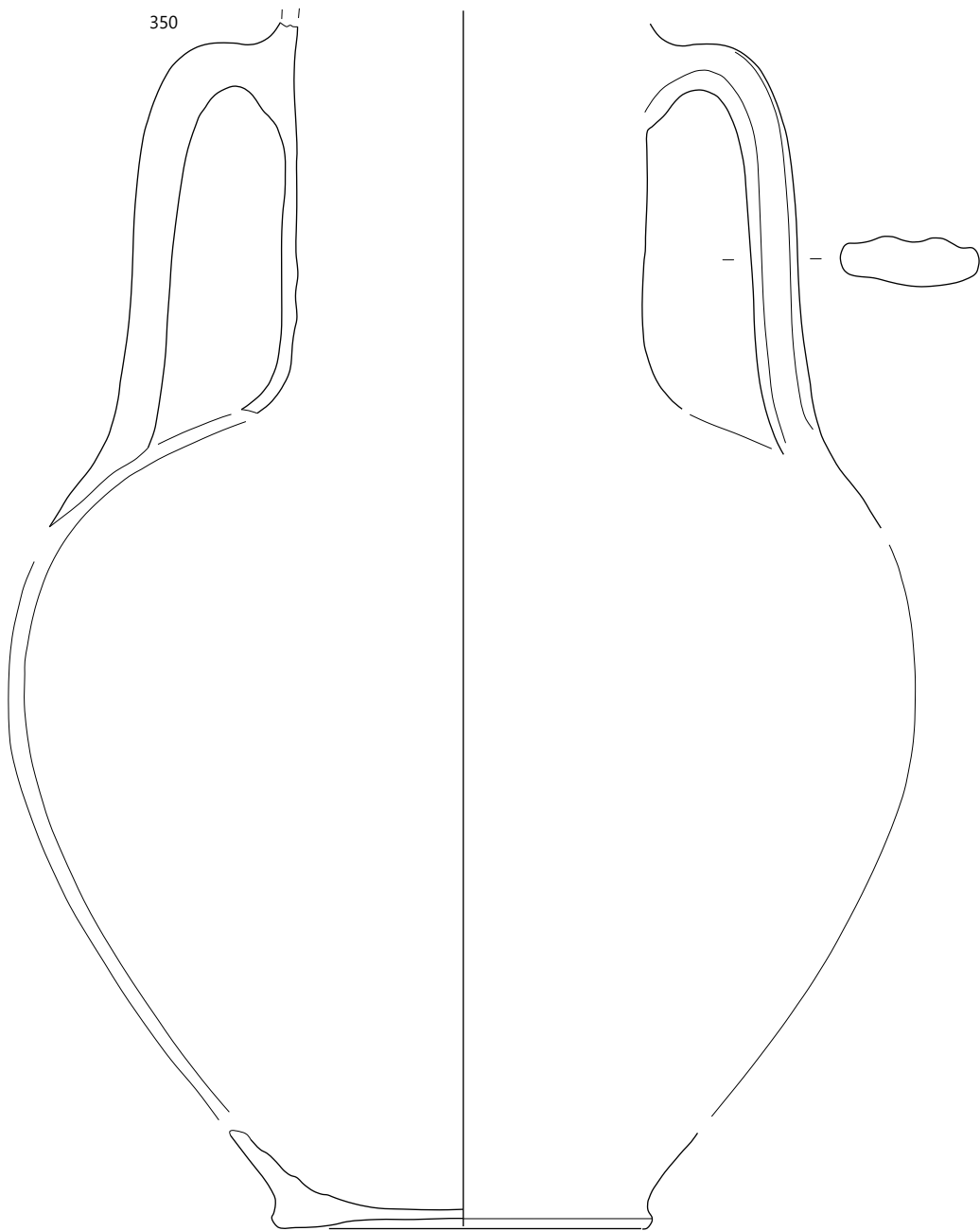
Keramika

350 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Močno poškodovano dno, ostenje, vrat in ročaj dvoročajnega vrča. Faktura N2. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/8). Pr. dna 9,2 cm, t. 948 g, št. odl. 147.

351 Grob 60, kv. 5, 5a, SE 291

Močno poškodovano ustje, ostenje in prstanasto dno posode zaprtega tipa. Faktura N1. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. u. 9,6 cm, rek. pr. dna 6,4 cm, t. 320 g, št. odl. 130.

⋮ Grob 60, SE 291; merilo 1 : 2.

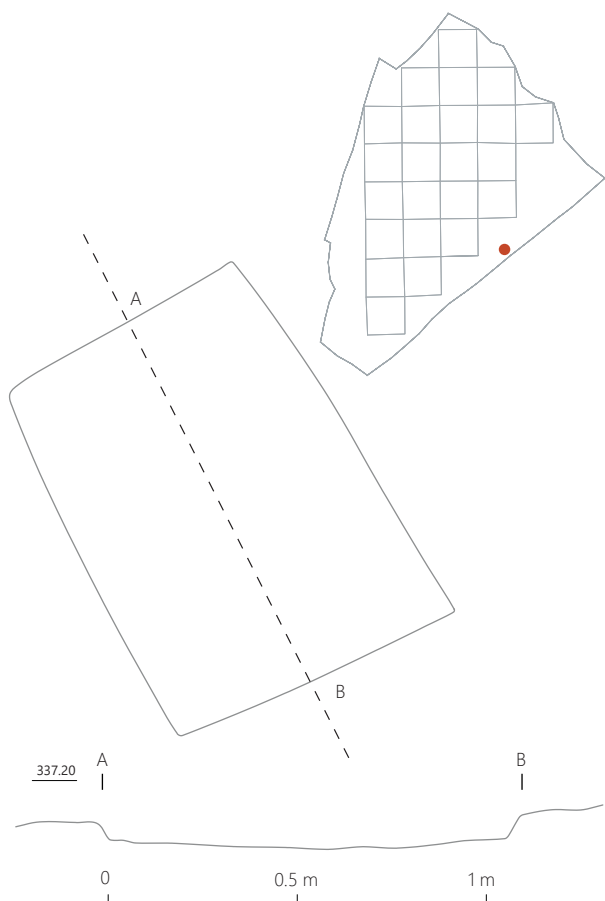
Grob 61, kv. 5a, SE 292, SE 293, SE 294, SE 295

Pravokotna grobna jama (SE 292) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 293), ki je bila zmešana z močno žganinsko plastjo (SE 294) in fragmentiranimi pridatki (SE 295).

Dimenzije vkopa: 110 × 63 × 10 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št.

Antropološki podatki: morda otrok, nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina				Keramika			
Bakrova zlitina		Železo		Namizna			
				KTS1		N3a	
št	t.	št	t.	št	t.	št	t.
4	21 g	2	5 g	1	11 g	7	7 g

Kovina

352 Grob 61, kv. 5a, SE 295

Fibula, tip Almgren 236f; bakrova zlitina, korodirana; ohr. dl. 5,3 cm, š. 2,4 cm, v. 2,6 cm, t. 18 g.

353 Grob 61, kv. 5a, SE 295

Odlomek treh in pol navojev fibule; bakrova zlitina, korodirana; ohr. dl. 0,6 cm, ohr. š. 0,8 cm, ohr. v. 0,75 cm, t. manj kot 1 g.

354 Grob 61, kv. 5a, SE 295

Odlomek gumba fibule; bakrova zlitina, korodirana; ohr. dl. 0,4 cm, ohr. š. 0,4 cm, ohr. v. 0,4 cm, t. manj kot 1 g.

355 Grob 61, kv. 5a, SE 295

Tordirana žička; bakrova zlitina, korodirana; dl. 1,2 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

356 Grob 61, kv. 5a, SE 295

Najmanj 2 korodirana železna žeblja. Skupna t. 5 g.

Keramika

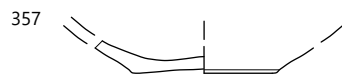
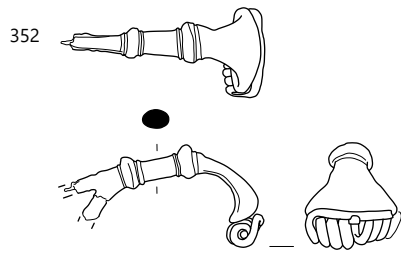
357 Grob 61, kv. 5a, SE 295

Odlomek rahlo vbočenega dna in ostenja posode, verjetno skodelice ali čaše tankih sten s premazom na zunanji strani. Faktura KTS2. Barva loma in površine svetlo siva (10YR 7/2), barva premaza temno siva (7.5YR 4/1). Pr. dna 4 cm, ohr. v. 0,9 cm, t. 11 g, št. odl. 1.

358 Grob 61, kv. 5a, SE 295

Odlomek ostenja čaše. Faktura N3a. Največji rek. pr. 8,4 cm, ohr. v. 1,2 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

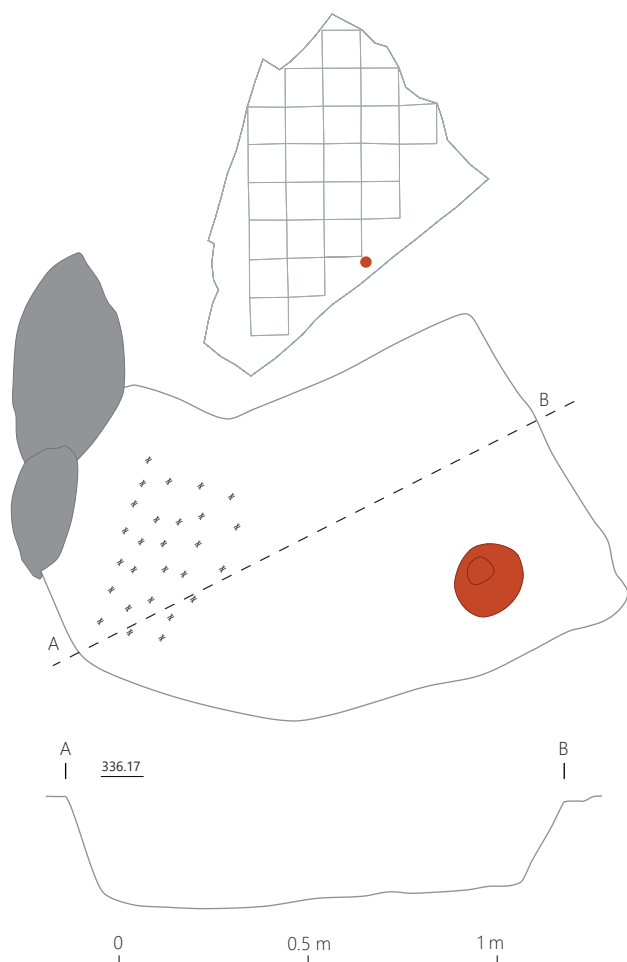
Grob 62, kv. 5a, SE 296, SE 297, SE 298, SE 299

Grobna jama nepravilne oblike (SE 296) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 297), zmešano z močno žganinsko plastjo (SE 298) in fragmentiranimi prdatki (SE 299).

Dimenzije vkopa: 135 × 100 × 31 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št. do prva polovica 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: odrasla oseba, nedoločljivega spola.

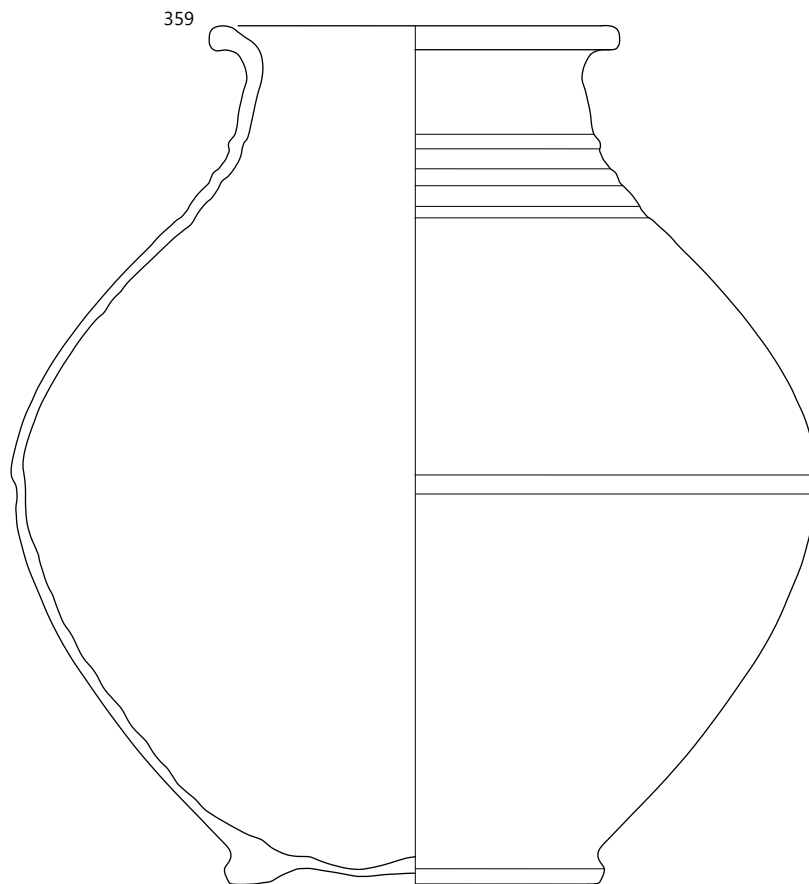
Grobni inventar

Keramika	
Namizna	
N5a	
Št.	t.
164	934 g

Keramika

359 Grob 62, kv. 5a, SE 299

Skoraj popolnoma ohranjena vaza z izvihanim zaobljenim ustjem in prstanastim dnom. Vrat je narebren, po sredini trebuha teče širša horizontalna kanelura. Faktura N5a. Pr. u. 10,8 cm, pr. dna 10,4 cm, v. 22,7 cm, t. 934 g, št. odl. 164.

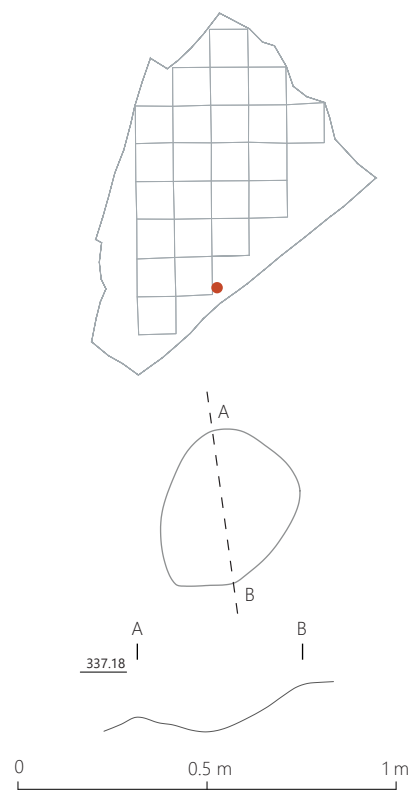
⋮ Grob 62, SE 299; merilo 1 : 2.

Grob 63, kv. 17, SE 300, SE 301, SE 302, SE 303

Ovalna grobna jama (SE 300) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 301), ki je bila zmešana z močno žganinsko plastjo (SE 302) in fragmentiranimi pridatki (SE 303). V polnilu smo našli dno srednjeveškega ali novoveškega lončka.

Dimenzije vkopa: 39 × 27 × 7 cm.

Datacija: 1. do 3. stoletje n. št.

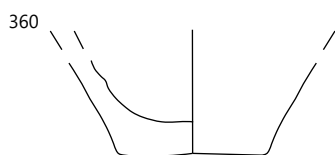
Grobni inventar

Keramika				Prežgana glina	
Kuhinjska		Drugo			
Drugo					
št.	t.	št.	t.	št.	t.
1	39 g	12	23 g	2	30 g

Keramika

360 Grob 63 kv. 17, SE 303

Odlomek ravnega dna posode. Površina močno obarvana in erodirana. Barva površine svetlo siva (10YR 7/2), barva preloma temno siva (7.5YR 4/1). Pr. dna 4,1 cm, ohr. v. 2,4 cm, t. 39 g, št. odl. 1.

⋮ Grob 63, SE 303; merilo 1 : 2.

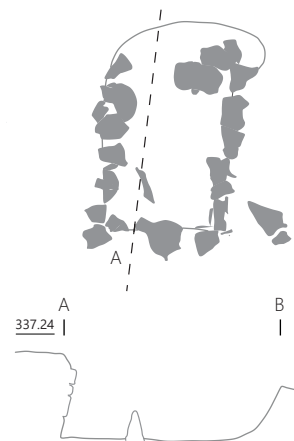
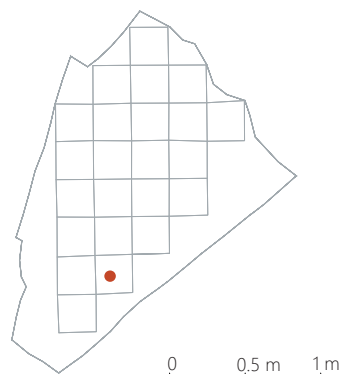
Grob 64, kv. 18, SE 304, SE 305, SE 306, SE 307, SE 308, SE 309

Grobna jama pravokotne oblike (SE 304) za konstrukcijo (SE 306) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Konstrukcija (SE 306) je bila narejena iz apnenčastih lomljenčev, od katerih so bile ohranjene tri vrste. Konstrukcijo je pokrivala apnenčasta skala (SE 305) velikosti $72 \times 64 \times 37$ cm. Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 307) in močno žganinsko plastjo (308), slednja je vsebovala fragmentirane prdatke (SE 309).

Dimenzije vkopa: $72 \times 64 \times 37$ cm.

Datacija: 2. stoletje n. št.

Antropološki podatki: morda mlajši otrok, nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Keramika										Prežgana glina	
Oljenka		Namizna									
O1		N2a		N2b		N5b		N5b		št	t.
št	t.	št	t.	št	t.	št	t.	št	t.		
2	9 g	1	9 g	1	12 g	4	26 g	21	25 g	12	14 g

Keramika

361 Grob 64, kv. 18, SE 309

Ramena pečatne oljenke. Faktura O1. Barva loma in površine rdeča (2.5YR 6/8). Vel. 4,7 × 1,8 cm, t. 9 g, št. odl. 2.

362 Grob 64, kv. 18, SE 309

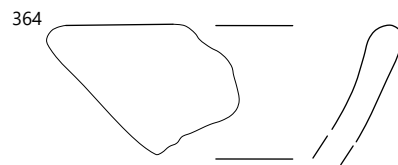
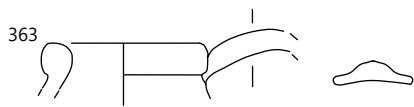
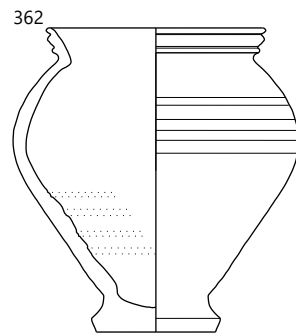
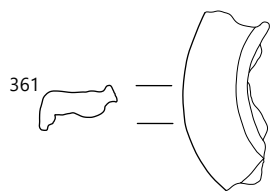
Poškodovana keramična čaša z izvihanim ustjem in ravnim dnom. Dve horizontalni kaneluri pod največjim obodom trupa, tri horizontalne kanelure na izvihanem ustju. V notranjosti štiri horizontalne kanelure na spodnji polovici trupa. Faktura N5b. Barva površine zelo temno siva (GLE1 3/N), barva loma svetlo rjavosiva (10YR 6/2). Rek. pr. u. 5,7 cm, pr. dna 3,2 cm, v. 8,5 cm, t. 20 g, št. odl. 20.

363 Grob 64, kv. 18, SE 309

Poškodovano ustje in ročaj vrčka. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 7/8). Rek. pr. u. 4 cm, ohr. v. 1,3 cm, t. 7 g, št. odl. 4.

364 Grob 64, kv. 18, SE 309

Poškodovano ustje krožnika. Faktura N5b. Barva površine zelo temno siva (GLE1 3/N), barva loma svetlo rjavosiva (10YR 6/2). Vel. 5,1 × 3,3 cm, t. 9 g, št. odl. 1.

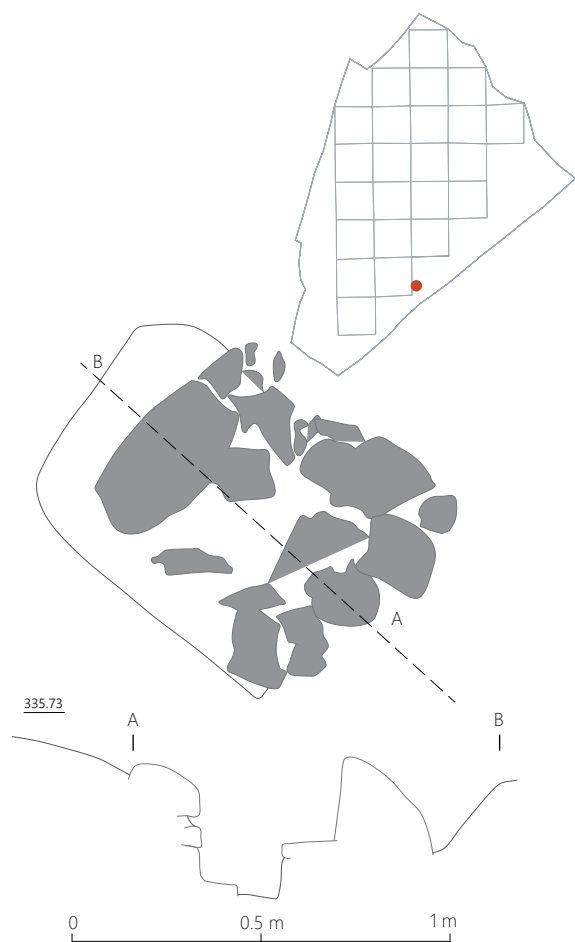

Grob 65, kv. 20, SE 310–SE 315

Grobna jama pravokotne oblike (SE 310) za konstrukcijo (SE 306) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Uničena konstrukcija (SE 311) je bila narejena iz apnenčastih lomljencev, od katerih so bile ohranjene štiri vrste. Konstrukcija je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 312) in močno žganinsko plastjo (SE 313), slednja je vsebovala fragmentirane dodatke (SE 315).

Dimenzije vkopa: 100 × 70 × 53 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št. do začetka 3. stoletja n. št.

Grobni inventar

Keramika								
Namizna								
N1		N2a		N3a		N4b		
št	t.	št	t.	št	t.	št	t.	
58	107 g	1	3 g	1	2 g	1	3 g	

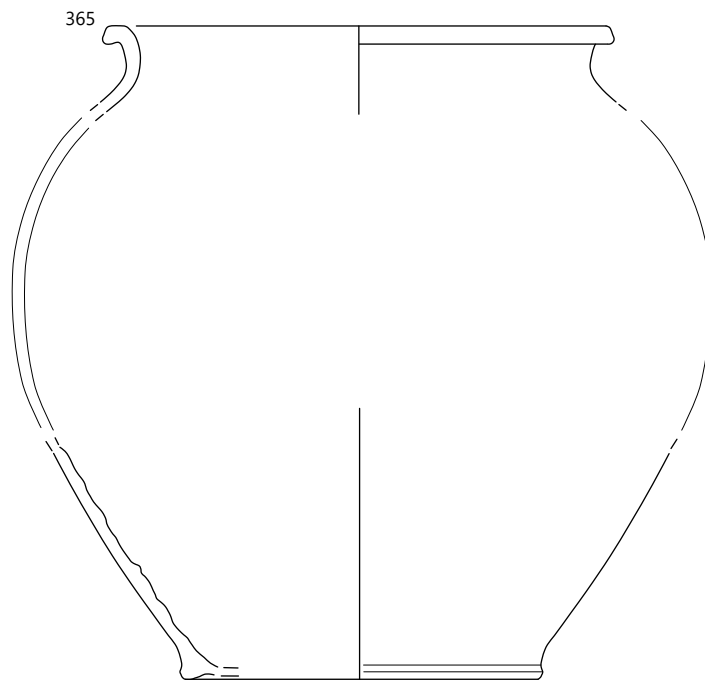
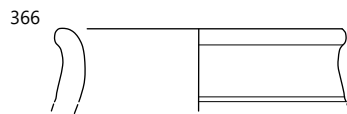
Keramika

365 Grob 65, kv. 20, SE 315

Poškodovano izvihano ustje, ostenje in dno lončka. Faktura N1a. Barva loma in površine rdečerumena (7.5YR 7/6). Rek. pr. u. 13,4 cm, rek. pr. dna 9,2 cm, t. 107 g, št. odl. 58.

366 Grob 65, kv. 20, SE 315

Poškodovano izvihano ustje posode. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 6/6). Rek. pr. u. 3,8 cm, ohr. v. 2 cm, t. 3 g, št. odl. 1

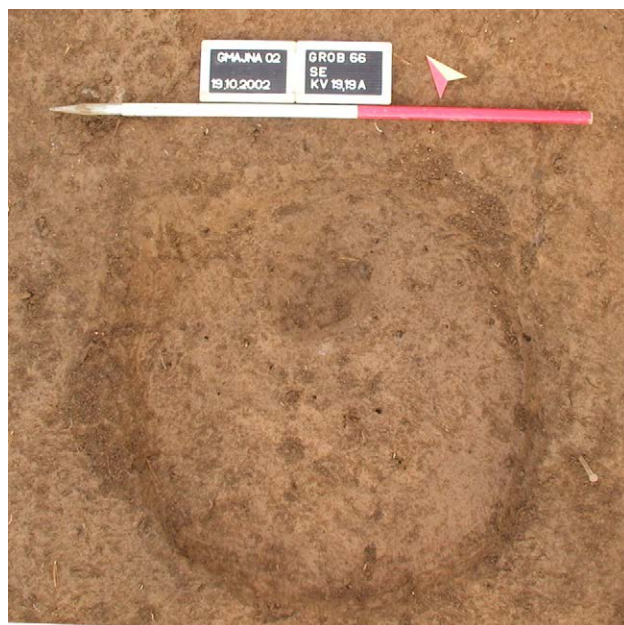
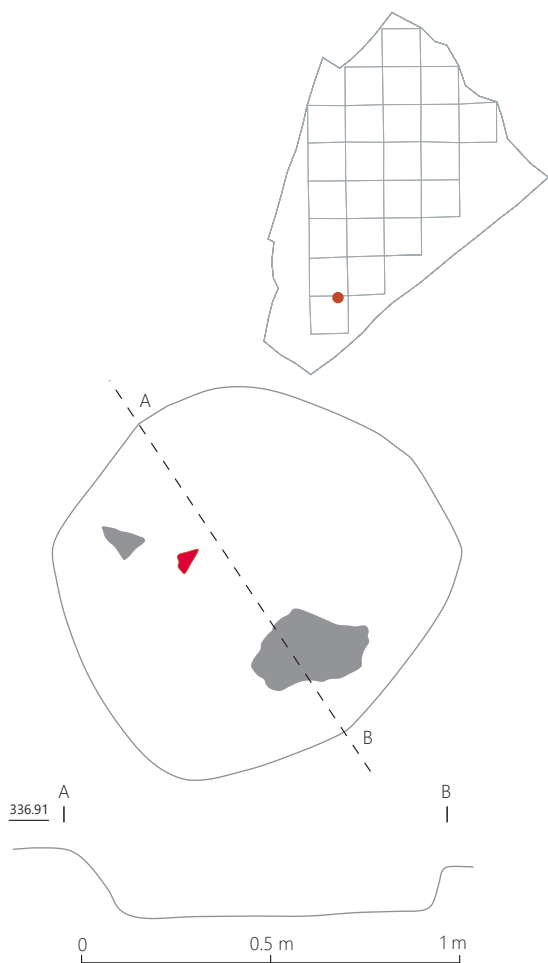
☛ Grob 65, SE 315; merilo 1 : 2.

Grob 66, kv. 19, 19a, SE 315, SE 316, SE 317, SE 318

Okrogla grobna jama (SE 315) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 316), ki je bila zmešana z močno žganinsko plastjo (SE 317) in fragmentiranimi pridatki (SE 318).

Dimenzije vkopa: 100 × 100 × 16 cm.

Datacija: zaradi manjkajočih najdb datacija ni mogoča.

Grob 67, kv. 5, SE 319, SE 320, SE 321, SE 322

Grobna jama nepravilne oblike (SE 319) je bila vkopana v ilovnato osnovo (SE 2). Jama je bila zapolnjena z rjavo ilovico (SE 320), zmešano z močno žganinsko plastjo (SE 321) in fragmentiranimi pridatki (SE 322).

Dimenzije vkopa: 135 × 127 × 30 cm.

Datacija: 1. stoletje n. št. do začetka 2. stoletja n. št.

Antropološki podatki: morda mlajši otrok, nedoločljivega spola.

Grobni inventar

Kovina				Keramika															
Bakrova zlitina		Železo		Oljenka		Namizna						Kuhinjska							
				O3a		KTS 1		N1a		N1b		N4b		N5a		KK1		KK2	
št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.	št.	t.
2		32	48 g	14	7 g	109	18 g	170	590 g	20	48 g	21	188 g	4	8 g	94	239 g	73	520 g

Kovina

367 Grob 67, kv. 5, SE 322

Novec; bakrova zlitina. Fragmentiran. Augustus, as, 16–6 pr. n. št., Rom, RIC ?.

368 Grob 67, kv. 5, SE 322

Novec; bakrova zlitina. Claudius I., as, 50–54, Rom, RIC 113.

369 Grob 67, kv. 5, SE 322

Žebelj brez glavnice in s stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; dl. 3,7 cm, t. 1 g.

370 Grob 67, kv. 5, SE 322

Žebelj s piramidalno glavnico in odlomljenim stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavnice 1,5 × 1,7 cm, dl. 1,7 cm, t. manj kot 1 g.

371 Grob 67, kv. 5, SE 322

Žebelj z nepravilno glavnico in stebлом kvadratnega preseka; rahlo korodirano železo; vel. glavnice 1,7 × 1,9 cm, dl. 7,5 cm, t. 16 g.

372 Grob 67, kv. 5, SE 322

Najmanj 18 korodiranih železnih žebličkov za čevlje. Skupna t. 13 g.

Keramika

373 Grob 67, kv. 5, SE 322

Zelo slabo ohranjena oljenka, verjetno volutna. Faktura O3. Površina zelo prašnata. Barva loma in površine rdečerumena (7.5YR 7/6). Pr. diska 6 cm, ohr. v. 0,36 cm, t. 7 g, št. odl. 14.

374 Grob 67, kv. 5, SE 322

Močno poškodovana skodelica tankih sten z luskastim okrasom. Faktura KTS 1. Barva površine in loma rdečerumena (7.5YR 7/6). Pr. u. 15 cm, pr. dna 12,4 cm, v. 12,0 cm, t. 18 g, št. odl. 109.

375 Grob 67, kv. 5, SE 322

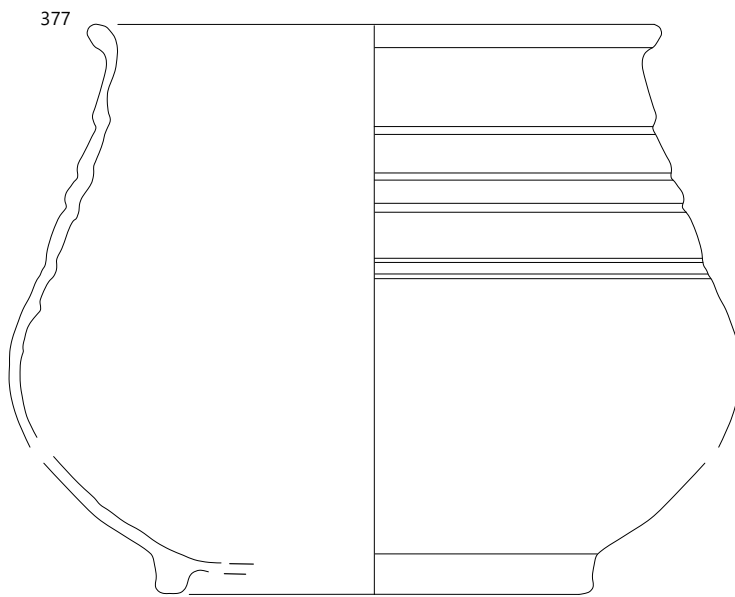
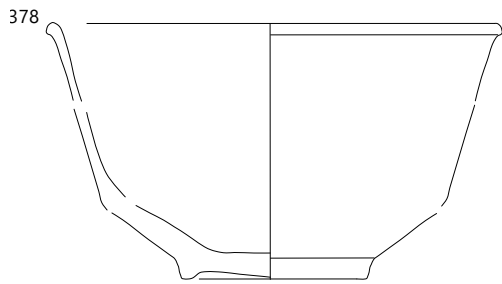
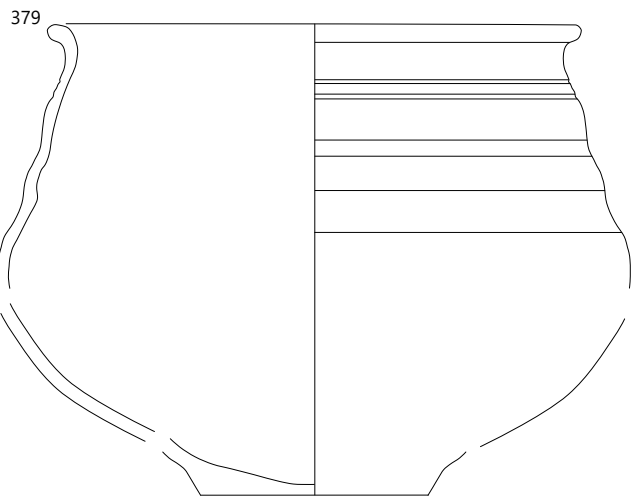
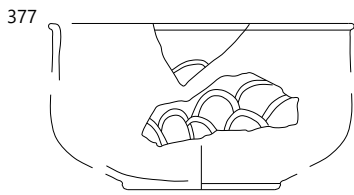
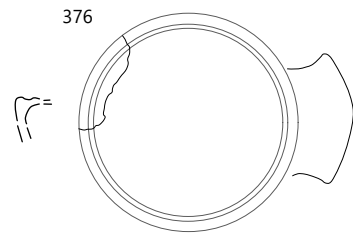
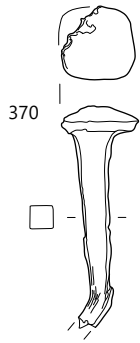
Poškodovano zaobljeno ustje in prstanasto dno skodelice. Premaz viden na zunanji in notranji strani posode. Faktura N1b. Barva površine rožnata (5YR 7/4), barva preseka rumenordeča (5YR 4/6), barva premaza rdeča (2.5YR 4/6). Rek. pr. u. 11,6 cm, rek. pr. dna 4,6 cm, t. 48 g, št. odl. 20.

376 Grob 67, kv. 5, SE 322

Manjši lonček z narebrenim vratom. Faktura N1b, prežgano. Površina zelo prašnata. Barva površine in loma variira med rdeče rumeno in rjavo (7.5YR 7/6 in 5/2). Rek. pr. u. 13,6 cm, rek. pr. dna 6 cm, t. 155 g, št. odl. 41.

377 Grob 67, kv. 5, SE 322

Poškodovan fin lonec z narebrenim vratom. Faktura N1a. Barva loma siva (7.5YR 6/1), barva površine rdečerumena (7.5YR 7/6). Rek. pr. u. 15 cm, rek. pr. dna 12,4 cm, t. 590 g, št. odl. 170.

378 Grob 67, kv. 5, SE 322

Močno poškodovano izvihano ustje posode. Faktura N4b. Barva površine zelo temno siva (GLE Y1 3/N), barva loma svetlo rjavosiva (10YR 6/2). Rek. pr. u. 21,6 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

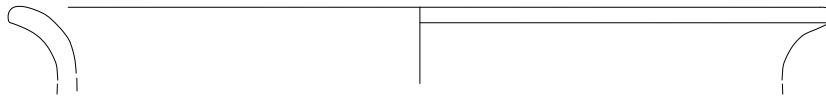
379 Grob 67, kv. 5, SE 322

Krožnik iz grobe keramike. Faktura KK2. Rek. pr. u. 28,2 cm, rek. pr. dna 24,4 cm, v. 6,2 cm, t. 520 g, št. odl. 73.

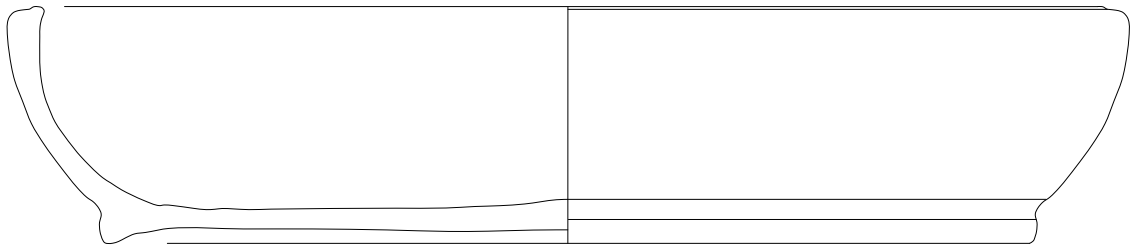
380 Grob 67, kv. 5, SE 322

Lonec z izvihanim ustjem, ravnim dnom in okrasom s poševnimi vrezi na ostenju. Faktura KK1. Rek. pr. u. 13 cm, rek. pr. dna 9,8 cm, t. 209 g, št. odl. 72.

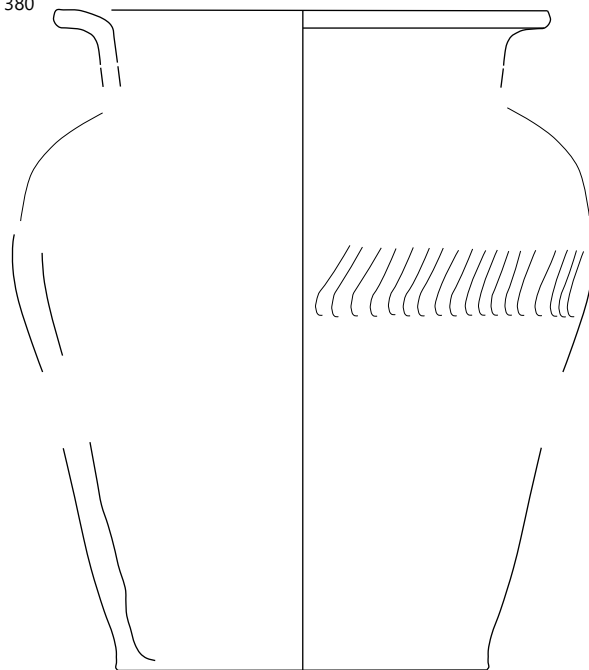
378

378

380

11.2 Plasti

SE 1

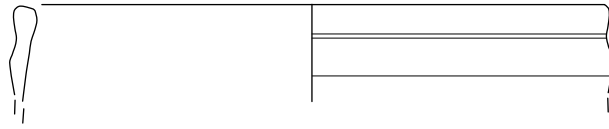
381 kv. 7, SE 1

Zaobljeno ustje in ostenje odprte posode, verjetno skodele. Horizontalni žleb pod ustjem. Faktura N3. Barva notranje površina in loma siva (10YR 5/1), barva zunanje površine temno siva (10YR 4/1). Rek. pr. u. 15,4 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 4 g, št. odl. 9.

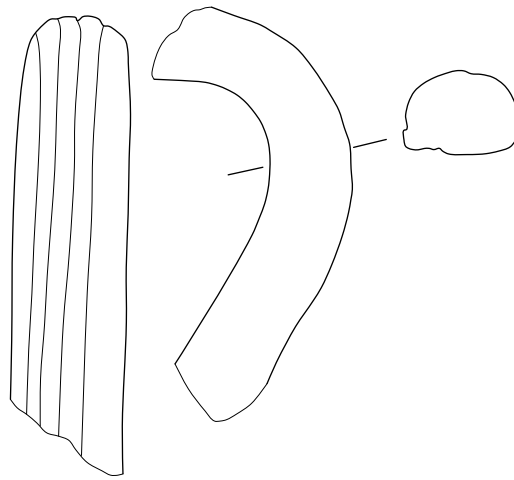
382 kv. 7, SE 1

Poškodovan ročaj. Faktura N1b. Barva površine in loma rožnata (7.YR 7/4), barva premaza rumenordeča (5YR 5/8). Vel. 2,1 × 3,2 cm, ohr. v. 10,2 cm, t. 98 g, št. odl. 1.

381

382

SE 2

383 SE 2

Poškodovan kamnit brus. Dl. 6,9 cm, v. 2,2 cm, š. 1,9 cm, št. odl. 1.

384 kv. 20, SE 2

Poškodovana ramena in nosek pečatne oljenke. Faktura O1a. T. 16 g, št. odl. 8.

385 kv. 9, SE 2

Poškodovan vrh hišaste žare. Faktura N2b. Barva loma in površine svetlo rdeča (2.5YR 6/8), barva premaza temno rdeča (2.5YR 3/6). Ohr. v. 3,3 cm, t. 20 g, št. odl. 8.

386 SE 2

Poškodovano odrezano in preoblikovano ustje posode. Faktura N4a. Barva loma rdečerumena (5YR 6/6), barva površine črna (5YR 2.5/1). Rek. pr. u. 11,4 cm, v. 2,2 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

387 kv. 19, SE 2

Izvihano zaobljeno ustje posode zaprtega tipa, verjetno finega lonca. Na prehodu iz vratu v trup je horizontalno plastično rebro. Faktura N2a. Rek. pr. u. 14 cm, ohr. v. 2,0 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

388 kv. 9, SE 2

Zaobljeno ustje in prstanasto dno sklede. Pod robom ustja je horizontalna linija peresnega ornamenta. Faktura N4a. Barva loma rdečerumena (5YR 6/6), barva površine črna (5YR 2.5/1). Rek. pr. u. 29,4 cm, rek. pr. dna 10 cm, t. 168 g, št. odl. 9.

389 kv. 9, SE 2

Poškodovano odrezano ustje sklede. Faktura N5a. Rek. pr. u. 28,4 cm, ohr. v. 4,2 cm, t. 22 g, št. odl. 1.

390 SE 2

Zaobljeno navpično ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 16,4 cm, ohr. v. 3,6 cm, t. 17 g, št. odl. 2.

391 SE 2

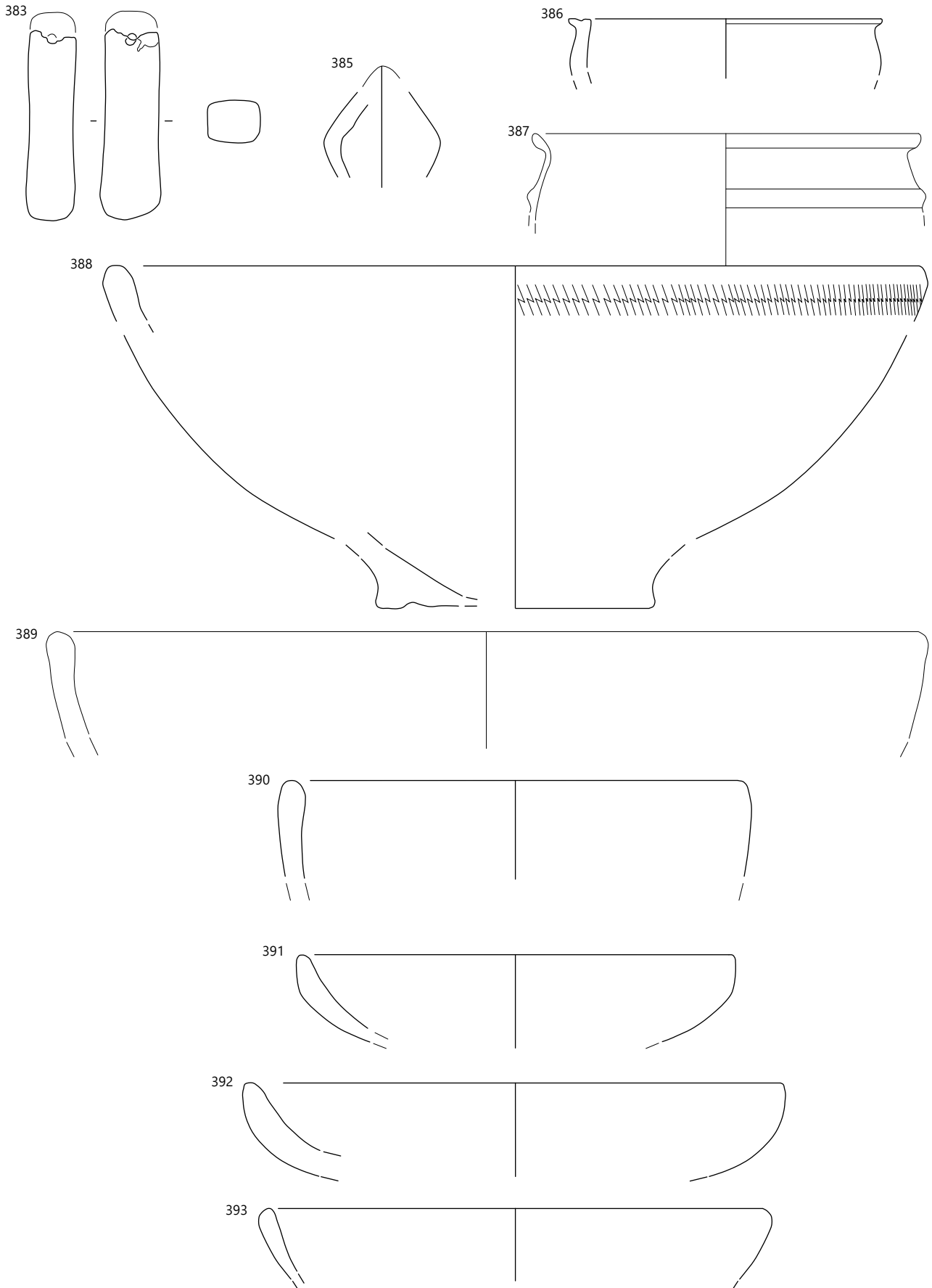
Zaobljeno uvihano ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 16,0 cm, ohr. v. 3,4 cm, t. 12 g, št. odl. 1.

392 SE 2

Zaobljeno uvihano ustje in ostenje krožnika. Faktura N2a. Rek. pr. u. 19,4 cm, ohr. v. 3,3 cm, t. 27 g, št. odl. 1.

393 SE 2

Zaobljeno uvihano ustje in ostenje krožnika. Faktura NKa, prežgano. Rek. pr. u. 15,8 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. 10 g, št. odl. 1.

SE 2, merilo 1: 2.

394 SE 2

Zaobljeno uvihano ustje in ostenje krožnika. Faktura N5a. Rek. pr. u. 11,4 cm, ohr. v. 2,1 cm, t. 2 g, št. odl. 1.

395 kv. 19, SE 2

Izvihano razčlenjeno ustje posode zaprtega tipa. Faktura N5a. Rek. pr. u. 15,4 cm, ohr. v. 2,4 cm, t. 18 g, št. odl. 5.

396 kv. 18, SE 2

Zaobljeno uvihano ustje in ostenje posode zaprtega tipa. Faktura N3. Barva loma svetlo siva (10YR 7/2), barva površine siva (10YR 5/1). Rek. pr. u. 18,4 cm, ohr. v. 2,7 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 2.

397 kv. 20, SE 2

Zaobljeno izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N3. Barva loma svetlo siva (10YR 7/2), barva površine siva (10YR 5/1). Rek. pr. u. 9,2 cm, ohr. v. 1,7 cm, t. manj kot 7 g, št. odl. 3.

398 SE 2

Zaobljeno izvihano ustje in ostenje čaše. Faktura N3a. Rek. pr. u. 10,7 cm, ohr. v. 1,5 cm, t. manj kot 1 g, št. odl. 1.

399 kv. 18, SE 2

Zaobljeno izvihano ustje in ostenje čaše. Pod vratom je horizontalno plastično rebro. Faktura N2. Barva loma in površine rdečerumena svetlo siva (5YR 6/6). Rek. pr. u. 8,4 cm, ohr. v. 3,1 cm, t. manj kot 9 g, št. odl. 1.

400 SE 2

Zaobljeno izvihano ustje in ostenje lončka. Pod ustjem horizontalno rebro. Faktura N3a. Rek. pr. u. 6,2 cm, ohr. v. 2,5 cm, t. 5 g, št. odl. 1.

401 kv. 9, SE 2

Izvihano narebreno ustje vaze. Faktura N3b. Barva loma in površine siva (10YR 5/1), barva premaza črna (10YR 2/1). Rek. pr. u. 10,4 cm, ohr. v. 5,5 cm, t. 66 g, št. odl. 7.

402 kv. 20, SE 2

Prstanasto dno manjše posode zaprtega tipa, verjetno čaše. Faktura N5a. Rek. pr. dna 4,4 cm, ohr. v. 4,2 cm, t. manj kot 31 g, št. odl. 2.

403 kv. 9, SE 2

Prstanasto dno posode, verjetno skodele. Faktura N2a. Barva površine in loma zelo svetlo rjava (10YR 8/3). Rek. pr. dna 8,6 cm, ohr. v. 2 cm, t. 16 g, št. odl. 2.

404 kv. 9, SE 2

Zaobljeno izvihano ustje in ostenje odprte posode. Horizontalni žleb pod ustjem. Faktura N5a. Rek. pr. u. 9,2 cm, ohr. v. 2,9 cm, t. 4 g, št. odl. 1.

405 kv. 20, SE 2

Zaobljeno uvihano ustje in ostenje krožnika. Faktura NKb. Barva loma in površine svetlo rdeča (2.5YR 6/8). Rek. pr. u. 16 cm, ohr. v. 2,3 cm, t. 7 g, št. odl. 1.

SE 14

406 SE 14

Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje sklede. Pod ustjem plastično rebro, pod njim pa pas peresnega ornamenta. Faktura N4a. Barva loma rdečerumena (5YR 6/6), barva površine črna (5YR 2.5/1). Rek. pr. u. 26,8 cm, ohr. v. 10,3 cm, t. 293 g, št. odl. 8.

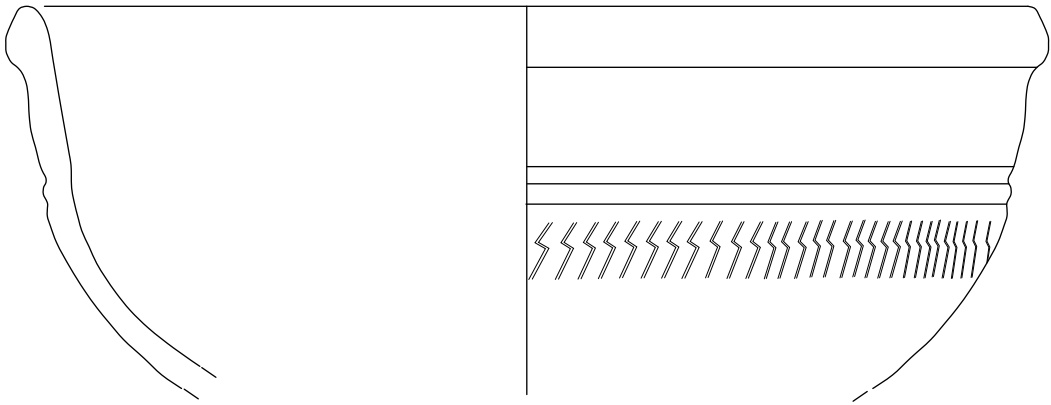
407 SE 14

Poškodovano zaobljeno ustje in ostenje sklede. Pod ustjem plastično rebro. Faktura N3a. Barva loma in površine siva (10YR 6/1). Rek. pr. u. 21,6 cm, ohr. v. 8,2 cm, t. 182 g, št. odl. 4.

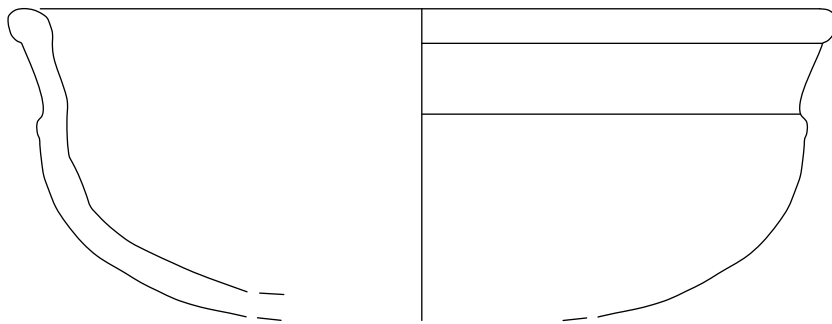
408 SE 14

Poškodovano ostenje in zaobljeno ustje skodelice. Faktura N2a. Barva loma in površine rdečerumena (5YR 7/6). Rek. pr. u. 12 cm, ohr. v. 5 cm, t. 35 g, št. odl. 1.

406

407

408

